

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200610

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮಹಂದುಪಕಾರ ಸ್ವರ್ತನೆ.

ಹೈದರಾಬಾದು (ದಕ್ಷಿಣ) ಕೆನ್ನಾಡಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇ. ಮಾನ್ಯ ಹಂಡಿತ ಜಿ. ರಾಮಾಚಾರ್
ಅಭಿದ್ರೋಹ ಹೈದರಾಬಾದು ದಕ್ಷಿಣ.

ಈ ಮಹಿಸ್ಯೇಯರು ನವ್ಯು ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳು
ಅವಲೋಕನೆ ಗೈದು ಬಹು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ
ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರು ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ವಿಶಾಲಹೃದಯದಿಂದ ಹರಿದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ
ಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಸುಳಾದಿಗಳ ಪ್ರಕಟಿಸೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ
(ಹಾಲಿ) ಉದಾರ ದೇಶಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತಿರುವ ಮಹಂದುಪಕಾರ ಸ್ವರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಕಾ
ಮಗಳನ್ನು ಹಿಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮತ್ತು
ಸದಸ್ಯರ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮತ್ತು ಈ ಮಹಿಸ್ಯೇಯರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಸೈತ್ತಿತ್ತ
ಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿದೆ. ಮುಂದೆ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲೆ ಮತ್ತು
ಶೀಫ್ರಕ್ಕೇತ್ತ ಮಹಿಮಾ ಪದಸುಳಾದಿಗಳ ಅಚ್ಚಿನಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿದೆ.

ಈ ಮಹತ್ವಾಯಾದಲ್ಲಿ ಬಹು ತ್ರಿಮಾಪಟ್ಟಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಂದ
ಶೀಫ್ರಕ್ಕೇತ್ತ, ಸಾಧನಭಾಗ, ಪ್ರಮೇಯೋಪಾಸನ, ಸೈತ್ತಿತ್ತಭಾಗ ಸುಳಾ
ದಿಗಳ ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮ. ರಾ. ಶ್ರೀ
ಶೀಷಗಿರಿರಾವ ಬಾಗಲಕೋಟ ಮುಕ್ಕಾಂ ಕರ್ಡೆಕಲ್ಲ ತಾ. ಲಿಂಗಸುಗೂರ
ಇವರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಸ್ತೋವರ್ವಕ ಅನೇಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಹನುಮಂಶರಾವ ಪಕೀಲ, ಗೌರಬಾಳ ಸಂಚಾಲಕ.
ವರದೀಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳ, ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

|| ಪರಿ. ೬೦ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ಸರಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಯಸಮಾ.

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುಸಾವಣಭೌಮ
ಅವರೋಕ್ಷ ಜಳ್ಳಿನಿಗಂಂದ ರಚಿತ

— ಶಾಸಕ ವಿಷಯ —

ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರಲಯ ಪ್ರಭುಗಳ
ಸೈತ್ಯತ್ರಾಗಳ (೨) ವರಗಳು (೧೯೨) ಸುಳಾದಿಗಳು (೬)
ಷಟ್ (೧೯೫)

—

ಒಂದೊಂದು ವರಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ
ಇತರಂಗೆ ೮—೯—೦.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕು ಕಾದಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಗ್ರಹಕರು :
ಹನುಮಂತರಾವ ಗೋರಬಾಳ
ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸುಗೂರು.
—

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳ
ಕೇಂದ್ರ, ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

ನೊದಲನೆಯ ಅವೃತ್ತಿ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು.

श्री राघवेंद्रगुरु सार्व भौम

मूकोऽपि यत्प्रसादेन मुकुन्द शङ्खयनायते
राजराजायते रिक्तो राघवेंद्रं तमाश्रये

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭೈಂದ್ರಿನಮಃ ॥

ಮುನ್ಸಿ

ಶ್ರೀಗುರು ಸಾರ್ವಭೂಮ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು
ಮುತ್ತಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಂದಾವನಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರೂ ಅನೇಕಜನ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ
ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಕವಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮಹಾತ್ಮೀಯ
ಅಪಾರವಾಗಿದೆ, ನಿತ್ಯ ನವೀನವಾಗಿದೆ. ನೂರಾರು ಜನ ಯಾತ್ರಿಕರು
ದಿನಾಗಲೂ ಅವರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ, ಸೇವೆಗಾಗಿ ಈಗಲೂ ಒರುತ್ತೇ ಲೀ
ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಥರು, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು, ಐಹಿಕ, ಆಮುಷ್ಯಕ ಸುಖಾ
ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದಿವ್ಯ
ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಮಹಿಮಾ ವಿಶೇಷದಿಂದ, ಕರುಣಾ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಅನಿವಾ
ರಿತವಾದ ಎಷ್ಟೋ ವಾತ್ದಿಗಳು, ಮಹಾರೋಗಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿವೆ.
ಈಗಲೂ ಆಗುತ್ತಿನೆ. ಕುರುಡರು ಕಣ್ಣ ಪಡೆವುದು, ಮೂಕರು ವಾಗ್ನಿಗೆ
ಇಂಗುವುದು, ಹೆಳವರು ಕಾಲುಬಂದು ನಡೆವಂತಾಗುವುದು, ಭೂತ,
ಸ್ತ್ರೀತ, ಪಿಣಾಚಿಗಳ ಉಚ್ಯಾಟಿನವಾಗುವುದು, ಸಂತಾನ, ಸಂಪತ್ತು,
ವಿದ್ಯಾಪ್ರತಿಯಾಗುವುದು ಬರಿಯ ಕೇಳಿದ ಕಟ್ಟುಕತೆಯಲ್ಲ, ಯಥಾರ್ಥ
ವಾದ, ಅನುಭವವೇದ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆಬಾಲವೃದ್ಧರು, ಪಂಡಿತ
ವಾಮರರು, ದರಿದ್ರರು, ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಹೀಗೆ ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಎಲ್ಲ
ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಅವರವರ ಮತ, ಧರ್ಮ, ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿ
ಗಣಸದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಓಲಗಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿ
ಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಗಳು. ವಾಪಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮನಃ
ಪ್ರಾಯಶ್ಶಿಕ್ತದಿಂದ ಶರಣಾಗತರಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು
ಮರುಕಗೊಂಡು ಮಕ್ಕಳ ತಪ್ಪನ್ನು ತಾಯಿ ಮನ್ಮಿ ಸುವಂತೆ ಮನ್ಮಿಸಿ ಅವ
ರಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ

ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷರ, ಪುಣ್ಯ ಲೋಕರ ನಾಮಸ್ತರಣ, ಧಾರ್ಮಿನ, ಮಂದ ನಾದಿಗಳಿಂದ ಎಂಥವರಾದರೂ ಪುನಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಧನ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಕಾಮಧೀನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದು ಉತ್ತೇಶ್ಯಯಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ “ರಾಯರು” ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಪ್ರೀತಿದ್ವ್ಯಾತಕವಾದ ಹೆಸರು ಹೆಚ್ಚು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ರಾಯರ ಸಮಾಲವನರಾದ ಶ್ರೀ ಅಪ್ಯಂತಾಚಾರ್ಯರು ರಾಯರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಗುಣವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸ್ತೋತ್ರ. ಇದು ಬರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಮಂತ್ರನೂ ಆಗಿದೆ. ಮಹಾ ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಲ ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದಾಯಕವಾದ ಮಹಾ ಸಾವಧಾರ್ಮಿ ಈ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿಂದ ವಾಕಾಂತಿಯೂ, ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸು, ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವವೂ ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ತೋತ್ರನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ಹೊಡಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ದಾಸರುಗಳು ರಾಯರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೊಂಡಾಟಿದ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ವಂದಿ ಮಾಗಧರಸ್ತುತಿ ಪಾಠಗಳಲ್ಲ, ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲ. ರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಅನುಗ್ರಹದ ಪರಿ ಎಂಥದು, ತಮಗೆ ಉಂಟಾದ ರಾಯರ ಮಹಿಮೆಯ ಅನುಭವವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಾಸರುಗಳು, ರಾಯರ ತಮ್ಮ ದಿನ್ಯ ರೂಪವನನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ತಮ್ಮ ದಿನ್ಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿಸಿದಾಗ ಆಶು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾಸರುಗಳ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಭಾವಗಳು ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು. ರಾಯರ ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಯಾದ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಇವರ ಚಿಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿದಾಗ ಈ

ದಾಸರುಗಳು ಅವರ ಇವಿರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೊರಗನ್ನೂ, ಕಾಪ್ರಣ್ಯ ವನ್ನೂ, ಮನೋ ವಿಕಾರಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲತೆ ನ್ಯಾನತೆಗಳನ್ನೂ, ಕರ್ಮಾಫನು ಭವಗಳನ್ನೂ ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೊರಗು ಕಾಪ್ರಣ್ಯಗಳು ಬರಿಯ ದಾಸರುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವ್ವದ್ವಾರಾ ವ್ಯಾಪಕ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಂಥವುಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ದಾಸರು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿವಾಗಿ ಸಂತುಕೊಂಡು ತಾವೇ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಯರಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ತುವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಾಲೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವೇ ನಮ್ಮ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ರಾಯರಲ್ಲಿ ಆರಿಕೆ ಮೊಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ರಾಯರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಈ ದಾಸರುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇವರು ರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ವಿವಿಧವಾದ ರಾಗ, ತಾಳ, ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವವರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀರುಷರೆಲ್ಲರಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಳಭವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ತ್ವರಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜೋಗುಳ, ಉಲಿ, ಕೋಲು ಹಾಡುಗಳ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಹು ಸ್ವೀಕಿಯಿಂದ ಲಲ್ಲಿ ಗರೆದು ಹಾಡತ್ತ ತೊಟ್ಟುಂನ್ನು ತೊಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಕ್ಕಳಾದರೋ ತಾಯಂದಿರ ಮೃದು ಮಧುರವಾದ ಕಲಕಂತ, ಕ್ಯೆ ಬಳಗಳ ಪ್ರೇಂಬಣವನ್ನಾಲ್ಸಿ ರಾಯರ ನಾಮ ಸುಧಾರಣವನ್ನು ಕಿವಿಯಂದಿಂಟಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿಡೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಂದಿರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಯರ ಭಕ್ತಿ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದಾಸರುಗಳ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂಲ್ಲದೆ ತಾಯಂದಿರು ಸ್ವಂತ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕುಟ್ಟುವಾಗ, ಬೀಸುವಾಗ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸುವಾಗ ಇವೂಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಸಂಸಾರ ತಾಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದ ಮಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ (ಹೊಬ್ಬಳ್ಳಿ) ಹೆಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹೆಬ್ಬಿತು ರಸಬಳ್ಳಿ ।
 ತಗ್ಗಿನಾಗಿರುವ ಮಂಚಾಲಿ,
 ಮಂಚಾಲಿರಾಯರ
 ಹೆಬ್ಬಿನಾಗಾವೆ ಎಳನಾಗ (ನಾಮ) ॥

ಮಂಚಾಲಿ ನೋಡು ಕಂಚಿ ಪಟ್ಟಣ ನೋಡು ।
 ಕೆಂಚಾನ ವೇರಡು ತೆನೆ ನೋಡು,
 ತೆನೆ ನೋಡು ರಾಯರ |
 ಸಂಪತ್ತು ನೋಡು ಮರದಾಗ ॥

ಉದ್ದಿನಾ ಕಾಳಪ್ಪು ಮುದ್ದು ವೃಂದಾವನ
 ದಿಡ್ಡಿಗೆದುರಾಗಿ ಹನುಮಂತ,
 ಹನುಮಂತ್ತು ಗುಡಿಯೋಳಗೆ]
 ವಿದ್ಯೇ ಕಲಿಯುವರು ಬಹುಜನ ॥

ಕಡಲೀಯ ಕಾಳಪ್ಪು ಕಡೆದ ವೃಂದಾವನ |
 ಮರಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಹನುಮಪ್ಪ,
 ಹನುಮಪ್ಪು ಗುಡಿಯೋಳಗೆ |
 ಮಕ್ಕಳ್ಳಾ ಚೆಡುವರು ಬಹುಜನ ॥

ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಸೇವಕನು ನನ ಕಂದ |
 ಗಾಳಿದೂಕಿನ್ನ ಬಿಸಿಲೆನ್ನ,
 ಬಿಸಿಲೆನ್ನ ದಾತಗೆ |
 ರಾಘವೇಂದ್ರಾರು ದಯವಾಗೆ ॥

ಎಂಥ ಹೂತ್ತು ಹ್ಯಾದಯ, ಎಂಥ ಭಕ್ತಿ !

ಈ ಮುನ್ನಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೀರ್ಘವೇ ಆಯಿತು. ರಾಯರ ಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭೀಯಂದ ಸದಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಥ ಮಂದ ಕಾಂತಿಯ ಮುನ್ನಡಿಯಂದ ಬೆಳಗುತ್ತೇನೆನ್ನ ವುದು ವರೋಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ಮಾರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ್ನು ಹಗಲು ದೀವಟಿಗೆಯಂದ ಬೆಳಗಿದಹಾಗೆ. ಶ್ರೀಗೋರಾ ಬಾಳ ಹನುಮಂತರಾಯರ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾದ ಬಲಾತ್ಮಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದುವುದಕ್ಕಾದಿತ್ತಿ? ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಯರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನಿಂದ ಅಲ್ಲ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಪ್ರಕಟಿವಾದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರಾಯರು ದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಶೀಖಿಸಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹುಷಂಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಪೂರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ದಾಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಶೀಖಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಯರನ್ನು ಕುರಿತ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ—ತಮಗೆಲುಪಲಬ ವಾದುವುಗಳನ್ನು—ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಶೀಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಪ್ಪೆ, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ. ಅವು ತಮಗೆ ದೊರಿತ ಹಾಗೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಏಕತ್ರ ಸಂಕಲಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತರು ಗಳು ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ರಾಯರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಾರಿಯಿಸಿದೆ.

ಅಷಾಢ ಶು॥ ೬

ಎಂಟಿಗಳ ಶು. ಶ.

ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನ ರಾವ್ (ಎಂ. ಎ.,)
(ಕನ್ನಡ ಪ್ರಧಾನಕರು, ಉಸ್ತ್ರಾಸಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ)
ಹೃದರಾಬಾದು.

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜೋ ವಿಜಯತೆ.

ಹರಿಸ್ತೃತಿ ಸರ್ವ ವಿಕಾಸದ್ವೈತೋಕ್ಷಣೇ ॥
ಗುರುಸ್ತೃತಿ ಸರ್ವಸಮೃದ್ಧಿದಾಯನೇ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಸಂಪತ್ತು

ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ —

ಇಂದಿನ ಗುರುನೇವೆ ಇದೇ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ, ಇದೇ ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಸಮ್ಮಾನ ಮಂಡಲ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಸುಮಾರು (ಇ) ವರ್ಷದಾಯಿತು. ಕೆಲಸ ಗಾರರ ಕೊರತೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಕೊರತೆ, ಅಚ್ಚಿನ ಅನಾಸುಕೂಲತೆ, ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮನೋ ವ್ಯಗ್ರತೆ ತೆಂಬರೆ ದೇಹಾಲಸ್ಯ ಪಿಂದರೂ ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜರ ಅಸುಗ್ರಹ ದಿಂದ (ಇ) ಪ್ರಕಟಿಸಿಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದವು. ಈ ನಡುವೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ದಿಂದ ಸರಗಳ ದುಬಳಿತೆ, ಶಕ್ತಿಪೂರ್ವತೆಯ ಮೂಲಕ ನಾನಾ ರೋಗಗಿಗ್ರಹಿತಾಗಿ (ಇ) ತಿಂಗಳು ಹಾಸಿಗೆ ಒಡಿದ ಕಾಲ ಶ್ರೀ ಹರಿದಾಸ ಸಾಂಕ್ಷಯಿಕ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವೇ ಸಿಂತಿತಿಂಬ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗುರು ರಾಜರು ಸ್ವಾಷಾದಲ್ಲಿದ್ದವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಂತೆ, ಯೋಜನೆ ಬೇಡ. ತಕ್ಷಂತಿ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗವು. ಶೇಷಾಯುಷ್ಯ ಹರಿದಾಸರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆ, ಸಕಲವೂ ಅನುಕೂಲವೆಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಅಗವ್ಯ ಮಂಬಿ ನೇಯ ಗುರುಸ್ತೃತಿಯು ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. “ಗುರುವಿನೊಲಿಮೆಯಾಗದ ತನಕ ದೊರೆಯದ್ವಾರಾ ಮುಕುತಿ”; ‘ಗುರು ದ್ವಾರ ವಿಲುದೆ ಸಿದ್ಧ ನಾಧನವಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ದಾಸರ ವಚನ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ.

ಮೂಲ, ಅಂಶ :—

ಅಗವ್ಯ ಮಂಬಿಮರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರು ಆವ ದೇವತೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಇಂಥ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ಥಾಂದ ಪುರಾಣ, ಶಿಂಹಾಜಲ

ಮಹತ್ತೈ ಇನ್ನಗಳಲ್ಲಿ “ಸುಮುಖರೆಂಬ ಹರಿ ವಾರ್ಷಿಕರೆಂತಲೂ” ಗರುಡ ಪುರಾಣ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡದಲ್ಲಿ “ವಾಯು ಪುತ್ರ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಸೇನ, ಹರಿವಾರ್ಷ ದರೆಂತಲೂ” ಸಂಶಿಂಹ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧವಾಗಿಯಾಗ ಉಕ್ತ ವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಳ್ಳುಂತರ. ಕಳ್ಳಿವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಅವತಾರಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗುವುದೆಂದು ಸರ್ವಾಜ್ಞರ ಉಕ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಸ್ತವರಾಜರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಳಾದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರು ‘ಶೇಷಾಂಕ ಪ್ರಹೃದ, ವಾಸವಮುಸಿಯೆಂದು’ ಹೇಳಿರುವಂತೆ; ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸವಯಾದಿ ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪ್ರಹೃದನೇ ಬಾಹ್ಮಿಕ ವಾಸಮುಸಿಯೇ ರಾಘವೇಂದ್ರರೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿ ಸಿರುವರು. ಶೇಷಾಂತರ, ಶೇಷಾವಿಷ್ಟರಾದ ಕಾರಣ ಕೆಲ ದಾಸರು ನಾಲ್ಕು ಯಂಗಾನುಕ್ರಮ, ಪ್ರಲ್ಭೂದ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಜಿ, ಬಲರಾಮನೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರೇದಿ ರೂಪರು. ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು ಇಲ್ಲ. ಇಳ ವಿಧ ತಾರತಮ್ಯ ಗುರುದ್ವಾರಾ ತಿಳಿಯೇ ಸಂತರು ಸಿನ್ನತ್ತಿ.

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರಾಯರು, ‘ಫಾಳಿಯುತ ಪ್ರಹೃದ ಬಾಹ್ಮಿಕ ರಾಘ.ಸ್ನಿಸಿದನು’ ಮತ್ತು “ಜನಪ ಕರ್ಮಚರೋಳಗೆ ನಾರದ ಅನಗ್ರಹ ಬಲದಿ ಪ್ರಹೃದ ನಳ ಭ್ರಂಗ ಭ್ರಂಗದಾಯಕವಣಿಯಿಗೆ ಸಮನೆಸಿಕೊಂಬ ” ಎಂದು ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತಾರಬ್ಧದತ್ತವ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಬೃಹತ್ತಾರ ತಮ್ಮದಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ ದೇವತೆಗಳ ಕ್ರೈಸ್ತಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ದೇವ ಸ್ವಭಾವರು, ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮರು. ಸಕಲ ಸಚ್ಚಿತನರ ಸ್ಥಾಲ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರ ನಿಂತು ಜ್ಞಾನವಸ್ತಿಯೆಂದು ಶ್ರೀಚರಿವಾಯುಗಳ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರ್ಯಾಯುವರು.

ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮೆ —

“ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮಾ ಲೋಕೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಿಯ್ಯ ಮಹಾಶಯಃ ” ಎಂಬಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು ಸಾರ್ವಭೂಮರು ಒಂದಿನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ಜನ

ರನ್ನು ಉದ್ದಿಷ್ಟಿಸಿದಂತೆ ಇಂದಿನಕಾವ್ಯ ಭಕ್ತಿ ರಬಂಡಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಅಳ್ಳಿಯಲ್ಲ. ಇವರಾರು? ಶ್ರೀ ಹರಿಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರಾದ ಕರ್ಮಾಜ ದೇವತೆಗ ಇಲ್ಲಿ ವರರಾದ, ಸೂಕ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವರು. ನಿವ್ಯಾಂಜದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಲ ನಿರುವಾಗಲೇ ಹರಿಸೇನೆ ಗೈದ ಪ್ರಹಾದರು ಸೂಕ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದ ಗೀತಾ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾ ಮಹಿಮಾರು. “ ಸ್ವಯಂಭು ನಾರದ: ಶಂಭು ಕುಮಾರಃ ಕಪಿಲೀಮಮುನಿಃ | ಪ್ರಹಾದೋ ಜನಕೋ ಭಿಮೋಽಬಲ ಪ್ರಯಾ ಸಕೀವಯಂ | ದ್ವಾದಶೀತಿ ವಿಜಾನಿಯಾ ಧರ್ಮಂ ಭಾಗವತಂ ಭಂಬ್ಯಃ ” ಎಂದು ಯಮದೇವರ ವಚನ (ಇನೇ ಸ್ವಂದ ಭಾಗವತ) ಇವರಲ್ಲಿ ಸಂತತಾ ವಾಯು ಆವಿಷ್ಟ, ‘ ಏತತ್ ಶರ್ತಾ ನಾರದಶ್ಚ ಗಭ್ರ ಸೈಧ್ರಿಹಿ ಮಹಾಪ್ರಭು | ಪ್ರಕಷಾಣಲ್ಲಾದ ಸಂಯುಕ್ತೋ ಬಭೂವಹರಿ ವಲ್ಲಭಃ | ತತೋ ಯಯೌ ಮುನಿಶ್ರೀಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಂ ಪ್ರತಿಖಿಗ | ಅಥೋಶು ಚಿಷ್ಟತೀ ದೇವಿ ಸುಷಾವಪುತ್ರ ಮುತ್ತವ್ಹಾ || ವಾಯುನಾಚ ಸಮಾವಿಷ್ಟಂ ಹರಿಪಾದಾಭ್ಯ ಸಂಕ್ರಯಂ ” ಬ್ರಹ್ಮಕಾಂಡಂ (ಅಧ್ಯಾಯ ೩೮) ವಾಯು ಆವೇಶಮೂಲಕ ಸೂಕ್ತಧರ್ಮ ಬಲ್ಲವರು. ಈಕರ್ಮಾಜ ದೇವತೆಗಳ ಸಾಧನೆ [ಇ] ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪ ವಿರಾಡಂತ್ರಪೂರ್ವಾಸನೆ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಜಾಣಿಗಳು.

ಪ್ರಹಾದ ರಾಜರು ಇವರ್ವಾದ ಭಾಲಕಸಿರುವಾಗಲೇ ನಿವ್ಯಾಂಜ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿತ ಜಡಚೇತನರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ವ್ಯಾಪ್ತತ್ವ ತೋರಲು ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಪಾಶದಿಂದೆಳಿದು ಕಂಭದಿಂದ ಪ್ರಕಟಗೈಸಿದ ಅಗವ್ಯಾ ಮಹಿಮಾರು.

ಇಂತು ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹದೇವರು ಪ್ರಹಾದನ ತಂಡಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಪು ದೈತ್ಯನ ವಧಿಯ ಅನಂತರ ಜಾಣಿನ ಮಾತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ ಮನ್ಯ (ಕೊಪ) ಶಾಂತವಾಗದಿರಲು ರವಾದಿಗಳು ಬೆಸಗೊಂಡು ಭಕ್ತ ಪ್ರಹಾದ ಭಾಲನನ್ನು ಮುಂದೆಗೈಸಲು ಪ್ರಹಾದನ, ಅನೇಕವಿಧದಿಂದ ಸೈತ್ರ ಗೈದು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ನಿತ್ಯಾನಂದ

ನಾದ ಹರಿಗೆ ಭಕ್ತರ ತೋಷನೇ ತೋಷ; ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರಯಾಂದನ ಶಿರವಲ್ಲಿ ಕರಪಿಡಲು ಸಂಚಿತಾಗಾಮಿ ಕರುತ್ತ ನಾಶವಾಗಿ ಬಿಂಬದಶನ ವಾಯಿತು. ‘ಭಕ್ತಪ್ರಯಾಂದ ವರಬೇಡು’ ಎಂದು, ಸರಸಿಂಹನು ಹೇಳಲು ಇದು(ವಣಿಕ್) ವಾಜಾವಾರವೇ? ವರಬೇಡುವ ಭೃತ್ಯತ್ವ ಎನ್ನುಲೀಬೇಡ, ವರ ಕೊಡುವ ಸಾಫ್ತಮಿತ್ಯ ಸಿನ್ನುಲೀಬೇಡ, ವರಕೊಡುವುದಾದರೆ ಎನ್ನು ಹಿತಗೆ ಕೊಡು. ಎಂಬ ಭಾಗವತ ವಚನಪಂತೆ,

“ ಘಲಬೇಟಿ ಸೇವ ಮಾಡುವ ದಾಸನಲ್ಲಿ ಘಲಕೆ ಇಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸ್ಥಾಮಿ ಸೀ ಅಲ್ಲ! ಹಲವು ಮಾತ್ರೆನು ಈ ವಿವರವನೆಲ್ಲ ತೀವೆ ಸರಜ್ಞರಿಗೆ ಬಿನ್ನೆಸೂ ಸೂಲ್ಲ ” ಎಂದು ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲದಾಸರ ವಚನ (೧೦) ಸೇ ಪದದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಿವ್ಯಾಜ ಭಕ್ತಸಿಗೆ ಮುಂದೆ ಭಕ್ತರುಂದಾರ ಗೋಪನಿಗ ಸನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ‘ ವರರಾಜ್ಯ ಮಂಸ್ತಂತರ ವರಿವಾಲಿಸೆಂದ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ಬತ್ಯಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದನು ’

ಭಕ್ತೋಷಪ್ರದಾತ್ಯತ್ವ :-

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜಾಷ್ಟಾಸಿಯಾದ ಪ್ರಯಾಂದ ರಾಜನು ಶ್ರೀಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕೇವಲ ಸತ್ಯಸಂಧ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಷಾಲನೆ ಗೈವಾಗ್ಗೆ, ಯಾಜ್ಞಾ ಯಾಗಾದಿ ಅನೇಕ ಪುಣಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ. ಅಪರೋಕ್ಷ ಯಾದ ಪ್ರಯಾಂದ ರಾಯರಿಗೆ ಈ ಸೂಧಾ ಪುಣಿ ನೊಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಾರಣ ಬೇಕಾಗದೇ ಇದ್ದಮು ಅನಿಷ್ಟವೆಂದು ಕರೆಸಿತು. ಸರಶಿಂಹ ದೇವರು “ ಭೋಗೇನ ಪುಣಿ ಕುಶಲೇನ ವಾಪಂ ಕಲೇವರಂ ಕಾಲಿ ವೇನಹಿತ್ವ ” ಕೇತೀರ್ವಿರ್ವಿಶುದ್ಧಾಂ ಸುರಲೋಕ ಗೀತಾಂ ವಿಶಾಯವಾ ಮೋಷ್ಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಬಂಧೇ . | ಎಂದು ಅಪ್ಸಣಿ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಅಭಿಮೇತು ವಾಗದೇ ಇದ್ದ ಪುಣಿ ಸುಖ ವ್ಯಾರಾಭ ಭೋಗದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈ ಅನಂತ ಪುಣಿವನ್ನು ಆವರಾದ ಭಕ್ತರಿಗಿತ್ತು ಪ್ರತಿಯಷ್ಟಿತ್ತಾದಿ

ಕುಶಲ, ಕರ್ಮದಿಂದ ಪರಿಸಿ ಮುಕ್ತ ಬಂಧನಾಗಿ ನನ್ನ ಒಳಗೆ ಚಾ ಎಂದೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆಂತೆ, ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮೆ ಇಹಲೋಕದ ನಮ್ಮಂಥ ಅಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ ತೋರುವದು ಬೆಡೆಗಲ್ಲ.

ವಿನ್ನ ರಹಸ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ :— “ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಾನಂತರ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿ ಹಂಟ್ಟಿತ್ತದೆ; ಇದರಿಂದ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾದಿ ಅವಿದ್ಯಾ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ. ಕರ್ಮಕ್ರಾಯವು ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗುವದು. ಸಂಚಿತ ವಾದ ಅನಿಷ್ಟ ಕರ್ಮವು ಸರ್ವಾತ್ಮಾನಾ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.” ಅಂದರೆ ಅನಿಷ್ಟ ಪುಣ್ಯವು ಕೆಲವು ಅವರಾದ ಸುಹೃತ್ತಾ ಆಪ್ತಿಷ್ಟರಿಗೆ ದಾನ. ಅನಿಷ್ಟ ವಾಸ ಕೆಲವು ವಿನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ದೈತ್ಯಿಗಳಿಗೆ ದಾನ. ಕೆಲವು ಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೇ ನಾಶ, ಪೂರಬ್ಧ ಕರ್ಮ ಭೋಗದಿಂದಲೇ ನಾಶವೆಂಬ ನಿಯಮ.

ಇನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪುಣ್ಯವು ಅವರೋಕ್ಷಾನಂತರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಂ ಪಾಸನೆಯೆ ಪ್ರಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಂಬ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸರ ವಚನ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಲ್ಪದ ರಾಜರು ತಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗ ದಿದ್ದ ಆನಂತ ಅನಿಷ್ಟ ಪುಣ್ಯವು ಭಗವದಿಷ್ಟಿಯಂದ ಒದಗಿದ್ದನ್ನ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಸತಿ ಸುತ ಧನ, ಅಯ್ಯ ಅರೋಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಅಭಿಷ್ಪಗಳನ್ನ ಸಲ್ಲಿಸುವರು.

“ ಸೋತ್ತು ಮರನಿಷ್ಟ ಪುಣ್ಯವೇ ಬಂದು ಭೃತ್ಯರ ಸುಖಕೆ ಕಾರಣ ವಾಹುದೆಂದು ಕ್ಲಾಪ್ತವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮಗೆ ವೋಲಿದಾನೆ ಇಂದು! ಇತ್ತು ವಾಲಿಸ ಬೇಕು ದೀನ ಜನ ಬಂಧು ” ಎಂದು ಗುರು ಗೋಪಾಲ ದಾಸರು (ಈ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಅನೇ ಪದದಲ್ಲಿ) ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಕ್ತಪ್ರದಾತ್ಮಕ :—

ಇಂಥ ದೀವ ಸ್ವಭಾವರೂ ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮೆಯ ವಿರಾಧ್ಯಾಪ್ತಿಷ್ಟಾ ಸೆಕರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನ ಅರಿತವರೂ ಸಂತತ ವಾಯು

ನರಾವಿಪ್ಪರಾದ ಕಾರಣ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆಂದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾವ್ಯ ಫಲದಿಂದ ಇಹದ ಸೌಖ್ಯ ಬಯಸಿ ಸೇವಿಸುವುದು ನನ್ನಂಥ ಅಲ್ಲಿರ ಮತಿ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದುಗ್ಗಳೇ ಯಾಚಿಸಿದೆಂತಾಗುವದು.

ಸಂತತ ವಾಯು ಆವೇಶ ಇವರಲ್ಲಿದ್ದು ದರಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಪ್ರಾಪ್ತವೂ ಉಂಟೆಂಬುದು ನಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭರ್ಯ ಕಾಲ, ವಿರಜಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಂಗಾನಂತರ ‘ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭರ್ಯಕಾಲ, ವಿರಜಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಂಗಾನಂತರ’ ಬ್ರಹ್ಮಕಾಸಕ ಮುಕ್ತಿ, ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರಿತ್ತ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಥಿದು? ಸಾಧನ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಿಜ ಭಕ್ತರ ಸಂಚಿತ್ತಾಗಾವು ನಾಶಗೈದು ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಭೋಗದಿಂದ ವಾರಭಕ್ತಮಾ ಉಪಮದ್ವಗೈಸಿ ಮಾತ್ರ ಲಾಭದ ಕೊನೆಯ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪುನಃ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಾರದಂತಿ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಹ ಬಿಡಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭರ್ಯಾಂತ ಜ್ಞಾನ ಲೋಕಗಳಾದ ಮಹರಾದಿ ಸತ್ಯಲೋಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿರಿಸುವದೆ. ಮುಕ್ತಿ ಸಂಸಾರ ಬಂಧ ಮೋಚನ ಇಂಥ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತ ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮರು. ಅಹಿಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದು ಏನಾಶ್ಚಯ? ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬೆಡಗು ಗೈಸಿದವರು, ನರಲೋಕದ ಅಜ್ಞರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ತೋರುವುದು ಏನಚ್ಚರಿ!

ಗ್ರಂಥಕ್ರೋತ್ತಮ:

ಇಂತಹ ಸರ್ವಜ್ಞ ಕಲ್ಪರು ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯುವದಲ್ಲದೆ ಕೆಲ ಸ್ವಂತಂತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಗ್ರಂಥಗಳರುವವು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲಿಂದಲೂ ಇವರು ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮರೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿ. ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಅನಂತ ರೂಪಗಳಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಸೀಂತು ಕಾಯಾ ಮಾಡುವನು. ‘ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ನೂತನ ವಾರ್ತೆಗಳಾಗುವವು,’ ಎಂಬ ದಾಸರೆ ವಚನ ನಿಜ. ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸಾದಿ ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಗಮ್ಯ ಮಹಿಮರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರನ್ನು ನಾನಾ ಬಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ವಾತು:—

ಈ ಸೊತ್ತೀತ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಯ ಪ್ರತಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಗ್ಗಾಡಿಸಿ, ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಂತೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದೆ. ವೊದಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಸೊತ್ತೀತ್ರ, ಕವಚ, ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ ಮಂಗಳಪ್ರದವೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕಾಲ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥ ಪದ (೬) ಸುಳಾದಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ವ್ಯೇಕಿ ಇಂ—ಎಂ ಪದಗಳು ವಾತ್ರ ಈ ಗಾಗಲೇ ಅಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಕೆಲವುದರಲ್ಲಿ ಅಂಕಿತವೇ ಬದಲು ಆಗಿವೆ. ಕೆಲವು ದರಲ್ಲಿ ಸುಧಿಗಳೇ ಕಡಿಮೆ, ಕೆಲವು ಪದಗಳು ತಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ.

ಉಪಕಾರ ಸ್ತುರಣೆ:—

ಈ ಮಹತ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾಕವ್ಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದಾನ ವಾಡಿದ, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಕನಾಫಟ್‌ಕ ಶ್ವಾಸ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ವೇ॥ ಪಂಡಿತ ಜಿ. ರಾವಾಚಾರ್ಯ ವಕೀಲ ಇವರಲ್ಲಿ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಸುಂದರವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಒರಿದು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಫ್ಃಸರ ಡಿ. ಕೆ. ಫೀಮಸೇನ ರಾಯರಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ. ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ ಭಾವಚಿತ್ರ ಮೂಲ ಪ್ರತಿ ಒಡಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಗೋವಾಲ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಉಪಕಾರ ಸ್ತುರಿಸುತ್ತದೆ.

ದಾಸರದಾಸ,
ಹನುಮಂತರಾವ ಗೋರಬಾಳ
ಸಂಚಾಲಕ.

ವರದೀಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಲ, ಲಿಂಗನೂಗೂರ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಕ್ರಮಾಂಕ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
	ವರ್ಣನ್ನಾಗಿ
ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜರ ಸಂಪತ್ತು
ಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾನಾ ಧಾರ್ಯನ ಶೈಲೀಕಗಳು (೧೨)	೮	೮
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸೋತ್ರ	೯	೯
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕವಚ	೧೦	೧೦
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಂಗಳಾಷ್ಟ್ಯಕ	೧೧	೧೧
ಗುರು ಸಂತತಿ	
ಇ ಸ್ವರ್ವಿಸು ಗುರು ಸಂತತಿಯ ಸರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ	೧೧	೧೧
ಎ ನಾಭಿ ಸಂಭವ ಸಂತತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ	೧೨	೧೨
ಇ ಗುರುಗಳನನುದಿನ ನೇನೆನೆನಾ	೧೩	೧೩
ಉ ಯತ್ತಿಗಳ ಸತತ ಸಂಸ್ತುತಿಸುವೆನಾ	೧೪	೧೪
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಸೋತ್ರಪದಗಳು		
ಗ. ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ವಿಶಲ ಕೃತ:—		
ಇ ದುರಿತ ಜೀಮೂತ ವಾತ ಪ್ರೋರೆಯ್ಯ	೧೬	೧೬
ಈ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಯ ರಮಣೀಯ ಕಾಯ	೧೭	೧೭
ಉ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪಾವನಕಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ	೧೮	೧೮
ಆ ಸೋಡಿದೆನು ಗುರುಗಳ ಸೋಡಿದೆ ಸೋಡಿದೆನು	೧೯	೧೯
ಇ ಮಂತ್ರಲಯ ಸಿವಾಸ ಉತ್ತಮ ಹಂಸ	೨೦	೨೦
ಗಂ ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ದಿವ್ಯ ಶೀರೂತಿ	೨೧	೨೧

ಇ. (ಶ್ರೀ ಐಜಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು) ವಾಸುದೇವ ವಿಶ್ವಲ :—

೧೧ ಆನ್ತ್ಯಕ ಚಿಂತಿಸಲಿ ಆನ್ತ್ಯಕ ಧೀನಿಸಲಿ

೧೯

೧೨ ಮರೆವರೆ ಎನ್ನ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ

೨೦

ಇ. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲವಿಶ್ವಲ ಕೃತ :—

೧೩ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಚರಣ ಕಮಲವನ್ನು

೨೧

೧೪ ಧರಿಯ ಒಳಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ [ಸುಳಾದಿ]

೨೧

೧೫ ವಂದಿಸಿ ನೋಡುವ ಬಾರೆ ಇಂದು ಮುಖಿಯಳೆ

೨೨

೧೬ ಗುರು ರಾಜ ನಿಮ್ಮ ವರಮ ಅನುಗ್ರಹದಿ ಸಂಚರಿಸುವ

೨೩

೧೭ ಮುನಿಯ ನೋಡಿರೊ ಮುಕುತಿ ಧನವ

೨೪

೧೮ ರಥವಾಸೇರಿದ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಾ ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ

೨೫

೧೯ ಕಷ್ಟ ಸಂಸಾರೆಂಬ ಅಟ್ಟುಳಿಗೆ ನಾ ಆರೆ

೨೬

ಇ. ಶ್ರೀ ಗುರು ಗೋಪಾಲ ವಿಶ್ವಲ ಕೃತ :—

೨೦ ಕರುಣೆ ಕಾಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ

೨೭

೨೧ ಶರಣ ಶರಣ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಯ

೨೮

೨೨ ಮುನಿಗಳ ನೋಡಿರೊ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಧನವ ಬೇಡಿರೊ

೨೯

೨೩ ನಾಮದಾ ಘನತೆ ನಿಮಗೆ ಸಲೈಂದ್ರೇದಿ ಶ್ರೀಮಂತ

೨೯

ಇ. ಶ್ರೀ ವರದಗೋಪಾಲ ವಿಶ್ವಲ ಕೃತ :—

೨೪ ಚಂದ್ರ ಗುಣಸಾಂದ್ರ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ

೩೦

ಇ. ಶ್ರೀ ಪ್ರಸನ್ನೇಂದ್ರಕಟ ಕೃತ :—

೨೫ ಏಳು ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಯ ಬೆಳಗಾದಿ ತಿಂದು

೩೦

ಇ. ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ವಲ ಕೃತ :—

೨೬ ಕರುಣೆಗಳೊಳಗೆಣಿಗಾಣೆ ನಾನಿನಗೆ ಸದ್ಗುರು

೩೧

೨೭ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಚಾರು ಚರಣವ

೩೧

೨೮ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯಾಬಾರೋ ಕಾರುಣ್ಯ

೩೨

೨೯ ರಾಯ ಬಾರೋ ತಂದಿ ತಾಯಿ ಬಾರೋ

೩೩

೩೦ ನಿನ್ನ ಸಂಭಿಡೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ ನೀ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೋ

೩೪

೨೧	ರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತಿ ಸಾರ್ವಭೂಮಿ	೨೨
೨೨	ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ವರಗಳ ನಿನ್ನ ಸಂಯುಕ್ತಿ	೨೩
೨೩	ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯ ಪಾಪೋಫುಗಳೇಗೆ ಸದೆ	೨೪
೨೪	ಜೊಂಡಿ ಬದುಕಿರೊ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರ	೨೫
೨೫	ವಂದಿಸುವೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ	೨೬
೨೬	ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರತಿವಾರ ವಾರಂಗಳಲಿ (ಅಧಿ)	೨೭
೨೭	ನಮೊ ನಮೊ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸಮ್ಮಾನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿ	೨೮
೨೮	ಷಳಿ ಸೃಂಗಿ ಬೇಡುವೆನಾಗುರು ಸಾರ್ವಭೂಮಿ	೨೯
೨೯	ಸುರಪ ಸಾಲಯದಂತೆ ಮಂತ್ರಾಲಯ	೩೦
೩೦	ಮಂಗಳ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಸಿಗೆ ಶುಭ ಮಂಗಳ	೩೦
ಎ. ಶ್ರೀ ವಾರಣೀಶ ವಿಶಲಕ್ಷ್ಯತ:		
೪೧	ಉಗ ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸರಸಿಜಕ್ಕೆ ಬಾಗುವೆ	೩೧
೪೨	ಉತ್ತರ ಸುವ್ಯಾಸ ಸುವ್ಯಾಸ ಸಾಧ್ಯಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರರ	೩೨
೪೩	ಉತ್ತರ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ	೩೩
೪೪	ಉತ್ತರ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಾಂಧ್ರಿ ಸರಸಿರುಹ ಭೃಂಗವಿಗೆ	೩೪
೪೫	ಉತ್ತರ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಸುಧೀಂದ್ರಾ	೩೫
ಎ. ಶ್ರೀದ ವಿಶಲಕ್ಷ್ಯತ:		
೪೬	ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಯರ ಸೇವಿಸಿರೊ	೩೬
ಎ. ಗುರು ಶ್ರೀಶ ವಿಶಲಕ್ಷ್ಯತ:		
೪೭	ನೋಡಿಲೆ ಮನವೆ ಕೊಂಡಾಡು ಗುರುಗಳ ವಾದ	೩೭
೪೮	ಉತ್ತರ ಬಾರೋ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಬಾರಯ್ಯ ಬಾಬಾ	೩೮
ಎ. ಜನಾರ್ಥನ ವಿಶಲ:		
೪೯	ಪಾಧುಕವ ಕಂಡು ವಾವನ ನಾಡೆನು ನೇದಾರ್ಥ	೩೯
೫೦	ಇಂದು ಎನ್ನನು ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸೊ ತಂದೆ	೪೦
ಎ. ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ ವಿಶಲ :		
೫೧	ಮಂತ್ರಾಲಯ ಮಂದಿರ ವೊಂ ಪಾಹಿ ಯತಿವರ	೪೧

ಇತಿ ಬಾಗಿ ಭಜಿಸಿರೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತ್ಯಾ	ಇಂ
ಇಂ ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀ ಯತ್ಯಾ ವರನ್ಯಾರೆ	ಇಂ
ಇಂ ಗುರುವೆ ನೀ ಕರುಣೆ ಸದಿರಲು ಉಂಟಿರಿಸುವ	ಇಂ
ಇಂ ವ್ಯುರೆಯಬೇಕೆನ್ನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ	ಇಂ
ಇಂ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯ ತಪ್ಪಿಚ್ಚಿರಣ ಭಜಿಸುವರ	ಇಂ
ಇಂ ಕಾಯೋ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಘವೇಂದ್ರ	ಇಂ
ಇಂ ಬ್ಯಾಗ ಸಾಗಿ ಬಾರ್ತ್ಯಾ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ	ಇಂ
ಇಂ ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರ ದಯು	ಇಂ
ಇಂ ನೋಡಿದೆನು ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರ ನೋಡಿದೆನು ಸುಖ	
ಸಾಂದ್ರರ ನೋಡಿದೆನು ಧರಣಿ:	ಇಂ
೮೫. ರವೊಪತಿ ವಿಶಲ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ಗುರು ರಾಯಾ ಗುರು ರಾಯಾ ದುರಿತ ಕಳಿಯೋ	ಇಂ
೮೬. ಗುರು ತಂದೆ ಗೋವಾಲ ವಿಶಲ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ಕಂಡೆ ನೋಡಿ ಇಂದು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರ	ಇಂ
೮೭. ಹೇಷಗಿರಿಶ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ವಾಮಕದ ಮಹಿಮೆಯನು ಪಂಡಿತರು ಕೇಳಿ	ಇಂ
೮೮. ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಶ್ಲೇಷ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ಷ್ವನ ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಗುರು "ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನ್ನ ಸುಖದಿ	ಇಂ
೮೯. ಗುರು ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಶ್ಲೇಷ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ತಪ್ಪುಗಳಿಂಣಿಸಾವಲೆನ್ನಾಪ್ತ ಕಾಯಲಿಬೇಕು	ಇಂ
ಇಗ ತಂಗಿ ನೀಕೇಳಿದ್ದ್ಯಾ ರಾಘವೇಂದ್ರಪಂಗಳ	ಇಂ
೯೦. ಶ್ರೀಶ ವಾರಣೇಶ ವಿಶಲ ಕೃತಃ—	
ಇಗ ರಾಯರ ನೋಡಿರ್ದೀ ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಯರ ಪಾಡಿಕ್ಕೆ	೯೦
ಇಗ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯಾ ಸೂರಿ ಪರಾಕ್ರ	೯೦

೧೯. ಉತ್ಸುಕ್ತಿಪತ್ತಿ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೨೮ ಈತನೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಭಾಗತ ಕಾಣಿರೋ ೬೮

೨೦. ತಂಡೆ ಶ್ರೀಪತಿ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೨೯ ಪ್ಯಂಡಾವನದಿ ವಿರಾಜಿಪ ಯತಿ ವರನ್ನಾರೆ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ೬೯

೨೧ ವೆಂಕಟೀಶ ಕೃತ :—

೨೧ ವಾಲಿಸೋ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ೬೯

೨೨. ಕಮಲೀಶ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೨೨ ಶರಣರ ಸುರ ಭೋಜಾ ರಾಜಾ ೬೯

೨೩. ಶ್ರೀರ್ಹ ಕೇಶವ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೨೩ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಜಾ ಸುತೀಜಾ ೬೯

೨೪ ಗುರುವೆ ಕರುಣದಿಂದ ಸೋಽಂದೊ ನಿನ್ನ ೬೯

೨೫. ಅನಂತಾದ್ರಿಶ ಕೃತ :—

೨೫ ಭೋ ಯತಿ ವರದೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಯ ೬೯

೨೬ ಎಂದು ಕರುಣದಿಂದ ಸೋಽಂದುವಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ೬೯

೨೭. ರಘುನಾಥ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೨೭ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರನೇ ಕರುಣ ಸೋಽಂಬಾರದೆ ೬೯

೨೮ ರೋಗ ಹರನೆ ಕೃಪಾ ಸಾಗರ ಶ್ರೀಗುರು ೬೯

೨೯. ಧನ್ಯಂತ್ರಿ ವಿಶ್ಲು ಕೃತ :—

೨೯ ಗುರುರಾಯ ಮಹರಾಯ ಗುಣಪೂಜ್ಞ

ರಾಘವೇಂದ್ರ (ಸುಳಾದಿ) ೬೯

೩೦. ಕನಕಾದ್ರಿ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೩೦ ಶ್ರೀಮದ್ರಘವೇಂದ್ರಾಯ ಮಹ ಯೋಗಿಶ್ವರರ

ಪ್ರೀತ [ಸುಳಾದಿ] ೬೯

೩೧. ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

೩೧ ಏಳಯ್ಯ ಗುರುವೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು ೬೯

೩೨ ಆದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹ ಆದಿತೀಯಸೋಬ್ಬ [ಸುಳಾದಿ] ೬೯

ಅ೨ ಶರಣ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ ಶರಣ ಯತ್ತ ಕುಲ ತಿಲಕಗೆ ೨೨	
ಅ೪ ರಾಯರ ಸೋಡಿರ್ಪೈ ಶಭತಪುಕಾಯರ ವಾಸಿರ್ಪೈ ೨೩	
ಅ೫ ಗುರುರಾಯ ಸೀನೆ ಧೂರಿ ಧೂರಿ ಧಣೀ ಧಣೀ ೨೪	
ಅ೬ ಅರಿಯಾರೋ ಆಂದಿಗಂದಿಗನ್ನು ಈ ಧರಿಯೊಳಿವರ ಮುಷಿಮೆ ಘನ್ನು ೨೫	
ಅ೭ ಎಂಥಾತ ಗುರು ರಾಯನು ಜಗದೆಂತಕಸ್ತಿ ಯಾವುಕನು ೨೬	
ಅ೮ ರಾಯರ ವಚಯುಗ ತೋಯುಜ ವಿರತಿಮರಾಯನ ಭಯವಿಲ್ಲ ಮನಕೆ ೨೭	
ಅ೯ ದಾತನೀತ ಯತಿನಾಧ ಸಿಜಪದ ದೂತ ಜನರ ವ್ಯೋಮೆ ೨೮	೮೦
೯೦ ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಸಿಂದು ರಾಜಿಪನ್ಯಾರೆ ೨೯	೮೧
೯೧ ಶರಣ ಜನರ ಕಲ್ಪತರುವೆ ಸೀನೆ ಕರುಣಾದಿ ೨೧	೮೨
೯೨ ಸಂಬಿ ಕೆಟ್ಟಪರಿಲ್ಲವೋ ಈ ಗುರುಗಳ ನಂಬದೆ ೨೩	೮೩
೯೩ ಇಂಥ ಗುರುಗಳ ಕಾಣಿನೋ ಈ ಜಗದಿ ನಾ ೮೪	೮೪
೯೪ ಯಾತರ ಭಯ ಯತಿನಾಧನ ವಚಯುಗ ೮೫	೮೫
೯೫ ಕೊಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಿಷ್ಟವ ತ್ವರದಿ ಸೀಸನ್ಸ್ತನದಿ ೮೬	೮೬
೯೬ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭೋಗ ಸಾರ್ವಭೂಮಾ ೮೭	೮೭
೯೭ ಸೀ ವಾಲಿಸೋ ಗುರುರಾಯ ಎನ್ನ ಕಾಪ್ತಾಡಿಗ ಮಹಾ ರಾಯ ೮೮	೮೮
೯೮ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸೀನೇ ವಾಲಿಸೋ ಸತ ಜನ ವಾಲ ೮೯	೮೯
೯೯ ಯಾಕೆ ಮಹಾಕನಾದ್ವೋ ಗುರುವೆ ಸೀನಾತ್ಕ ಕೆ ೯೧	೯೧
೧೦೦ ತುತಿಸಲೆಸ್ತ್ವಾಶವೆ ಸಿನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುರನ್ನು ೯೨	೯೨
೧೦೧ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯಾ ಸೀವೇಗದಿ ಪಿಡಿ ೯೩	೯೩
೧೦೨ ಅಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗಾಲ್ಪರಿಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಡೆಲೋ ಗುರುವೆ ೯೪	೯೪
೧೦೩ ಶರಣ ಜನರ ತನ್ನ ಕರುಣಾದಿಂದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ಪೈ ೯೦	೯೦
೧೦೪ ಕಂಡೆ ಗುರು ರಾಯನಾ ಸುರಮುನಿ ಪೀಯನ ೯೮	೯೮
೧೦೫ ಸೋಡಿದೆ ಗುರು ರಾಯರನ್ನು ಈ ರೂಧಿಯೋಳಗೆ ೯೭	೯೭
೧೦೬ ನಂಬಿ ತುತಿಸಿರೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಧೂರಿಯಾ ೯೯	೯೯

೧೦೭ ಎದ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆ ಸೋಡೆ ತಾವೆದ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆ	೬೫
೧೦೮ ಎಂತು ಬಣ್ಣಿ ಸಲೆಮೃಯಾ ಈ ಗುರುವರ	೬೬
೧೦೯ ದಾತ ಸನ್ಮನಿ ಗಣನಾಥ ಕಾಮಿತ ಕಲ್ಪಪುಕ್ಕ	೬೭
೧೧೦ ಆ ರಾಯರ ವೆ ಸೀರಜಯುಗ ಮನೊ ವಾರಿಜ	೬೮
೧೧೧ ಇಂದು ಸೋಡಿದೆ ನಂದ ದಾಯಕ ಮನಿಂದ್ರ	೬೯
೧೧೨ ಷ್ವಂಡಾವನದಲಿ ಸಿಂತ ಸುಯತಿವರಸ್ಯಾರೆ	೭೦
೧೧೩ ದಯಾಸಿಧಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ	೭೧
೧೧೪ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಾ ಎನ್ನ ಭವ ಭಾರ ನಿನ್ನದೂ (ಶ್ರೀರಾದಾ)	೭೨
೧೧೫ ಸೀ ಎನ್ನ ಕಾಯಬೇಕ್ಕೂ ಷಣ್ಣ ಮಾರ್ಪಿವೂ	೭೩
೧೧೬ ಯಾತರಂಜಂಗುರು ನಾಥನ ವದಯುಗ ಮೂತ	೭೪
೧೧೭ ಗುರುರಾಜ ಗುರು ನಾವ್ಭೋಮ ನಿನ್ನಯವಾದ	೭೧೦
೧೧೮ ರಧವಾಸೇರಿದ ಗುರುವಯ್ಯ ಕೃತ ಸಚ್ಚರಿಯಾ	೭೧೧
೧೧೯ ಹರಿಯು ಉಂಡನ್ನ ನಮ್ಮ ಗುರು ರಾಘವೆ ವೇಂದ್ರರಿಗೆ [ಸುಳಾದಿ]	೭೧೨
೧೨೦ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಜಯಮಂಗಳಂ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ (ಮಂಗಳ)	೭೧೪
೧೨೧ ತೂಗಿರೀ ರಾಯರ ತೂಗಿರೀ ಗುರುವರರ (ಜೋಗುಳ)	೭೧೫
೧೨೨ ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮ ಲಾಲಿ (ಲಾಲಿ)	೭೧೬
೧೨೩ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಸಿರಿ ಯೇ ಆತನ ರಾಣಿ ಮುಯ್ಯದ ಪದ (ಗ) ಸಂಧಿ	೭೧೬
೨೫ ತಂದೆ ಸುಧಿಂದ್ರ ಕೃತ :—	
೧೨೪ ಕೇಳಿ ಗುರು ರಾಯರ ಯೋಗ ಸಾಮಂಧಿಯನು	೭೧೬
೨೦. [ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ದಾಸರು]ಇಂದಿರೀಶ :—	
೧೨೫ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರಂಬೋ ಮಹಾಯೋಗಿ	೭೧೮
೧೨೬ ಬಂದನೊ ಸುಜನರ ಸಂದಳೆಯೋಗತಿ ಸುಂದರ	೭೧೯

ಇಗ. ಗುರು ಇಂದಿರೀಶ ಕೃತ :—

ಇಂ ಸುಂದರ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರೇರೀತೆಂಬೊ

ಕರ್ಮಣಂದಿ

೧೧೯

ಇಂ ಭೇಸೇಶ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

ಇಂ ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನ ಕೊಡು ಪರವನ್ನ ಬೇಡುವೆ ಭಕುತರ ಇಂ

ಇಂ ಬಂದೆ ಗುರುರಾಯ ನಿನ ಸಂದರುಶನವ ಬಯಸಿ ಇಂ

ಇಂ: ವಿಜಯ ವೋಹನ್ನ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

ಇಂ ಕಂಡು ಧನ್ಯ ನಾದೆ ಗುರುಗಳ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಇಂ

ಇಂ. ಕೋಯಮತ್ತೂರ (ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿಶಲ ಕೃತ :—

ಇಂ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ರಾಗದ್ವೈಷಾದಿಗಳು ನೀಗುವಂತೆ ಇಂ

ಇಂ ನಮಿಸುವೆ ಗುರುವೆ ನಮಿಸುವೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಇಂ

ಇಂ ಏನು ಬೇಡಲಿ ನಿನ್ನಬಳಿಗೆ ನಾ ಬಂದು ವಾನದಿಂದ

ಸಲಹಯ್ಯ ಇಂ

ಇಂ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಧರಣಿ ಮಂಡಲಮೊಳಗೆ ಇಂ

ಇಂ ಗುರುವೆ ಸಲಹೊ ಎನ್ನ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ಇಂ

ಇಂ. ಗರುಡವಾಹನ ವಿಶಲ :—

ಇಂ ಯತಿಕುಲ ತಿಲಕ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಿಗೆ ನುತ್ತಿಸಿ ಇಂ

ಇಂ. ವೋದ ವಿಶ್ಲೇಶ ಕೃತ :—

ಇಂ ಮಂತ್ರಾಲಯದೊಳು ಸಿಂತಿಹ ಯತಿವರರೀತಃ ಇಂ

ಇಂ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಸಿಂತಿಹ್ಯನೆ ಪರಾಕು ಶ್ರೀಮಂತ ಇಂ

ಇಂ. ವರದೀಶ ವಿಶ್ಲೇಶ ಕೃತ :—

ಇಂ ವಿನಯದಿಂದಲಿ ನಮಿಸುವೆ ನಾ ವೃಂದಾವನದಿ ಇಂ

ಇಂ. ಇಂದಿರೀಶ (ಪಾಂಡುರಂಗ ಇಚಾರ್ಯ) ಕೃತ :—

ಇಂ ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ ಕೂರ್ಮಾಸನ (ಮಂಗಳ) ಇಂ

ಇಂಗ ವೃಂಡಾವ ವಿಶ್ಲೇಶಾಸಿನ [ಚರಿತ್ರೆ]

— ~ —

ತಿದ್ದು ಪಡಿ.

ಸ್ವರ್ಚ	ಪಂಗ್ರಿ	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
ಇ	ಇ	ಸುತ್ರಪ್ರೋ	ಸುತ್ರಪ್ರೋ
ಒ	ಎ	ವಿದ್ಯಾದಿನಾಸಕ್ತ	ವಿದ್ಯಾದಿನಾಸಕ್ತ
ಉ	ಎ	ಸೇಜ್ಜಾನೀಂದ್ರ	ಸುಜ್ಜಾನೀಂದ್ರ
ಣ	ಎ	ಜಮೊಳಗೆ	ಜಗಮೊಳಗೆ
ಇಂ	ಎಂ	ವಾವನಕರ	ವಾವನತರ
ಇಂ	ಎಂ	ಭ್ರಮಕ	ಭ್ರಮಕ
ಉಂ	ಎಂ	ಸುರಧೀನು	ಸುರಧೀನು
ಉಂ	ಎ	ಬಾಗ್ನಿ	ಬಾಗ್ನಿ
ಇಂ	ಎಂ	ಹಿನುಪತವರ್ತ	ಪಿನುಪವರ್ತ
ಇಂ	ಎಂ	ಸ್ತ್ರಿತ	ಸ್ತ್ರಿತ
ಇಗ	ಎ	ಪರಿಶುದ್ಧಾಧಂ	ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ
ಇಗ	ಎ	ವಾಲಿಸ ಸುತಲಿ	ವಾಲಿಸ ಸುತಲಿ
ಇಂ	ಎ	ಉತ್ಸುಷ್ಟವನು	ಉತ್ಸುಷ್ಟವನು
ಇಂ	ಎಗ	ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು	ಕೊಟ್ಟಿನ್ನು
ಇಂ	ಎ	ಮನಕಳಿಯಾ	ಮನಶ್ರಮನವಕಳಿಯಾ
ಇಂ	ಎ	ಇಷ್ಟಶ್ರಮವಥ್	ಇಷ್ಟಶ್ರಮ
ಇಂ	ಎ	ವರೊನೆ	ವರೊನೆ
ಇಂ	ಎ	ಕೀಶ	ಭೀಶ
ಇಂ	ಎ	ಕನಕದಿ	ಕನಕಾದಿ

ಇಂ	ಇಂ	ಕೊಸಿನ	ಕೊಸಿನ
ಉ	ಉ	ಯದ್ದಾದಿ	ಯುದ್ದಾದಿ
ಉ	ಉ	ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ	ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ
ಅ	ಅ	ಗುರುವೆ	ಗುರುವೆ
ಇಂ	ಇಂ	ದಾನವರಂಜಿಕೆ	ದಾನವರಂಜಿಕೆ
ಇ	ಇ	ಧರಕಮಂಡುಲ	ಧರಕಮಂಡುಲ
ಇ	ಇ	ಕಂಜರಾಂಕಿತ	ಕಂಧರಾಂಕಿತ
ಇಂ	ಇಂ	ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ	ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ
ಇಂ	ಇಂ	ಶ್ರಿಜಗೆ	ಶ್ರಿಜಗ
ಇಂ	ಇಂ	ಆವಹಾನವ	ಆವಹಾನವ
ಇಂ	ಇಂ	ಆತನೆಂತ್ತೆತ್ತಿ	ಆತನೆಂತ್ತೆತ್ತಿ
ಒಂ	ಒ	ಶಭಮಂತಿ	ಶಂಭಮಂತಿ

— — —

|| ಹರಿಃ ಓಂ ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಸಾವಣಭೌಮ.

|| ಪ್ರಾಣಿನಾ ||

ಅಪ್ಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸವಾರುತ್ತೆಂದು ರಮಯಾಸಹಿತಂ ಪ್ರಭುಂ | ಶ್ರೀತಾಬ್ಜಸ್ಥಂ
ಕರೀವದ್ಯಂ ಗದಿನಂ ಶಂಖಚಕ್ರಂ ಮಂ | ಶುದ್ಧಾಷ್ಟಿಕ ಸಂಕಾಶಂ ಸವಾಣ
ಭರಣ ಭೂಷಿತಂ | ವನಮಾಲಾಧರಂ ದೇವಂ ಧ್ಯಾಯೀ ನಾನ್ಯರಾಯಣಂ
ಹರಿಂ ||೧|| ಶ್ರೀಶಾಂಸ್ತಿ ಭಕ್ತಿಂ ಹರಿದಾಸದಾಸ್ಯಂ ಪ್ರಪನ್ನಮಂತ್ರಾಧ,
ದೃಢೈಕನಿಷ್ಠಾಂ || ಗುರೋಃ ಶ್ವಾಸಿಂ ನಿಮಳಬೋಧಬುದಿಂ ಪ್ರದೇಹಿ
ಮೇತೇ ವರಮಂ ಪದಂಶ್ರೀಃ || ೨ || ಅಭ್ರಮಂ ಭಂಗರಿಂತ ಮಜಡಂ
ವಿಮಲಂಸದಾ || ಅನಂದತೀಥ್ರಾ ಮತುಲಂ ಭಜೇ ತಾಪತ್ರ ಯಾಪಹಂ
|| ೩ || ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯಸಂಸೇವನ ಲಬ್ಧಶಿಧಂ | ವಿದ್ಯಾಸುಧಾಂಭೋನಿಧ
ಯೋಣಮಲಾಯೇ || ಕೃಪಾಲವಃ ಪಂಕಜನಾಭ ತಿಥಾಃ | ಕೃಪಾಲ
ವಸ್ತ್ವಾನ್ಯಾಸಿಯನಿತ್ಯವೇಷಾಂ || ೪ || ಭೂದೇವೀತನಯಾಸಕ್ತ ರಘ್ರೀಶ
ಪದಮಾನಸಃ || ಸೃಜಯಾಂಶ್ಯ ಗುರುಭೂತಯಾದಸ್ಯದಿಷ್ಟಾಧ ಸಿದ್ಧ
ಯೇ || ೫ || ಮಾಧವಾಂಷಿರ ಯಗಾಸಕ್ತಾಃ ಮಾಧವಾಂಶ್ಯ ಮುನಿ
ಶ್ವರಾಃ || ಅಭ್ರಧು ಮಧ್ಯತೀಥ್ರಂ ಯೇ ದಮಸ್ತೇಽಭೀಷ್ಟ ಸಂತತಿಂ || ೬ ||
ಶ್ರೀಮದ್ರಮಾರಮಣ ಸದ್ಗಂಧ ಪಾದಸಂಗಿವ್ಯಾಶ್ಯಾ | ನಿನಾದ ದಲಿತಾಖಿಲ
ದುಷ್ಪದರ್ವಂ || ದುವಾದಿವಾರಣ ವಿದಾರಣ ದಕ್ಷದಿಕ್ಷ | ಮಹೋಽಭ್ಯಾ
ತೀಥ್ರ ಮೃಗರಾಜ ಮಹಂಸ್ಯಮಾವಿ || ೭ || ಶ್ರೀಮನ್ಯಾಯ ಸುಧಾಯೇನ
ನಿಮಿಷತಾ ಧೀಮತಾಮತಾ || ತಂಜ್ಞಾನಾದಿಗುರೋವೇತಂ ಜಯತೀಥ್ರ

ಗುರುಂಭಜೇ ||೮|| ಯದ್ವ್ಯಂದಾವನ ಸೇವಯಾಸುಧಿಮಲಾಂ | ವಿದಾಃಂ
ಪಶುಂ ಸಂತತಿಂ | ಧ್ಯಾನಾಜ್ಞಾನಮನಲ್ಪ ಕೇತಿರನಿವಹಂ | ಪ್ರಸ್ತುತ್ಯೋತಿ
ಶ್ರೀಪ್ರಂಜನಃ || ತಂ ವಂದೇ ನರಸಿಂಹತೀರ್ಥ ನಿಲಯಂ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸರಾಟ್
ಷ್ಠಾಜಿತಂ | ಧ್ಯಾಯಂತಂ ಮನಸ್ಬಾ ನರಸಿಂಹಚರಣಂ ಶ್ರೀಸಾದ ರಾಜಂ
ಗುರುಂ || ೯ || ಅಧಿರಕ್ಷಲ್ತತಕಲ್ಪೋಽಯಂ ಪ್ರತ್ಯಾಧಿರ ಗಜಕೇಸರೀ ||
ವಾತಾಸತೀರ್ಥ ಗುರುಭೂರ್ಯಾದಸ್ಯಾದಿಷ್ವಾಧ್ರ ಸಿಧ್ಧಂಯೇ || ೧೦ ||
ತತ್ತ್ವಾವಿದಾಃ ವಿರಕ್ತಾಂಧಿಸದ್ಯಾಂಶೋಫಾಕರಾನಹಂ || ವಾದಿರಾಜಗು
ರೂನಾ ವಂದೇಹಯಗ್ರಿವ ದಯಾಶ್ರಯಾನಾ || ೧೧ || ಮಾಕೋಽಪಿಯ
ತ್ವರಣಾದೇನ ಮುಕುಂದ ಶಯನಾಯತೇ || ರಾಜರಾಜಾಯತ್ವೋರಿಕೊಂಡ
ರಾಘವೇಂದ್ರ ತಮಾಶಯೇ || ೧೨ ||

| ಹಂ || ೧೦ ||

|| ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ರಾತನಮಃ ||

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸೈತ್ಯಿತ್ರಮಾ.

ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಾಂಭೋಧ ಗುರುತೀರ್ಥವಯೋಭಿ ವಾರಾ ಕಾಮಾರಿಮಾತ್ರ
ವಿವರಾಕ್ಷಾಶಿರಃ ಸ್ವಲ್ಪಶಂತಿಃ | ಪೂರ್ವೋತ್ತರಾಮಿತತರಂಗಚರತ್ಸಹಂಸಾ
ದೇವಾಲಿಸೇವಿತ ಪರಾಂಖಿರಯೋಜಲಗ್ರಾ || ೧ || ಜೀವೇಶಭೇದ ಗುಣ
ಪೂರ್ತಿಜಗತ್ಸತ್ಯಸತ್ಯ ನೀಚೋಽಳ್ಳಭಾವ ಮುಖನಕ್ರಗಣ್ಯಸ್ವಮೇತಾ |
ಮಾರ್ದಾಧ್ಯಜಾಪತಿಗಿಲ್ಲಿಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ ಹಾಗೆ ಇವತಾಸರಿದಮುಂಂ
ವಿಮಲೀಕರೋತು || ೨ || ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಃ ಸಕಲಪ್ರದಾತಾ ಸ್ವಪಾದ
ಕಂಜದ್ವಯಭಕ್ತಿಮಂಧ್ಯಃ | ಅಫಾದ್ರಿಸಂಭೇದನದ್ವಾಷಿವಜ್ರಃ ಕ್ಷಮಾಸು
ರೀಂದ್ರೋಽವತು ವಾಂ ಸದಾಯಮಾ || ೩ || ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರೋ ಹರಿ
ಪಾದಕಂಜನಿಷೇವಣಾಲ್ಲಬ್ಧ ಸಮಸ್ತಸಂಪತ್ತಾ | ದೇವಸ್ವಭಾಷ್ಯೋದಿವಿಜದ್ರು
ಮೋಕಯಮಿಸ್ತಿಪ್ರಮೋ ಮೇಂ ಸತತಂ ಸ ಭಾಯಾತ್ರಾ || ೪ || ಭಷ್ಯ

ಸ್ವರ್ವಾಕ್ಷೋ ಭವದುಃಖತಂಲಸಂಫಾಗ್ನಿ ಚಯಃ ಸುಬುಧ್ಯರ್ಯಾಶಾಲೀ |
 ಸಮಸ್ತ ಮಷ್ಟಗ್ರಹ ಸಿಗ್ರಹೇಶೋ ದುರತ್ಯಾಯೋಽಪಣ್ವ ಸಿಂಧುಸೇ
 ತುಃ || ೫ || ನಿರಸ್ತದೋಽವೇಷಃ ನಿರವಚ್ಯವೇಷಃ ಪ್ರತ್ಯಾಧಿವುಂಕತ್ತನಿ
 ದಾನಭಾಷಃ | ವಿವ್ರತ್ವಿಜ್ಞೇಯ ಮಹಾವೇಷೋ ವಾಗ್ನೀಪರೀನಿಜಿಷಾತ
 ಭವ್ಯಿಶೇಷಃ || ೬ || ಸಂತಾನಸಂಪತ್ತಿರಿಶುಭಕ್ತಿವಿಜ್ಞಾನವಾಗ್ನೀಹನು
 ಶಾಂತಿವಾದೀನಾ || ದತ್ತಾರ್ಥಿರೋತ್ತಾ ಸಮಸ್ತಮೋಷಾನ್ ಹತ್ತಾರ್ ಸ
 ಸೋಽವಾಗ್ಯದ್ದರು ರಾಘವೇದ್ರಃ || ೭ || ಯತ್ವಾದೋದಕ ಸಂಚಯಃ
 ಸುರನದಿಮುಖಾವಾಗಾಸಾದಿತಾ ಸಂಖ್ಯಾನುತ್ತಮ ಪ್ರಣಾಸಂಘಿಲಸತ್ವರ
 ಯಾತ ಪುಣ್ಯವಹಕಃ | ದುಸ್ತಾಪತ್ರಯನಾರಸೋ ಭುವಿ ಮಹಾವಂಧ್ಯಾನು
 ಪತ್ರಪ್ರದೋ ವ್ಯಂಗಸ್ವಂಗಸನ್ವಾದಿಧೋ ಗ್ರಹಮಹಾವಾಪಾವಹಸ್ತಂ
 ಶರಯೇ || ೮ || ಯತ್ವಾದಕಂಜರಜಸಾ ಪರಿಭೂಷಿತಾಂಗಾ ಯತ್ವಾದ
 ಪದ್ಮಮಧುವಾಯಿತಮಾನಸಾ ಯೇ | ಯತ್ವಾದಪದ್ಮಪರಿಕೀರ್ತನಜೀರ್ಣ
 ವಾಚಸ್ತದ್ದರ್ಶನಂ ದುರಿತಕಾನನದಾವಭೂತಮಾ || ೯ || ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವರ್ವ
 ತಂತ್ರೋಽನೋ ಶ್ರೀವಃಧ್ವಮತವರ್ಧನಃ | ವಿಜಯಿಂದ್ರಕರೂಢ್ಳೀತ್ತಿಷು
 ಧೀಂದ್ರವರಪತ್ರಕಃ || ೧೦ || ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಮೋ ಯತೀರಾಡ್ ಗುರುಮೇರ್
 ಸ್ವಾಧ್ಯಯಾಪಹಕಃ | ಜಾಣಿಸಭಕ್ತಿಸುಪುತ್ರಾಯಾಯಿಶಃ ಶ್ರೀಪ್ರಣಾವರ್ಧನಃ
 || ೧೧ || ಪ್ರತಿವಾದಿಜಯಸ್ವಾಂತಭೀಂದಜಿನ್ನಾದರೋ ಗುರುಃ | ಸರ್ವ
 ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣೋಽನೈಷ್ಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ ವಿದ್ಯತೇ || ೧೨ || ಅಪರೋ
 ಕ್ಷೀಕೃತ ಶ್ರೀಶಃ ಸುಮುಪೇಕ್ಷಿತಭಾವಜಃ | ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಪ್ರದಾತಾನೈಷ್ಯೋ
 ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ವಿದ್ಯತೇ || ೧೩ || ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣಿಷ್ಠಾರಾಗ್ರಾಕ್ಷಪವನು
 ಖಾಂಕಿತಃ | ಶಾಪಾನಗ್ರಹ ಶಕೇತ್ತಿಂಡನೈಷ್ಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರಾನ್ವಿದ್ಯತೇ
 || ೧೪ || ಅಜಾಣಿಸಿಸ್ಕೃತಿ ಭಾರಂತಿಸಂಶಯಾವಸ್ಕೃತಿಕ್ಷಯಾಃ | ತಂದ್ರಾಕಂ
 ಪವಚಃಕೊಂತ್ಯಮುಶಾ ಯೇಚೇಂದ್ರಿಯೋಧ್ವವಾಃ | ದೋಷಾಸ್ತೀನಾಶಮಾ
 ಯಾಂತಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದತಃ || ೧೫ || ೧೫ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ
 ನಮಃ ಇತ್ಯಾಷಾಕ್ರಮ ರಮಂತ್ರತಃ || ಜಪಿತಾದಾವಿತ್ಪಾನ್ಯಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಾಂ
 ಸ್ಯಾನ್ ಸಂಕರಃ || ೧೬ || ಹಂತು ನಃ ಕಾಯಜಾನ್ ದೋಷಾನಾತ್ಯಾ

ತೈಯಸಮುದ್ರವಾನ್ || ಸರಾಣನಿ ಪ್ರಮಥಾಂಶ್ಚ ದದಾತು ಗುರುರಾ
ತ್ವನಿತ || ಇ || ಇತಿಕಾಲತ್ರಯೇ ನಿತ್ಯಂ ಪಾರಧಾ ನಾಂಯಃ ಕರೋತಿ
ಸಃ || ಇಹಾಮುತ್ಪತ್ತಸರೇಷಾಂತ್ರಿ ಮೋದತೇ | ನಾತ್ರಸಂಶಯಃ ||ಗ||
ಅಗಮ್ಯಮಹಿಮಾ ಲೋಕೇ ರಾಘವೇಂದ್ರಿ ಮಹಾಯಃ || ಶ್ರೀಮದ್ಭು
ಮತದುಗಾ ಬಿ ಚಂದೋಽವತು ಸದಾನಥಃ || ಗ || ಸರಾಯಾತ್ರಾಷಾ
ಲಾವಾಪ್ರಯೋಧಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರವಕ್ಷಿಣವೂ | ಕರೋಮಿ ತವಸಿದ ಶ್ವಾ ವಾಂದಾ
ವನಗತಂ ಜಲವೂ | ಶಿರಸಾ ಧಾರಯಾಮ್ಯಂದ್ರ ಸರ್ವತೀಧಾಳಾತ್ಸಯೇ
|| ಅ || ಸರಾಭೀಷ್ಟಾಧಾಸಿದ್ಯಾಧಾಂ ನಮಸ್ವಾರಂ ಕರೋಮ್ಯಾಹಮೂ |
ತವ ಸಂಕಿರ್ತನಂ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಜ್ಞಾನಸಿದ್ದಯೇ || ಅ || ಸಂಸಾರೇಣ
ಕ್ಷಯಸಾಗರೇ ಪ್ರಕೃತಿತೋಽಗಾಧೇ ಸದಾ ದುಷ್ಟರೇ ಸರಾವಂದ್ರಜಲಗ್ರಹೈ
ರನುಪಮ್ಯಃ | ಕಾಮಾದಿ ಭಂಗಾಕುಲೇ | ನಾನಾವಿಭ್ರಮದುಭರಿತೇ
ಮಿತಭಯಸ್ತೂಮಾದಿವೇನೋತ್ಪಟೀ ದುಃಖೋತ್ಪಂಪ್ರವಿಷೇ ಸಮಾದರ
ಗುರೋ ಮಾಂ ಮಾಂ ಮಗ್ನರೂಪಂ ಸದಾ ||ಉ|| ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಸ್ತೋತ್ರಂ
ಯಃ ವತೇಷ್ಠಕ್ತಿರ್ಘಾವಾಕವೂ | ತಸ್ಯ ಕುಷಾದಿ ರೋಗಾಣಾಂ ನಿವೃತ್ತಿಸ್ತವ
ರಯಾಭವೇತಾ || ಉ || ಅಂಧೋಽಪಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಃ ಸ್ವಾದೇಡಮುಂಕೋಪಿ
ವಾಕ್ತಿಃ | ಕ್ಷಾಣಾಯುಃ ಪೂಣಣಸಂಪತ್ತಿಃ ಸ್ತೋತ್ರಸ್ವಾಸ್ಯಃ ಜವಾಧ್ವ
ನೇತಾ || ಉ || ಯಃ ಪಿಬೇಜ್ಜಲಮೇತೇನ ಸ್ತೋತ್ರೇಣ್ಯವಾಭಿಮಂತ್ರಿ
ತವೂ | ತಸ್ಯ ಕುಷ್ಟಗತಾ ದೋಷಃ ಸರೇ ನಿತ್ಯಂತಿ ತತ್ತ್ವಾಣಾತ
|| ಅ || ಯದ್ವಾಂದಾವನಮಾಸಾಂದ್ರ ಪಂಗಃ ಖಂಜೋಣಿ ವಾಜನಃ |
ಸ್ತೋತ್ರೇಣಾನೇನ ಯಃ ಕುಯಾಂತಾ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಯಾತೀ || ಸ ೪೦
ಫಾಲೋಭವೇದೇವ ಗರುರಾಜಪುರಾದತ್ತಃ || ಉ || ಸೋಮಸೂರ್ಯೋ
ಪರಾಗೇ ಚ ಪುಷ್ಟಿಕಾಂದಿ ಸರೂಗಮೇ || ಯೋಽನುತ್ತಮವಿದಂ ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಂಷೋತ್ತರಶತಂಜವೇತಾ | ಭೂತಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಾದಿಪೀಡಾ ತಸ್ಯ ನಜಾ
ಯತೇ || ಉ || ಏತತಾ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಸಮುಚ್ಚಾಯ್ ಗುರುವಾಂದಾವ
ನಾಂತಿಕೇ | ದೀಪಸಂಯೋಜನಾಜ್ಞಾನಂ ಪುತ್ರಲಾಭೋ ಭವೇದು
ವಮೂ || ಉ || ಪರವಾದಿಜಯೋ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಾ ದಿವರ್ಥನಮ್ ||

ಸವಾರ ಭೀಷ್ಟಪ್ರವೃತ್ತಿಃ ನ್ಯಾನಾಂತ್ರ ಕಾಯಾರ್ವಿಚಾರಣಾ || ಇ || ರಾಜ
ಚೋರಮಹಾವ್ಯಾಘರಸರ್ವನಕ್ರಾದಿಪೀಡನಮಾ | ನಂಜಾಯತೀಕಸ್ಯ ಸೊತ್ತೇ
ತ್ರಷ್ಣೆ ಪ್ರಭಾವಾನಾಂತ್ರ ಸಂಶಯಃ || ೨೦ || ಯೋ ಭಕ್ತಾತ್ಮ ಗುರುರಾಘ
ವೇಂದ್ರಜರಣದ್ವಂದೆ ಸ್ವರನ್ ಯೈ ಪರೇತಾ | ಸೊತ್ತೀತ್ರಂ ದಿವ್ಯಮಿದಂ
ಸದಾನಂಬಿ ಭವೇತ್ತಸ್ಯಾನುಖಿಂ ಕಿಂಚನ | ಕಿಂ ತ್ವಿಷ್ವಾಧಸವ್ಯಾದಿರೇವ
ಕಮಲಾನಾಥ ವರಸಾದೋದಯಾತ್ಮೀತಿರ್ವಿದಿತಾ ವಿಭೂತಿರತ್ನಾ
ಸಾಕ್ಷೀರಯಾಸೊತ್ತೀಂತ್ರಂ || ೨೧ || ಇತಿ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಾಯಗುರು
ರಾಜಪ್ರಸಾದತಃ | ಕೃತಂಸೊತ್ತೀತ್ರಮಿದಂ ಪುಣ್ಯಂ ಶ್ರೀಮಂಧ್ವಿಹ್ಯಾಪ್ವಣಾ
ಭಿಧ್ಯಃ || ೨೨ || ಪೂಜಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ ಸತ್ಯಧರ್ಮರಾಯಚ |
ಭಜತಾಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾಯ ನಮತಾಂಕಾಮಧೀನವೇ || ೨೩ || ದುವಾದಿಧ್ವಾಂ
ತರವಯೇ ವೈಷ್ಣವೇಂದ್ರಿವರೇಂದ್ರವೇ | ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಗುರವೇ ನವೋತ್
ತ್ತೀಂತ ಚಯಾಲವೇ || ೨೪ || ಶ್ರೀಸುಧೀಂದ್ರಾಭಿಸಂಭೂತಾನ್ ರಾಘ
ವೇಂದ್ರ ಕಲಾನಿಧಿನ್ || ಸೇವೆಸುಜ್ಞಸಸ್ಯಾಧಂ ಸಂತಾಪತ್ರಯ
ರಾಂತಯೇ || ೨೫ || ಅಷಂದ್ರಾವಯತೀಯನಾಂದ್ರಾಂದ್ರಾಂಭಿತ
ಪ್ರದಃ || ರಾಘವೇಂದ್ರಯತಿಸ್ತಸ್ಯಾಲೋಕೇಶ್ವಾತ್ಮೋಭವಿಷ್ಯತಿ || ೨೬ ||

ಇತಿಶ್ರೀ ಅಪ್ವಣಾಚಾರ್ಯಕ್ಷತ.

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸೊತ್ತೀತ್ರವ್ಯಾಸಂಪೂರ್ವಾವ್ಯಾ.

—(*)—

ಹರಿಃ ೮೦.

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುಭೋತ್ಸವಮಃ

ಶ್ರೀ ಅಪ್ವಣಾಚಾರ್ಯಕ್ಷತ

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಕವಚ ಪತ್ರರಂಭಃ.

ಕವಚಂ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ಯ ಯತೀಂದ್ರಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ || ವಕ್ಷಮಿ
ಗುರುವಯಾಸ್ಯ ವಾಂಭಿತಾಧಾರಪ್ರದಾಯಕಂ || ೧ || ಮಷಿರಸ್ಯಾಪ್ವಣಾ
ಚಾರ್ಯಃ ಭಂದೋನುಷ್ಣವ್ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಂ || ದೇವತಾ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ

ಗುರಿಂಷ್ಯಾಧಃಿದೆ ಯೇ || ೨ || ಅಹೋತ್ತರಶತಂಜಾಪ್ಯಂ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತೇನ
ಚೇತಸಾ || ಉದ್ದತ್ತಪರಮೋತನಮೋತಾ ಭವಾಕೂಪಾಣಸನೇಸ್ಮಿತಂ
|| ೩ || ಲಿದ್ದು ಲಿಮೋತನಮೋತಂಪ್ರತಾವಂ ರಾಮವಾನಸಂ || ಧೃತಕಾ
ಷಾಯವಸನಂ ತುಲಸೀರಾರವಕ್ಕಂ || ೪ || ದೋಷಂದ ವಿಲಸದ್ದಂಡ
ಕಮಂಡುಲವಿರಾಜತವ್ || ಅಭಯಜನ್ಮಾನ ಮುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಳಾಸೀಲಕರಾಂ
ಬುಜಂ || ೫ || ಯೋಗೀಂದ್ರವಂದ್ಯಾಪಾದಾಭ್ರಂ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಭಜೇ || ಶಿರೋರಕ್ಷತಮನೇಸಿತ್ಯಂ || ರಾಘವೇಂದ್ರಾಂಭಲೀಷ್ಟಂಧಃ || ೬ ||
ಪಾವಾದಿಪಾಟನೇವಜ್ರಃಕೇರಾನಾ ರಕ್ಷತಮನೇಸದಾ || ಕ್ಷಮಾಸುರಗಣಾ
ಧೀಶೋಮುಖಂರಕ್ಷತಮನೇಗುರುಃ || ೭ || ಹರಿಸೇವಾಲಬ್ಧ ಸರ್ವಸಂಪ
ತ್ವಾಲಂನಮಾವತು || ದೇವಾಧಿಭಾವೋವತುಮನೇಂದ್ರ್ಯಶೋತತ್ಪ್ರಪ್ರದರ್ಶಕಃ || ೮ ||
ಇಷ್ಟಪ್ರದಾನೇಕಲ್ಪದ್ರುಃ ಶೋತ್ತ್ರೈಕೃತ್ಯಾಧಭೋಧಕಃ || ಭವಸ್ತ್ವರೂಪೋ
ಮನೇನಾಸಾಂ ಜಿಂಕ್ಯಾಮೇಣವತುಭವ್ಯಕೃತಾ || ೯ || ಆಸ್ತಿಂರಕ್ಷತಮನೇ
ಯಃಖತಾಲಸಂಘಾಗ್ನಿಜಯಂಕಃ || ಸುಖಂದ್ಯಾರ್ಥಿಸುಗುಹೋಭರವೋ
ಮೇಸದಾವತು || ೧೦ || ಓಷ್ಣೈರಕ್ಷತಮನೇಸರ್ವಗ್ರಹಸಿಗ್ರಹಕ್ಷಿಮಾನಾ ||
ಉಪಷ್ಟಿಮೋದಧಿಸಂತಃ(ಸೇತುಂ)ದಂತಾನಾ ರಕ್ಷತಮನೇಸದಾ || ೧೧ || ನಿರಸ್ತ
ದೋಷೋಮೇಪಾತುಕಪೋಲ್ರಾ ಸರ್ವಪಾಲಕಃ || ನಿರವದ್ಯಮಹಾವೇಷಃ
ಕಂತಂಮೇಣವತು ಸರ್ವದಾ || ೧೨ || ಕಣಂಮೂಲೀತುಪ್ರತ್ಯಧಿಮೂಕ
ತಾಪರವಾಭ್ರಮವ್ || ಒಹರಾದಿಜಯಿವಾತು ಹಸ್ತಾಸತ್ತತ್ವವಾದ
ಕೃತಾ || ೧೩ || ಕರ್ಮಾರಕ್ಷತಮನೇಪಿದ್ವತ್ತರಿಜ್ಞೇಯವಿಶೇಷವಾನಾ ||
ವಾಗ್ನೇಪಿರಿಂಭವ್ಯಶೇಷಜಯಿವಪ್ರಕ್ಷಸಲಂನಮು || ೧೪ || ಸತೀಸಂತಾನ
ಸಂಪತ್ತಿ ಭಕ್ತಿಜನ್ಮಾನಾದಿವ್ಯಧಿಕೃತಾ || ಸ್ತನೋರಕ್ಷತಮನೇಸಿತ್ಯಂಶರೀರಾವ
ದೃಹಾಸಿಕೃತಾ || ೧೫ || ಪುಣ್ಯವಧನ ಪಾದಾಭ್ರಂಭಿಷೀಕ ಜಲಸಂ
ಚಯಃ || ನಾಭಿಂರಕ್ಷತಮನೇಪಾಶ್ವಾದ್ಯಾನದಿತುಲ್ಲಿಸದ್ವಿಂಣಃ || ೧೬ ||
ಪ್ರಷ್ಟಂರಕ್ಷತಮನೇಸಿತ್ಯಂ ತಾಪತರಯ ವಿನಾಶಕೃತಾ || ಕರ್ಷಿಂಮೇರಕ್ಷತು
ಸದಾವಂಧಾಸತ್ಯತ್ರದಾಯಕಃ || ೧೭ || ಜಘನಂಮೇಣವತುಸದಾ
ವ್ಯಂಗಸ್ವಾಂಗಸಮೃದ್ಧಿಕೃತಾ || ಗುಹ್ಯಂರಕ್ಷತಮನೇಪಾಪಗ್ರಹಾದಿಷ್ಟವಿನಾಶ

ಕೃತಾ ॥ ೧೮ ॥ ಭಕ್ತಾಫಿಧ್ಯಂಸರೆಕರ ನಿಜಮೂತಿ ಪ್ರದರ್ಶಕಃ ॥
ಮೂತಿಮಾನ್ ಪಾತುಮೇರೋಮಂ ರಾಘವೇಂದ್ರೀಜಗದ್ಗರುಃ ॥೧೯॥
ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರೋಽನೊಜಾನುಸೀಮೇಸದಾವತು ॥ ಜಂಷೇರಕ್ಕತು
ಮೇನಿತ್ತೋ ಶ್ರೀಮಧ್ಯಮತವರ್ಧನಃ ॥ ೨೦ ॥ ಪಜಲಿಂದ್ರಕರಾಚ್ಯೋ
ಧ್ಯಂಸಧಿಂದ್ರವರಪುತ್ರಕಃ ॥ ಗುಲ್ಮೋ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರೋಮೇಯತಿ
ರಾಂ ಸರ್ವದಾವತು ॥೨೧॥ ವಾದೋರಕ್ಕತುಮೇಸರ್ವಭಯಹಾರಿ ಕೃಂ
ನಿಧಿಃ । ಜಾಳಾನಭಕ್ತಿಸುಪುತ್ರಯಾಯಾರ್ಥಃ ಶ್ರೀಪುಣಿವರ್ಧನಃ ॥ ೨೨ ॥
ಕರವಾದಾಂಗಲೀಃ ಸರ್ವಾಮವಾವತುಜಗದ್ಗರುಃ ॥ ಪ್ರತಿವಾದಿಜಯ
ಸ್ವಾಂತಭಿಂದಜಿನ್ನಾದರೋಗಿರುಃ ॥ ೨೩ ॥ ಸಹಾಸರವತುಮೇಸರ್ವಾನ್
ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದಃ ॥ ಅಪರೋಕ್ಷೋಕೃತಪ್ರೀಶಃ ವಾರಚಾತ್ಯಂದಿತಿಸದಾ
ವತು ॥ ೨೪ ॥ ಸದಕ್ಷಿಣೇಚಾವತು ಮಾಂಸವುಮೇಕಿತ್ತಭಾವಜಃ ॥
..... । ಅಪೇಕ್ಷಿತಪ್ರದಾತಾಚ ಪ್ರತಿಚಾತ್ಯಾಮವತು
ಪ್ರಭುಃ ॥ ೨೫ ॥ ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ವೇರಾಗ್ರವಾಕ್ಷಾಟವಮುಖಾಂಕಿತಃ ॥
ಸದೋದೀಚಾತ್ಯಾಮವತುಮಾಂಶಾವಾಸುಗ್ರಹಕ್ಕಿತ್ವಮಾನ್ ॥ ೨೬ ॥ ನಿವಿ
ಲೇಂದ್ರಿಯದೋಷಫೋಽ ಮಹಾನುಗ್ರಹಕೃದ್ಗರುಃ ॥ ಅಧತ್ಯೋಽಧ್ಯಂ
ಚಾವತುಮಾಮಪ್ರಾಕ್ಷರಮನಾದಿತಃ ॥ ೨೭ ॥ ಆತ್ಮತ್ಪ್ರಯಧರಾತಿಫೋಽ
ಮಾಂರಕ್ಕತುವಿದಿಕ್ಷಾಚ ॥ ಚತುಣಾಂಚಪುಮಧಾರಾನಾಂದಾತಾವಾರತಃಸದಾ
ವತು ॥ ೨೮ ॥ ಸಂಗಮೇವತುಮಾಂಸಿತ್ತೋ ತತ್ತ್ವವಿಶಾಸರ್ವಸೌಖ್ಯಕೃತಾ ॥
ಮಧಾತ್ಯನೇಂಗಮ್ಮೈಮಹಿಮಾ ಮಾಂ, ರಕ್ಕತು ಎಂಬಾಯಃ ॥೨೯॥ ಮೃತ
ಪೋತಪೂರಣದಾತಾ । ಸಾಯಾನ್ನೇಂಮಾಂಸದಾವತು ॥ ವೇದಿಸ್ತ್ವಃ ಪುರುಷೋ
ಜಿವಿನಿಶಿಧಂಪಾತುಮಾಂಗರುಃ ॥ ೨೧ ॥ ವಸ್ತ್ಯಾಸ್ಥಮಾಲಿಕೋದ್ದಿತಾಃ
ವಸ್ತಿತಾಪಾಸದಾವತು ॥ ಸಮಗ್ರಟೀಕಾವಾತ್ಯಾತಾ ಗುರಮೇಂ ವಿಷಯೇ
ವತು ॥ ೨೨ ॥ ಕಾಂತಾರೇಂಬಾವತುಮಾಂಸಿತ್ತೋಂಭಾಟ್ಯ [ಭಾವ್ಯ] ಸಂಗ್ರಹ
ಕೃದ್ಗರುಃ ॥ ಸುಧಾಪರಿಮಲೋದ್ಭಾಂತಾಸುಷ್ಣಂದಸ್ತಸದಾವತು ॥ ೨೩ ॥
ರಾಜಚೋರವಿಷವ್ಯಾಧಿಯಾದೋವನ್ಯಾಸ್ಯಾಗಾಧಿಭಿಃ ॥ ಅಪಸ್ಯಾರಾವಹತಾಃ
ಸೋಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾಸರ್ವದಾವತು ॥ ೨೪ ॥ ಗತೋಸರ್ವತ್ವಮಾಂಸಾತ್ರಾ

ನಿಷದಧ್ರು(ಖಂಡ)ಕ್ರಮದ್ಗಾರುಃ || ಖುಗಾಷ್ಟಾಶ್ಯಾಸಕ್ತದಾಚಾರ್ಯಃ ಶ್ರೀತೋರ
ಕ್ಷತುಮಾಂಸದಾ ||ಇಂ|| ಮಂತ್ರಾಲಯಸಿವಾಣಿಮಾಂ ಜಾಗ್ರತ್ತಾಲೇಸದಾ
ವತು || ನಾಯಮುಕ್ತಾವಲೀಕತಾಂಸ್ವಷ್ಟೇರಕ್ಷತುಮಾಂಸದಾ || ಇಂ ||
ಮಾಂವಾತು ಚಂದ್ರಿಕಾವ್ಯಾಶ್ಯಾಕತಾಂಸುವ್ತಾಪಿ ತತ್ಪರ್ಕೃತಾ || ಸುತಂತ್ರ
ದಿಃಸಿಕಾಕತಾಂಮುಕ್ತರಕ್ಷತುಮಾಂಗುರುಃ || ಇಂ || ಗೀತಾಧಾಸಂಗ್ರಹಃ
ಕತಾಂ ಸದಾರಕ್ಷತುಮಾಂಗುರುಃ | ಶ್ರೀಮಧ್ವಮತದುಗಾಭಿಂಜಂದೊರ್ವ
ತುಸದಾನಷ್ಟಃ ||ಇಂ|| ಇತಿಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಸ್ತ ಕವಚಂ ವಾವನಾಶನಂ ||
ಸರ್ವಾಷ್ಟಾಧಿಹರಂಸದ್ಯಃ ವಾವನಂ ಪುಣ್ಯವಧರ್ನಂ || ಇಂ || ಯ ಇದಂ
ಪರತೇನಿತ್ಯೈಸಿಯಮೇನ ಸವರಾಹಿತಃ || ಅದೃಷ್ಟಃಪೂಣಾದೃಷ್ಟಃ ಸಾದೇದ
ಮೂಕೋಃಸಿವಾಕ್ಷತಿಃ || ಇಂ || ಪೂಣಾರ್ಯಮುಃ ಪೂಣಾಸಂಪತ್ತಿಭಕ್ತಿಜಣ್ಣಾ
ನಾದಿವೃದ್ಧಿಕೃತಾ || ಸೀತಾವಾರಿಸರೋಯೇನಕವಚೇ ನಾಭಿಮಂತಿತಂ
|| ಇಂ || ಜಹಾತಿಕುಸ್ತಿಗಾನಾರೋಗಾನಾ ಗುರುವಯರ್ ಪ್ರಸಾದತಃ ||
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಸಮಸ್ಯಾರಾನಾಗುರೋವ್ಯಂದಾವನಸಯಃ ||ಇಗಾ|| ಕರೋತಿ
ಪರಯಾಭಕ್ತಾ ತದೀತತಾಕವಚಂಪತನಾ || ಸಂಗುಕೂಲಿತ್ಯ ವೌಗಂಡ
ಪೂಣಾರ್ಗೋಜಾಯತೀಧ್ರುವಂ || ಇಂ || ಶೇಷಾಂಕುವಪೂರ್ವಾಂಚ್ಯಾ
ನಶ್ಯಿಂತಾವನಯರಾಶಯಃ | ಆಷ್ಟ್ವಾಕರೇಣ ಮಂತ್ರೇಣಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಕವಚೇ
ನಚ || ಇಂ || ವ್ಯಂದಾವನೇಸಸ್ವಿಹಿತಮನಭಿಷಿಂಜ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿಃ ||
ಯಂತ್ರೇಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಾಣ್ಯಾಸೋಷ್ಟ ವಿಲಿಖಾತ್ರ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತಂ || ಇಂ || ಸೋಽದ
ಶೈರಾಪಚಾರೀಶಸಂಪೂಜ್ಯಾತ್ರಿಜಗದ್ಗಾರುಂ || ಅಷೋತ್ತರಶತಾಖ್ಯಾಭಿಃ
ರಚಾಯೇತ್ಯಾಸುಮಾದಿಭಿಃ ಫಲೈಶವಿವಿಧಿರೇವ ಗುರೋರಚಾಂಪರ್ಕು
ವರ್ತತಃ || ನಾಮಶ್ರವಣಮಾತ್ರೇಣಗುರುವಯಾಪ್ರಸಾದತಃ || ಇಂ || ಭೂತ
ಪ್ರೇತಪಿಶಾಚಾದ್ಯಾಃ ವಿದ್ವಂದಿತಿಹೋದರಃ || ಪರೀದೀತತ್ತರಿಕಂ ನಿತ್ಯಂ
ಗುರೋವ್ಯಂದಾವನಾಂತಿಕೇ || ಇಂ || ದೀಪಸಂಯೋಜ್ಯಾಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾವಾನಾ
ಸಭಾಸುವಿಜಯಾಭವೇತಾ || ರಾಜಚೋರಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರ ಸರ್ವಸಕ್ರಾದಿ
ಪೀಡನಂ || ಇಂ || ಕವಚಸ್ತಪ್ರಭಾವೇನ ಭಯಂತಸ್ತ ನಜಾಯತೀ || ಸೋಮ
ಸೂರ್ಯಾರೋಪರಾಗಾದಿಕಾಲೇ ವ್ಯಂದಾವನಾಂತಿಕೇ || ಇಂ || ಕವಚಾದಿತ್ರಿಕಂ

ಪ್ರಣ್ಯಮಸ್ತಾಯಿಽದಶಿತಂ || ಜವೇಷ್ಯೈಸಧನಂಪುತ್ರಾನಾಭಾಯಾಃಂಚ
ಸಮನೋರಮಾಂ || ೫೦ || ಜಾಂನಭಕ್ತಿಂಚಪ್ರೇರಾಗ್ಯಂಭುಕ್ತಿಂ (ಭಕ್ತಿಂ)
ಮುಕ್ತಿಂಚಶಾಶ್ವತಿಂ || ಸಂಪ್ರಾಣೈಮೋದತೇಸಿತ್ಯಂ ಗುರುವಯಾ
ಪ್ರಸಾದತ್ತಃ || ಆ ||

ಇತಿಶ್ರೀಮದಪ್ರಾಚಾಚಾರ್ಯಾವಿರಚಿತಂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಕವಚಂ
ಸಮಾಪ್ತವೂ ಶ್ರೀಗುರು ಮಂಧ್ಯೇರಾವರ್ಣಮಸ್ತ.

|| ಹರಿಂ ಏಂ ||

|| ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ರಹ್ಮಾಸಮಾಂ ||

ಶ್ರೀಮದಪ್ರಾಚಾಚಾರ್ಯಾಕೃತ.

ಶ್ರೀಮದ್ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಮಂಗಳಾಷ್ಟಕ.

ಶ್ರೀಮದ್ವಾಮ ವದಾರವಿಂದರ್ಥಾವಃ ಶ್ರೀಮಂಧ್ಯವಂರಾಧಿವಃ | ಸಜ್ಞಿ
ಷೋಜುಗಳೋಜುವಃ ಶ್ರೀತಜಗದ್ವಿಷಾಂಸತ್ತಾದವಃ || ಅತ್ಯಧಂಮಸೆ
ಸಾಕೃತಾಚ್ಯಾತ್ವಜವಃ ವಾವಾಂಧಕಾರಾತವಃ || ಶ್ರೀಮತ್ವದ್ಗುರುರಾಘ
ವೇಂದ್ರ ಯತ್ತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂ ನಂಗಲವೂ || ೮ ||

ಕರ್ಯಂದಿಂದ್ರಸುಧೀಂದ್ರಸಮ್ಮಾರು ಕರಾವೋಜೋಧ್ವವಃಸಂತತಂ |
ಪಾರಜ್ಯಧಾರ್ವನವಶೀಕೃತಾವಿಲಿಜಗದ್ವಾತ್ವವ್ಯಲಕ್ಷೀಧವಃ | ಸಚ್ಛಾಸ್ತಾತಿಪಿದೂ
ಷಕಾವಿಲಮ್ಯಷಾವಾದಿಭೇಕಣೀರವಃ || ಶ್ರೀಮತ್ವದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ
ಯತ್ತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂ ಮಂಗಲವೂ || ೯ ||

ಸಾಲಂಕಾರಕಕಾವ್ಯನಾಟಿಕಕಲಾಕಾಳಾದಪಾತಂಜಲ | ಶ್ರೀಯಥ
ಸೃಂತಿಜ್ಯೈಮಿನಿಯಕವಿತಾಸಂಗಿತವಾರಂಗತಃ || ಎವ್ರಕ್ಕೆತ್ರವಿಡಂಫ್ರಿಜಾತ
ಮುಖರಾನೇಕಪ್ರಜಾನೇನಿತಃ | ಶ್ರೀಮತ್ವದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತ್ತಿರಾಟ್
ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂ ನಂಗಲವೂ || ೧೦ ||

ರಂಗೋತ್ತುಜ್ಞತರಜ್ಞಮಜ್ಞಲಕರಶ್ರೀತುಜ್ಞಭದ್ರಾತಟ | ಪ್ರತ್ಯೇಷ್ಠ
ದ್ವಿಜಪುಜ್ಞನಾಲಯಲಸನ್ಮಂತ್ರಲಯಾಷ್ಯೇಷ್ಯೇ || ನವ್ಯೇಂದೋಪಲ

ನೀಲಭವ್ಯ ಕರಸದ್ವನ್ನಾವನಾಂತರಗತಃ । ಶ್ರೀಮತ್ಸದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ
ಯತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂಮಂಗಲವ್ || ೪ ||

ವಿದ್ಯಾದ್ವಾಜಶಿರಃಕೀರೀಟಿ ಖಚಿತಾನಷ್ಟೋಽರುರತ್ವಪ್ರಭಾ । ರಾಗಾಫೌ
ಫಹವಾದುಕದ್ವಯಚರಃ ಪದ್ಮಾಕ್ಷಮಾಲಾಧರಃ ॥ ಭೂಸ್ವದ್ಭೂಕ್ಷ ಮಣಿ
ಮಣಿಲೂಜ್ಪಲಕರೋರಕ್ತಾವ್ಯಾರಾಡಮ್ಮರಃ । ಶ್ರೀಮತ್ಸದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ
ಯತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂಮಂಗಲವ್ || ೫ ||

ಯದ್ವನ್ನಾವನಾಂತರಸ್ವದಕ್ಷಿಣನಮಸ್ಯಾರುಭಿಷ್ಯೇಕಸ್ತುತಿ । ಧ್ಯಾನಾ
ರಾಧನಮ್ಯಾದ್ವಿಲೀವನಮುಖಾಸ್ನೇಕೋವಚಾರಾ ಸದಾ । ಕಾರಬಂಧರಮಂಭ
ಪ್ರಯಾಸ್ತಿಚತುರೋಲೋಕಾಃ ಪ್ರಮಧಾರಾ ಸದಾ । ಶ್ರೀಮತ್ಸದ್ಗುರುರಾಘ
ವೇಂದ್ರ ಯತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂ ಮಂಗಲವ್ || ೬ ||

ವೇದವ್ಯಾಸಮುನೀಶಮಧ್ಯಯತಿರಾಟೀಕಾಯ್ ವಾಕ್ಯಮೃತಂ ।
ಜ್ಞಾತ್ವಾದ್ವೈತಮತಂ ಹಲಾಹಲಸಮ್ಯಾ ತ್ಯಕ್ತಾಸಮಾಖ್ಯಾಪ್ತಯೋ । ಸಂ
ಶ್ಯಾವತ್ಸುಖದಾಂ ದಶೋಪನಿಷದಾಂ ವಾಯ್ಯಾಂಸಮಾಖ್ಯಾನ್ಮೃದಾ । ಶ್ರೀಮ
ತ್ವದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯರವಂಮಂಗಲವ್ || ೭ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವೈತಾಷಾಧಿಕಾರಕಗುರುಃ ಶ್ರೀಮತ್ಪರಾರ್ಥಭರುಃ ।
ಶಾಸ್ತ್ರೇದೇವಗುರುಃ ಶ್ರೀತಾಮರತರುಃ ಪ್ರತ್ಯಾಹಗೋತ್ತಸ್ವರುಃ ॥ ಜೀತೋ
ತೀತಸಿರುಃ ತಥಾ ಜಿತವರುಃ ಸತ್ಯಸೌಖ್ಯಸಂಪತ್ತಕರುಃ । ಶ್ರೀಮತ್ಸ
ದ್ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತಿರಾಟ್ ಕುರ್ಯಾಧ್ಯವಂ ಮಂಗಲವ್ || ೮ ||

ಯಃ ಸಂಧ್ಯಾಸ್ವನಿಶಂ ಗುರೋವರ್ಫತಿಪತೀಃ ಸನ್ಮಂಗಲಸ್ಯಾಷ್ಟಕಂ ।
ಸದ್ಯಃ ಪಾಪಹರಂ ಕ್ಷಣೇವಿವಿದುಪಾಂ ಭಕ್ತೀಶ್ಯಿಪ್ತ ವಬಾಭಾಷಿತಂ ॥ ಭಕ್ತಾಂ
ವಕ್ತುಸುಸಂಪದಂ ಶಿಭಪದಂ ದೀಘಾರಯುರೂರೋಗ್ನಂ । ಕೀರ್ತಿಂಪ್ರತ್ರ
ಕಲತ್ರಬಾಣಾಷ್ಟಾವಸುಷ್ಟಾನ್ಮೂತೀರ್ಣಂ ಪ್ರಯಾತಿಧ್ಯವಂ ॥ ೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರ್ವಂತಗರತ ಭಾರತೀರಮಣಮುಖ್ಯಪ್ರಾ
ಣಾಂತಯಾರ್ಮಾಪಿ ರಾಮನರಹರಿಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣತ್ರಿಕ ಚಕ್ರರೂಪಿ ನಾರಾಯ

ಣಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಮನ್ಮಾಮಾಲ ರಾಮಾತ್ಮಕ ಮನ್ಮಾನದಾಮಕರ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಣಮಸ್ತು ॥

|| ಹರಿಃ ಓಂ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುಭೈಷ್ಣನಮಃ ||

ಗುರುಸಂತತಿ ಪೀಠಿಗೆ.

[ಜಗನ್ನಾಥನಿತ್ಯಲ]

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ರ್ಯಂಹೆತಾಳ.

ಸೃಂಗಿ ಗುರುಸಂತತಿಯ ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ | ಹೈರವಹರಿಚತುರವಿಧ
ಪುರಾಣಗಳಯಿತ್ತು | ಸೃಂಗಿ ಗುರುಸಂತತಿಯನು || ಪಲ್ಲ || ಪರಮ
ಹಂಸಾಬ್ಲಿ ಹರಿ ಗುರು-ತಮ ನೇನೆಸುತ್ತಿಪ್ಪ | ಪರಮವೇಷ್ಟಿ ತತ್ಸುತರುಸನ
ಕಾದ್ಯರಾ || ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾಕ ದುವಾಸಚ್ಛಾನ ಸಿಧಿ | ಗರುಡವಾಹನ
ತೀರ್ಥಕ್ರೀಷ್ಟ ಯತ್ತಿವರರ ||೧|| ಜಾಣ್ಣನೇಶ ಪರತೀರ್ಥ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞಾನಾಜ್ಞ |
ಸೂನು ಶುತ್ರ ಪೂರೋಜ, ವರಕುಮಾರಾ || ವರ್ಣಾನಿಕುಲವರ ಅಂಚ್ಯುತ
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಂಪ್ರಗಳಿಗೆ | ನಮಿಪೆ ಸನಸರತಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ||೨|| ಅಂಚ್ಯುತ
ಭಕ್ತ ಮರುತವತಾರ ಮಧ್ಯಮುನಿ | ಪ್ರೌಢಾಜ್ಞಾಭಿನಾಭ ಸರದರಿಮಾಧವಾ ||
ಸಚ್ಚಿರತ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯಮುನಿವ ಪ್ರತಿವಾದಿಭೂ | ತೋಜ್ಞಾಂಬಿಣವ ಗ್ರೀದ
ಜಯತೀರ್ಥಗುರುವರರ ||೩|| ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜರ ಕವೀಂದ್ರ, ವಾಗೀಶ ಸ್ವ |
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಧಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ | ಅಪ್ರೀತಮತ ಕುಮುದನೆನಿವ ವಿಭು
ದೇಂದರ್ಘಾಯ | ಸದ್ಯಾಷ್ಟಾವಾಗ್ರಣಿ ಜಿತಾನಿತ್ರ ಮುಂಬಿವರರ ||೪||
ರಘುನಂದನ ಸುರೀಂದ್ರ ವಿಜಯೀಂದ್ರ ಶುಸುಧೀಂದ್ರ | ಸುಗುಣವಾರಧಿ
ರಾಘವೇಂದರ್ಘಾಯರಾ || ನಿಗಮಾರ್ಥ ಕೋವಿದ ಸುಯೋಗಿಂದ್ರ
ಸೂರೀಂದ್ರ | ಜಗತೀತಳದಿ ಸುಪ್ರಸಿದ ಸುಮತೀಂದ್ರರಾ ||೫|| ಸಾಧು
ಜನ ಸನ್ನುತ ಉಪೇಂದ್ರರಾಯರ ವೇದೆ | ವೇದಾಂಗಚತುರ ವಾದೀಂದ್ರ
ಯತಿಯಾ | ಭೀದಮತ ವಾರಿ ನಿಧಿ ಚಂದ್ರ ವಸುಧೀಂದ್ರ ವಿ | ದ್ವಾದಿ
ನಾಸಕ್ತ ವರದೇಂದ್ರ ಯತ್ತಿವರರ ||೬|| ರಾಮ ವೇದವ್ಯಾಸರಂಖ್ಯಾಯ
ಕಮಲಗಳ ಕೃ | ತ್ರಾಮರಸದೊಂ ಪ್ರಜಿಸಿದ ಬಗೆಯನೂ || ಧೀಮಂತ

ರಿಗೆ ತಿಳುಪಲೋಸುಗದಿ ಸವರತ್ತು । ಹೈಮು ಮಂಟವ ವಿರಚಿಸಿದ ಭುವ ನೇಂದ್ರೂರಾ ॥ ೨ ॥ ಪವನಾನಮತ ಪ್ರಪರ್ತಕರೊಳುತ್ತಮರನಿವ ಭುವ ನೇಂದ್ರ ಮುನಿಸುಂಜೋಧೇಂದ್ರ ಯತಿಯಾ । ಅವಸಿತದೊಳೆಗೆ ಅಭ್ಯುದಿಕರನ ವಾಸಿನ । ಶ್ವನಿಗಳನು ಸಂತ್ಯೇಸಲೆಂದೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರೆ ॥ ೩ ॥ ಹರಿಸಂ ಸ್ತ್ರೀರಣೆ ಅಹಸ್ಮಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಣನ । ಶ್ವರಿದರರ ಗೈಸುಮದು ಗುರುಗಳ ಸ್ತ್ರೀಲಿತಿ ॥ ಪರಮ ಸೌಖ್ಯ ಸಸಿವ ದಾವಾವ ಕಾಲದಲ್ಲ । ಪ್ರರವ ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶ್ವಲ ಪೂಲಿದು ನಿತ್ಯ ॥ ೪ ॥

ಪ್ರಾಣೇಶವಿಶ್ವಲ.

೫ ಪದ—ರಾಗ—ಕೋಲುಕಾದಧಾಟ—ಆದಿತಾಳ.

ಸಾಫಿಸಂಭವ ಸಂತ | ತೀಭಕ್ತಿಂಘಾಳಿಸುವೆ ॥ ಈ ಭವಶರಧಿ ತ್ವರದಿಂದಕೋಲೆ ॥ ಈಭವಶರಧಿ ಶ್ವರಾಂದಾಟಿಸಿ | ಶ್ರೀಭಾಗವತರ ಕೂಡಿಸಲಿ ಕೋಲೆ ॥ ಪಲ್ಲ | ಪಿಠಿಜಾತಸನಕಾದ ತಪಸಂತರ ಘಾವಾನಿ ಅದವ್ಯಾಂಪೆ (ಅದರಿಂದ) ಜ್ಞಾನಸಂಧಿಗಳಿಕೋಲೆ ॥ ಅದವ್ಯಾಂಪೆ ಜ್ಞಾನ ನಿಧಿಯು ಗರುಡವಾಹನ | ಬುಧರು ಕೃವಲ್ಯತೀಧರು ಕೋಲೆ ॥ ೫ ॥ ಜ್ಞಾನೇಶ ವರತೀಧ ಮರ್ಕಾನೀಶ ಸತ್ಯಪ್ರಜ್ಞ | ದೀನಪತ್ನಲರು ವಾರಜ್ಞ ತೀಧರಕೋಲೆ ॥ ದೀನಪತ್ನಲರು ವಾರಜ್ಞ ಸುತಪ್ರೇರಾಜ | ಜ್ಞಾನಿ ಅಚ್ಯುತ ಪ್ರೇಕ್ಷರುಕೋಲೆ ॥ ೬ ॥ ಕ್ಷುತಿಯೊಳಗ ಮಂಮರತ ವತಿಶಯವಾದವೆಂದು | ಸ್ತುತಿಸಲು ಸುರರು ಮೋರೀಕೇಳಿಕೋಲೆ ॥ ಸ್ತುತಿಸಲು ಸುರರು ಮೋರೀ ಕೇಳಿ ವಾಲಿಸಿದ | ಯತಿಶಿರೋಮಣಿಯಾಬಲಗೊಂಬಿಕೋಲೆ ॥ ೭ ॥ ಹರಿ ಸಪ್ನೋಽತ್ತಮನಸಲ್ಲ ಬರಿದೇ ಈ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ | ಎರಡಿಲ್ಲವೆಂದುಪೇಳೋರು ಕೋಲೆ ॥ ಎರಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವೇಳ್ಣಮಾಯುಗಳಗೆದ್ದ | ಗುರುಮಧ್ಯಮುನಿಗೆ ನಾಶರಣೆಂಬಿ ಕೋಲೆ ॥ ೮ ॥ ಮೂರುದೇವರು ಸಮ | ಆರುಮತಗಳಿಂಬ | ಸ್ವೇರವಾದಿಗಳ ನಯದಿಂದ ಕೋಲೆ ॥ ಪ್ರೇರವಾದಿಗಳ ನಯ ದಿಂದ ಸೋಲಿಸಿದ | ಭಾರತೀಯತಿಯಾ ಬಲಗೊಂಬಿಕೋಲೆ ॥ ೯ ॥ ಒಂದು

ಇಲ್ಲವು ಎಂಬೋಮುಂದನುತ್ತಿರುವುತ್ತ | ಒಂದೇಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೆಲಿದರು
ಕೋಲೆ || ಒಂದೇಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೆಲಿದಂಥ ಶ್ರೀಮದ್ದಾ | ಸಂದಹಿಧಾರನ
ಬಲಗೊಂಬೆಕೋಲೆ || ೬ || ನಾನಾದೇವರು ಎಂಬ ಹೀಸಮಂತಗಳೆಲ್ಲ |
ಜಾಣಕಿಯಲ್ಲ ಗೆಲಿದರು ಕೋಲೆ || ಜಾಣಕಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಲಿದಂಥ ಕುಳಿಗುರು |
ವ್ಯಾಂಪೇವರಿಗೆ ಶರಕೆಂಬಿ ಕೋಲೆ || ೭ || ಇಲ್ಲಿಮಾತ್ರಪು ಭೇದ ಅಲ್ಲಿ
ಒಂದಂಬುವ | ಖುಳ್ಳರನೆಲ್ಲ ಮುರಿರು ಕೋಲೆ || ಖುಳ್ಳರನೆಲ್ಲ ಮುರಿನ
ಸಮ್ಮರುವಾವ | ವಶವಾಗಿಗೆ ಪರಕೆಂಬಿ ಕೋಲೆ || ೮ || ತಃನುವೇನಾ
ಸೆಂಬಿವ ಭಣಗೂ ಮತಗೆಳ್ಳಿ | ಹಿನಂದಿಂದಲಿ ಗೆಲಿದರು ಕೋಲೆ ||
ವಿನಯಂದಿಂದಲಿ ಗೆಲಿದಂಥ ಪ್ರೀಮಾಷ್ಟಿ | ಮುಸಿಯಾದಗಳ ಸ್ತುರಿಸುವ
ಕೋಲೆ || ೯ || ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಕುಭಾಷ್ಯ ತಪ್ಪಸೆನ್ನೋಲಿಸಿವ | ಸವಾ
ಕರುಸನ ಪೂಲಿಸಿದ ಕೋಲೆ || ಸವಾರಯುಸನ ಪೂಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳ |
ತಪ್ಪದಸಸನವನುದಿನ ಕೋಲೆ || ೧೦ || ಈತನ ಮಂಬಿಷಿಯ ಭಣತನಾಧ
ನರಿಯ | ನಾತುಂಧಿಸುವಿನೇ ಕಡಗಂಡು ಕೋಲೆ || ನಾತುತಿಸುವಿನೇ ಕಡಿ
ಗಂಡು ಮರುತನ | ಮಾತುವಾಡಿಗೆ ಸ್ತುರಿಸಿಕೊ ಕೋಲೆ || ೧೧ || ಸರುವ
ಕರುಂಸುಮಾಡಿ ಮರುತಾಂಬಗ್ರ ತಸೆಂದು | ಹರಿಗಣಿಸದಲ ಮದದಿಂದ
ಕೋಲೆ || ಚರಿಗಣಿಸಿದಬೆ ಮದದಿಂದ ಲರಿವರು | ಸಿದಯಂಘಾಗಾಜಾ ತಿಳಿ
ಪುದು ಕೋಲೆ || ೧೨ || ಈ ಸಮ್ಮಾನಾರುಮೆಚ್ಚಿದೇನು ಸಾಧನಮಾಡಿ |
ಪುಣೀಕ ವಿತಲಸ್ನೋಲಿಸರು ಕೋಲೆ || ವ್ಯಾಂಜಿವಿರಲ ಸ್ನೋಲಿಸುವಂಥ
ಜಾಣರ | ನಾನೆಲ್ಲಿಕಾಣ ಜಗಮೊಕು ಕೋಲೆ || ೧೩ ||

೫ ಪದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳಿ

ಗುರುಗಳನನುಧಿನನೆನೆವೇನಾ | ಮರಿತದಟ್ಟಿ ಹೊರೆಬಂದಿತಿನ್ನೇನಾ
|| ಪಲ್ಲ || ವಾಧಾರಕ್ಕೆಕನ ಸೇನಾಧಾ ಖಳರಕೊಂಡು | ಕೀರ್ತಿಪಡಿದು
ಸುಖಿಧರೀಂತೆಂಬ || ೧ || ನೀವಾಲಿಸೆನೆಸಲಾಪತ್ತುಬಿಡಿಸುವ |
ಮಾಪತ್ತಿ ನಿಜದೂತ ಶ್ರೀಪದ್ಮನಾಭ || ೨ || ಕರಿಪತಿಬಳಿಯಂದ ಧರಿಷ

ಪತಿಯತಂದು | ಗುರುಗಳಿಗ್ತಿಹ ಸರಹರಿತೀಧ್ರ | ಬಾದರಾಯಣ
 ದಿವ್ಯಾಪಾದ ಜಲಜಭ್ಯಂಗ | ಭೂದೇವವಂದಿತ ವಾಧವತೀಧ್ರ | ಉ ||
 ಇಕ್ಕುಚಾವನ ವರ್ಣಾಳಲಕ್ಷ್ಯ ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಲು | ವೇಕ್ಕವವಾಡಿದೆ ಅಕ್ಕೋಭ್ಯೇ
 ಮುನಿವ || ಜ | ದಮವರಾಡಿರೆಂದು, ವಿ | ನಯದಿಂದಭಜಿಪರ | ಬಯಕೆ
 ಪೂರ್ವೀಸುವ ಜಯತೀಧರೆಂಬ || ಉ || ಅದ್ವೈತ ಗಜಸಿಂಹ ಮಗ್ನಮು
 ತೋಽಭ್ಯವ | ಸದ್ವೈಪ್ಣವರ ಸ್ವಿಯವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜ || ಉ || ಸಂದೇಹವಲ್ಲಿದೆ
 ವಂದಿಪಜನರಾಶೆ | ತಂದುಕೊಡುವ ದಯಸಿಂಧು ಕವೀಂದ್ರ || ಉ ||
 ರಾಗಾದಿವರ್ಚಿತ ಭಾಗವತರ ಪಾಲ | ಯೋಗಿಶೋಮಣಿ ವಾಗೀಶಮು
 ನಿವ || ನಾರಿದ ಭಕತರ ಫೋರಿವತಾಸಗಳ | ದೂರ ಓಡಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ
 ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ || ಗ೦ || ಕುಭವಂಜಾರುಪರ ಸೋಬಗಿನಿಂದಲ್ಲಿನೋಡಿ |
 ಅಭಯವಕೊಡುತ್ತಿಪ್ಪ ವಿಭುದೇಂದ್ರತೀಧ್ರ || ಗ೦ || ಭಾರಮಕಜನಶಿಕ್ಷ
 ಧೀಮುಂತಜನಪಕ್ಷ | ಹೇಮವಣಾಂಗ ಜಿ | ತಾಪಿತ್ರ ಮುನಿವ || ಗ೦ ||
 ಬಗಿಬಗಿಭಜಿಸಲು ಇಗಡಜನರ ನೋಲ್ಲ | ಬಗಿವಾಸು ಸುಜನರ ರಘುನಂದ
 ನಾಯಾ || ಗ೦ || ಪ್ರೋಂದಿದವರನೋಯದಂದದಿಸಲಹುವ | ಎಂದೆಂದು
 ಬಿಡ ಶ್ರೀಸುರೀಂದ್ರಾಖ್ಯಮುನಿಸ || ಗ೦ || ನಿಜಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪಾದ ಭಜಿ
 ಸುವ ಅಗಣಿತ | ಸಾಜನರ ಸಲಹುವ ವಿಜಯಿಂದ್ರ ಮುನಿವ || ಗ೦ ||
 ವೀಂದ್ರವಾಹನ ಯಾದ ವೇಂದ್ರಾಂಖ್ಯಭಜಿಸುವ | ಸಾಂದ್ರಭಕ್ತಿಯಲಿಸು
 ಧೀಂದ್ರಾಖ್ಯಮುನಿವ || ಗ೦ || ಧಾರುಣೀಯೋಳಗತಿ | ಚಾರುಪೃಂದಾ
 ವನ | ದೀರಾಜಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ || ಗ೦ || ಶಾಖಾತ ಗುಣನಿಧಿ
 ವಾಗಧರಿಪುದಾಸ | ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಪತ್ರಯೋಗಿಂದ್ರತೀಧ್ರ
 || ಗ೦ || ಪೈರಾಗ್ನಿಗುಣದಿಂದ ವಾರಾರಿಯೆಂದದಿ | ತೋರುವರನು
 ದಿನ ಸೂರಿಂದ್ರತೀಧ್ರ || ಗ೦ || ಕುಮತವೆಂಬ ಗಣಿತತ್ವಿರವೋಡಿ
 ಸುವಲ್ಲಿ | ಕಮಲಾಪ್ತನಂತಿಹ್ಯ ಸುಮತೀಂದ್ರ ತೀಧ್ರ || ಗ೦ || ಸಲ್ಲದಸುಖ
 ಗಳನೆಲ್ಲವು ಜರಿದು | ಶ್ರೀನಲ್ಲಿನಭಜಿಸಲು ಬಲ್ಲಿಲುವೇಂದ್ರಾ || ಗ೦ ||
 ಮೋದಮುನಿಮತ ಮಹೋದಿಧಿಚಂದ್ರ ವಿ | ದ್ಯಾದಿದಾನಾಷಕ್ತವಾದಿಂದ್ರ
 ತೀಧ್ರ || ಗ೦ || ಚಸಿಜನಾಭನದೂತ ವಸುಧಿಯೋಳಗೆಷ್ಯಾತ | ಕಿಸಲ

ಯೋಪಮಾದ ವಸುಧೀಂದ್ರತೀರ್ಥ ॥ ೨೩ ॥ ಪರಮತ್ವಾರಗವಿಪ ।
ಕರುಣೈವಿಗತಕೊನ್ನ । ವರವೇದ ಸಕಲಾವವರದೀಂದ್ರಭೂಪ ॥ ೨೪ ॥
ಸುವಿವೇಚಿಗಳಿಷ್ಟ ತವಕದಂದಲಿಯಾವ । ಕಪಿಭಿರೀಡಿತವಾದ ಭೂವ
ನೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ॥ ೨೫ ॥ ಶಬರಿಂಪಲ್ಲಭಸಂಘ್ರ ಅಬುಜ್ಞಾಳಿ ಸೂರ್ಯ ಸ ।
ಸ್ನಿಭವಾದಿಗಜಸಿಂಹ । ಸುಂಭೋಧೀಂದ್ರ ತೀರ್ಥ ॥ ೨೬ ॥ ವ್ರಾತೋರ್
ವರಲನ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ । ಈನವ್ಯಾಗುರುಗಳ ಧ್ಯಾನದೂಳಿಯಾ ॥ ೨೭ ॥

ವರದೀಶಪಿತಲ.

ಉ ಹದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ಅಂಟ್ಲಿತಾಳ.

ಯತಿಗಳಸತತ ಸಂ । ತುತಿಸುವೆನಾ । ಅತಿತ್ಯಾರತದಲ ಮಾರಿತವ
ತರಿವೆನಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೋದಂಡಿರ್ಥಾದಿ ಸುಂಭೋ । ಧೀಂದ್ರವರಿಯಂತ ।
ಮೋದದಿಂದಿವರ ಶ್ರೀವಾದಕ್ಕೆಸಮಿಸುವೆ ॥ ೧ ॥ ಅಜಸಂಭವಾದ ಭಯ
ಸುವಭಕುತರ । ಸಿಜವಾಗಿವಾಲಿವ ಸುಜಸೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ॥ ೨ ॥ ಅನತ
ಜನಪಾಪ ಕಾನನದಪಿವ । ಕೃ । ರಾಸುವಂತಿವು ಸೇಜ್ಞಾನೇಂದ್ರತೀರ್ಥ
॥ ೩ ॥ ದುಮೂರತಭ್ರಾಂತ ಸುಧಮೂರಸಂಸ್ಥಾವಕ । ಕಮೂರಂದೀವರಶ್ರೀಸು
ಧಮೇರಂದ್ರತೀರ್ಥ ॥ ೪ ॥ ಅಗಣಿತಮಂಬಿಮ ಮೂರಜಗದೋಳು
ಪ್ರಖ್ಯಾತ । ನಿಗವಾಗಮಜ್ಞ ಶ್ರೀಸಂಗುಣೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ॥ ೫ ॥ ಸುಪ್ರ
ಸಿದ ಮುನಿ ವಿಪ್ರ ಸಮೂಹವ । ಕ್ಷೇಪ್ರದಿವಾಲಿವ ಸುಪ್ರಜ್ಞೇಂದ್ರಾಖ್ಯ ॥ ೬ ॥
ದೋಷವಜ್ಞಿತ ಹರಿದಾಸಜನರಸ್ತೀರ್ಯ । ಶ್ರೀರ ವದಾಚಿತ ಶ್ರೀಸುಕೃ
ತೀಂದ್ರ ॥ ೭ ॥ ಮೂರೋಕವಿಖ್ಯಾತ ಶ್ರೀಲೋಲನಂಘ್ರ ಕೇಶಾ
ಲಜಮಧ್ವಪ । ಸುಶೀಲೀಂದ್ರಮುನಿವ ॥ ೮ ॥ ವರದೀಶಪಿತಲನ ಪರಿಪರಿ
ಪೂಜಿಪ ಪರಮಹಂಸರ ಪಾದಕ್ಕರಗಿ ಬಿನ್ನೆಲ್ಲವೆ ॥ ೯ ॥

* ಶ್ರೀಮಂಧ್ಯೇಶಾಪಣಮಸ್ತ *

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರರಾಂರ ಸೋತ್ತೆಪದಗಳು.

ತೀರ್ಥ ವಿಜಯಪಿತಲ.

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ಅಡಿತಾಳ.

ದುರಿತಾಜೀಮುಂತಹಾತ | ಸ್ವಾರಿಯೈನಿಸಗೆ ನಿರುತ | ಶರಣಾಂತ್ರೋ
ಗುವೇನಿತ | ಕರವಪಿಡಿಯೋ ಪೀತ || ಧರುಣೀಯಾಳಗೆ ಸ್ವರ್ತರಿನ ಬಲ್ಲವ
ರಾರು | ಗುರುವೆ ನಿಜ ಸಮಿತರ ಸುರಕ್ತಪ್ರವೆ || ಶಲ್ಲ || ನಂಬಿಚೆ ನಿನ್ನ
ಪಾದಾ | ಅಂಬಾಜವನುಗಾಲ | ಬೆಂಬಿಡವಲೆ ನಾನೇಂಬಿನೇದು ಬಿಡಿಸಿಂದು |
ಬೆಂಬಲಪಾಗು ಆ | ರೆಂಬ ಬಿಳರ್ಧಿಗು || ಇಂಬಾಗಿಸೇನೇಡು ದಿ | ವ್ಯಾಂ
ಬಕದಿಂದಪೇಗೆ | ಜಿಂಬಾರ್ನೋಣಿರೆ | ದುಂಬಕತನವೇಂದೆಂಬುದು ಕೊಡದಲೆ
ನಂಭ್ರುಮುದಲೆ ಚೂ ! ದೂಂಬಳ ಬಯಸುವಾ | ದೂಂಬಿಗರ ಕೂಡ |
ಇಂಬು ತೋರು ಬಲುಗುಭೀರ ಕರುತ್ತಿ || ಇ || ಎಂಬಾಗಣೆ ನಿಮಗೆ ಕುಂ |
ಭಿಜೆಂಬೊಳಗೆಲ್ಲ ಯತ್ತಿ | ಮಾತೇಯೆ ರಾಮನ್ನಾಸರ | ಮಣಿ ಭೂಷಣಾ
ಚರಣಾ | ಜ್ಞಾನ ಮಾಷ್ಟ ಮುಂಪೊ | ಮಾನಸಿಜ ಶರ ಫ್ರೇಮು | ಮಾನದಣಿ
ಗುಣಿಸಿ ಯೋ | ದಿನಮೊದಲು ಪಿಡಿದು | ಜನುಮಾ ಜನುಮಂವ ನಾಭನ ಹಲೀ
ಸಿತು ಯೋ | ಜನಗೊಳಲ್ಲಿತಕೆ | ಅಸುಮಾನ ಸೆಲ್ಲಿದು | ಘನತರ
ಕೀತಿಂಬೋ | ಜನಸೂರಾರಕೆ | ಯೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೇರವದಿನ ಪ್ರಭಾಕಾರು
|| ಅ || ವರದಜೆ ಸರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿರಘಾಗಿಸಿಂದು ಕ್ಷಣಸುರರಿಂದಾರಾಧನೆ |
ಸರಸರನೆ ಹಗಲು | ಇರಳು ಕೈಕೊಳುತ ವ | ಕ್ಷಾರಗಳ ಹರಿಸಿ ನುಂಬ ದರ
ವರಗಳ ಸಿತ್ತು | ಜಿರಕಾಲ ಬಿಡದಲೆ ಪರವಾದಿಯ ಬಲ | ಉರದೆಲ್ಲಣ
ಪೂತುರೆ ಸಂಧೀಂದ್ರೂರ || ಕರಾರಪಿಂದಜ | ಅರಸರಸರ | ಪ್ರೀಯ ವಿಜಯ
ವಿಶಲನ | ಬರಿಯ ಹೊಯಿಸುವ ಧೀರಾ | ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ || ೬ ||

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯ ರಮಣೀಯ ಶಾಯ | ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಪಾದಾಂಬಾಜ ಭೃಂಗಾ ಭವಭಯಭಂಗ || ಶಲ್ಲ || ನೋಡಿದೆ ನಿನ್ನ

ಮಹಿಮೆ | ಹಾಡಿ ಪಾಡುವೆನೇನೂ ನಿತ್ಯ | ಆಡಿ ಕೊಂಡಾಡಲು ಬಲು ಗೂಢ ವಾಗಿದೆ | ನಾಡಿನೊಳಗಿವೆನ್ನು ಸ್ವರಣೆವಾಡಿದವ ಧನ್ಯ್ಯಾಯನ್ನು | ಮೂಢ ಬುದಿ ಯನು ಬಿಡಿಸು | ಕೊಡಿಸು ಸಜ್ಜ ಸರೈಂಒಗೆ || ೮ || ನಾವಾಭಿವಾಸಿ ವಿಡಿದೆ | ಉಮಾಪತಿ ವರಿಯುಂತ | ಈ ಮನ ಎರಗಲಿ ಯಾನುಯಾಮಕೆ ಕಾಮಿನೆ ಯಿದನೆ ಗುರುವೆ | ನಾಮುವಕ್ಕಿಂ ಭಾಗ ಪಾಗ | ನೇಮ ತಪ್ಪ ದಂತೆ ತಿಳಿಸಿ | ಭಾರಮ ಬುದಿ ಹೊಡಿಸುವದು || ೯ || ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಂಡಮೇಲೆ ಭಾರಂತಿಗೊಳಿವ ಪೀಠಯು | ಚಿಂತಿಸಿ ಬೇಡುವದು ಲೋಕಾಂತರ ಸುಖವು | ಇಂತು ಬಾಗಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿನಂತೆ ಮಾಡದಿರು ಕರುಣಿ | ಸರತತ ಸಿನ್ನುವಾದ ಕ್ಷಾಂತನಾಗಿ ತುತಿಸುವೆ || ೧೦ || ನಾರಿನಾರಿಗೆ ಈ ಚಿತ್ರ ತಾರತಮ್ಯ ತತ್ವವ ನಿಚಾರಗ್ರೀದು ನಲಿದಾಡಿ | ಮೇರೆಯಿಲ್ಲಿಚೆ ಕೋಶ ಇಂದಿರೇಶನ್ನ ಹೆಚ್ಚು | ದ್ವಾರಿಜಮೊಳ್ಳು ನಿಲಿಸಿ | ಆರಾಧನೆಮಾಡುವ ಪೈಕಾರಿಕ ಭಾಗ್ಯವ ಬರಲಿ || ೧೧ || ನವೋನವೋನೇ ಯುತಿರಾಜ ಮನುತೆ ರಹಿತ | ಅನುವಮುಚರಿತ ಜಾರುಹಾನ ಸನಿವ ನಿನ್ನು | ಹೆನ್ನು ಯಿಂದಲಿ ಯಿಷ್ಟವರ | ಚೊನ್ನು ವಿಜಯವಿಲಂಬಾ | ತುವ ದೊಳಿಂಬಿ ಪಜ್ಜಾ, ನೋತ್ರಮು ತುಂಗಭವ್ಯವಾನ || ೧೨ ||

೨ ಪದ—ರಾಗ—ಮಾರವ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪಾನಸಕಾಯ | ರಾಘವೇಂದ್ರ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ದುರಿ | ತೌಘ ಪರಿಹರಿಸಿ | ರಾಘವೇಶನ ವಾದ | ಪೆರಾಘಸುತ್ತಿವ ಗುರು || ಪಲ್ಲ || ಶರಣಪೂಕ್ಕೆನು ಇಂದು | ಶರಣ ಪ್ರೇಲುವ ವಾವ || ಸ್ವರಣೆ ವಾಲಿಂಜು ವದು | ಕರುಣಿದಿಂದಲಿ ಇಂದು || ೧ || ವ್ಯಾಕುಲ ಹರಿಸಿ ಕಾವಚೋಧ ಓಡಿಸಿ | ಸಾಕುವದು ಎನ್ನನೇಕ ಮುಂದು ಗುರು || ೨ || ಸಿಂಹಿಜಯ ವಿಲಲ ಪರ ಹೈವನೆ ಎಂದು || ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಾಥಸಿಸಿ ಮೇರವ ನಿಮಣಳ ಕಾಯು || ೩ ||

೩ ಪದ—ರಾಗ—ಷ್ಟೃರಮಿ—ತ್ರಾವಿಡಿತಾಳ.

ನೋಡಿದೆನು ಗುರುಗಳ ನೋಡಿದೆ | ನೋಡಿದೆನು ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ದ್ವರ ಮಾಡಿದೆನು ಭಕುತಿಯ ವಂದನೆ | ಬೇಡಿದೆನೊ ಕೊಂಡಾಡಿ ವರಗಳ

ಈಡು ಇಲ್ಲದ ಮೆರವ ಮಹಿಮೆಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮೊದಲು ಗಾಂಗೆಯ
ಶೈಯಜನು ಈ ನದಿಯತೀರದಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಗವ । ಮುದದಿ ರಚಿಸಿ ಪೂರ್ಯೇಸಿ
ಪೋಗಿರ । ಉದನೆ ತನೆನ್ನಾಳಗರಿತು ತವಕದಿ । ಹೃದಯ ನಿಮ್ಮಲರಾಗಿ
ರಾಗದಿ ಬುಧಜನರ ಸವ್ಯಾಳದಲಿ ಸಿರಿ ಸದನನಂಪ್ರಿಗಳ ನೇನೆದು ಕಳೆವರ
ಉದಿತ ಭಾಸ್ಯರನಂತೆ [ಯಿಸ್ವದು] ಇಟ್ಟುದು ॥ ೧ ॥ ಅಲವಬೋಧ
ಮಿಕ್ಕಾದ ಮುನಿಗಳು ಸಾಂತರು ವಂದುರೂಪದಿ । ನೇಲೆಯಾಗಿ ನಿತ್ಯದಲಿ
ಇಪ್ಪರು । ಪ್ರೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳತಲಿ ಹರಿಯ ಗುಣಗಳ । ತಿಳಿಸಿ ತಿಳಿವರು ತಮು
ತಮಗಿಂದಧಿಕರಲಿ ಉಪದೇಶಮಾರ್ಗದಿ । ಕಲಿಯುಗದೊಳಗದೇ ಕೇವಲ
ಕತ್ತಲೆಯ ಪರಿಸುವ ಸೊಬಗು ಸಂತತ ॥ ೨ ॥ ರಾಮು ನರಹರಿ ಕೃಷ್ಣ
ಕೃಷ್ಣರ । ನೇಮುದಿಂ ದಿಮೂತ್ರಿಗಳ ಪದ । ತಾಮರಸ ಭಜನೆಯನು
ಮಾಡುವ । ಕೊಮುಲಾಂಗನು ಕರಿಣಪರವಾದಿ । ಸ್ತೋಮಗಳ ಮಹ
ಮಸ್ತಕಾದ್ರಿಗೆ । ಭೂಮಿಯೊಳು ಪವಿಯೆಸಿದಯತಿ । ಯಾಮಯಾಮಕೆ
ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಶುಭ । ಶಾಮಿತಾಧ್ವನ ಕರೆವ ನಂದವ ॥ ೩ ॥ ನೂರುಪರವತ
ವರುಷ ಬಿಡದಲೆ । ಚಾರು ವೃಂದಾವನದಲಿ ವಿ । ಸ್ತುರ ಆರಾಧನೆಯು
ತೊಲಗದೆ । ವಾರವಾರಕೆ ಆಗುತ್ಪಾದು । ಸಾರೆಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಲಕುಮಿ
ನಾರಾಯಣ ತಾ ಚಕ್ರರೂಪದಿ । ಸಾರಿದವರಷ್ಟ ಕಳೆದು । ಇವರಿಗೆ ಕೀರು
ತಿಯ ತಂದಿತ್ತದನುದಿನ ॥ ೪ ॥ ಮಿತನೆ ಎನದಿರಿ ಇಲ್ಲಿ ದಿನದಿನ । ಕತಿತ
ಯನೆ ಆಗುವದು ಭೂಸುರ । ತತಿಗೆ ಬೋಜನ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಭಾ । ರತ
ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಲೋಪ್ಪತ । ಕ್ಷೇತ್ರಿಯೊಳಗೆ ನುಂತಾಲಯ ಗ್ರಾಮಕೆ ಪ್ರತಿ
ಇಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಬೊದು । ಪತಿತವಾವನ ವಿಜಯವಿಶಲನ । ತುತ್ತಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳತಲಿ ಮೆರವ ಮುನಿಗಳ ॥ ೫ ॥

೬ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ—ಅದಿತಾಳ.

ಮುಂತ್ರಾಲಯ ನಿವಾಸಾ ಉತ್ತಮ ಹಂಸ । ಸಂತಾಪ ಪರಿಹರಿಸಿ
ಕೊಡು ಎನಗೆ ಲೇಸ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಯತಿಗಳ ಶಿನೋರನ್ನ ಯೋಗ ಸಂಪನ್ನು ।
ಕ್ಷೇತ್ರಿಯೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಗಾಣಿಸೋ ॥ ನುತ್ತಿಸುವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ

ಮುಕುತಿಯಲಿ ಸತತಾನಂದದಲಿಪ್ಪ | ಜ್ಞಾನವಿರಲಿ ತಪ್ಪ || ೧ || ಕಹಿಲ
ತೀಥಾದಲ್ಲಿ ಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತಪವನೂಡುವ ಹೊನ್ನಿ ಸೌಮ್ಯಜ್ಞಾನಿ |
ಜಪ ತೀರ್ಥಾ ಗುಣಾಂಬಂಧಿ ಪುಣ್ಯದ ಬುದ್ಧಿ | ಕೃಷ್ಣವಾಡಿಕೊಡು ಗುರುವೆ
ಶಿಷ್ಯಸುರ ತರುವೆ || ೨ || ತಮೋಗುಣ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರೋಗಲಾಡು
ವಾಪ್ತಿಯಾ ಶಮೇದಮೆಯಲಿ ಉಳ್ಳ ಮಹಿಮಿಯಾ | ನಮಗೆ ಪೇಳುವಾ
ವೇದಬಲ್ಲಾ ವಿನೋದ | ಸುಮಂ ಸುಗಣವ ಮೆಚ್ಚಿ ದುರ್ಮಾತಕೆ ಕಿಂಚಿ
|| ೩ || ಕಾಶಿ ಸೇತುವೆ ಮಧ್ಯ ಮೆರವಾ ಭೇದವಿ | ದ್ಯು ಸಚ್ಚಂಡನಕೆ ತಿಳುವ
ಮನಸು ನಿಲ್ಲಿಸೆ | ಪ್ರೋಷಿಸುವೆ ಅವರ ಅಟ್ಟುವ ಮಹದುರ || ೪ || ದೋಷವನ
ಕಳೆವಂಥ ವಿನುಲಬಲ ಶಾಂತ || ೫ || ವರಹಜ ತೀರದಲಿದ್ದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ |
ಮರುತ ಮತಾಂಬಾಧಿ ಸೋವ ನಿಸ್ಸಿಮಾ | ಸರಸಿಜ ಪತಿ ನಮ್ಮ ವಿಜಯ
ವಿಶಲ ನಂಭಿ | ಶ್ವರಿಸುವ ಸುಧೀಂದ್ರ ಸುತ ರಾಘವೀಂದ್ರ || ೬ ||

೧೦ ಪದ—ರಾಗ—ಸೂರಾಷ್ಟ್ರ—ಶ್ರೀವಿಂದಿತಾಳ.

ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರುತಿ ದಿವ್ಯಕೀರುತಿ | ಧರೀಯೋಳಗಿದೇ ವಾರುತಿ
|| ಪಲ್ಲ || ಕರುಣಾಪ-ಯೋನಿಧಿಯೆ ಕರವಸಿಡಿದು ಎನ್ನ | ಕರಣಶುದ್ಧಿನ
ಮಾಡೋ | ಕರೆವೆ ಮಸ್ತಕಭಾಗಿ || ೧ || ರಾಘವೀಂದ್ರರವಾದ | ಲಾಘವನ
ಮತಿಯಲ್ಲಿ | ಶಾಂತಾನವನೂಡಿದ | ಮಾಘಧರನ ಸ್ವೀಯಾ || ೨ || ನಿರುತ
ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪುರವಾಸ ಅಫ್ಲನಾಶಾ | ಸಿರಿವಿಜಯ ವಿಶಲನ್ನ ಚರಣ
ಭಜಿಪ ಗುರುವೆ || ೩ ||

ತ್ರಿ ವಾಸುದೇವವಿಶಲ.

೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ—ರಘುಂಪಿತಾಳ.

ಆನ್ಯಾಕ ಚಿಂತಿಸಲಿ | ಆನ್ಯಾಕೆ ಧೇನಿಸಲೀ || ತಾನಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಘ
ವೀಂದ್ರ ಯತಿನೋಲಿದ || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರೋರತಸದವನು ಎರಡು ಥರೆಗಳಲ್ಲಿ |
ದೂರಾಗ ಮೆರಿಯಲು ಅಲ್ಲವೆಂದು || ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮಯ ಗುರುತು
ಗಳು ತೋರಿ | ಧೀರ ತಾ ಕರವನ್ನ ಸಿಡಿದ ಬಳಿಕ || ೧ || ಜಗಮೋಳು ಪದಾ

ಫಳಗಳು ಗುಣದಿ ಭುಂಜಿಸುವಂಗೆ । ಅಗದಂಕರನು ತಾನು ಬಳಿಗೆಬಂದೂ ।
ಬಗೆಬಗೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಸುರಸ ಪದಾಫಳಗಳು । ಸೋಗಸಾಗಿ ಉಣಿಸಲು ಚಿಂತೆ
ಉಂಟೀ ॥೨॥ ಪೂಣ್ಯ ಜಲ ಹರುವ ವಾಹಿನಿ ಕಂಡು ಬೆದರುವಗೆ । ಕಣಣ
ಧಾರನು ತಾನೆಬಂದು ನಿಂದು ॥ ತೂಣಣದಲ್ಲಿ ಕರಪಿಡಿಯ ಹರಗೋಲ ಪೂಳಿ
ಗಿಟ್ಟು । ಫೂಣ್ಯಾಸಲು ಅವಸ್ಥಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಉಂಟೀ ॥೩॥ ತನ್ನ ಯ ಹಿತಾಹಿ
ತವು । ತಾ ವಿಚಾರಿಸುವಂಗೆ । ಚನ್ನಾಗಿ ಪರಮಗುರು ತಾನೆಬಂದೂ ॥
ಸನ್ಯಾಗವನು ತಾನೆಪೇಳುವನೆಸಲು । ಇನ್ನು ಆಯಾಸ ಉಂಟೀ ಅವಸ್ಥಿಗೆ
॥೪॥ ಏಸು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿಸಿದೆ ನಾಯಿನ್ನು । ವಾಸುದೇವ ವಿರಲನ
ಪದವ ಲೇನಾಗಿ । ಈ ಸುಕೃತದಿಂದಿನ್ನೆ ಹರಿದಾಸ । ಈ ಸುಗುಣ ಗುಣ
ರಾಯ ಎನಗೆ ಪ್ರೇರಿತ ॥೫॥

೧೨ ಪದ—ರಾಗ—ಯರಕಲಕಾಂಭೋಧಿ—ತ್ರಿವಿಷಿತಾಳ.

ಮುರಮರೆ ಎನ್ನ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ಸಂಪನ್ನು । ಕರದು ಕಾಮಿತ
ಗಳ ಕರವೆ ನಿಮಗೆಂದು ॥ ವಲ್ಲ ॥ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಪೂರ್ಗುವ ಪೀರಾಪ್ರೋರನ್ನು ।
ದಾರಿಯ ವಿದಿಸಿನ್ನು ಪುರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ (ಉ)ನಾರಿನ ವಳಗೆ ಅವನ ಆಗ
ದೂರನೋಡುವರೆ । ದೋಷಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರೆ । ಧೀರರು ಪೂರೆಯು
ಲವನ ಪಾರುಗಾಟಿವ ರಲ್ಲಿವೆ ॥೬॥ ಹಸಿದು ಪರಾನ್ನ ಕೇಳದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜ
ವರಿಯನ್ನು ಶಿಶುವಿನ್ನು ನೋಡಿ ದಯದಿಂದ ಕಾದಿನ್ನು । ಹಸಿದ್ದಾಕೊ ಎಂದು
ಪಾಕವನಾಡಿ । ಹಸನಾಗಿ ತಂದು ಬಡಿಸುತ್ತ । ವಸರಾದಿಸಿಂದು ಅವನ
ದೋಷ । ವಸರಿಸಿ ಪುಣಿಸಾದ ಜಸರಾಂಟ ಧರೆಯೊಳು ॥೭॥ ಜಲಪಾನಾ
ತುರನಾಗಿ ಜಲಪಕ್ಕೆಳದ ವಿಸ್ತು । ಕುಲ ತರುಳನ ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಸುರನದಿ ಜಲವೀವನೆಂದು ಬ್ಯಾಗನ ದಿವ್ಯ । ಕಲಕವುತ್ತಂದು ಬಾರೆಲೊ ।
ಬಲು ಆಲಸವ್ಯಾಕೆಂದು ನಿಷ್ಠೆಯ ಪಂಕ । ತೋಳಿಯೆ ಕೊಡುವನೆಂದು
ತಡವ ಮಾಡುವರೆ ॥೮॥ ಸುಶರಿರ ತನವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿ ತಾ
ಪುಸರದ ಮುಸಿಯ ತನಯನು ಕಂಡು ತಾವಾಗಿ ಕುಶಲಪುಕೇಳ । ದೇವತಾ
ಪೈದ್ಯ ಆಸಮರೆಂದ್ದೇಇ । ಆವಗೆ ದಿವ್ಯ ರಸವನ್ನು ಪೇಳಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ।

ಕಿಸರು ಸೈರದರೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಂಡಿವರೆ ||೪|| ಅರ್ಥಾಯ ಭಕ್ತಿನ್ನ
ನೋಡಿಗ ಸಿನ್ನುದಿವ್ಯ | ಕೇತಿಯ ನೋಡಿಕೊ ವಾಸುದೇವ ವಿಶಲನ್ನ |
ಮಾತಿರ್ಯ ಭಜಕ ಭಕ್ತರಭಿಷಾಂತ್ರಾ | ಪೂರ್ತಿಗೆ ಜನಕ | ಸಿನ್ನುಯಗುಣ |
ಸ್ವಾತಿರ್ಯಮಂಜುನಕ. | ಸಾವದ ತೇತ | ವಾತಿರ್ಯ ಎಸಗೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು
ನಿಷ್ಟುಸಿದೆ || ೫ ||

ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ—ಅಂತಿಮತಾಳ.

೧೯ ಪದ—ರಾಗ—ವಧನಾಯಾಸಿ—ಅಂತಿಮತಾಳ.

ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಚರಣ ಕವಲವನ್ನು | ಸ್ವರಿಸುವ ಸುಜನರಿಗೆ
ಕರಕರಿಗೊಳಿಸುವದು ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ | ಕರಿಯು ಸಿಂಹನ ಕಂಡ ತೆರ
ನೆಂತಾಹೋದಯ್ಯ | ಪಲ್ಲ | ಗುರುಮಂಧ್ವವುತವೆಂಬೊ ವರಕ್ಷೀರ ಶರ
ಧಿಲಿ | ಪರಮಾಂಭಿತ ಶತಿಯಂತುದಿತಿ | ಪರಮಾತ ಶಿಮಿರಕ್ಷೇ | ತರಣಿ
ಕಿರಣನಾಗಿ | ಧುರದಿ ಮೇರವ ಶಿರಿರಾಮ ನಜ್ಞಕರಾದ | ೧ | ಹರಿಯು
ಸವೋರ್ತುಮು ಶಿರಿಯು ಆತನರಾಣಿ | ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಮರುತರೆ ಗುರುಗ
ಳಿಂದು | ಗರುಡ ತೇವರುಷ್ಟ ಸಮರೆಂದು ಸಾಫಿಸಿ | ಸ್ಥಿರ ತಾರತಮ್ಯ ವಂಚ
ಭೀಡ ಸತ್ಯವೆಂಬ | ೨ | ರಾಯನ್ನೆ ರಾಶಿದೊಷಗಳ ದಿಪಿಸುವದು |
ಫಾಯೆನ್ನ ಈಸಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿನಿತ್ಯತ್ವ | ವೇರುನ್ನೆ ವೇಗಾದಿ ಜನನ ಮರಣ
ಗೆದ್ದು | ದ್ವಾರಾಯನ್ನೆದ್ರವಿಷ್ಟೋದ ಶ್ರುತಿಗೇವೆ ಘನಕಾಂಬ | ೩ | ಅಂಥಕ
ರಿಗ ಅಕ್ಷಿವಂಧ್ಯರಿಗೆ ಸುತರು | ಬಂದ ಬಂದದವರ ಭೀಷ್ಟಗಳ ನಿತ್ಯತ್ವ |
ಒಂದಾರು ನೂರು ವತ್ತರ | ವ್ಯಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಮೇರವ ಕೃವಾಶಿಂಧು
ದೇವಾಂಶರ | ೪ | ವರತುಂಗಾತೀರ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪುರದಲ್ಲಿ | ಪರಿಪರಿ
ಪೂಜಿ ಭೂಸುರರಿಂದ ಕೊಳ್ಳತ | ಶಿರಿಯರಮಣ ನಮ್ಮ ಗೋಪಾಲ
ವಿಶಲನ್ನು | ಚರಣ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರು | ಗುರು ಶಿಶಿರಮಣಿ ಯಾದ | ೫ |

೨೦ ಸುಳಾದಿ (೮) —ರಾಗ—ಭೈರವಿ—ಧ್ವನತಾಳ.

ಧರಿಯ ವಳಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಿನ್ನು | ಇರುತ್ತಿವ್ಯ ವಿವರವ |
ಅರಿದಮ್ಮ ವರಣಿಸುವೆ | ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪುರತುಂಗ ತೀರದಿ |

ಹರಿಭಕ್ತ ಪ್ರಲ್ಯಾದ ವರಯಾಗ ಇಲ್ಲಿಮಾಡಿ | ಸುರರಿಗಮೃತ ಉಣಿಸಿ ಹರಿ
ಪರಿಕೀರ್ಯನಾಡಿ | ಪರಿಸಿದ್ಧನಾದನೆಂದು ಅರಿದು ಈಸ್ತ್ವಳದಲ್ಲಿ | ಗುರು
ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯ ಶರೀರಪ್ರೋಗಾದಿಲ್ಲಿ | ಪರಿಶೋಕಕ್ಕೆ ಸಾಧನ ಪರಿ
ಪೂರ್ತಿಯಮಾಡಿಕೊಂಡು | ಸಿರಕ್ಕಣಣ್ಣ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ |
ಧರಿಯಾವಾಗ್ಯಲಿದ್ದ ಜನರ ಪೈರೆಯಚೀಕೆಂದೆನುತ್ತ | ಹರಿನುಡಿದನು
ಯಿನರ ಪರಮದಯಾಳು ತಾನು | ಗುರುವಂತಯಾಽಮಿಯಾಗಿ ಪರಮಾ
ನಿಯಲಿ ಜಗಕೆ | ನರಹರಿ ತಾನೆನಿಂದು ನಿತ್ಯಪೂಜಿಯ ಗೊಂಡು | ಸಿರಿ
ವೃಷ್ಣಿ ಕೇರುತ್ತಿಯ ಸುರರ ಪಾಲಕ ಚಕ್ರ | ಧರ ನಾರಾಯಣ ತಾನೆ ವರ
ಸನ್ನಿಧಾನನಾಗಿ | ಪರಿಗೆ ಫಲತಂದೀವ ಇಹಪರದಲ್ಲಿನ್ನು | ಕರುಣಾಕರ
ರಂಗ ಗೋಪಾಲವಿಶಲ ತನ್ನ | ಶರಣರ ಪೈರೆವಂಥ ಚರಿಯ ಪರಿಪರಿ
ಉಂಟಿಂ || ೮ ||

|| ಮಟ್ಟಿತಾಳ ||

ನರಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ರಾಮು ಸಿರಿ ವೇದವ್ಯಾಸ | ಎರಡಿರಡು ನಾಲ್ಕು
ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು | ಪರಿವಾರ ಸಹವಾಗಿ ಸಿರಿಸಹಿತದಿ ನಿಂದು | ಸುರ
ಗುರುವಯುರು ಮಧ್ಯಂಚಾಯುರೆ ವೋದಲಾಗಿ | ತರುವಾಯದಲಿನ್ನು ತರ
ತಮ್ಮನುಸಾರ | ಪರಿಪರಿ ಯತ್ತಿಗಳು ಯಿರುತ್ತಿಪ್ಪರು ಯಿಲ್ಲಿ | ಹರುಷದಿಂ
ದಲಿ ವೇದಗರೆದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು | ಪರಿಪರಿ ಪುರಾಣ ಭಾರತ ಗಾನದಲಿ |
ಸರಿಸರಿ ಬಂದಂತೆ ಸರಿಗಮನೆನುತಲಿ | ಭರದಿಂದಲಿ ಕುಣಿದು ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದಲಿನ್ನು | ಹರಿಯ ಪೂಜಸುತ್ತ ಹಗಲಿರಳು ಬಿಡದೆ | ಪರತತ್ವದ
ವಿನರ ಪರಿಪರಿ ಸೇಳಿವರು | ಗರುಡವಾಹನರಂಗ ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲ |
ಶರಣರ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ಇರುತ್ತಿಪ್ಪನು ಯಿಲ್ಲಿ || ೯ ||

|| ಶ್ರೀವಿದಿತಾಳ ||

ನರಹರಿ ರೂಪನಾಗಿ ವಾಸವಾಗಿಯಿಲ್ಲಿ | ದುರಿತ ದುಷ್ಪಳತ ಬ್ರಹ್ಮೈತಿ
ಗಳೋಡಿಸುವ | ಸಿರಿ ರಾಮನಾಗಿಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲಿ ದೇಶಾಂ | ತರ ಅನ್ನ

ಕಳಕೊಂಡು ನರರಿಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ | ಶ್ವಿರಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಷ್ಠಿಸಿರಿಕೃಷ್ಣನಾಗಿಲ್ಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಬಂದ ಪರಮಾತುರರಿಗೆ | ವರವೀನ ಪುತ್ತೋತ್ಸಹ ಮುಂಜಿ
ಮುದುವಿ | ಹರಕೆಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ಹರುಷ ಬಡಿಸುವವರ | ಸಿರಿವೇದವ್ಯಾಸ
ನಿಲ್ಲಿ ಭರದಿಂದಲಿ ಬಂದ | ದುರುವಾದಿಗಳನೇಲ್ಲ ಧೂರದಿಂದ ತೋಡಿಸಿ |
ಮುರಿದು ಅವರಶಾಸ್ತ್ರ ಹರಿಸಿರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು | ಇರುವನಿಲ್ಲಿ ತೋರಿ
ಶರಣ ಜನಕೆಯಿನ್ನು | ವರಜ್ಞನ ಸುಧಿಯನು ಕರದುಕೊಡುತೆಲಿಪ್ಪ |
ಸಿರಿವಂದಿತ ಪಾದ ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲ | ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಾಲಗ
ಕೈಕೊಂಬ || ೩ ||

|| ಅಟ್ಟಿತಾಳ ||

ರಾಘವೇಂದ್ರನೇಂಬೋ ರೂಪತಾನೆ ಆಗಿ | ರಾಘವೇಂದ್ರನೇಂಬೋ
ನಾಮಯಿಡಿಸಿಕೊಂಡು | ರಾಘವೇಂದ್ರರಿನ್ನು ಮಾಡಿದಂಥ ಪುಣ್ಯ |
ಭೋಗವರಿತು ತನ್ನ ಭಾಗವತರ ಕೀರ್ತಿ | ಸಾಗಿಸಿ ಸಲಹಲಿ ಶ್ರಿಜಗದ್ದಾಳ
ಗಿನ್ನು | ಮೇಷ ಸುರಿದಂತ ಮೋಷಕೀರುತ್ತಿರುವನು | ರಾಘವಯಿವರಿಗೆ
ರಾಜ್ಯದಿ ತಂದಿನ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮೂರ್ತಿ ಗೋಪಾಲವಿಶಲ | ಭಾಗವತ
ರಲ್ಲಿ ಬಹುಶ್ರಾಜಿಯನು ಗೊಂಬ || ೪ ||

|| ಆದಿತಾಳ ||

ದಿನದಿನಕೆಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪೂಜಿಗಳಾಗ್ನವು | ದಿನದಿನಕೆಲ್ಲಿ ನೂತನ
ವಾತೀಗಳಾಗ್ನವು | ದಿನದಿನಕೆಲ್ಲಿ ನೂತನನೋತ್ಸವಗಳಾಗ್ನವು | ಜನರ ಸಂ
ದಹಣ ಪ್ರತಿದಿನ ವಿಪ್ರಭೋಜನ | ಜನರಕೈಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜನರಿಸು ತಿಂ
ಬೋರು | ಜನಮ ಸಫಲ ತಮ್ಮ ಜನನವ ಸೀಗೋರು | ದಿನಷಪ್ತ ಶತ
ತೇಜ ಜನನಾಧ ತಾಸಿಲ್ಲಿ | ಅನುವಾಗಿ ತಾಸಿಂದು ಫನಮಹಿಮೇಯಿಂದಲಿ |
ಜನರ ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕನು ಮಾನಸಲ್ಲದೋ | ಗುಣಗಳ ಪರಿಪೂರ್ವ
ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲ | ಅಣೋರಣಿ ಎಂಬುವಗೆ ಎಣಿಯಾರೋ ಜ ದೋಳಗೆ || ೫ ||

|| ಜತೆ || ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಯಿಂದು ನೋಡಿ ಕೊಂದಿದ | ಮಂತ್ರ
ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಗೋಪಾಲ ವಿಶ್ಲೇಷಿಂದ || ೬ ||

ಒಂ ಪದ್ಮ—ರಾಗ—ಪೋಹನ—ತ್ರಿವಿದಿತಾಳ.

ವಂದಿಸಿ ನೋಡುವ ಬಾರೆ | ಇಂದು ಮುಖಿಯಳಿ ರಾಘ | ವೇಂದ್ರರ
 ಷ್ವಂದಾವನವನೂ || ಒಂದಿವಾಡಿದ ಸುಕ್ಕತದಿಂದ ಹರಿ ಇವರಲ್ಲಿ | ಸಿಂದು
 ತಾ ಶೂಜಿಯಗೊಂಬವ; || ಪಲ್ಲ || ಬಹು ಜನುವಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಹಿ ಶಾಯಿ
 ಇವರಿಂದ | ರಹಸ್ಯ ಅರ್ಚನೀಯ ಕೊಂಡು || ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇವರ |
 ಮಂಡ ಮೇ ಷ್ಯಕುತ್ತಿ ಮಾಡ | ಸಹಕಾರಿಗಳು ಸಹಾರ | ಸಿಂತ ವಂದೆಂಬದಿ
 ಶ್ರೀಹರಿ ತಾಸಿಲ್ಲಿ ಸಿಂದು ಯಿಷ್ಯವರ ಫಲಗಳನ್ನು | ವಾಂಧಿನಮೋಯಿಂದು
 ಬಂದು | ದೇಹಿರುಂದವರಿಗಿನ್ನು | ಶ್ರೋಣಿ ವರಗಳ ಸೀಡುವ || ೮ || ಸರ
 ಹರಿ ರೂಪ ತಾನಾಗಿ ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಬಂದಂಥ | ದುರಿತ ಬ್ರಹ್ಮೈತಿಗಳು
 ದುಷ್ಟ | ಕರಕರೆ ರಾಕ್ಷಸ ಬ್ರಹ್ಮ | ಪಿರಿಮು ದಣಿಪೂ ಅವನೆಲ್ಲಾ | ದೂರದಿ
 ಓಡಿಸುವ ಬಿಡದೆ | ಸಿರಿರಾಮು ರೂಪಾಗಿ ಅನ್ನಾ | ದೊರಿಯದೆ ಬಂದವರಿಗೆ
 ಶ್ವರವಾಗಿ ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿವ | ಪರಕಿಗಳು ಶುಭಾ ಪುಜ್ಞವರ ಸಂಧಾನ
 ಮೈಭೋಗನು ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ ತಾನಾಗಿ ಸೀಡುವ || ೯ || ವ್ಯಾಸರೂಪನಾಗಿ
 ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ಬಂದ ಬಂದ | ದಾಸ ಜನರ ಅಜ್ಞಾನವ ಲೇಶವಿಡಿದೆ
 ವಕ್ರಷ್ಣ || ದೋಷಗಳ ತರಿದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವನು ಸುತತ್ತ್ವ |
 ಶೇಷ ಅಂಶ ಪ್ರಲ್ಪಾದ | ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಈಸುಬಗೆ ಪುಣ್ಯ
 ಇವರಿಗೆ | ಕೇಶವನೆ ತಾ ಮಾಡಿಸಿ ಈ ಸುಶಾ ಯಿಷ್ಯವರದಲ್ಲಿ | ರಾಶ್ನಿತೆ
 ವಾಗಿತ್ತು ಸಲಹುವ || ೧ || ಅನಿರುದ್ಧ ನಾಲ್ಕು ಮೂರುತ್ತಿ ಘನವಾಗಿ
 ತಾನಿದ್ದು ಪ್ರತಿ | ದಿನದಿನಕತೆ ಶಯವಾಗಿ | ದಿನಕರನಂತೆ ಸರ್ವತ್ರ | ಮನೆ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನಿದ್ದು ಅನುವಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ಗೊಂಬರು | ಕನಸು ಜಾಗರಿ
 ಬಂದು ಯಂತ್ರನಿತು ಪೂಜೆ ತಪ್ಪಿದರೆ | ದಣಿಸಿ ದಂಡಿಸಿ ಮಾಡಿಪ್ಪರು |
 ಜನರುಮಾಡಿದ ಸುಕ್ಕತ | ಅನುಕೂಲವನು ಪೊದಗೀತು | ಮುನಿಯು
 ಪುಣ್ಯವನು ಯೇನೆಂಬೆ || ೪ || ಅವತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಸೈರಿಗಿ ಸೇವಿಸಿ ಬಂದದ
 ಕೆಂತ | ತಾವಧಿಕವಾಗಿ ಫಲವ | ಈವಾನು ಶ್ರೀಹರಿ ಲಕುಮಿದೇವಿ ಸಹಿ
 ತಪ್ಯ ಯಿದ್ದು | ಕೋನಿದರಿಗಿನ್ನು ಬಿಡದೆ | ಪಾವನ ಮಂಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ

ఆవావ వన్మిషప మత్తే | భూవనదొళగి మషివెయ | దేవదేవేత
కృష్ణ గో | పాల వితలను ఇల్లి ఆవాగ సేవిసి కొళుతిష్టు || 8 ||

१२ పద—రాగ—కాంబోది—ర్యుంపితాళ.

గురురూజ నిమ్మ నిజ పరమ ఆనుగ్రహది సం | చరిసువ
భక్తరిగి || దురుళ జసరింద నూడలి పట్ట దృష్టి శ్రీయ
సేరిసొ కాలరియవవన సోఽడ || పల్లి || క్షుద్ర మృగగళు
ఒహు శత కూడి సింహ కు | పద్మవను కొడబల్లవే | ఆద్రిగులు
సురపతియ వజ్రక్షే ములతిన్ను | ఉధ్వాహతియను ఐమోవే | కచ్చు
పేయ సుతరీల్లి వందాగి లిగపతి గు | పద్మవను కొడబల్లవే |
నిద్రహితరాద శ్రీ హరియ దాసరిగి | భద్ర వల్లచే బ్యారి భుద్ర
మాతుంటి || 9 || ఆరు స్వాతంత్రపిల్లెందు శ్రీ విష్ణు వ్యాపార
సమాత్ర అరిదు | కారణ పురుష సుఖ దుఃఖ కొట్టనేయెందు
భార నిమ్మల్లి ఇట్టు || మిరదే ఆజ్ఞానుసార నడెద వుపకారి
సుజనరిగి యేనిసి | ఈ రీతిలిష్ట నిమ్మ కారుణ్య వాత్రనిగి ఆరు
స్వేరిశలారదేను వాడువరు || 10 || ఈసు కలియలియెందు హరివ
జలధియోళు బిడే | ఆ తికువిగావ భయవో వాషాణా
దిగళ స్తియను మున్నిసిద్దరు ప్రేవణిగి ఆదర చింతి | వాశా
నిమ్మ కెరుణ ఆధార విరలు ముణీగిసబల్లరే ఆన్యరు | దోష
రహిత దేవ గోవాల వితలన్ను | దాసర కెరుణ నాధిసి తోషద
లిష్టు || 11 ||

१३ పద—రాగ—ముఖారి—వికతాళ

ముగ్నియ సోఽడరో ముకుత ధనవ బేడిరో | జనుమ
రహితరాగి న్నిందు ఘనవరపిఎవ రాఫవేంచ్చ | పల్లి || సంతర
గూడి సకల చింతియ బిడి | వంధన సుడి | సేంకేంబోదు బిడి ||

ಅಂತರಂಗದಿ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿಯಾ | ಚಿಂತಿಸೇಕಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ || ೧ ||
 ಗೋಳಕತ್ತರೆಯ ಇನ್ನು ಕೇಳು ನಿನ್ನಯಾ | ಆಲೋಚನಿಯ ಅಲ್ಲಿ ಶೀಲ
 ಮೂರ್ತಿಯಾ || ಆಳು ಸಹಿತ ಇಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಫಲವನ್ನಿರ್ಪೂತಲಿ || ೨ ||
 ಮಂದ ಜನವನು ಪ್ರೇರಿಯೋ ವಂದು ರೂಪದಿ ಬಂದು ಹರಿಯು ತಾನಿಲ್ಲಿ
 ಸಿಂದು ಒಂದುರೂಪದಿ | ಸುಂದರಾಂಗ ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲ | ತಂದು ಫಲವ
 ನೀವುತ್ತಿಪ್ಪ || ೩ ||

೧೮ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವಾ—ಆದಿತಾಳ

ರಥವಾ ನೇರಿಡಾ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ | ರಾಯ ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ || ಸತತ
 ಮಾಗ್ರದಿ ಸಂತತಸೇವಿವರಿಗೆ | ಹಿತದಿಂದಲಿ ಮನೋರಥವ ಕೊಡುವನೆಂದು
 || ಆ. ಪ || ಚಕ್ರಾರ ದಿಕ್ಕು ವಿದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ | ಅರಿವಾಜನರಲ್ಲಿ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ
 ಬಂದು ವಾಗ್ಯಸುತ್ತಲೇ | ವರವಾ ಬೇಡುತ್ತಲೇ | ಸ್ತುತಿಸುತ ಪರಿ ಪರಿ
 ತನರಾಗಿಹರಿಗೆ | ಗತಿಯೆ ಕೊಡದಲೆ ಸವರ್ಧ ಬಿಡನೆಂದು || ೧ || ಅತುಳ
 ಮಹಿಮನು ಆದಿನದಲ್ಲಿ | ದಿತಿಜಾ ವಂಶದಲ್ಲಿ | ಉತುಪತ್ತಿ ಯಾಗಿ ಉಚಿತಾ
 ದಲ್ಲಿ | ಉತ್ತಮ ಮತಿಯಲ್ಲಿ | ಆತಿಶಯ ಪರುತ್ತಿರೆ | ಪಿತನ ಬಾಧೆಗೆ ಮನ್ಯಧ
 ಸಿತನೊಲಿಸಿದ ಜಿತ ಕರುಣದಲಿ || ೨ || ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಲ್ಯಾದಾ ವ್ಯಾಸ
 ಮುನಿಯೆ ಯತಿ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ | ಪತ್ತಿತಾರುಧರಿವ ಪಾನನ ಕಾರಿ |
 (ಕರಿಯೆ)ಕೈ ಮುಗುವನೋ ಧೋರಿಯೆ | ಕ್ಷುತಿಯೋಳು ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲನ
 ನೆನೆಯುತ | ಕ್ಷುತಿ ಮಂತ್ರಾಲಯದೊಳು ಶುಭವೀರುತಲಿ [ವರ ಮಂತ್ರಾ
 ಲಯದೊಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ] || ೩ ||

೧೯ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋದಿ—ಶ್ರೀವಿದಿತಾಳ

ಕವ್ಯ ಸಂಸಾರಿಂಬ | ಅಟ್ಟುಳಗೆ ನಾ ಆರೆ ಕೃಷ್ಣೋವಾಸಕ
 ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪ || ವನ್ನಿಸಲು ಕುಳತರೆ ವಶವಲ್ಲ ಯಿದಕೆಂಕೈ | ವನ್ನು
 ಕಂಡಿವರ ಈಗ ಕಾಣಿ | ಎನ್ನುಂತೆ ಬಳಲುವರು ಯಿಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ ನಿನ್ನ
 ತೋರುವರು ಆರಿಲ್ಲ | ದಣೆದು | ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾದೆ ನಾಯೆಲ್ಲಾ | ಅಯ್ಯಾ /
 ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿನ್ನು | ಎನ್ನ ದಾಬಿಸುವವರ | ಇನ್ನು ನಾಕಾಣ ತಂದೆ

ಮುಂದೆ ॥ ೮ ॥ ಮೂರು ಗುಣ ಪ್ರಾವಾಹ ಸುಳಿಯೋಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಾ ।
ಯೇರಲಿ ದಡನ ಕಾಣಿನಯಾ । ಆರರಿಗಳೆಂಬಹಿಯ ಕಾಟ । ಕೇಳು ।
ನಾರಿ ಸಂತರ ಕೂಟಾ । ಶಿಲ್ಪ । ಪಾರಗಾಣಿನುವಾಯದಾಟ ಚೆಲ್ಪು ।
ನಾರಾಯಣನ ಮುಖ್ಯ । ಕಾರುಣ್ಯಕೆ ವಾತ್ರ । ಸಾರಿದೆನು ನಿನಗೆ ವೇಗ
ಷಗ ॥ ೯ ॥ ಒಮ್ಮೆ ಮುಣಗುನೆನಯಾ । ಹೈಮ್ಮೆತಳ ಕೆಳನಾಹೆ ।
ವೋಂಮೆ ತಲೆ ಎತ್ತು ಪೆನು ನಲಿಪೆ ಅವೊಮ್ಮಾತ್ತ ಎನ್ನ ಆಯಸವ ತರಿದು ।
ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳು ಸೇವಿಸುವ । ಲಾಭ । ಸುಮೃತಿಯನಿತ್ತ ಸಂತೋಷ
ವಾಚಲ್ಪ ರಮ್ಮೆಅರಸಾ ನಮ್ಮ ಗೋಪಾಲವಿಶಲವರ ಬೋವ್ಮನುಷಾಜಿಂಶಸುವ
ಸುಮ್ಮನಸ ಕಾಂಸಾ ॥ ೧೦ ॥

ತ್ರಿ ಗುರುಗೋಪಾಲವಿಶಲ.

೧೦ ಪದ—ರಾಗ—ಭ್ರಾಗಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ಕರುಣ ಕಾಯೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ । ನೀರಿನಂಬಿದವರ ಕಾಮಿತ
ಕಲ್ಪ ತರುವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತೀಥ ವಾದನ ಪಾದ ಪಂಕಜ ಭೃಂಗಾ । ಧೂತ
ವಾದೀ ಅಂಥತಿಮಿರ ಪತೆಂಗ । ಕಾರ್ತ್ಯ ಸ್ವರಲೋಷ್ಟ ಸಮಚಿತ್ತ ವಾಂಗಾ ।
ಆಶ್ರಾ ಜನರ ಪಾಲಾ ಅತಿದಯ ವಾಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ಚವಲ ಚಿತ್ತರು ತಮ್ಮ
ಜಪತಪದಿಂದು । ವಿವರಿತ ಕರ್ಮ ಹೋಗುವವುಂಟಿಗೆಂದು । ಅಪಹಾಸ
ಅಲ್ಲವೆ ಅದು ಯೇನೋ ಭಂದು । ಕೃಪಣ ವಶ್ವಲ ಕಾಯೋ ಅತಿದಯದಿಂದ
॥ ೨ ॥ ಫಲಬೇಡಿ ಸೇವೆ ಪಾಡುವ ದಾಸನಲ್ಲಾ । ಫಲಕೆ ಸೇವಿಯು
ಯಿಚ್ಛೆಲ್ಪಸುವ ಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲಾ । ಹಲವು ಮಾತೇನು ಈ ನಿವರವನೆಲ್ಲಾ ।
ತಿಳಿದ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ಬಿನ್ನೆಸೋ ಸೇಂಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ಸೂತ್ರಮಾ [ರ] ಅನಿಷ್ಟ
ಪುಣ್ಯವೆ ಬಂದು । ಭೃತ್ಯರ ಸುಖಕೆ ಕಾರಣ ವಾಹನೆಂದು । ಕ್ಷಿಪ್ರಾಗಿದೆ
ನಮಗೆ ವಲಿದಾನೆ ಇಂದು । ಇತ್ತು ಪಾಲಿಸ ಬೇಕೊ ದೀನಜನಬಂಧು ॥ ೪ ॥
ಮರುದಂಶ ಮಧ್ಯಮತಾಬಿ ಚಂದಿರನೆ ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಸದ್ಗುಣ ರತ್ನಾ
ಕರನೆ । ಈದುರಿತ (ನಿನಾಘಕ್ಯ) ಜೀಮೂತಕೆ ಚಂದನಾರುತನೆ । ಗುರು
ಗೋಪಾಲ ನಿರಲನ ಶರಣನೆ ॥ ೫ ॥

೨೮ ಪದ—ರಾಗ—ನೀಲಾಂಬರಿ—ತ್ರಿವಿದಿತಾಳ.

ಶರಣ ಶರಣ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯಾ | ಶರಣ ಶರಣ ಕವಿ
ಗೇಯ | ಶರಣ ವಾರುತ ಮತ ಶರಧಿ | ಅತ್ಯತನಯಾ | ಧರಣಿ ವಿಬಾಧ
ಜನಪ್ರೀಯಾ || ಹಲ್ಲ || ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿ ಎನಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ತಾನು | ನಾನಾ
ದೇಹ ದೇಶ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಯಿಚ್ಛೈಸಿ ವಾಡಿದ ಮರಿಯಾದಿಯು ನಾನ
ರಿತವನಲ್ಲ ಗುರುವೆ | ಸೀನದು ಬಲ್ಲ ಕೋವಿದನೆಂದು ಮನಗಂಡು | ದೀನ
ನಾಗಿ ವೋರೆಯಿಡುವೆ | ಏನೇನು ವಿಷ್ಣುಗಳುಂಟು ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀನೇಪಾಲಿಸ
ಬೇಕು ಕರುಣಿ || ೧ || ಹಸ್ತಮಜ್ಞನದಂತೆ ಕವಾಣದಿ ಕರುಣಾನಿರಸ್ತು
ವಾದುದು ಅಬಲರಿಗೆ | ಗ್ರಹಸ್ತವಾಗಿದೆ ಮನ ವಿಷಯದಿ ನೋಡಲಿಂದು
ದುಸ್ತರವನವನಿಗೆ ಗೆಲಲೊಕವೆ | ವಿನ್ತಾರಮಂಹಿಮ ನೀನೋಲಿದು ಕರುಣಿನಲು|
ದುಸ್ತರ ನೆಲ್ಲ ಸುಲಭಪೋ | ಹಸ್ತವರದನಂಫಿರಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟು
ಸ್ವಷ್ಣಚಿತ್ತನ ಮಾಡೊಕರಣಿ || ೨ || ಗುರುವೆ ಕಾಮಿತ ಕಲ್ಪತರುವೇ
ಶ್ರಿಕಾಲಜ್ಞ | ವರಯೋಗಿ ಅನಘನಿಸ್ವಂಗಾ | ದುರಿತ ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನ
ಗಂಟಲಗಣ | ಪರಮಹಂಸರ ಕುಲ ತಿಲಕಾ | ಮರುತಾಂತರ್ಗಢತ ಗುರು
ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲನ್ನ | ಸರುವಸ್ಥಾನದಿ ಸಮದರ್ಶಿ | ಕರನ ಮುಗಿದು ಬಿಂಬಿ
ಸುವನೊ ಲಾಲಿಸಿ ವೇಗಾ ಪ್ರೋರವ ಭಾರ ನಿನ್ನದೊ ಕರುಣಿ || ೩ ||

೨೯ ಪದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಮುನಿಗಳ ನೋಡಿರೊ ಬಕುತಿ ಜ್ಞಾನ ಧನವ ಬೇಡಿರೊ | ಅನಲ
ದೇವನ ಮತ ವನರಾತಿಗೆ ಶುಭಾಚಂದ್ರಾ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ || ಹಲ್ಲ ||
ಮನದಲನವರತ | ಸೆನವ ಸುಜನರಿಗೆ ಪ್ರೋಲಿದು | ಮುದದಲಿ ನಲಿದು |
ಫನಮಣಿ ಕನಕ ಭೂಷಣಗಳ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ |
ವನುತೆ ತನುಜ ಧನಮನೆ ಅಂದಣ ಸುಜ್ಞಾನಾ ಹರಿ ಭಕುತಿ ನಾನಾ |
ಮನೋರಥನೆನದಾಕ್ಷಣವಿತ್ತು ಪಾಲಿಪಯೋಗಿ ಪರಃಪರ್ವರಾಗಿ || ೪ ||
ಜನಕ ಜಾವಾತನ ಗುಣಕ್ರಿಯ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲಾ | ಧೇನಿಸಬಲ್ಲ | ಜನಕಾದಿ

ಗಳಂದದಿ ನಿಃಸಂಗದಿವರೊನಿ | ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿ | ಜನಕಸುತರ ಸ್ವೇರವಂ
ದದಿ ಭಕ್ತರ ಪೈರೆನ ಜಗದೊಳು ಮೆರೆನ | ಜನನ ರಹಿತ ಜಗಜ್ಞನನಾದಿ
ಕಾರಣ ಹರಿಯ ಪೋಲಿಸಿದ ಸಿರಿಯಾ || ೨ || ಭೂತಪ್ರೇತ ದ್ವಿಜಗ್ರಹ
ಪೈಶಾಚ ಬೇತಾಳ | ಉಗ್ರಗ್ರಹಗಳ | ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಅನ್ಯಾತ್ರ ತರ
ಕಾಣದೆ ಬಂದಾ ಜನರ ದಯಾದಿಂದ | ತಾತವಕದಿ ಪಾದ ತೋಯಾದಿಂದೊಎ
ಡಿಸಿ ಭಯವನು ಬಿಡಿಸಿ | ಶೇತ ಕುಷ್ಟ ಸಿತ್ತ ಸಿತ್ತ ವಾತ ರೋಗಗಳ
ಕಳವ ಕೇತಿಳಲಿ ಪೈಳಿವಾ || ೩ || ಗುರುಸುಧಿಂದ್ರರ ಕರ ಸರಸಿರುಹ
ಜಾತಾ ಕೇವಲ ಪ್ರಶ್ನಾತಾ | ಘರಿಯೊಳು ಜಯಮುನಿ ವರದ ಶಾಸ್ತ್ರದ
ಭಾವವ ಮಂಧಿಸಿ ಗ್ರಂಥವ ರಚಿಸಿ | ಪರಮಶಿಷ್ಟ ಗುಪದೇಶವನುವಾಡಿ
ಸಂಶಯ ಈಡ್ಯಾಡಿ | ನರಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಮೆರೆನ ಭಕ್ತರ
ಸೈರೆನ || ೪ || ಸರಿವರ ಗುರುಗೋವಾಲ ವಿಶಲನ್ಯ ಶರಣಾ ಮುನಿ ಶೀರೋ
ಭರಣಾ | ವೊರಿ ಹೊಕ್ಕೆ ಜನರ ದುರಿತಗಜಕೆ ಭೀರುಂಡಾ ವರಯತಿ
ಶೊಂಡ | ಪರಮತ ದುರುಳ ಕುವಾದಿ ಸಂಘ ಜೀಮೂತಾ ರುಂರುಂ
ವಾತಾ | ನೇರಿ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಸುರತರು ಚಿಂತಾಮನೀಯೋ | ಶುಭೋದಯು
ಖಿಣಿಯೋ || ೫ ||

೫ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋಧಿ—ರುಂಸಿತಾಳ.

ನಾಮದಾ ಘನತೆ ನಿಮಗ ಸಲೈಂ ದೆ | ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಸ್ವಾಮಿ ಎಂತೆಂಬ || ಪಲ್ಲ | ಅಲವ ಚೋಧರ ಭಾವ್ಯಾಂಬುಧಿಗೆ ಪ್ರೀಕೆಗ
ಳಿಂಬ | ಲಲಿತಸೇತುವೆಗಟ್ಟಿ ಹರಿದಾಸರ || ಸುಲಭದಿಂದ್ವೆದಿಸಿ ದಶಕರಣ
ಗಳ ಜೈಸಿ | ವಲಿಸಿ ಸವಿದೆ ವಿಷ್ಣುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕೃತಿಯನು || ೬ || ಹಲವು
ದುಮ್ರಾತವಾದಿಗಳೆಂಬಾದ್ರಿಗಳಕು | ಲಿಶದಿಂದ | ವರಪಕ್ಕ ಭೀಡಿಸಿ |
ಅಲವಚೋಧರ ಮತ ಅಮುರಾವತಿಯಲಿ ನಿ | ಶ್ವಲ ಸಾಮಾರಜ್ಯವನಾಳೆ |
ಕವಿಗಳ ಪೈರದೆ || ೭ || ಭಾಸುರಸಚಾಪ್ತ ವದನದಿ ವೋಪ್ತಾ |
ಪೂರ್ಶರ ಜಯ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಧರಿಸಿದೆ | ವಾಸವಿ ಸಖಿ ಗುರುಗೋವಾಲ
ವಿಶಲನ ದಾಸ | ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ೯ ||

ಇ೯ ವರದಗೋಪಾಲವಿತಲ

ಇಳ ಪದ—ರಾಗ—ಸೌರಾಹ್ನ್ಯ—ಅದಿತಾಳ.

ಚಂದ್ರ ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ಸದ್ವೈಷ್ಟವ
ಕುಮುದಕೆ ಚಂದ್ರ | ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀರಘುರಾಮು ವದಾಂಬುಜ ಭೃಂಗಾ
ಮಾರುತ ಮತ ಶಬ್ದವಾರಿ ನಿಧಿಗೆ ಪೂಣ | || ೧ || ಶ್ರೀಕರ ಹರಿಯ
ನಿರಾಕರಿಸುವ ದುಷ್ಪ | ಭೀಕರ ಮಾಯ್ ಇ ಮುಖ ಕಮಲಗಳಿಗೆ || ೨ ||
ವರದ ಗೋವಾಲ ವಿರಲನ ವಾರುತಿಗೆ | ಹರುಷ ಬಡುವ ಹರಿಭಕುತ
ಚಕೋರಕೆ ಚಂದ್ರ || ೩ ||

ಇ೯ ಪ್ರಸನ್ನೇಂಕಟಿರು.

ಇಳ ಪದ—ಉದಯರಾಗ—ರ್ಯಾಂಷಿತಾಳ.

ಏಳು ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಯ ಬೆಳಗಾದಿತಿಂದು | ಧೂಳಿದರುಳನ ಕೊಡಿರ
ಇವೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಏಳು ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಏಳು ದಯಾ
ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ | ಏಳು ಕುಮುದಕೆ ಚಂದ್ರ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ || ೩. ಪ ||
ಅಶನವಸನಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ಯಾಸನಗಳಿಲ್ಲ | ಮುಸುಕ್ಕಾಕೆ ವೋಸದಲೆ
ಮೋಪಿಸೆದೆನೆಲ್ಲ | ಅಸುರಾರಿಯ ಸ್ತುರಿಸದೆ ಪಶುವಿನೋಲು ಈ ದೇಹ |
ವಸುವನುತಿಯು ಏಳು ಬಡ್ಡ ಸರ್ಗಟ್ಟಿತಲ್ಲ || ೪ || ನಾನು ನನ್ನ ದು ಎಂದು
ಹೀನಮನಸಿಗೆ ತಂದು | ಏನು ಮಾಡುವ ಕಮಲ ನಾನೆ ಅಹಂದೆಂದು
ಸ್ವಾಮಿ ಕರ್ತೃತ್ವನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ | ನಾನೋಂದು ನೀನೆಲುದ ರಿಸಯ್ ದೀನ
ದಯಾಸಿಂಧೂ || ೫ || ಅನ್ನ್ಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಸಿಲಿಸುವದು | ಅನ್ಯಾ
ಯವಾಯ್ತು ಪಾವನ್ನ ಗುರುರಾಯ | ಎನ್ನ ಹಾತಲ್ಲಿವದು ನಿನ್ನ ಮಾತೆ ಸರಿ|
ಮನ್ನಿಸಿ ಆಗು ಪ್ರಸನ್ನ ಗುರುರಾಯಾ || ೬ || ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನ ಓದಿ
ಪೇಳ್ಳವನಲ್ಲ | ಭೀದಾ ಭೀದವನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ | ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಸಹ
ವಾಸ ಮೋದಲಿಲ್ಲ | ಹೀಗಾಗಿ ಮಾನ ಮಾರಿಸಿದ ಉಳಿಸಲಿಲ್ಲ || ೭ ||
ಅಶಗೋಳಗಾದೇನೋ ಹೇಸಿ ಮನುಜನು ನಾನು | ಕ್ಲೀಶ ಭವಸಾಗರದ್ವೋ
ಇಂಸು ತಿಹ್ಯನೋ | ಏನು ಜನ್ಮದಿ ಎನ್ನ ಗಾಸೆ ಮಾಡಿದಿ ಮುನ್ನ | ದಾಸ
ನಾಗನೆ ತೋರೋ ಪ್ರಸನ್ನ ವೆಂಕಟಿನ || ೮ ||

೭೧ ಜಗನ್ನಾಥವಿಶಲ

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಮಾರವಿ—ತ್ರಿವಿಜಿತಾಳ.

ಕರುಣೀಗಳೊಳಗಿಣಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಸ | ದ್ಯುರುವರ ರಾಘವೇಂದ್ರ |
ಚರಣ ಕಮಲಯುಗ | ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆವರ ಮನ | ಧರಕೇಯನಿರುತ್ತ
ಯಿಂದ | ನೀಕಾವೆ | || ಪಲ್ಲ || ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ನೀಗತಿ ಎಂದನು |
ರಾಗಾದಿ ಭಜಿಸುತ್ತಿದ್ದು | ಭಾಗವತರ ದುರಿತ್ತಾಘಗಳಿಂದು ಚ | ನಾನ್ನಿಗಿ
ಸಂತ್ಯೇಸುವೇನೀ | ಸನ್ನಾನಿ | ೧ || ಸುಧಿಯಿಂದ್ರ ಯತ್ತಿಕರ | ಪದುಮು
ಸಂಭವಮಧು | ವಧ ವಾದಾಂಬುಜ ಮಧುವಾ | ತ್ರಿದಶ ಭೂರುಹದಂತಿ |
ಬುಧ ಜನರೀಸ್ವಿತ | ಪ್ರೋದಗಿ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರೋರವೆ | ಮದ್ದುರುವೆ || ೨ ||
ಕುಧರದೇವನ ದಿವ್ಯ ರದನದಿ ಜನಿಸಿದ | ನದಿಯತೀರದಿ ಶೋಭಿವಾ ||
ಸದಮುಲ ಫಾನ ಮಂತ್ರ | ಸದನ ಸಿಲಯ ಜಿತ | ಮದನ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥಾ |
ವಿಶಲದೂತ || ೩ ||

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಬೋಡಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನ್ನು | ಚಾರು ಚರಣವ | ಸಾರಿದೆ ಶರಣ ಮಂ |
ದಾರ ಕರುಣವ ಬೀರು ಭಯ ವನಧಿ | ತಾರಿಸು ತವಕದಿ | ಶೂರಿ
ಸುಧಿಂದ್ರ ಕುಮಾರ ಖದಾರಾ | ಪಲ್ಲ || ಮುನಿರಾಯಾ ನಿನ್ನವಾದ |
ವನರೂಹ ಧ್ಯಾನ | ಪ್ರಣವನಸ್ತವನ ಅ | ಚನೆನೆ ಮಾಷ್ಟು ನಾನಾ | ಜನರ
ವಾಂಭಿತ ವೀನ ಗುಣಪೂಣ ಜ್ಞಾನ | ಧನವೆ ಪಾಲಿಸನ್ನೀ | ಕ್ಷೇಣಿನಾನ್ನ
ಧೀನಾ | ಮನುಜನ ಪ್ರತಿದಿನ | ದಿನದಿ ದಣಿಸುವದು | ಫಾನವೆ ಗುರುವೆ
ಪಾವನಕರ ಚರಿತಾ | ೧ || ಮೂಲರಾಮರ ಪಾದಾಕ್ಷೇ | ಲಾಲಜ
ಮಧುವಾ | ಬಾಲಕನ ಬಿನ್ನ ಪವ | ಲಾಲಿಸೊ ಮುನಿಪಾ | ತಾಳೆಉರಿನೊ
ತಾವ | ತ್ರಯುದ ಸಂತುಪಾ | ಶೀಳು ವಿನುಲ ಜ್ಞಾನ ಶೀಲ ಶೃಂಗಾರ |
ಭೂಲಲನಾಥನ ಕೋಲ ನಂದನಾ | ಕೂಲಗ ವರ ವ್ಯಾಂತ್ರಾಲಯ ಸಿಲಯ
|| ೨ || ಕಲಿ ಕಲ್ಲಿಷ್ವಿದೂರ | ಕುಜನ ಕುತಾರಾ ನಳಿನಾಕ್ಕೆ ವಿಮುಲಶ್ರೀ |
ತುಲಸಿ ಯಾ ಹಾರಾ | ಗಳಸು ಶೋಭಿತ ಕಮಂಡಲ ದಂಡಧಾರಾ | ಅಲವ
ಬೋಧರಮತ | ಜಲಧಿ ವಿಹಾರ | ಸುಲಿಲಿತ ಕರುಣಾಂಬುಧಿಯೆ ಜಗ
ನಾಥವಿ | ಶಲ ಸೊಲಿಮಿಯ ಪಡದಿಳಿಯೊಳು ವೇರೆದೂ | ೩ ||

ತ್ಯಾಗನಾಥಲವಿಶಲ.

೩೫ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವ—ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರದ್ವಾರ್ಯ ಬಾರೋ | ಕಾರುಣ್ಯ ವಾರಿಧಿಯ ಬಾರೋ |
 ಅರಾಧಿನ ಭಕ್ತ ಕಿಷ್ಟಾ | ಪೂರ್ವೀಸುವ ಪ್ರಭುವ ಬಾರೋ || ಪಲ್ಲ || ರಾಜಾ
 ವಂಶೋಧ್ವನ ವಾದಾ | ರಾಜೀವ ಭೃಂಗನೆ ಬಾರೋ | ರಾಜಾಧಿ ರಾಜಾ
 ರೋಳು ಏ | ರಾಜೀಸುವ ಚಲುವ ಬಾರೋ || ೮ || ವ್ಯಾಸರಾಯ ರೈಸಿ
 ಸ್ನೇಪನಾ | ಕ್ಲೇಶವ ಕಳೆದವನೆ ಬಾರೋ | ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರ ಕರಾಂಬುಜ
 ವಾಸುದೇವಾರ್ಥತದ್ವಿ ಬಾರೋ || ೯ || ಸನ್ಯಾಸ ಕುಲದೀವ ಬಾರೋ
 ಸನ್ನುತ ಸದ್ಗುಣನೆ ಬಾರೋ | ಮಾನ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥಾ ವಿಶಲು | ಪನ್ನಜನರ
 ಪ್ರೀಯಾ ಬಾರೋ || ೧೦ ||

೩೬ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವ—ಆದಿತಾಳ.

ರಾಯ ಬಾರೋ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಾರೋ | ನಮ್ಮ ಕಾಯಬಾರೋ ಮಾಯಿಗಳ
 ಮದಿನಿದ ರಾಘವೇಂದ್ರ | ರಾಯಬಾರೋ || ಹ || ಭಾಸುರಚರಿತನೆ ಭೂಸುರ
 ವಂದ್ಯನೆ | ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರದ್ವಾರ ವರಪುತ್ರ | ರಾಯಬಾರೋ | ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರ
 ದ್ವಾರ್ಯರ ವರಪುತ್ರರೈಸಿದ | ದೇಸಿಕವರಿಯನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯ
 ಬಾರೋ || ೧ || ವಂದಿವ ಜನರಿಗ | ಮಂದಾರ ತರುವಂತೆ | ಕುಂಡಾದ
 ಭಿಷ್ಣಿಯಾ ಸಲಿಸೆತಪ್ಪ ರಾಯಬಾರೋ | ಕುಂಡಾದ ಭಿಷ್ಣಿ[ಸ]ಯೋಲಿಸೆತಪ್ಪ
 ಸುರಮುನಿ | ಮಂದನಾಮತಿಗ ರಾಘವೇಂದ್ರ, ರಾಯ ಬಾರೋ || ೨ ||
 ಅರುನೂರೇಳು ನಾಲ್ಕೆಂಟು ಗ್ರಂಥ ಸಾರಾಧ್ರ | ತೋರಿಸಿದೆ ನ್ಯಾಯದಿಂದ
 ಸರ್ವರಿಗ ರಾಯ ಬಾರೋ | ತೋರಿಸಿದೆ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸರ್ವರಿಗ
 ಸರ್ವಜ್ಞ | ಸೂರಿಗಳರಸನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ, ರಾಯ ಬಾರೋ || ೩ ||
 ರಾಮವಾದಾಂಬುಜ ಸರಸ ಭೃಂಗಾ | ಭಕ್ತಕೃಪಾಂಗಾ | ಭ್ರಾಮಕ ಜನ
 ಸನ್ಯಾಸಭಂಗಾ | ರಾಯ ಬಾರೋ | ಭ್ರಾಮಕ ಜನಸನ್ಯಾಸ ಭಂಗ
 ಮಾಡಿದಾ ಧೀಮಂತರೋಡಿಯನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ, ರಾಯ ಬಾರೋ || ೪ ||
 ಭೂತಳಾಧಿಪನಾಭಿತೀಯ ಬಿಡಿಸಿದೆ | ಸ್ವೇತತ್ವ ಕಳದೆ ಮಹಿಷಿಯಾ |
 ರಾಯಬಾರೋ | ಸ್ವೇತತ್ವ ಕಳದೆ ಮಹಿಷಿಯಾ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥಾ ವಿಶಲನಾ
 ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಾ || ೫ ||

೬೦ ಪದ—ರಾಗ—ಅಹರಿ—ವಿಕಾಳ.

ನಿನ್ನ ಸಂಭಿದೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ | ನೀ | ಎನ್ನು ವಾಲಿಸೊ ಸಯಂ
ಮೀಂದ್ರೆ | ಸನ್ನುತ ಶರಸ ಕವೀಂದ್ರೆ | ಸ್ವಾ | ಪನ್ನ ತ್ಯಾತ್ಮಾಮುದೆ ಸಚ್ಚಂದ್ರಾ
|| ಪಲ್ಲ || ಭೀದ ಮತಾಭ್ರಿ ವಿಷಾರಾ | ಕುವಾದಿ ಮಾದವನ ಕುರಾರಾ ||
ಸಾಧಿತ ಬೀಳ ತತ್ವ ಸಾರಾ | ಮಧುಖಾವನ ಚಂದ್ರಚಕೋರಾ || ೧ ||
ಭಾರತೀಶ ಪದಾಭ್ರಿ ಭೃಂಗ ಬಿ | ರಾರಿಯ ಕರುಣಾಂತರಂಗಾ | ಸಾರಿದ
ವರ ಭಯಭಂಗಾ ಸ | ಮೀರ ಮತ್ತಾಂಬುಜ ವರ್ತಂಗಾ || ೨ || ಶುಧಿ
ಯಿಂದ್ರ ಯತ್ತಿಕರ ಜಾತಾ | ವಿಬುಧ ಸಂಧ್ಯ ಸತತ ಸಮೇತಾ | ವಿಧಿ ಪಿತ
ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥಾ | ವಿಶಲಾ | ಸಧಿಕಸಂಚೋರವ ವಿಶ್ವಾಶಾ || ೩ ||

೬೧ ಪದ—ರಾಗ—ಅಹರಿ—ವಿಕಾಳ—ಆಯ್ದವೃತ್ತ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತ್ತಿ ಸಾವಭಾಮ ಮರಿ | ತೋಫು ದೂರತೀ
ಸಮೋ ಸಮೋ | ನೂಘರಿಕ್ರಮ ಮತ | ನಾಗರ ವಿಂಸ ಮಾಘ ವಿನಾ
ಶನ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಶ್ಲಾಷ್ಟಿತ ಗುಣಗಳ ಸೂರಿ ಪ್ರಸಂಗ ಸ | ದಾಗ
ಮಜ್ಜ ತೇ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಮೇಷಶ್ರಾಮ ಲಲಾಮಾ ರಾಧಕ |
ಮೋಷ್ಣ ಬೋಧತೇ ಸಮೋ ಸಮೋ || ೧ || ತುಂಗಭರ್ಮ ಸು ತ |
ರಂಗಿಣಿ ತೀರಗ | ಮಂಗಳ ಚರಿತ ಶುಭಾಂಗ ಸಮೋ | ಜಂಗಿತಪ್ಪ
ಕಾಳಿಂಗ ಮಧನಯದು | ಪುಂಗವ ಯೈದರು ಸು | ಸಂಗನಮೋ | ಸಂಗರ
ಚಿನ್ನಿತ ಶ್ರೀಂಗಾರಾನನ ತಿಂಗಳ ಕರುಣಾವಾಂಗ ಸಮೋ || ಗಾಂಗೀಯ ಸಮಾ
ಭಾಂಗ | ಕುಮತ ಪಾತಂಗ ಸಿಂಗಶಿತ ಹಿಂಗ ಸಮೋ || ೨ || ಶ್ರೀಸು
ಧಿಂದ್ರ ಕರಚಾತ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಭೂಸುರನುತ ವಿಶ್ವಾತ ಸಮೋ |
ದೇಶಿಕ ವರ ಸಂಶೇಷ್ಯ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಮೋಷಿನಿನಜಿತ ಕಾವ್ಯ |
ಸಮೋ | ಕ್ಷೇತ್ರಿತ ಜನ ವರಿವಾಲ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಭಾಸಿತ ಕರುಣಾ ತೀರ್ಥ
ಸಮೋ ವ್ಯಾಸರಾಮ ಪದ ಭಕ್ತ ಸಮೋ ಸಮೋ | ಶಾಶ್ವತ ಕರುಣಾಸಕ್ತ
ಸಮೋ || ೩ || ಕೋವಿದ ಮಸ್ತಕ ಶೋಭಿತ ಮಣಿ ಸಂ | ಭಾವಿತ ಸುಖಪ್ರದ

ಪಾಲಯಮಾಂ ಸೇವಾವರ ಸರಣಾಧರವ್ರದ ವ್ಯಂ | ದಾವನ
ಮಂದಿರ ಪಾಲಯಮಾಂ | ಭಾವಜ ಮಾಗ್ರಣ ಭುಜಗ ವಿನಾಯಕ |
ಭಾವಜ್ಞ ಸ್ತಿಯ ಪಾಲಯಮಾಂ | ಕೇವಲ ನತೆಜನ | ವಾವನರೂಪಿ ಸ |
ದಾ ವಿನೋದ ಹೇ ಪಾಲಯಮಾಂ || ೪ || ಸನ್ನತ ಮುಬಿಮು ಜ |
ಗನ್ನಾಧ ವಿರಲ | ಸನ್ನಿಂತ ಸುಮಾನಸ ಜಯ ಜಯ ಭೋ | ಚಿನ್ನಿತ
ವುಂಡ್ರ ಕಮುಂಡುಲ ದಂಡ ಪ್ರ | ಸನ್ನ ಭಯಾವಹ ಜಯ ಜಯ ಭೋ |
ಮಾನ್ಯ ಮಹತ್ತೈ ಪ್ರ | ಸನ್ನ ವದನ ಕಾ | ರುಣ್ಯ ಪಯೋಧದ ಜಯಜಯ
ಭೋ | ಧನ್ಯ ಕ್ವನೂ ಸಂವನ್ನ ಬುಧಜನಶ | ರಂಜ್ಯ ರಾಶ್ವತ ಜಯ
ಜಯ ಭೋ || ೫ ||

೫೬ ಪದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ವರಗಳ ನಿನ್ನಾ ಸಂ | ಯಮಿ ಕುಲೋತ್ತಮ
ರಾಘವೇಂದ್ರರನ್ನ | ಪಲ್ಲ | ವಿಮಲಾ ಸುಮತಿ ಜನರತಿ ಪ್ರೀಯಾ |
ಪಾದ ಕಮಲಗಳಿ ಗೆರಗುವನೊ ಜೀಯಾ | ಶಮಲಾ ಮಾರ್ಗದಲಿ
ಮತಿಯ ನೀಡಿರೋ | ಅಮಿತ ಕರುಣದಿ ಸಿಡಿಯೋ ಕೈಯಾರ್ಥಿರಾಯಾ
|| ೬ || ಕಂಡವರ ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ ನೊಂದೆ | ಸಕಮಂಡುಲಾದಂಡ ಧಾರಿ |
ನೀಗತಿ ಎಂದೇ | ಪಂಡಿತಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಇನ್ನಾದರೂ ಮುಂದೇ | ಕೋದಂಡ
ಪಾಣಿ ವಾದವಾ ತೋರಿಸುತ್ತಂದೇ ರಾಯಾ || ೭ || ಶ್ರೀಸುಧೀಂದ್ರ ಯತಿ
ಕರಕಂಜಜಾತಾ | ತುಂಗಾ | ಸೂ ನದಿ ನಿಲಯಾಘಾಂಬುದಿ ಪೂರ್ತಾ ||
ವಾಸುಕಿಶಯನಾ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧಾ ವಿರಲಾ ದಾಸರಾ ಪೂರ್ವಕ ಲಾಲಿ
ಸೈನ್ಯ ವಾತಾ ರಾಯಾ || ೮ ||

೫೭ ಪದ—ರಾಗ—ಪ್ರೀರಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯ ಫೋರ | ಪಾಪೋಘಗ ಶಿಣಿಸದೆ
ಪಾಲಿಸು ಬಿಡದೆ | ರಾಘವೇಂದ್ರ | ಪಲ್ಲ | ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತೋರಿದೆ | ಮುಕು
ತಿಯು ಬೇಡಿದ | ಭಕತನ ಯೋಗ್ಯತೆ | ನಿಖಿಳ ಜನರಿಗೆ || ೯ || ಕನಲಿದ

ಜನಪನ | ಅನುನಯದಲಿ ಸಿಮ್ಮನುಗನ ಮಾಡಿದ | ಘನತರ ಚರಿತಾ
|| ಏ || ಪತಿತನ ನಿಜಯೋಗ್ಯತಯ ತಿಳಿದು ಸದ್ಗು | ತಯ ವಾಲೀಸಿದ |
ಯತಿ ಕುಲವರಿಯಾ || ೬ || ದ್ವಾದಶ ಪರುಷ | ಸೈನ್ಯಾದಕೆಂಪಲಿಸಿದ ||
ಮೇಂಡಿಸಿ ವಟಿಗೆ ಮು | ಹಾ ದಯವಂತ | ೭ || ಕ್ಷೀಪ್ರದಿ ತೋರಿದ |
ವಿಪುರ ಮಂಬಿಮಾಯ | ಸುಪ್ಪಧಿ ವೀಕರಿ | ಅವೃತಿ ಗುರುನೆ || ೯ ||
ವಿಪಿನದಿ ಚಂಡಾ | ತಪದಿ ಬೆಂದ ಕೂ | ಶ್ರುಪಿ ಸುರುಳಿಹಿದ | ಕೃಪಣ
ಜನಾಪ್ತ || ೯ || ಹುತಪಹಗುಣಿಸಿದ | ರತ್ನನ ಮಾಲಿಕಿಯ | ಕ್ಷೀತಿಪತಿಗೆ
ತಂದಿ | ತ್ರುತುಳ ಮಂಬಿಮನೆ || ೧ || ಭೃತ್ಯಗೆ ಬಂದವ | ಮೃತ್ಯು ಬಿಡಿಸಿ
ಸುಖ | ವಿತ್ತು ಸ್ವೇರದೆ ಪ್ರರೂಪೋತ್ತಮ ದಾಸಾ || ೧೦ || ಸ್ವೇಳಲ
ಮಾಗಣದೊಳು | ಲಲನೆ ಪ್ರಸಾತಿನೆ || ಪ್ರೋನ ಕಮುಂಡುಲ | ದೊಳು
ಜಲ ತೋರ್ದೇ || ೧೧ || ಬಿಸಲೆಂದ ಬಳಲುವ | ಶಿಶುವಗೆ ಜ್ಯುಲಾ | ಗಸದಿ
ಸಿಲ್ಲಿಸಿದ | ಅಸಮ ಮಂಬಿಮನೆ || ೧೨ || ಚ್ಯಾತ ಘಲರಸದಿ | ಸ್ವೇತ
ಮುಳುಗೆ ಮೃತಿ | ಭೀತಿ ಬಿಡಿಸಿದ ಅ | ನಾಥ ರಕ್ಷಕಾ || ೧೩ || ಯತಿವರ
ದೂರದಿ | ಮೃತಿಗೆಲಾಗಸ | ವಧನಲಿ ಕಂಡಾ | ಸತಿಸಿದ ಮಂಬಿಮಾ |
|| ೧೪ || ಅನಿವೇದಿತ ಭೀರೋಜನ ವಕ್ತುಗಳೆಂ | ದಸುಭವಮಾತ್ರಿಸಿ ದಸು
ಪಮಚರಿತಾ || ೧೫ || ಭಾಷಾತ್ರಯ ಯುತ | ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರ |
ಕಾಶವ ಗೃಹಿಸಿದ | ಭೂಸುರ ವಿನುತಾ || ೧೬ || ವಾಚೋದಕವ ದಿನೇ ದಿನೆ
ಸೇವಿಸಿ | ಸಾಧುಗಳಾಧಿ | ವ್ಯಾಧಿಗಳಿವೆ || ೧೭ || ಸಾದರದಲಿ | ಹಸ್ತೋ
ದಕ ಕೊಡಲು ನಿ | ಹೇಧ ಗೃಹಿಯದೆ | ನಿವೇದಿವ ಹರಿಗೆ .|| ೧೮ || ದಾತ
ಗುರು ಜಗ | ನಾಜ್ಞಾಧ ವಿಶಲನ | ದೂತನೆ ಮಂತ್ರ ನಿ | ಕೇತನ ನಿಲಯ
|| ೧೯ ||

೨೪ ಪದ—ರಾಗ—ಯರಕಲಕಾಂಬೋದಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಹೊಂದಿ ಬದುಕಿರೊ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ | ಕುಂದದೆಮ್ಮನು ಕರುಣಾದಿಂದ
ಪ್ರೇರವನೊ || ಪಲ್ಲ | ನಂಬಿ ನುತಿಸುವ ಜನಕ | ದಂಬ ಕಿಷ್ಟವ | ತುಂಬಿ
ಕೊಡುವನು | ಅನ್ಯು | ಕ್ರಾಂಬಲೀಯನು || ೧ || ಘಾಲತೋಽಚನ

ಮಿನುತ | ಮೂಲ ರಾಮನು | ಶೀಲಸಚ್ಚಣಾ | ನೆನವ | ಶೀಲನು
ದಿನಾ || ಅ || ಅಲವ ಬೋಧರಾ | ಸಮತ | ಜಲಧಿ ಚಂದಿರ |
ಸೌಲಿದು ಭಕ್ತರಾ | ಶ್ರೋರೆನ | ಶುಲಭ ಸುಂದರಾ || ೨ || ಗುರುಸು
ಧೀಂದ್ರರೂ | ವಿಮಲ | ಕರಜ ಲೈಸರೂ | ಸೃಷಿಸು ಶುರುಚಿರಾಯುಗಳ |
ಜರಣ ವೃಷ್ಣರೂ || ೪ || ಭೂತ ಭಾವನಾ ಜಗನ್ನಾಧ | ವಿಶಲನಾ |
ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ರನಾ | ನಂಬಿ | ರೀತಸೀಕ್ಷಣಾ || ೫ ||

೫೫ ಪದ—ರಾಗ—ವಸಂತಭ್ರಿರವಿ—ರುಂಪಿತಾಳ.

ವಂದಿಸುವ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯಾರ | ವೃಂದಾವನಕೆ ಪ್ರತಿ
ಪ್ರತಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ | ವಂದಿಸುವ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯಾರಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಸುವಿರೋಧಿ ವಕ್ಕರದಿ ರಾಘವಣ ಪರದ್ವಿತಿಯ | ಕನಿವಾರತುಂಗ ಭದ್ರಾ
ತೀರಗಾ | ಸವ ಸುಮಂತ್ರಾಲಯುದಿ ದೇಹವನು ಬಟ್ಟಿ ಮಾ | ಧವನ
ಪುರವ ಹೈದಿ ಮಂತ್ರಕ್ಷರಿವರಹುದಂದು || ೯ || ಸ್ವಪದಾವಲಂಬಿಗಳ |
ಗುಪಸಿಷತ್ತಾ ಮಂಡಾಘಾ | ಉಪದೇಶ ಗೃಹಿಕಾ | ಶೈಸಿಯ ವೋಳಗಿ ||
ಪ್ರಪುಸೀತ ರಸು-ಮಾಡಿ] ಅವವಗಾದಗೆ ಸುರಕ್ಷೆ | ಇವಮಾರಲ್ಲಿಂದ
ರುಸಿ | ದುವಕುರಿಗಳ ಕಂಡು || ಅ || ದೇವತಿಗಳಿವರು ಸಂದೇಶ ಬಡ
ಸಲ್ಲಾ ವೃಂ | ದಾವನವ ರಚಿಸಿ ವೃಜಿವ ಭಕ್ತರ | ಸೇವೆ ಕೈಕೊಂಡವರು
ಮನೋರಥವ | ಶ್ರೀವರ ಜಗನ್ನಾಧ ಪಿತಲಗೆ ಪ್ರೀಯರೆಂದು || ೧ ||

೫೬ ಪದ—ರಾಗ—ಸುವ್ನಿಪದ—ರುಂಪಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರತಿ ವಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ | ಜಾರು ಜರಣಗಳಿ
ಗೆರಗುವ | ಎರಗುವನು ಸದ್ಭೂತಿ ಪ್ರರಾಗ್ನಿಕೊಟ್ಟಿ ಸಲಯುವಿ | ೧ ||
ರಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಹೇಯ ಸಂಸಾರದೊಳು | ಕಾಯಬೇಕೆಮ್ಮುಕರುಣದಿ||
ಕರುಣದಿಂ ಕಾಯದಿರೆ ನಾಯಯವೆ ನಿನಗೆ ಮುಸಿರಾಯಾ || ಅ || ಶ್ರೀಸು
ಧೀಂದ್ರ ಕುಮಾರ ಯೇಸು ಮಾತುಗ ಳ್ಯಾಕೆ | ದಾಸನಾ ಭಾರ ಪೂರಿ
ಸೋಂದು || ವೃಂಬಿನಿ ಇಹವರದಿ ಪ್ರೋತ್ಸಹವದಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷಾ || ೨ ||

ಇಷ್ಟೇ - ಅಧಾರಶಿಕ್ಷಿದೆ.

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ನಾಟಿ—ರ್ಯಾಂಪಿತಾಳ.

ನಡೆ ಸವೋ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಪದು ಇನ್ನಾಂದ್ರ | ಕರುಲನಾಭನ
ದಾನ ಕರುಲಾಪ್ತ ಭಾನ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ದೇಹ ದೇಶಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಂದಲಿ
ಬಂದಾ | ಶೇಷ ಜನರ್ಥಿಗಳ್ವು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಪಿಣಿಷ್ಟ್ವು | ನಾ ಸೇರಿದಿನೊ
ಳಿಸ್ನು ಸಮಿತ ಜನರ ಪ್ರಸನ್ನೆ | ಭಾನುರಾ ಚರಿತನೆ ಭಜಿಸುವೆನು ಅನವ
ರತ ||೧|| ಭೇದಾಧನ ಜಲಜಾಕ್ರ | ಭೂರಿ ಬಲತರ ತರ್ಕ | ವಾದಿ
ಶ್ಯಾಲಕುಲಿಶ ವರಮ ಸುತ್ತಿನಾನ್ಯಾ || ಬಾಧಿವ ಅಫಜೇಣಿ ಮಾಡು |
ಗುರುವರ ಪೂರ್ಣಾ | ಉನ್ನಾಥ ಮತ ಸಂಭೂತ ಭೂರಿ ವರಣ್ಯಾತಾ ||೨||
ಸತಜನಾಪ್ರಯ ಪ್ರಿಯ ಸರೆನಂಬರೆಸ್ತು ಮಾಯ | ಮತ ಕದಂ ಗಜೇಂದ್ರ|
ಪಿಭೂದಾಭಿ ಚಂದ್ರ್ತು || ಕೃತ ಭೂಕು ಜಗನ್ನಾಧಾವಿತಲನ ನಿಜದೂತ |
ತುತ್ತಿನಲೂಪಿನೆ ಸಿಸ್ಯುರುಂತ ರೀರ್ಣಾರಸ್ನು ||೩||

ಇತ ಪದ—ರಾಗ—ಕ್ರಾಂಚೋಽದಿ—ರ್ಯಾಂಪಿತಾಳ.

ಸೃಂಜಿ ಜಡುವೆಸುನಾ ಹಂಗುರು ನಾವರ್ಭಿರೂಮಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಸಿರುಕಣೀ ಪ್ರೀರೆ ಎನ್ನ ಕಾರಿಗಿಜಿ ಖಂಡ || ಅ ಪಲ್ಲ || ದಿತಿನುತೆಗೆ ಸುತೆ
ಸೆಸ್ಸಿಸಿ | ಅತಿ ಮುದದಿಸುರ ಮಃಸಿಯ | ಮತಪುಷಿದು ಯರಿಯ ಮುಖಿಯೆ
ಪಿತಗೆ ಹೇಳ | ಯತ್ತಗಂಡು ಸಿಸ್ಯ ಮಾರುತ ತೋರೆಸಲು | ಪ್ರಿಯ ಪತಿಯ
ಸ್ತೋಂಭನಿ | ಕರೆದ ಪ್ರತಿಪ್ರಾದ ರಾಜ ||೪|| ಚಂಡ್ಲಿಯ ಯತ್ಯಾಗಿ ಲೀತೆ
ಯಿಂದಲಿ | ಭೂಮಿ | ವಾಲಗೂದಗಿವರ ಕುದುರ್ಮೋಗ ಬಿಡಿಸಿ || ಖೂಳ
ಮಾಯ್ಯಿಕ ಜರ್ಮಾಸಿ ಚಂದ್ರಿಕು ಗ್ರಂಥವನು | ಪೇಕೋದೆ ಪೀಠವೇರಿದ
ವಾ ಸರಾಜ || ಅ || ಕಾಮುರಿಪ್ರಸುತ ಕಾಂಳರಾಮ ವದೆಯುಗ ಕುಮುದ |
ಸೋಮನೀಸಿಸುವ ಭಕ್ತಸೋಮಕ್ಕೆಲ್ಲ || [ಪ್ರೇ] ಸೇಮದಿಂದಲಿ ವಿವಿಧ |
ಕಾಪೀತಾಧನ ಸ್ಥಾಪಿತ | ಹೇಮ ಸನ್ಮಿಭ ಗಾತ್ರ ವಾವನ ಚರಿತ್ರ ||೫||
ಶಾಂತತೀಯ ಪ್ರಾಂದಿ ಮಂತ್ರಾಲಯದಿ ಪ್ರಾಂದಾವ | ನಾಂತರಮೋಳಿರುತ ಶಿರ
ಕಾಂತಹರಿಯಾ | ಚಂತಿಸುತಲಿದ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕರು | ಕಾಂತ

ರಂಗನೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತಿವಯಾಂ || ೪ || ಮೂಕಬಧಿರಾಂಥತ್ವಗಳ
ಪ್ರೋಂದಿ ಧರಣೀಯೊಳು ವ್ಯಾಕುಲವ ಪಡುವವರ ಸುಧರಿಸುತ್ತ | ನಾಕವತೀ
ವಿನುತ ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲ ಮಧುಪ | ನೀಕೊಟ್ಟು ಸಲಹೆಸ್ತಿಂಷ್ಟು ಸಮು
ದಾಯ || ೫ ||

೪೯ ಪದ—ರಾಗ—ಮುಖಾರಿ—ರಘುಂಪಿತಾಳ.

ಸುರಪನಾಲಯದಂತೆ ಮಂತ್ರಲಯಾ] ಕರೆಸುವದು ಕಂಗೋಳಿಸು
ವದು ಸೋಳ್ಳುಜನಕೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಮಾಂತಿಸುವಂತೆ ಇವ್ವ ಗುರುವರ
ಸಾಂಭಾವ | ಭಾಮ ಸುಧಿಯೇಂದ್ರ ಸುತೆ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ತಮಯಾಧಿಪ
ಖಳತಮಿಶ್ರ ಪೋಡಿಸುವ ಚಿಂ | ತಾಮಣ ಪ್ರಕಾಶದಂತಿಸ್ತು ವ್ಯಂದಾವನದಿ
|| ೬ || ಸುರತರು ವಿನಂತಿಪ್ಪ ಕೇತ್ತಿ ಸಚ್ಚಾಯಾ ಶ್ರಿ | ತರಮನೋರಧ
ಗಳನು ಪೂರ್ಯೈಸುವಾ || ಧರಣಿ ಸುರಾಖ್ಯಾ ಷಟ್ಪದಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯದಾ | ವರಿಮು
ಳದಿ ಕೃಪಿತ್ತಿ ಒಡಿಸುವ ಮರುತನಂತೆ || ೭ || ವಾರಾಪಿ ಎಂಬ ನಂದಸೆ
ವನದಿ ಜನರತಿ ಏ | ಹಾರ ಮಾಣಿಕ್ಯರು ಸ್ವಾನ ವಾಸದಿಂದಾ || ಶ್ರೀ ರಾಘ
ವೇಂದ್ರ ಸಿಲ್ಲಿಪ್ಪ ಕಾರಣ ವರಮು | ಕಾರುಣ್ಯಸಿಧಿ ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲ
ನಿಹನು || ೮ ||

೪೦ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋದಿ—ವಿಕತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ | ಶಬ | ಮಂಗಳ ಸುಜನಾಂಬಂಡಿ
ಚಂದ್ರಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರ ಕುಮಾರಗೆ ಮಂಗಳ | ಭೂಸುರನುತ್ತ
ಮಂಬಿಮಗೆ ಮಂಗಳ | ದೇಶಿಕ ಕುಲ ವನಜಾರ್ಕಗೆ ಮಂಗಳ | ಭಾಸುರ
ಕೀತೀಯ ಪಡದೆಸಿಗೆ || ೧ || ವ್ಯಂದಾವನ ದಿವಿಯೋಳಗೆ ಸುರದ್ರಮು |
ದಂದದಿ ರಾಜಿಸುವಗೆ ಮಂಗಳ | ಅಂಥಪಂಗು ಮೂಕ ಬಧಿರ ರೀಸ್ತಿತ |
ಸಂದೋಹವ ಸಲಿಸುವ ಮುನಿಗೆ || ೨ || ಭೂತ ಪ್ರೀತ ವೇತಾಳ ಭಯ
ವಿಪಿನ | ವೀತಿಹೋತ್ರ ನೆನಿವಗೆ ಮಂಗಳ | ವಾತ ಜನಕ ಜಗನ್ನಾಧ
ವಿಶಲನ | ದೂತರ ಸಲಹುವ ದಾಶನಿಗೆ || ೩ ||

ತೀ ಪ್ರಾಣೀಶವಿತಲ.

ಉಂ ಪದ—ರಾಗ—ವರಾಳಿ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿಷ್ಠಾವಾದ ಸರಷಿಜಕೆ | ಬಾಗುವೆ ಮನ್ಮಂತ ಘರಿಕೆ
ಪೂರ್ವೇಸೊ || ರಾಘ || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವಾಚ್ಯಕ ಭೂಸೂರ ವಂದಿತ |
ದೋಷವ ಕಳೆವುದು ದೇಶಿಕವಯ || ೧ || ವಿವರುಂಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ದೇಹಿಸಿ
ಯೋಗವಾಗೆದಿಂ | ವಷದೇವ ಪ್ರತ್ಯ ನೋಲಿಸಿಕೆಂಡ ಶಕ್ತಿ || ೨ ||
ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಬಾತುರದಲ ಕಳೆವಾ | ತುಂಗಮಂಬಿಮನೆ ಭೂತಭೂಮೆ
ಳಗೆ || ೩ || ಅಂಗಜ ಶರದೂರ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ | ತುಂಗತೀರವಾಸ
ಸಿಂಗಳ ತೇಜ || ೪ || ದಂಡಕಾಷಾಯ ಕಮಂಡುಲಧರ ಪ್ರ | ಯಂಡ
ಮಹಾತ್ಮು ಪಂಡಿತರೊಡೆಯು || ೫ || ಸಾರುವ ಶರಣರ ಫೋರಿಸುತ್ತಿವು
ಸಂ | ಸಾರ ಕಡಲಿಗೆ ಕರೀರ ಸಂಭವನೆ || ೬ || ಹೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆ ದಾಸರ
ಮರೆಯದ ಸಲಹಯ್ಯ | ವರಮತ ಉರುಗಕೆ ಗರುಡ ಸೇನಿವನೆ || ೭ ||
ತಂದೆ ಪಾಲಿಸು ದಯಾಸಿಂಧು ಜಗದ್ದುರು | ಮಂದಮತಿಗಳಿಂಬ ಇಂಧನ
ಕ್ಷೇತ್ರ || ೮ || ವಟಿವಪು ಪ್ರಾಣೀಶವಿಲಿನ ನಿಜದಾಸ | ನಟಿಯಲ್ಲ
ಸಂಸಾರ ಕಟಕಟಿ ಬಿಡಿಸೂ || ೯ ||

ಉಂ ಪದ—ರಾಗ—ಕಂಂಚೋದಿ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ.

ಸುವ್ಯಾ ಸುವ್ಯಾಲೆ | ಸುವ್ಯಾ ಸಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವಾಡಿ || ನೆ.||
|| ಪಲ್ಲ || ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಧ್ಯತಾಸ್ತೇ ಮನಕೆ ತಂದು | ಅಂದದಿಟ್ಟಿವ್ಯಾಜಿ
ಮಾಡಿದೆ ದೇವರಾರು || ಸುವ್ಯಾ || ಅಂದು ವಾದಿಸಿದ ಜನರನ್ನ ಬಾಯಿ
ಮುಚ್ಚಿಸಿದ | ಚಂದಿರ ವದನೆ ಈತ ನಮ್ಮುಗುರುವು || ೧ || ಇವರ ಚರಿತೆ
ಯನ್ನ ತೋರಿದಷ್ಟು ತುತಿಸುವೆ | ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಿ ಕೇಳುವದು ಬುಧಜನರು
|| ಸುವ್ಯಾ || ಪವನಾಂಶರಿವರು ಕವಲಿಲ್ಲ ಖ್ಯಾತರಾಗಿ | ಅವನಿಯ ಸುರರಿಂದ
ಚಣನೆ ಗೊಂಬುವರು || ಸುವ್ಯಾ || ೨ || ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನು ತಪ್ಪದಲೆ

ನಿತ್ಯವಾಗಿ | ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ಭಜಿಸಲು ಭೂತ ಭಯವು || ಸುವ್ಯಾ || ಅ
 ಕುಷ್ಣ ರೋಗ ಕ್ಷಯ ವಾಂಡು ಜ್ಞರ ಸನ್ನಿ ಮೊದಲಾದ | ಅಷ್ಟುಪದ್ರ
 ವಾಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಓಡುವವು || ಸುವ್ಯಾ || ೩ || ವೃತ್ತಿಕ ಮಾತೆ ಅಂಗಾರ
 ದಿವ ಮಂತ್ರಕ್ಷತೆಯು | ಯತ್ತಿಲರಲು ಕ್ಷೇತ್ರವ ಲೇಕಾಣರು || ಸುವ್ಯಾ ||
 ಎತ್ತ ಹೋದರು ಜನಿಗಿ ಜಯವೃದ ತೋರುವಮು | ತತ್ತಲಭ್ರ ಶತನಿದ
 ಮತ್ತೇನು ಕೇಳಿ || ಸುವ್ಯಾ || ೪ || ವಂಡಿತರು ಮೂವಲುಗಿ ಚಷ್ಟು ಉಷ್ಣ
 ಕುದುರೆಯು | ಹಿಂಡುಗಡು ತೃಷ್ಣಯಿಂದ ಬಂಡುತ್ತಿರೆ . ಸುವ್ಯಾ || ದಂಡ
 ಜಗತಿಗಾರಿ ತೋರುತ್ತಿಗೆಸುವಮನಿ | ಮಂಡಲಮಾರ್ಗ ವೆಸರುದರಿವರು
 || ೫ || ಕಟ್ಟಲು ಭತ್ತದೊಕು ಭೂವರೆಯುತ್ತೀರ | ಲಿಂಗುಕೊಂಡು
 ಉಣಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಪರವ || ಸುವ್ಯಾ || ಕಾಂತ್ರಿಕಾಣಿದ ಮೇರೆ ತತ್ತ್ವ ಕೊಂಚಿ
 ಯಾಗಲಭ್ರ | ಗಟ್ಟಿ ಸಂಕಪ್ರಿವರು ಮಸುವರರು || ಸುವ್ಯಾ || ೬ || ವಿವ
 ರೀಲ್ಲರು ದೇಹಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸದಸವಾ ಧಟ್ಟಸಕ್ಕಿಂಬಿ ಭೂವ ಮೆಚ್ಚುವಂದೆ
 || ಸುವ್ಯಾ || ಸವ್ಯಾ ಘರಿಗಾಗಲೆಂದು ಗುರು ಸುಧೀಂದ್ರ ಕುಮಾರ | ನಫಾನ
 ತೋರಿಸಿ ಸುಪುರ್ಯಾತರಾದರು || ಸುವ್ಯಾ || ೭ || ದ್ವಿಜರ ಸ್ತೂರ್ಮಮನು
 ಬಾಯಿಂಬಡುತ್ತಿರೆ ದಯವಿಂದ | ಸಿಜಕಾಷ್ಟವಿಳಿಗೆ ಸ್ತುಲಿಸಿ ಮರನ || ಸುವ್ಯಾ ||
 ಸೃಜಿಸಿ ವಲ್ಲವ ಘಲಯುಕ್ತಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ | ಭಜಣಿರಿವರಸ್ಸು ಮಕ್ಕುಕು
 ಬೇಡುವವರು || ಸುವ್ಯಾ || ೮ || ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲಿಕಿ ಸ್ವಾಪ ಭಕ್ತಿಯಿಂ
 ಕೊಡಲಾಗಿ | ಸವ್ಯಾ ಜಿಂಹ್ಯಗಣಿಸಿದ ಸರ್ವರು ಸೋಡ || ಸುವ್ಯಾ || ಮತ್ತೆ
 ಬೇಡಲು ವಾಸಕಿಗೆ ವ್ರಾಫಾಸರು ಮಾಡಿ | ಮಂತ್ರಪಗೆ ಇತ್ತರು ಮೊದ
 ಲಂತೆಯೆ ತಂಡು || ಸುವ್ಯಾ || ೯ || ಬಂದಂತ್ರಾಳಿದಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಚಾರಿಸಿ || ಸುವ್ಯಾ ||
 ಇಂದಿರೇಶನ ಕಾರುಣ್ಯ ಬಲದಿಂದ ಜನ ಸೋಡ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ
 ಸುಲೋಕವ ಸಿತ್ತರು || ಸುವ್ಯಾ || ೧೦ || ತುಂಗಾತೀರ ಮಂತ್ರಲಯದಲ್ಲಿ
 ಶಾರವಣ ಬಹುಳ | ಮಂಗಳ ಬಿದಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಸಿವಾಸರಾದರು || ಸುವ್ಯಾ ||
 ಶೃಂಗರ ವೃಂಡಾವನ ದ್ವಾದಶ ನಾಮ ಶ್ರೀ ಮುಂದ್ರೀಯು | ಕಂಗಳು ಸಾಲವು
 ಸೋಡ ಹೊದ್ದೆ ಶಾರಿಯು || ಸುವ್ಯಾ || ೧೧ || ಅಂಥಕ ಬಧಿರ ಕುಂಟಿ

ನಾನಾ ರೋಗಿಗಳು ಮತ್ತೆ । ಕಂದ ವಚ್ಯೇ ಪೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕಾಮು
|| ಸುವ್ಯಾ || ತಂದುಕೊಡುವರು ಬೇಗ ಇತರಸಂಶಯವಿಷ್ಟಿ | ಮಂದಭಾಗ್ಯರಿಗೆ
ಇವರ ಸೇವೆ ದೊರೆಯದು || ಸುವ್ಯಾ || ೧೨ || ಕೊತುಕವೇನೆನ್ನಲಿ ಮುಂಜಿ
ವಿವಾಹ ವಾಡಿಸುವರು | ಚೊತುವಾಣಸದೊಳಗೆ ಗ್ರಹಗಳಸ್ತವಾಗಿ
|| ಸುವ್ಯಾ || ಧಾತಪಿತ ನಿಲಯ ವಿದೇನೋಂಟೆಂದು ತೋರುವದು |
ಸೀತಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಧಮರಿಗಲ್ಲ || ಸುವ್ಯಾ || ೧೩ || ವಾಡ್ಯ
ಪೂಜಾರಾಧನೆ ಉತ್ತರಾರಾಧನಿಗೆ | ಒಡ್ಡಿಬರುವದು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ
ಜನಪು || ಸುವ್ಯಾ || ಕಡ್ಡಿ ಪಿಡಿಯದಂಥ ಸಂದಣೀಯೊಳು ಸನ್ಮೃಹುತ್ವದಿ |
ಮಾಡೆ ರಥವೇರಿ ಮರುವ ಸುತ್ತುವರು || ಸುವ್ಯಾ || ೧೪ || ಇಷ್ಟೇಯಿನಲು
ವಶವಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಗಳಿನನ್ನು ವ್ಯಂಟು | ನಷ್ಟವಾಡುವರು ದುಮರುತ
ದಾರಿದ್ರುನ || ಸುವ್ಯಾ || ಸ್ವಷ್ಟಿಗೊಡಿಯ ಪ್ರಾಣೀಶ ವಿಶಲನೆಂದು ಹೇಳ್ಣಿರು |
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರು ಎನ್ನಿಂದಲಿ ತೀರಮು || ಸುವ್ಯಾ || ೧೫ ||

೪೫ [ಮಂಗಳಪದ] ಪದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ರಘುಂಪಿತಾಳ.

ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಯೋಗ್ರೇಂದ್ರ
ತೀರ್ಥ ಕರ ರಾಜೀವ ಪೂಜಿತಗೆ | ಭಾಗವತ ಜನಪೀಯರೆನಿಸುವರಿಗೆ ||
ಯೋಗಿಗಳಿಗಧಿಪತಿ ಸುಧಿಂದ್ರಕರಜಾತರಿಗೆ | ಬಾಗಿ ವಂದಿಪರ ಸಲಹುವ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ || ೧ || ವರಹಜಾ ತೀರ ಮಂತ್ರಲಯ ಸಿಕೇತನಿಗೆ | ಧರಣಿ
ಯೋಳಗಪ್ಯತಿಮು ಚರಿತೆ ತೋರ್ವನಗೆ || ಕುರುಡ ಕಿಷ್ಠಾದಿಗಳ ಬಯಕೆ
ಪೂರ್ವೀವರಿಗೆ | ವರಸು ವ್ಯಂದಾವಸದಿ ಶೋಭಿಪರಿಗೆ || ೨ || ಆರಾಧನೆಯ
ಜನರು ಮಾಡುವದು ಸ್ನೇಹಲೈ | ವಾರವಾರಕ್ಕೆಧಿಕ ವೆಸಿಸುವರಿಗೆ ||
ಮಾರಮಣ ಪ್ರಾಣೀಶ ವಿಶಲನಂಷ್ಟಿ ಜಲಜಲಕೆ | ಆರುವದ ವೆಸಿಪಗೆ |
ಕರುಣಾಜಲಧಿಗೆ || ಜಯ || ೨ ||

೪೬ (ಮಂಗಳಪದ) ಪದ—ರಾಗ—ಭೃರವಿ—ರಘುಂಪಿತಾಳ

ಜಯ ಮಂಗಳಂ | ನಿತ್ಯ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀರಾಮ
ಚಂದ್ರಾಂಧ್ರಿ ಸರಸೀರುಹಬ್ರಂಗನಿಗೆಧೀರ ಸುಧಿಯೀಂದ್ರ ಕರಸಂಭಂತಗೆ ||

ವಾರಾಹಿತೀರ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಸಿಕ್ಕೇತನಿಗೆ | ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಖುರ
ಜರಣಕೆ ||೧|| ಪರಮತಧಾತ್ಮಾಂತ ಭಾಸ್ಯರಗೆ ಸ್ವಾಂಭರಿಗೆ | ಶರಣರಭಿ
ಉಣಿ ಪೂರ್ಯೇಸುವರಿಗೆ || ದರುಶನಾದಿ ಶ್ರಿಭಾಷದಧರ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ | ಮರುತ
ಮತಕಡಲ ಗುದುಪತಿ ಎನಿಪಗೆ || ೨ || ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಶಲ ನವರೀಳಳು
ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಗೆ | ಕೋಣೆಯೊಳು ಸರಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮನಿಗೆ || ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ
ಬಂದೊಡಗುತ್ತಿಪ್ಪ ಗುರುರಿಂದಿಗೆ | ಮಿಂನಾಂಕ ಜಿತಗೆ ಹೀತಿಕವರ್ತಿಗೆ ||೩||

ಒಂ ಪದ—ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಮಂಗಳಂ | ಜಯಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಸುಧಿಂದ್ರಾಭ್ರಿಜ
ಚಂದ್ರೇ || ಮಂಗಳಂ || ವಲ್ಲ || ನಾಭಿಜ ನಾಭಿಜ ನಾಭಿಜ ಪದಕಂಜ
[ಜಿತಕಂಜ] ಶೋಭಿತಕೇಳಿ ಬಿಡದೆಮೃನಾಳೆ || ೧ || ಕೋಲಜ ಕಾಲ
ಸುಸ್ವೀಲ ಮಂತ್ರಾಮಂದಿ | ರಾಲಯ | ವಾಲಯ ವಾಲಯ ಮಾಂ ಗುರು
|| ೨ || ಏನೇನು ವಾಡಲು ನೀನೊಲಿಯದಲೆಂದು | ವಾಣೀಶ ವಿಶಲನ
ಕಾಣರೊ ಜನರು || ೩ ||

ತ್ರೀದವಿಶಲ

ಒಂ ಪದ—ರಾಗ—ಜಂಚೂಟಿ—ಆದಿತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಯರ ಸೇವಿಸಿರೋ | ನೋಬ್ಯುದಿ ಜೀವಿಸಿರೋ |
ಹಾಘಾಗು ತುಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಿಂದು | ವಿಹರಿಸುತ್ತರಿಂದೂ || ವಲ್ಲ ||
ಶ್ರೀಸುಧಿಂದ್ರಕರ ಸರೋಜ ಸಂಜಾತಾ | ಜಗದೊಳಗೆ ಪುನೀತ | ದಾಶ
ರಥಿಗೆ ದಾಸತ್ವವ ತಾನೊಬಿಸಿ ದುಮರ್ತವನು ಜೈಸಿ | ಈಸಮಿರ ಮತ
ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿ | ನಿಂದಕರನು ನೀಗಿ | ಭೂಸುರಿಗೆ ಸಂಶೇಷ್ಯ ಸದಾ
ಚರಣೀ | ಕಂಗೊಳಿಪುದು ಕರುಣೀ || ೧ || ಕುಂದದ ವರಮಂತ್ರಾಲಯ
ದಲ್ಲಿರುವ | ಕರದಲ್ಲಿಗೆಬರುವ | ಸಂದರುಶನ ಕೊಟ್ಟು ಮಹತ್ವಾಪ ಕಳಿವಾ |
ಮನದೊಳು ತಾ ಸ್ತೋಳಿವಾ | ವೃಂದಾವನ ಗತ ವೃತ್ತಿಗೆ ಜಲಪಾನಾ |
ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸೌವಾನ | ಮಂದಭಾಗ್ಯರಿಗೆ ದೊರೆಯದಿವರನೇವಾ | ಶರಣ
ಸಂಜೀವಾ || ೨ || ಶ್ರೀದವಿಶಲನ ಸನ್ನಿಧಾನ ಪಾತ್ರಾ | ಸಂಸ್ತುತಿಸಿದ

ಮಾತ್ರ | ಮೋದ ಬಡಿಸುತ್ತಿಹ ತಾನಿಹ ಪರದಲ್ಲಿ | ಈತಗೆ ಸರಿ ಎಲ್ಲಿ |
ಮೇದಿನಿ ಯೊಳಗಿನ್ನರಸಲು ನಾಕಾಣೆ | ವುಶಿಲ್ಲೆನ್ನಾಣೆ | ಪಾದಸ್ತುತಿ
ಯನು ಮಾಡದವನೆ ಪಾಸಿ | ನಾ ಪೇಣ್ಣೆನು ಸ್ಥಾಪಿ || ೩ ||

ಶಿಂಗರುಶ್ರೀತ ವಿಶ್ವಲ.

ಉ ಪದ—ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ರಘುಂಪೆತಾಳ.

ನೋಡೆಲೆ ಮನವೆ ಕೊಂಡಾಡು ಗುರುಗಳ ಪಾದ | ಈಡು ಇಲ್ಲವೋ
ವುಣ್ಣಕೆ | ನಾಡೊಳಗೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವ
ಪರಮ ಧನ್ಯಾತ್ಮ ಮಾನ್ಯ | ಪಲ್ಲ | ಸಿಷ್ಟೆಯಿಂದನು ಸರಿಸೆ ಕಷ್ಟಗಳು ದೂರ
ಮನೋಭೀಷಿಟ್ಟಿಗಳ ಪೂರ್ವಪರೋ | ಅಷ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯವನು ಕೊಟ್ಟ ಮುಜನರಿಗೆ
| ಶ್ರೀ | ವಿಷ್ಣು ದಾಸ್ಯವ ತೋರ್ವರೋ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ನೋಡಲನೇಕ
ಜನ್ಮದ ಪಾಪವು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪವು ಕೈಣಿದಲಿ | ಎಷ್ಟಹೇಳಲಿ ಇವರ ನಿಷ್ಟ
ಮಹಾತ್ಮೀಯನು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ದೊರೆಯದಿವರಸೇವಾ | || | ಹಲವು ಕೈತ್ರೇಗ
ಖ್ಯಾಕೆ ಹಲವು ತೀರ್ಥಗಳ್ಯಾಕೆ | ಫಲ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬಲವು ಇದ್ದದ
ರೋಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಸುವದ ಜಲ | ತಲೆಯಲೆ ಧರಿಸಿ ನಿತ್ಯಾ | ಮಲರಹಿ
ತನು ಆಗಿ ದಂಡ ಪ್ರಕಾಮವ ಮಾಡೆ | ಪೂಲಿವ ಕರುಣಿದಲಿ ವೇಗ |
ಜಲಜನಾಭನು ನಾಲ್ಕುರೂಪದಿಂದಿವರಲ್ಲಿ | ತಿಲುಕೆ ಪೂಜೆಗೊಂಬನು
ಸತತ ಮೋಕ್ಷ ದಾತ | ಅ | ಹರಿದಾಸರಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ವರಕಾಶಿ ಮೊದ
ಲಾದ | ಕುರುಕೈತ್ರ ಕಿಂತಧಿಕ | ಸುರಖೆಷಿ ಮುನಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಹರು
ವೈಕುಂಠ | ಸರಿವಿಗಿಲು ಎಂದೆನಿಪದೋ | ಪರಮ ಸುಜಾತ್ತಾಸಿಗಳ ಗೀಗ
ಫಲವು ದೊರಕುವದು | ತರತಮಾದ ಇತರ ಜನಕೆ | ಗುರು ಶ್ರೀತ ವಿಶಲನು
ಇವರ ರೂಪ ನಾಮವಲಿ | ಪರಿ ಪರಿ ವರವ ಗರೆವಾ ಪೂರೆವಾ | || ೪ ||

ಉ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವಿ—ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ.

ಬಾರೋ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ | ಬಾರ್ಯೆಯ್ಯಾ ಬಾಬಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಹಿಂದು ಮುಂದಿಲ್ಲಿನಗೆ ನೀಗತಿ ಎಂದು ಪೊಂದಿದೆ ನಿನ್ನಪಾದವ | ಬಂಧನವ

ಬಿಡಿಸಿನ್ನು ಕರಪಿಡಿ ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಬಂಧೋ | ಅ. ಪ |
 ಸೇವಕನೆಲೊ ನಾನು ಧಾವಿಸಿ ಬಂವೆನೇ ಸೇವಿಯ ಕೊಡು ನೀನು |
 ಸೇವಕನ ಸೇವೆಯನು ಸೇವಿಸಿ | ಸೇವೈ ಸೇವಕ ಭಾವವೀಯುತ | ತಾವು
 ಗಾಣಿಸಿ ಶ್ವೇರೆಯೊ ಧರೆಯೊಳು ವಾವನಾತ್ಮಕ ಕಾವ ಕರುಣೆ | ಗ |
 ಕರದರೆ ಬರುವಿ ಎಂದು | ನಾರುವದು ಡಂಗುರ ತ್ವರಿತದಿ ಶೋದಗುಂದು ||
 ಜರಿಯ ಬೇಡವ್ಯೂ ಬರಿವೆ ನಿಸ್ಸು | ವಿರಹ ತಾಳದೆ ಮನದಿ ಕೊರಗುವೆ |
 ಹರಿಯ ಸ್ತುರಣೆಯು ನಿರುತದಲಿ ಎನ್ನಗ ರುಷದಲಿ ನೀ ನಿರುತ ಕೊಡುತಲಿ
 || ಅ | ನರಹರಿ ಸ್ಯೇಯನೆ ಬಾರೊ || ಗುರು ಶ್ರೀಶ ವಿರಲನ ಕರುಣ
 ವಾತ್ರಸೆ ಬಾರೊ | ಗುರುವರನೆ ಪರಿತೋಷಿಸ್ಸೆನ್ನು ಮರೆಯದಲಿ ತವ
 ಚರಣ ಕೋಟಿಯ | ಲರಣ ಚರಣಾಂಬುಂಬವ ತೋರುತ | ತ್ವರಿತದಲಿ
 ಓಡೋಡಿ ಬಾ ಬಾ | ಇ |

ಶ್ರೀ ಜನಾದ್ರಾ ನವಿತಲ

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋದಿ—ರ್ಯಂಂಪಿತಾಳ.

ವಾದುಕೆವಕಂಡು ವಾವನನಾದೆನೋ | ವೇದಾಧ್ರಾ ತಿಳಿದ ಗುರು
 ರಾಘವೇಂದ್ರದು ಮೆಟ್ಟೆ || ಕಲ್ಲ || ಮನೋಭಾವವನು ಕೊಡುವ ಫಿನ
 ಭಕ್ತಿತರಿಗೆ ಇಂದು | ಒನುಜದಲ್ಲಿಜನಂಫೀರ ವಂಧಾದಿ ಭಜಿಸಿ | ಕನಸಿನಲೆ
 ಕನಕರಿನೆ | ವನಜನಾಭನ ಪದವ ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಖೋರಿ ಮನ ಮೋದ
 ಬಡಿಸುವರ | ಗ | ಸೀತಾ ರಾಮನ ಪೂಜೆ ಆತುರದಲ ಮಾಡಿ | ನೀತ
 ಮಾಗ್ಡಾದಿ ಜಾತರಹಿತನಾದ | ಆತುರವ ಪರಿಹರಿಸಿ | ಶಾಂತಕುಂಭದಂತೆ |
 ಆತುರುವ ಮಾಡುವ ಅಸಿಮಿತ್ಯ ಬಂಧುವಿನ | ಅ | ಗುರು ಸುಧಿಂದ್ರರ
 ವರ ಕುಮಾರಕರಾದ | ಪರಲೋಕ ಸುಖಕೊಡುವ ಪರಮ ಕರುಣೇ |
 ಧರಿಯೋಳಗೆ ಸರಿಗಾಣ ಜನಾದ್ರಾನ್ನ ವಿಶ್ವಲನ್ನ | ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಭಜಿಸುವ
 ಗುರು ಶಿಶಿರಾಮಣೆಯ ದೃಷ್ಯ | ಪಾದುಕ | ಇ |

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಭ್ರೂರವಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ

ಇಂದು ಎನ್ನನು ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸೋ | ತಂದೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರನೇ |
 ಮಂದಮಂತ ನಾ ಮನದಿ ವಾದುವ ಕುಂದುಗಳ ನೀನೆಣಿಸದೆ | ಪಲ್ಲ |

ಭಕ್ತಿ ಕರು ವಿರಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿ | ಭಕ್ತಿ ಜನ ನಿನ ಸಂಗದೊಳು ನಲಿದು |
 ಕೈವಂದನ ಸುಡಿಮು ಪರಮಾ ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲ ಪಾಡುತ್ತಾ || ತ್ಯಕ್ತಿಸೀ ವಿನ
 ಯಾಂಬುಧಿಯನು | ಮುಕ್ತಿ ದಾತನ ನಾಮ ಮುಂಕೊಂಡು | ಯುಕ್ತಿ
 ಯಿಂದಾಚರಿಸದಲೇ ಸಲಹೂ ಶಕ್ತಿ ನಿನೆಂದು ನಂಬಿದೆ || ೧ || ವಾತಿಳ
 ನುಡಿಸರಿ ಕೀರ್ತಿ ಪುರುಷನೆ | ಆರ್ಥನಾಗಿ ಆಚರಿವ ಜಗ | ಪಾಧ್ರ ಸವಿ
 ನಾಪಾರ ತಂತ್ರ ಬಲ್ಲ | ಭೂತ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸಿತ್ಯ ಬಂಧುವೆ || ಪೂರ್ತಿಸದೊ
 ಮನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು | ತೀರ್ಥ ತುಂಗತೀರ ವಾಸನೆ | ಮಾತಿಳ
 ಮಂತದಿ ನಿಂತು ಮುಖದಾ | ಮೂತಾಳ ಮೂತಣದಿ ಮುಸಿರಾಯ || ೨ ||
 ಕರಪಿಡಿ ಜ್ಞಾನ ಕಾಮಧೇನವೆ | ಚರಣ ಪ್ರೇಂದಿವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂದು |
 ನರಮಾತ್ರದವ ಮರೈತ ಕಾಲಕು | ಪರಿಗ್ರಹವ ಮಾಡಿ ಪರಸುಖಿ || ಪರಿ
 ಪಾಲಿವ ರಾಮನಾದ ಜನಾದ್ವಾನ ವಿಶಲಸ್ತ ಪಾದವ || ನಿರುತ ಹೃದಯು
 ನಿಮ್ಮದಲ್ಲಿ ತೋರುವ | ಶರಣ ಜನ ಮನೋಹಾರನೇ || ೩ ||

ತ್ರಿ ೧ ಅಭಿನವ ಜನಾದ್ರನವಿಶಲ

ಇಗ ಪದ—ರಾಗ—ಶ್ರೀರಾಗ—ಅದಿತಾಳ

ಮಂತ್ರಾಲಯ ಮಂದಿರ ಮಾಂ ವಾಹಿ ಯಾತಿವರೆ || ಪಲ್ಲ ||
 ಮಧ್ಯಾಂಧುಮುಸಿ ಸಂಪ್ರಂಶೋಧ್ವನ ಅಧ್ವೇಲತಾರಣ್ಯ ಸದ್ಯೇತಿ ಹೋತ್ತ || ೧ ||
 ಸಂಧಿಂದ್ರ ಯತಿಕರ ಪದುಮೋಧ್ವವ | ಸುಧಿ ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ
 ಕೋನಿದಕುಲವಯ್ರು || ೨ || ದಂಡಧರ ಕೋದಂಡಪಾಣಿ ವದ |
 ಪುಂಡರೀಕ ಧ್ಯಾನ ಅಖಂಡ ಮತೇತ್ವಂ || ೩ || ಸುರೇಧನು ಕಲ್ಪತರು
 ವರ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಶರಣಾಗತ ಜನ ಪರಿಪಾಲಕತ್ವಂ || ೪ || ಅಭಿನವ
 ಜನಾದ್ರನ ವಿಶಲನ ಪದ | ಯುಗಳ ಧೈನಿವ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಂಸ || ೫ ||

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಯರಕಲ ಕಾಂಚೋದಿ—ಅದಿತಾಳ.

ಬಾಗಿ ಭಜಿಸಿರೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಯತಿಯಾ | ಕೊಡುವನು ಸನ್ಯತಿಯಾ
 ಯೋಗಿ ಕುಲವಯ್ರ ಭಾಗವತರ ಪೀಯಾ | ಸತ್ಯವಿಕುಲಗೇಯಾ || ಪಲ್ಲ ||

॥ ಹಲ್ಲ ॥ ಯತಿ ಸುಧಿಂದ್ರ ಗುರು ಸುತಾದ್ಯುತ ಸುಚರಿಯಾ | ಪುಶಿಯೆಲ್ಲ
ವುಖರಿಯ | ಶ್ರುತಜನ ತತಿ ಕಾಪಿತ ತರುಸುರಧೀನು | ಚಿಂತಾಮಣಿ
ತಾನು | ಈತ ಪರಾತ ಕಾಸ್ತರ ವೃಂದಾವನದೀ | ನಲಿ ನಲಿವನು ಮುದದೀ |
ಚತುರವಿಧ ಸು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನೆ ಕೊಡುವ | ನಂಬಿದವರಫ ಕಡಿವ ||೮||
ವರಮಂತ್ಯಾಲಯ ಸುರಚಿರಚಿರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ | ವರಹಜ ತೀರದಲಿ ಮೇರೆನ
ಮಂದರನ ಪೋರೆವಪಾ(ತಾಪ)ಪಕಳೆವಾ | ಮನಮೊಳು ತಾ ಪೋಳೆವಾ] ಸರು
ವಜ್ಞರು ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ | ಇಷ್ಟರು ಮುದದಲ್ಲಿ | ದುರಾಭಿವಾ
ನದಿ ಬಾರದವನೆ ಕೆಟ್ಟು ಬರಲೀವಸು-ಉಪ್ಪು ||೯|| ಮಧ್ಯಮುನಿಯ ಸುಮ
ತಾಬಿ ಪುಂಣಂದ್ರ | ಸದ್ಗುಣ ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ | ಸದ್ವೈತಾಷ್ಟವ ಗುರು
ಕುಮುತಾದ್ವಿಗೆ ಕುಲಿಶಾ | ಕಾಷಾಯ ವಾಸಾ | ಸಿದಾಂತ ಸುಧಿಗೆ ಪರಿಮ
ಖಾಖ್ಯಗ್ರಂಥಾ | ವಾರಾಡ ದಯವಂತ | ಮುದ್ದು ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ
ವಿಶಲನ್ನು ಸದ್ಭಕ್ತವರೇಣ್ಯ | ೯ ||

ಇಂದ್ರ—ರಂಗ—ಮೋಹನ—ರೂಪಕತಾಳ.

ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ಸೀತ ಶ್ರೀ ಯತಿವರನಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಸಂಗೀತ
ಸ್ವಿಯಾ ಮಂಗಳ ಸುಗುಣ ತರಂಗ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಂಗ ಕಾಣೆಮೈ
॥ ಹಲ್ಲ ॥ ಚಲುವ ಸುಮುಖ ಫಳಿಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕ ನಾಮಗಳು | ಪೇಳ
ಮೃಯ್ಯ | ಜಲಜಮಣಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ | ಶ್ರೀ | ತುಲಸಿಮಾಲೆಗಳು ಪೇಳ
ಮೃಯ್ಯ | ಸಲಲ್ಲಿತ ದಂಡಕಮಂಡಲ ಧರಿಸಿಹ ನಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ |
ಶುಲ್ಲ ಹಿರಣ್ಯ ಕನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾ | ಪುಲ್ಲಾದನು ತಾನಿಲ್ಲಿಹನಮ್ಮಾತ್ | ೧ ||
ಸುಂದರ ಚರಣರ ವಿಂದ ಸುಭಕುತಿಗಳಿಂದಾ | ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ವಂದಿಸಿ
ಸ್ತುತಿಸಲು ಬಂದ ಸುಖಸುರ ವೃಂದಾ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಚಂದದಲಂಕೃತ
ವೃಂದ ಭೂಮಿ ಸುರರಿಂದಾ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಹಿಂದೆ ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಎಂದೆ
ನಿಸಿದ | ಕಮಣಂದಿಗಳರಸ (ಫುವೀಂದ್ರ ಕಾಣಮ್ಮಾತ್ (ಯತೀಂದ್ರ)
ಕಾಣಮ್ಮಾತ್) || ೨ || ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ ವಿಶಲನ | ಧೇನಿಸುವ ಪೇಳ
ಮೃಯ್ಯ | ಅಭಿವಂದಿತರಿಗೆ ಅಶೀಳಾರ್ಥವ ಸಲಿಸುವಾ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ |

ನಭಮಣಿ ಯೆಂದದಿ ಇಭವದಿ ಬಲುರಾಜಿಸುವ ಹೇಳಮೃಯಾತ್ | ಶುಭ
ಗುಣ ನಿಧಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರೋ | ಅಬುಜ ಭವಾಂಡದಿ ಪ್ರಬಲ
ಕಾಣವ್ಯಾತ್ || ೩ ||

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ಗುರುವೆ ನೀ ಕರುಣಿಸದಿರಲು ಉದ್ದರಿಸುವ ಧೊರೆಗಳೇ ದರೆಯೋ
ಇಂಟಿ | ಕರುಣಾಸಾಗರ ಎನ್ನ ಕರವ ಕೈಪೆಡಿದು | ಕುರುಣಿಸೋ ಸುಧೀ
ಯಿಂದ್ರ | ಕರಜ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ || ತರುಣ ತರುಳರು ಈ ಶರೀರ
ಬಂಧುಗಳುಪಕರಿಸಲು ದ್ವಿರಿಪರಲ್ಲ || ಶರಣರಿಲ್ಲದ ವಕ್ಕಮುರಿದುಬಿಡ್ಡ ಗುಬ್ಬಿ
ಮರಿಯಂತೆ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಿರಲು ಸೋಜ್ಞರೆ ಅಸ್ತ್ರಮ್ಮರುವೆ || ಗ ||
ಕ್ಷೀತಿಯೋಳು ಭಕ್ತರ ವಾಂಭಿತವಿತ್ತು ಪ್ರೇರಿದ ಕೀರುತ ಕೇಳಿದತಿಶಯದಿ ||
ಪತ್ತಿತಪಾವನ ಇಂದ್ರ ಸುತ್ತಿಸಿ ಸಂಸ್ತುತಿಸಿ | ತ್ವರಿತ ಬಂದು ಶರಣಾಂಗತ
ನಾದ ಮ್ಯಾತೆನ್ನ || ಅ || ದಿನಕರಕುಲ ಜಾತಸೇಸಿವ ರಾಮನಪಾವ |
ವನಜಾರಾಧಕಸೆ ಸಿತ್ಯಾತ್ | ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮ ಸಜ್ಜನ ಶಿಖಮಣಿ ಗುಣ
ಗಣ ಅ | ಭಿವ ಜನಾದ್ವಾನ ವಿತಲನ ದೂತಾ || ೩ ||

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಅಹರಿ—ನಕತಾಳ.

ಪ್ರೋರಿಯ ಬೇಕೆನ್ನ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ಪಾವನ್ನ | ಶರಣನೆಂದು
ನಿನ್ನ ಶರಣ ಪ್ರೋಕ್ಕೆನಾ ಕರುಣಿ || ಪಲ್ಲ || ಸದಮುಲ ಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಸುಧಿ
ಯಿಂದ್ರಯತಿ ಪಾಣಿ | ಪದುಮದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಫಂಮರಾನಿ |
ಹೃದಯಾಭ್ಜದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಪಾದಾ | ಪದುಮಾದರಲೆ ಬಲುಪರಿಸವ |
ವಿಧ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೃಜಿಸುವಾಸುಗುಣ | ಪ್ರೋದಗಿ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಸ್ವೀಕದ
ಬಗಿಬಲ್ಲಿ || ಗ || ಜನನಿಜನಕರು ತಮ್ಮ ತನುಜಾನು ತಿಳಿಯದೆ ಅನುಚಿತ
ಕಾಯಾವಾ | ಅನುಸರಿಸಲು ಅವನ | ಕನುಕಾರ ಬಿಟ್ಟು | ಅವನ ನಡತಿ
ಮಾಸಸಿನೋಳಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಷಿಸದಲೆ ಮುನಿದಿನ್ನ ಸಿಟ್ಟು | ಮಾಡುವರೇನೂ |
ಅನಫ್ರತ್ವದ್ವಾಸನೆ | ಫಂದಯಾವಿಟ್ಟೂ || ಅ || ಹಲವು ಮಾತೇನೂ

ಶ್ರೀ ನಿಲಯಾನನುಗ್ರಹ | ಬಲದಿ ವ್ಯಾಪಾರವಾ ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ ವಿ |
ಶ್ಲೇಷಿಗೆ ಭಕ್ತ ಭಕ್ತತಿ ಜ್ಞಾನ ವಿರಕುತ್ತಿ ನಿತ್ತ | ಸಲಹ ಬೇಕರ್ಯು
ಕರುಣಿಸಿ ಆಶ್ಚ ಜನರನು || ೩ ||

ಃ५ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾಮೇರಿ—ರಮಂಹೆತಾಳ.

ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಾ | ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಪ್ರಕ್ಷ್ಯ ಚ್ಹರಣ ಭಜಿ
ಸುವರ ಭವ ಶರಧಿ ದಾಟಿಸಿ ಇಹವರ ಸಾಖ್ಯ ಕೊಡುವೀ ಗುರು ರಾಘ
ವೇಂದ್ರ ರಾಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಎಲ್ಲ ಕಾಶೀ ಪ್ರಯಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಗಮ ಸೇತು
ಮತ್ತೆಲ್ಲಿ ನೆಂಕಟಿಗಿರಿ ಕಂಚಿಯಿಂದಾ || ಯಶ್ವಲ್ಲಿ ದೇಶದವರಲ್ಲಿ ಜನರು
ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಲು ಫಲ ನೀಲದಲೆ ಕೊಡುವಿ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ || ೧ || ತಪ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆವಾಸ ವಾಡಿ ವ್ಯಂದಾವನದಿ ಮೇರನೆ ಭಕ್ತಾವಳಿಗಳಾ || ಆವಾವ
ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಆವರ್ಗೆ ಇಹ್ಯದು ತಿಳಿ | ದಾವಾವು ಗತಿಗಳನು ಕೊಡುವೆ
|| ೨ || ದಂಡ ಕಾಮಂಡುಲವ ಕೊಂಡು ಪಂಷಿತರೆಂಬ | ಪುಂಡರೀಕು
ದಯ ವಾತಂಡನೆಸಿದ | ಚಂಡ ದುವಾದಿ ಮತ ಖಂಡಿಸಿ ಮೇರಿದು
ಭೂ | ಮಂಡಲದಿ ರಥು ಪತಿಯ ಕಂಡು ಭಜಿಸುವ ನಮ್ಮ ಗುರು ರಾಘ
ವೇಂದ್ರ || ೩ || ಉಬ್ಜಿಯೋಳು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಸಬ್ಜ್ ಜನರುಗಳು ಫಲಭ್ಯ
ವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಪ ನೊಬ್ಬಿಸಿಲಾ || ಹಬ್ಬಿ ಸಫ್ತಕ್ತಿಯಿಂದುಬಿ ಸೇವಿಸಲು ಭವ
ದುಬ್ಬಿಳವ ದಾಟಿಸಿ ಸುಶಾಬ್ದಿಯೋಳಿಡುವೀ || ೪ || ವರಿತೆ ಧನ ಮನಿತ
ನಯರನು ಬಯಸಿ ಭಜಿಸುವೆ | ಜನರಿಗಾಕ್ಷಣದಿ ಸತ್ತಲ ಕೊಡುವೆ | ಫಾನ
ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ ವಿಶ್ಲೇಷ ಯಾವ ಪತಿಯನೆ | ಸನೆಮಾರಣನ ವಾ
ಜ್ಞನೆ ನಮ್ಮ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ || ೫ ||

ಃ६ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವಿ—ವಿಕತಾಳ.

ಕಾಯೋ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ || ಪಲ್ಲ || ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೇ
ಗತಿಯೋ ಭವ | ರೋಗ ಬ್ಯಾಗ ಕಳದಿಗ ಯೋಗವರ ಕಾಯೋ || ೧ ||
ನಿನ್ನ ದಾಸಾನಾ ನಿನ್ನುಣಿಸಲ್ಲಿ | ಈ ಫನ್ನು ಬನ್ನ ಬಿಡಿ | ಶ್ವನ್ನನು ಮನ್ನಿಸಿ
|| ೨ || ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ ವಿಶಲನ ಪ್ರೀಯಾ | ಶುಭಕರತರಭಯದ
ಪ್ರಬಲ ಅಬಲನಾ || ೩ ||

ಇಲ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಬಾಗ್ಯ ನಾಗಿ ಬಾರ್ಯೆಯಾನ್ಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ | ಬಾಗಿ ಭಕುತಿಲಿ
ಚನ್ನಾಗಿ ತುತಿಪೆ ಸಿನ್ನೆ | ಭಾಗವತಾಗ್ರಹಿ ಭಾಗವತರ ಸ್ತೀಯಯೋಗಿ ಕುಲವ
ಯ್ಯೆ ಯೋಗೇಂದ್ರ ವಿನುತೆ || ಪಲ್ಲ || ಗಿರಿಯ ವೆಂಕಟ ನರಹರಿ ರಾಮ
ಕೃಷ್ಣ ವ್ಯಾಸ | ಸಿರಿ ನಾರಾಯಣ ತನ್ನ ವರಮಾತಿಗಳೆಂದಾ | ಸರಸೀಜ
ಭವವಾಯು ಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತಿ ತ್ರಿ | ಪುರಹರ ಶೀಷ ವಿವ ಸುರವಾದ್ಯರ ಕೈ
ಯಿಂದ | ಧರಧರದಲ್ಲಿ ಪರಿವರಿ ಸೇವೆಯ ವಿ | ಸ್ತುರವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ | ಮೇರ
ಗುತ ನಿಲಿಸಿಹ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸಿಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾ ಧರಿಗೆ ತೋರ್ವೆದಕ
ಮೇರವುತ್ತಲಿಹ ಹರಿ || || | ರಘುರಾಧನಾಗಿ ಬರುತಲಿರಿ ಸಿನ್ನೆ ಕ್ಷೇತ್ರಿಸುರರಿಲ್ಲಾ
ಭಾಗವತ ವಂಚಮವೇದ | ಭಾರತ ಪುರಾಣ ಮತ್ತೆ ಶೃಂತಿಗಳಿಂದಲಿ ಬಲುತು
ತಿಸುತ್ತಲಿಂನ್ನು | ಅತಿ ಹರುಷದಿ ಬಾರೆ ಯತಿಗಳಗತಿ ಸಂಗತಿಯಿಂದಲಿ ನಲಿ
ವುತ ಬಲುವರಿ ಮೇರವುತೆ ಸೀದ್ದ ತಿಯ ಕೊಡಲು ಅಚ್ಚುತ ಸುಚರಿತ ಆರತ
ಜನ ಬಂಧು || || | ಸೂರಿ ಜನರುಗಳ ವಾರ ಸಂದೋಹದಿಬರೆ ಭಕುತರು
ಗಂಭೀರಸ್ವರದಿ ವಾಡೇ | ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೆ ಮಂಗಳಾರುತಿ ಎತ್ತಿ ಜನರು
ಹಾರ ಪರಿಮಳ ಶರೀರಕ ಗಂಧ ಸ್ವಾಸಿ | ಭಾರಿ ಜನರು ಕೈ | ವಾರಿಸುತ್ತಿ
ರಲು ಭೇರಿ ಕಹಣಿ ಭೂಂಭೇರಿಡುತಿರೆ | ಮುರವೈರಿ ಅಭಿನವ ಜನಾರ್ಥನ
ವಿಶ್ಲೇಷ ಸೇರಿ ಸುಖಿವ ಗುರು ಸಾರುವ ಭಾವಾ || ೫ ||

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಸುರಟ ಆದಿತಾಳ

ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬರಲಿ ರಾಘವೇಂದ್ರರ ದಯ ನಮಗಿರಲಿ | ಹಿಂದೆ
ಬಹು ಜನಮದಿಂದ ನಾಡಿದ ಫು | ಸಂದಣಿ ಕಳಿನ ಗಿದೊಂದರಿದನ್ನೆ || ಪ ||
ದಾಶರಥಿ ವೇದವ್ಯಾಸ ನರಕೇಸರಿ ಶ್ರೀಯಾದವೇಶಾ | ಈ ಸುಮಾತಿ
ಗಳುಪಾಸನಿಯ | ಲೇಸಾಗಿ ವಾಳ್ಳ ವಿಶೇಷಾ | ದಾಸ ಜನರ ಅಭಿಲಾಷಿ
ಪೂರ್ತಿಸುವ ಶ್ರೀ ಸುಧಿಂದ್ರಜ ಯತೀಶನ ದಯವಿರೆ || ೬ || ಧರಣಿಯ
ಕಳಕೊಂಡವರು ಉಡಲರಿವ ಅನ್ನ ಯಿಲ್ಲದವರೂ | ತರುಳ ಸಂಪದ ರಹಿತ
ರೂ ಮತ ದುರುತರ ಜ್ಞಾನ ಭರಿತರೂ | ತೆರಳಿ ಬಂದು ಸಂದರುಶನ

ಮಾಡಲು । ಕರದೀ ಸ್ವೀತ ಪ್ರೇರೆವರ ದಯನಿರುತ್ತಿರೆ ॥೨॥ ವಾತ ಸಿತ್ತ ಖವ
ಶೀತಾ ಸನ್ನಿಪಾತಕ ಜ್ವರ ಪ್ರಯ್ಯಾತ ॥ ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಭಯ ನಾತ ಕಚೀನಾ
ತುರಂಗೆ ಫಲದಾತ । ನಾಥ ಅಭಿನವ ಜನಾದಣನ ವಿಶಲ ದಂತ ನುವ
ಯತೀಕನ ದಯವಿರೆ ॥೩॥

೪೦ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂರ್ವ—ತ್ರಿವಿಧಿ.

ನೋಡಿದೆನು ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ । ನೋಡಿದೆನು ಸುಖ ಸಾಂದ್ರರ
ನೋಡಿದೆನು ಧರುಹೀ ಸುರೇಂದ್ರರ । ನೋಡಿದೆನು ಸುಖತೀಂದ್ರರ ॥ ಹಳ್ಳಿ ॥
ಉಂಟಿಯೋಳಗೇ ಸ್ವಾಭಲುತ್ತಮು । ಪೂರ್ವದಲಿ ಪ್ರಲ್ಪದನು । ಗವ್ರ
ಮನುಕರಗಳ ತೀಜಿಸಿ ಅಪೂರ್ವ ಯಾಗನ ಮಾಡಿದ ॥ ಸರ್ವಜ್ಞರ ಮತ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಕ ಪ್ರೋವ್ರ ಈ ಮಾಹ ಮನುಸಿವರಾ । ಪೂರ್ವೋತ್ತರವನು
ತೀಳಿದು ನಿಲಿಸಿದ । (ಉ) ದಂಪ್ರೋಳಗೆ ನಾಕೇಳಿದೆ ॥೫॥ ಧರಿಯೋಳಗೆ ಮಂ
ತ್ರಾಲಯವೆನಿಸಿ । ಕರಸಿಕೊಂಬದು ಪ್ರತಿದಿನ । ವರಹತನಯಳ ತೀರ
ಯಾದವ । ಗಂಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾಗದೀ । ಇರುತ್ತಿಹದು ಸುಖಪೇಂದ್ರರ । ವರ
ಕುವರವಾದಿಂದ್ರೇತಿ ರಾಮುಮು । ಇವರ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದದನು । ಕ್ವರಿತವಲಿ
ನಾ ಕೇಳಿದೆ ॥೬॥ ಈ ಮಂಹಾ ಮಹಿಮೆಯ ತಿಳಿದು ಸ್ವಾ । ಗ್ರಾಮದಿಂದ
ಲಿ ತೆರುಳುತಾ । ಯಾವುಯಾಮಕೆ ರಾಘವೇಂದ್ರಃ । ಸ್ವಾಮಿ ಗೋವಿಂದಿ
ನುತಲಿ ॥ ನಾಮರಿಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ಬಲು । ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಲಿನಲಿಯುತಃ
ಈ ಮನುಸಿಪ ಶೋಭಿಸುತ್ತಲಿಸ್ತು । ಸುಧಾಮದೂರದಿ ನೋಡಿದೆ ॥೭॥ ಅಲ್ಲಿ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನೆ ಮಾಡುತ । ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುತಲಿ । ನಿಲ್ಲಿದಲೆ ಪ್ರಾಕಾರ
ದೊಳು । ಬಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತರದ್ವಾಣಿ ಮಾಡುತ ॥ ಬಲ್ಲಿದಾ ಯೋಗೀಂದ್ರ ಮನುಸಿ ।
ಕರಪಲ್ಲವದಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ । ಚಲ್ಲು ಹನುಮನ ಗುರುಗಳನು । ಮನದಲ್ಲಿ
ವಂದನೆ ಮಾಡುತಾ ॥೮॥ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿಯ ವತ್ಸರಕೆ ಶ್ರಾವಣ । ದ್ವಿತೀ
ಯ ಕೃಷ್ಣ ಸುಪಕ್ಷದಿ । ಕ್ಷೀತಿಯ ಮಾಯಾಲ್ಭಿಗ್ರಂಥ ವಿದ್ಬಾಂ । ತತುಳ ಕೀತಿಯ
ಯ ಕೇಳುತಾ ॥ ಅತಿಶಯದಿ ಆಶೀತು ಒಮ್ಮನ [ತ] ವಾತನ ಮನ ಹ್ಯಾಸಿತ
ಜನಾ । ತತೀಗಳತೀಯದಿಂದ ಬರು । ವಾದ್ಯತುನ ಕಂಣಿಲಿ ನೋಡಿದೇ

॥ ೪ ॥ ಹಿಂಗಡಲೆ ಉರೊಳಗಳಿಂದು ಸತ್ಯಂ । ಗಡಲಿ ಸುಸ್ವಾನವ । ಅಂಗ ಪರಿಶುದ್ಧಾರ್ಥ ಪ್ರೇರಿ । ತುಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯೊಳು ॥ ತುಂಗ ಸಂಕಲ್ಪ ವನು ಪರಿಸುತ್ತ । ಗಂಗೆ ಹೊಡಲು ಸುಸರಿಸಕೆ । ಮಂಗಳನು ಸಂಘಾನದಲಿ ಅ । ಘೃಂಗಳನು ನಾ ನೀಡಿದೆ ॥ ೫ ॥ ಕೋಲದೌಂಟ್ಯರಿದಿ ಸಂಭವಿಸಿ ಶ್ರೀ ಶೈಲ । ಗಾಮಿನಿಯಿನಿಸಿದ । ಸುಶೀಲೆಯಂನ್ನನುಶುದ್ಧನೀಸಿ । ಪಾಲಿಸನುತಲಿ ತುತ್ತಿಸಿದೇ ॥ ಮ್ಯಾಲೆಸ್ವನವ ಮಾಡಿ ಪುಂಡ್ರವ । ಲೋಲ ಮನದಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ । ಆಲಸವ ಮಾಡದಲೆ ಜವವಾ । ಕಾಲದಲಿ ನಾಮಾ ದಿದೇ ॥ ೬ ॥ ಮುಕ್ತರೊಡಿಯನ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಾಸ । ಕ್ರಿಲಪಣಾಚಾರ್ಯರ । ಉತ್ತಸ್ತೋತ್ರ ವದನದಿ ಪರಿಸುತ್ತ । ಯುತ್ಕಿಯಂದಲಿ ಪ್ರೇರಿಗುತ್ತ ॥ ವೈಕ್ರಂತಿ ಮಂಟಪರ ಸೋಡಿ ನಾಬಲು । ರಿತ್ಕ ದಯವಾಡಿನುತಲಿ । ಶಕ್ತಿಇಡಿ ದರೊಳಗೆ ನಾಢ್ಯಧ । ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಬಿದೇ ॥ ೭ ॥ ಪ್ರೇರಿ ಸಾಷ್ಟಂಗವನು ಮಾಡುತ್ತ । ಬಾಗಿ ವಿನಯದಿ ಸೋಡುತಾ । ಯೋಗಿ ವರರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ । ಅನುರಾಗದಿಂದಲಿ ಮಾಡುತಾ ॥ ಕೈಗಳಿಂದಲಿ ಫಲವ ಮುಂದಿ । ಟ್ರಾಗ ವರಪಂಚಾಮೃತಾ । ಭಾಗಿರಧಿಯಲಿ ಸ್ವಾನ ಮಾಳ್ಯಿ ದು । ಯೋಗನಯನದಿ ಸೋಡಿದೇ ॥ ೮ ॥ ಅಂಗಡಲಿ ದ್ವಾದಶ ವಿಧದ ನಾಮಂಗಳು ಮುದ್ರಿಗಳನೂ । ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯು । ಪುಷ್ಟಂಗಳಾ ಸರವಲಿಯಲೂ (ಒಪ್ಪಲು) ॥ ಮಂಗಳದ ಸ್ನೇಹೇಂದ್ರ ಕೊಡಲು । ಜನಂಗಳಾ ಸುಪ್ರಸಾದವ ॥ ಹಿಂಗಡಲೆ । ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಮ್ಯಾಲ್ಯಂಗಳಾತೀರ್ಯ ಸೋಡಿದೆ ॥ ೯ ॥ ಮೊದಲು .ಹಿರಂಣ್ಯಕಶ್ಯಪುವಿನರಸಿಯ । ಉದರ ದಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ । ಅದರ ತರುವಾಯದಲಿ ಬಾಲ್ಯೀಕ । ಅಧಿಪನೇಂತೆಂ ದಿಸೆಸಿದ ॥ ಮುದದಿ ಸುಖಕರಚಂದ್ರಿಕಾ ವಿರಚಿ । ಸಿದ ವ್ಯಾಸನೀತನೆ ವಿಜಯಾಂಡ್ರಜಿ । ಸುಧಿಂದ್ರಕರ ಕಮಲದಲಿ ಸಂಭವಿ । ಸಿದ ಗುರುಗಳನು ಸೋಡಿದೇ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂದದಿ ಪ್ರಕಾರವೆ ಸುರ । ಮಂದಿರವು ಗುರುಗಳ ಪದಾ । ದ್ವ್ಯಂದ ಮುಂಳವು ಬಾಹುಶಾಖಿಯು । ಚಂದ್ರದ್ವಿಜರಿಂದೊಪ್ಪವ ॥ ನಂದ ಕಾಮಿತರುವು ವದನಜ । ಮಂದಹಾಸವೆ ಕುಸುಮವು । ಸುಂದರಾ ಪರಿಮಳ ಫಲಗಳ । ಇಂದು ಕೊಡುವದು ಸೋಡಿದೆ ॥ ೧೧ ॥ ಕಾಮಿಸುವರಿಗೆ

ಕಾಮಧೀನು ಮಾಹ | ಮಹಿಮೆ ಗಳನನುದಿನಾ | ಪ್ರೇಮದಲಿ
ಚಿಂತಿಸುವರಿಗೆ ಚಿಂತಾಮನೆ ಯೊಂದೆನಿಸುವಾ || ಭಾವಿಯೋಽಗುಖ್ಯಾ ಬೀಳ
ಜನರು | ಈ ಮಹಾಸ್ಥಾನವೆನುತ್ತಿದೆ | ಶ್ರೀಮತ ತನದಲಿ ಮದುವಿ ಮುಂಜಿ
ನ ಭೋವಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಖ್ಯರೂ ||೨೩|| * ಮಧ್ಯಮುನಿ ಕೃತಗಂಧ ಹೇಳಿ
ಪ | ಯೋಭಿ ಪಾರಂಗತ ವಿದು | ಕೃದ್ವ ಕಾಮನ ಗೆದ್ದ ಜಾಣಿನಿ | ಶುದ್ಧಿ
ನೇತ್ರಿ ಶ್ರಿನೇತ್ರಿ ಯಾ | ಇದ್ವರಿಯ ಸಜ್ಜನರು | ಭರದಲಿ | ಎದ್ದು ವಂದನೆ
ಮಾಖ್ಯರು | ಶುದ್ಧಿ ವಾಕ್ ಸುರಸರಿತು ಭಕ್ತು | ರ ಪುದರಿಸಲೇಂದಾಡಿದೇ
||೨೪|| ಮರಳಿ ಪೂರ್ವೋಽತ್ತರಮಿಮಾಂಸಾ | ಪರಿಮಿತದಿ ಬಲ್ಲವರ್ ಮು
ಹಾ | ದರದಿ ಸೇವಿಪ ಹಂಸರಿಂಚೊಡ | ಸುರನಿಕರ ಸಂಶೇವಿತಾ || ಹರಿ
ಪದಾಂಬುಜ ಮಗ್ನಿಪುದು. ಗುರುವರರ ವಾಕ್ ಸುಮನಸಾ | ಸರಿತು
ಭಕ್ತುರ ಪ್ರೇರಿಯೆತೆನುತಲಿ | ಗುರುಗಳನು ಕೊಂಡಾಡಿದೇ ||೨೫|| ಜೀವ
ಈಶಗೆ ಭೇದ ತರತಮು | ಭಾವ ಜಗತು ಸುಸತ್ಯವು | ಈ ವಿಧದ ಗಂಜ
ಪೂರ್ತಿ ದುಮೂತ | ಜೀವರೆಂಬಜನುಂಗುವಾ || ಕೇವಲತಿರು ಯುಕ್ತಿ
ಸಕ್ಷಾರವಳಿಸ್ಯವಿವರವಾ | ದೇವ ತಟಸಿಯು ಪಾವನವ ವಾಡಿ ತಾವೇ
ಲಿಯಲೆಂದಾಡಿದೆ ||೨೬||

ಶ್ರೀಮದಾಂಶುರೀ ಹೊನಲಾಡಾ | ಮುನಿಗಳಿ ಹರಿಗುಣಾ | ನೇಮು
ದಲಿ ಹೇಳುತ್ತಲಿ ಕೇಳುತ್ತ | ಧಾಮುದೊಳು ತುಂಬಿಹರೂ || ರಾಮ ವೇದ
ವಾಸನ ಕೃಷ್ಣನ | ತಾಮರಷಪದ ಭಜಿಸುವಾ | ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹಿಮಿಯನೆ
ತಿಳಿದೂ | ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದೇ ||೨೭|| ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಪಾಠ
ವು | ಯೆಲ್ಲಿನೋಡೆ ಪುರಾಣವೂ | ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸ್ಮಾತ್ತೀ ಜವಗಳು |
ಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಮಾಖ್ಯಪರು || ಬಲ್ಲಿದರು ಪ್ರಾಸಂಗ ಸಂಗತಿ | ಯೆಲ್ಲಿ
ನೋಡಲು ನಲಿವರೂ | ಯೆಲ್ಲ ಕಡಿಯಲಿ ಸ್ಮಾತ್ತೀ ಮಾಖ್ಯರು | ನಿಲ್ಲಿದಲೆ
ನಾನೋಡಿದೇ ||೨೮|| ಗಂಡು ಆರುತ ಶಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು | ಕೊಂಡು ತಿರ
ಗುವ ಜನಗಳಾ | ದಿಂಡು ಉರಳಿಸಿ ಉರುಳುವರು ಭೂ | ಮಂಡಲದಿ

* ನುಡಿ ೧೪-೧೫ ಇಂತೆ ಶ್ರೀ ಗುರು ಸ್ಮಾತ್ತದ ಶೈಲ್ಲಿಕ ೧-೨ ರ ಅರ್ಥವೇ
ಸಂಶೂಳಿಸಿದೆ. ಸುಜಾಣಿಗಳ ಕವಿತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ನಮಸ್ಕಾರವೂ || ಮಂಡೆ ಬಾಗೀ ಸುಜನರೆಲ್ಲಾ | ಒಂದು ಸ್ತುರೇ ಪುರಷರು
ಗಳು | ಥಂಡ ಥಂಡದಿ ವಾಖ್ಯ ಸೇವಿಯಾ | ಕಂಡು ನಾ ಕೊಂಡಾಡಿದೇ ||
|| ೧೯ || ಈ ಪರಿಯ ಸಂಭರಮನ ನೋಡುತ | ಶ್ರೀ ಪದಾಭ್ಯದ ತೀರ
ಥಾ | ವಾವ ಸಂಹರವೆನುತ ಕೊಂಡು | ಸಮಾಪವಾದೇಂದ್ರಿಗಳಾ ||
ಶ್ರೀಷಿ ಶ್ರಾಷಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಾಬಲು | ಧೂಪದೀಪ ಸ್ನೇಹೇಚ್ಚವ | ಆ ಘಲನ
ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಮಿಸೀ ಬ | ಹೂಪರಿಯು ಕೊಂಡಾಡಿದೇ || || ೨೦ ||
ಹಾಸು ಬಂಡಿಯಮೇಲೀ ಕುಳಿತಿಹ | ಭೂಸುರರ ಸಮುದಾಯವು | ಯೇಸು
ಪರಿಪರಿ ಭಕ್ತ ಪರಮಾನ್ಮಾಸು ಶಾಖಗಳತಿಶಯಾ || ಸೂಸಲಂಸ್ನವುಫು
ತದಿ ಪಕ್ಷವಿ ಶೇಷಬಗಿಯ ಪದಾರ್ಥವೂ | ಈ ಸುಜನರೊಡಗೂಡಿ ವುಂಡು
ಅಶೇಷ ಜನರ ನಾನೋಡಿದೇ || || ೨೧ || ಮೇಲೀ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಿಯು
ನಿತಿ | ಕಾಲನದಿಯೊಳು ಮಾಡುತಾ ಸು | ಶೀಲ ಗುರುಸನ್ನಿಧಿಲಿ ಗೀತವೊ
ಕೇಳುತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ || ಸಾಲು ದೀಪಗಳ ಹಚ್ಚಿ ಕರದಲಿ | ತಾಳ
ರುಂಬಂಟಿ ವಾಡ್ಯದಿ | ಮಾಲಿಕಿಯು ಮಂಗಳಾತೀಳಿಗಳು | ಆ ವ್ಯಾಳಿಯೆಲಿ
ನಾನೋಡಿದೇ || || ೨೨ || ಇಂತು ಪರಿಯಲಿ ತಂತುಗಳ ಆ | ದೃಂತ ನೋ
ಡುತ ಎದುರಿಲೀ | ನಿಂತು ಆರುತ್ತಿ ಚೆಳಿಗಿತುತ್ತಿಸುತ್ತ | ಮಂತ್ರ ಅಕ್ಷತಿಕೊ
ಳುತಲೀ || ಸಂತ ಗುರುವಾದೇಂದ್ರ ರಾಯರ | ಸಂತರದಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಲೀ ೧
ಅಂತುಇನ ಉದಯರಾಸ್ತಮಯ ಪರಿ | ಯಂತರದಿ ನಾನೋಡಿದೇ || || ೨೩ ||
ಮೂರನೇ ದಿನ ಚಾರುಮಂಗಳ | ತೇರಿನೋತ್ತಹ ನೋಡಲು | ಶ್ರೀರಮಣ
ವೆಂಕಟನೇ ಇಲ್ಲಿ ವಿ | ಹಾರ ವಾಖ್ಯನೋ ಯೆನಿಪದ್ಮೋ || (ಮಾರು) ವಾ
ರೋ ಅಂಗಡಿಸಾಲು ಗಿಡದೊಳು | ಪಾರಜನ ಘಲಸಟಿತದೀ | ಧೀರ ಶ್ರೀ
ಗುರುವಯ್ರಾ ಪ್ರಕಾರದೊಳುನಾ ನೋಡಿದೇ || || ೨೪ || ಯತ್ತಿಕೆರೋ
ಮಣಿ ರಧವ | ನೇರಿಸುವಧದಿ ಬರುವಾ ಕಾಲದಿ | ಕ್ಷಮಿ ಸುರರು ಶ್ರೀ
ಭಾಗವತ ಭಾ | ರತ ಪುರಾಣ ರಹಸ್ಯವಾ || ಅತಿ ಹರುಷದಲಿ ಉಪನಿಷ
ತದಿ ಗುರು | ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡುವ ಸುಜನರಾ | ತತಿಗಳತಿಶಯದಿಂದ |
ತುತಿಪಾದ್ಬುತವ . ಕಂಣಿಲಿ ನೋಡಿದೇ || || ೨೫ || ತಾಳ ತಂಬಾರಿಗಳು
ದಮ್ಮಡಿ १ ಮೈಳಿದಲಿ ಹರಿದಾಸರೂ | ಮೇಲು ಸ್ವರದಲಿ ಗಾನಮಾಡುತ

ಬಹಾಳ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತಾ || ವಾಲಗವ ಮಾಡುವರು ಭೇದಿ | ಕಾಳಿ
ತಮ್ಮ ಟೆ ಬಜಂತ್ರಿಯೂ | ಮಾತ್ರಲೇ ಹಗಲು ಸುದೀಪಗಳು ಆ | ವೇಳೆ
ಯಲಿ ನಾನೋಡಿದೇ || ಇಂ || ತೇರಿನೋಳು ಶ್ರೀಂಗಾರ ಪರಿಪರಿ | ಹಾರ
ಪರಿಮಳವಾರವೂ | ನಾರಿ ಕೇಳ ಕದಲಿಫಲ ಖಿ | ಜೂರಗಳನು ಸಮು
ರ್ಷಿಸಿ | ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಟ್ಟಾರುತ್ತಿಗಳನು ಬೆಳಗುವಾ] ಭಾರಿ
ಜನರನು ಕಂಡು ಹರುಷಾ ಪಾರದಲಿ ಕೊಂಡಾಡಿದೇ || ಇಂ || ಬಂದು
ವೃಂದಾವನ ಪ್ರೇಮೇಶಿಸೆ | ನಿಂದು ಮಾತ್ರಲೇ ಯತೀಂದ್ರನೂ | ಮಂದಿಗಳು
ಹೋಯೆಂದು ಚಪ್ಪಳಿ | ಇಂದ ಗೋವಿಂದೆನುತ್ತಲೀ || ಅಂದದಲಿ ಆರುತ್ತಿ
ಯನೆತ್ತುವ | ಚಂದವನು ಯೇನೆಂಬಿನೋ | ಮಂದಮತಿ ವರಣಿಸಲು ಅಳವ
ಲ್ಲಿಂದು ವಂದನೆ ಮಾಡಿದೇ || ಇಂ || ಎಪ್ಪು ವೇಳಲೆ ಇವರಮಹಿಮೆಯು
ಹುಟ್ಟಿ ಬಂಜಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೂ | ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವ ಕುಷ್ಟರೋಗ | ವಿಶ್ವ
ನಾಶಮಾಡುವಾ | ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹರಿತಿ ಬೇಡಿದ | ಇಷ್ಟಕಾಮ್ಯವ ಸಲಿಸು
ವಾ | ಸೃಷ್ಟಿಯೋಗಿಚರಿಯ ಬಲು | ಉತ್ಸುಲಪ್ಪವನು ಕೊಂಡಾಡಿದೇ
|| ಇಂ || ಕುರುಡ ಕುಂಟರು ಕಿವುಡ ಮೂಕರು | ಪರಿಪರಿಯ ಗ್ರಹ
ಪೀಡಿತಾ | ನರರು ಬಂದು ಸೇವಿಸಲು ಅವು | ಪರಿಹರಿಸಿ ಫಲವಿಂದರೂ ||
ತ್ವರಿತದಲಿ ಬಹುಪರಿಯ ಸೇವಿಸಿ | ಮರೆಯದಲೆ ಇಹಪರ ಸುಖ |
ಕರುಣಿಸಮ್ಮನು ಪ್ರೌರಿಯಲೆನುತಲಿ | ಗುರುಗಳನು ಕೊಂಡಾ
ಡಿದೇ || ಇಂ || ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಮಾಡಿದ | ಪುಣಿ ಬಂದೊದ
ಗಿವರನಾ | ಕಂಣಿನಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ನಾಬಲು ಧನ್ಯನೆಂತೆಂದೆನಿಸಿ
ದೇ || ಸನ್ಮಾತಿಸಿ ಸೇವಿಸುವ ನರ ಸಂ | ಪನ್ನಭಾಗ್ಯಾಗ್ಯಾ ನೆಂದೆನಿಸುವಾ |
ಮುನ್ನ ಸಂತಾನಾದಿಗಳ ಕೊಟ್ಟನ್ನು ಪ್ರೌರಿವರ ನೋಡಿದೇ || ಇಂ ||
ಇಷ್ಟ ತುಂಗಾಸ್ವಾನ ಸವೋತ್ಕೃಷ್ಟ | ಗುರುಗಳ ದರುಶನಾ | ತಿಷ್ಟ
ಜನ ಸಹವಾಸ ಬಲು ಘನ | ಮೃಷ್ಟ ಅನ್ನ ಸುಭೋಜನಾ || ಸೃಷ್ಟಿ
ಯೋಳಗೇ ಸೌಖ್ಯನಾ ಇನ್ನೆನ್ನು ಪುಡುಕಲು ಕಾಣೆವೋ | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸುವ
ಜನರ ಫಲ ಸ | ವೇಷ್ಟ ಹರಿತಾ ಬಲ್ಲನೂ || ಇಂ || ಜನರು ಈ ಪದ
ನೆನದು ಪಾಡಲು | ಅನಘ ಶ್ರೀ ಅಭಿನವ ಜನಾ | ದಣ ವಿಶಲ ಭವ |

ವನಧಿ ದಾಟಿಸಿ | ಅನುದಿನದಿ ಸ್ತಂಭವೀವಸ್ತು || ಮುಸಿವರರ ಕಣ್ಣಿಯೆ
ನೋಡುತ್ತ | ಘನ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ಫಲಗಳೂ | ವಿನಯದಿಂದಲು ಕೊಂಡು
ನಮಿಸುತ್ತ | ಪುನಹ ಗೃಹವು ಸೇರಿದೇ || ೨೬ ||

ರಮಾಷಿ ವಿಶಲ

೯೧ ಪದ—ರಾಗ—ಪ್ರಾನಿ—ಅದಿತಾಳ.

ಗುರುರಾಯಾ ಗುರುರಾಯಾ || ಪಲ್ಲ || ದುರಿತ ಕಳೆಯೋ ದಯ
ಸಾಂದ್ರ ರಾಘವೇಂವ್ರ || ಅ. ಪ. || ನಮಿಸುವೆ ಸಿನ್ನುಡಿಗಮಿತ ವಿಧದಿ
ಮಹು ಕಳೆಯೋ ಹೇವಿಮಾಲ ಸುತ್ತೇಜ || ೧ || ಆತ್ರ ಜನರ ಇಷ್ಟಾ
ಶ್ರಮವಧ್ಯಾಗಳನೆಲ್ಲ] ಪೂತೀಕ ಪ್ರೋರೆದು ಕೃತಾಧ್ಯರ ಮಾಡುವಿ || ೨ ||
ಪವನನವರ ಮತ ಪ್ರವರನೆಸಿಸಿ] ಶ್ರೀವರ ಸಚೀಸುತ್ತಿಹ್ಯ ಕವಿಕುಲಗೇಯ
|| ೩ || ಸರ್ವತ್ರದಿ ಹರಿ ಇರುವದು ನೋಡಿ | ಭೂ | ಪೂರ್ವ ದೇವತಿಗಳ
ಗವರ ಹರನೆ ವದ್ಗೂರು ರಾಯ || ೪ || ಸೀನೆ ಗತಿಯೋ ಹೇ ದೀನ ವಕ್ಷಲ
ನೆ | ಜಾತಿನವನ್ನೈ ಕೊಡು ನಾನೆಂಬುದು ಕಳಿ || ೫ || ಪತಿತನು ನಾ
ಸಿಮೃತಿಶಯ ಗುಣಗಳ] ತುತಿಸಬಲ್ಲನೆ ಯತಿಕುಲವಯಾ || ೬ || ಮಾ
ರುತಿ ವರದ ರಮಾಷಿ ವಿರ್ತುಲನ | ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಿಸ್ಯಾರಾಧನೆ ಕೊಡು
|| ೭ ||

ಗುರು ತಂದೆ ಗೋಪಾಲ ವಿಶಲ.

೯೨ ಪದ—ರಾಗ—ಪ್ರಾನಿ ತಾಳ—ಅದಿ

ಕಂಡೆ ನೋಡಿ ಇಂದು ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯರ | ಕಂಡೆ ನೋಡಿ
ಇಂದು ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರ ಪವ | ಪುಂಡರೀಕದಲು ಬಂಡುಣಿಗನಾಗಿ
ಸಿನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ಕರ್ಮಣದೆಶಿಯಲ್ಲಿ ಪಟುತರಜಾತ್ನಿನದಿಂ ಚಟುಚಟಿನೆ
ಭೇದಿಸಿ | ತಟಿಕದಿ ತೋಡನ || ೧ || ಬಂಧು ಸೀನೆಂದು ತವ್ತು | ಸಂದರು
ಶಿನವ ವಿತ್ತು ಕಂದ ಜನಿಸುವನೆಂ ಭಂದದಿ ಫಲ ಕೊಡುವ || ೨ || ಏಸು

ಜನ್ಮದ ಪುಣಿದೀ ಸುಖ ಪೋದಗಿತೋ | ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದಾಸನ್ನು
ಮಾಡಿದವರ ||೨|| ಮಂಡಲಮೊಳಗೆ ಬಹು ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿ | ಯೆಸಿಸಲು |
ದ್ವಂಡವಾದಿಗಳ ವಾಕು ಬಿಂಬಿಸಿ ಹೇರವರ || ೪ || ಶಿಂಥು ಶಯನನೆ ಗುರು
ತಂದೆ ಗೋಪಾಲ ವಿಶ್ವಲ್ | ದ್ವಂಡ ಚರಣದಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಿ ತುತ್ತಿಸುವರ || ೫ ||

ಶೇಷಗಿರಿ ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ತೋಡಿ—ರ್ಯಂಪಿತಾಳ.

ಪಾದುಕದ ಮಂಟಿ ಮೆಯನು ಪಂಡಿತರು ಕೇಳಿ | ಆದರದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಅವನಿ ಮಾತ್ರ ಲಿಟ್ಟು ಬಾಳಿ | ಪಲ್ಲ || ಸ್ವಾದೆ ಪುರದಿ ಬಹು ಸೋಗಸು
ಷಕ್ತಯ್ಯ ದಿಹ | ವಾದಿ ವಂದ್ಯರ ಸಂಕೇತ ವನದಿ ಜನಿಸಿ | ಮೋದದಿ
ಪೀಠಗಳಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಧ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ | ಭೂದೇವ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಭೂಪರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿದ || ೮ || ಹರಿ ಗುರುಗಳನುಗ್ರಹ | ಹವಣದಲ್ಲಿ
ಸದೆವದಕೆ | ಶ್ರೀಗಂಥವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನ | ಚರಣಕರ್ಪಿತವಾಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ
ತಾನೋಪಿಸಿ | ಪರಿಪರಿಯಂ ಸೇವಿಸುತ ವರಮ ಹಂಸರ ಸೇರಿ ಪಾವನಾಗು
ವೆಂದು ಬಂದು || ೬ || ಚಲುವ ಪೀಠ ಚಿತ್ರಾಸನದಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
ಅಲಂಕಾರ ಸುವನ್ನ ಪುಷ್ಟಿಕ್ಕೆತ ಅರ್ಪಿಸಿ | ಸಲೆ ಧೂಪ ದೀಪ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವನೆ
ದ್ವಾರ್ಪನೆ ಮಾಡಿ | ಬಲು ಆತ್ಮ ಎತ್ತಿ ಸಮಿಸೆ ಬೆಡಗಿನ ಭೀಷಣಗಳನೀವ
|| ೭ || ಪಾ ಎಂದು ಪುಚ್ಚರಿಸಿ ಪಾತಕ ಸಮೂಹ ಒದ್ದು | ದು ಎಂಬ
ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ದೂರೋಡುವು | ಕಾ ಎಂದು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಮಿಸಿದ ಭೀಷಣ
ಗಳ | ಪ್ರೀಯದ್ವೈಶಕ್ತಯ್ಯ ಬಾಹದು ಸಿರಿಯ ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಶ್ರೀ | ೪ ||
ಧೀರ ಶೇಷಗಿರಿಯ ಧೀತ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾಜಿಯ | ಚಾರು ತರದಿ ಸೈತ್ಯ
ನಲಿವ ಭಂದುಳ್ಳ ಪಾದುಕಾ | ಶೂರ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಶಿರಸ ಸುಖಮೌಹಿಸಿ |
ಮೇರೆಯಲು ತಾರತಮ್ಯದವರ ಪಾದ ತಾನೆ ಪ್ರೋತ್ಸು ಸುಕೃತಿಂಜಿಸಿ || ೮ ||

ತೀರ್ಥಿ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಶ್ವಲ.

ಇಂ ಸುಳಾದಿ (೨) ರಾಗ—ಭೀರವಿ—ತಾಳ ಧ್ವನಿ

ಫಿನ ದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿಮ್ಮ | ವನಜವಾದ
ಯುಗಕೆ ನಮೋ ನಮೋ | ಜನುಮಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಅಭಿನಮಿಸದಲಿಪ್ತ |

ಮನುಜನ ಅಪರಾಧ ವೇಣಿಪದಲೆ | ನನಧಿ ಪ್ರೋಲುವ ಕರುಣೆ ಗೋವತ್ಸ್ಯಾಯಾದಿಂದ | ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಬಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ | ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಮನನಕೆ ಸಿಲುಕದ್ವಾ ಇನಕೋಟಿ ಭಾಸ ವೇದೇಶ ಪ್ರಮೋದ ತೀಥಾ | ಮುನಿಗಳಿಂದಲೆ ಕೂಡಿ ಸಂದರುಶನ ಏತ್ತು! ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳ ನುಡಿದ ಕೃತ್ಯಾದಿಂದ | ಅನಂದವಾಯಿತು ಅಫ್ಫದೂರ ನಾದೆ ನಿಂದು | ದಸುಜಾರಿ ಭಕ್ತರ ಮಣಿಯೆ ಗುಣಿಯೆ | ಎನೆ ಗಾತೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣ ಕಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ವೀಕ್ಷಣಾಕ್ಕೆ | ಅನುವನು ಮಹಿಮನೆ ಅನಿಷ ಪೀರುಯಾ | ಗುಣಗಣ ಪೂಣಾಗುರು ವಿಜಯ ವಿಶ್ಲಿಂಬಿಸ್ತು | ಘನವಾದ ಬಲದಿ ಎನಗೆ ಸುಳದನೆಂದು || ೧ ||

॥ ಮಟ್ಟ ತಾಳ ॥

ಸುಖತೀಥಾರ ಮತ ಹೆಂದೆಂಬ ಧ್ವಜವನ್ನು | ವಿಖನಸಾಂದರ್ಭ ಮನ್ಯ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೇರೆಯೆ | ಪಬುರಹಿತವಾದ ಪಕ್ಷಿಯು ತನ್ನಯು | ಪಬುಚಿನ್ಯಾಹ್ಯ ಜನಿತ ಮಾರುತನಿಂದಲೆ ಧ್ವಜವ | ಪ್ರಕಟದಿ ಜರಿಸುವ ಯತ್ವಾದಿಂದದಿ ದುರುಳ | ಸಕುಟಿಲರಾದ ಆ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಾ | ಮುಖರೆಲ್ಲ ಬರಲು ಅಮಸ್ತಿತ ಸಿಕ್ಕಿಯದಿ | ಮಾತ್ರತ ನಿಜನೆನಿವ ಜಯರಾಯಾಚಾರ್ಯ | ಪ್ರಕಟ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂಬ ಪಾಠಗಳಿಂದಲ್ಲಿ | ಯುಕುತ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಬಿಗಿದು ವೀರಧ್ವನಿಯ ಗೈಯೆ | ಉಕುತ್ತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿದಲೆ ನೋಲದಂತೆ ಜರಿದ್ದು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನರಾಗೆ | ತ್ಯಕ್ತತ ಲಜ್ಜಿಯಲಿಂದ ಹತವಾಶೀಷ್ಯಾನಾ | ಗ ಕುಂಭಿತವಾದ ಬಲವೀಯಾನು ಮೇರು | ಶಿಖರ ಏತ್ತುವೆನೆಂಬ ಸಹಸರವಂದದಲೆ | ವಿಕಟ ಮತಿಯುಕ್ತ ದುರುಳರು ರೋಪದಲೆ ಕು | ಯುಕುತ್ತಿಗಳಿಂದಲೆ ಸಂಚರಿಸುತ ಬರಲು | ಉಕುಮಿ ಪತಿಯ ನೇಮುತ್ತಿಂದ ಹೊರಧ ಸಿನೆನು | ಈ ಖಂಡದಿ ಬಂದು ದ್ವಿಜ ಜನ್ಮವ ಧರಿಸಿ | ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನಾಯಾಯಾಮ್ಮಾತವನ್ನು | ತರ್ಕ ತಾಂಡವ ಚಂದ್ರಿಕ ಪರಿಮಳ ಮೋದಲಾದ | ಮಿಕ್ಕಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂತೆಂಬ ವಜ್ರದಲೆ ದು | ರುಕುತ್ತಿಗಳಿಂಬಂಥ ಗಿರಿಗಳ ಭೀಧಿಸಿ | ಈ ಕುಂಭಣಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೇರದೆ | ಭಕ್ತರಾ ಗ್ರೇಸರನೆ ಭೂವಿ ಬುಧರ ಪೀರೂಯಾ | ನಬುತ್ತಿಬಿ ಪರಿಪೂಣ ಗುರುವಿಜಯ ವಿರಲನಿಮ್ಮ ಭಕುತ್ತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಯಿತ್ತಿಹ್ಯ ಕೇತೀಯನು || ೨ ||

|| ಶಿವದಿ ತಾಳ ||

కల్యాగది జనరు కలి కల్పవదింద | బలవంతవాద త్రివిధ
తాపగళను | విలయాగే సువ ఖపాయవనరియడి | మాలయుక్త
వాద భవ శరధియల్లి | నేలేయాగి మగ్గురాగి నైవ్యతింవత్క్షువన్సు |
తిలియదలే దుఃఖబడువ సుజనా | వళిగె తారకనాగి ఈ నదియ
తీరదల్లి | నిలయా వల్లదే సినగె అస్యశ్చత్యగోల్లి | నల్న సంభవ
జనక గురు విజయ వితల సినగె | ఒలిదివ్వాధికథికవాగి చిడదే
|| 2 || || అట, తాళ ||

ಸೂಚನೆ ವೊಡಿವ ಸೂಬಿಗನ ತೀರವಂತಿ | ಯೋಚನೆ ಯಾತಕ್ಕೆ
ನ್ನನು ಖುದ ರಿಪಡಿಕ್ಕೆ | ಉಂಟಜ್ಞಾನಾನಂದ ಬಲವಿಯುನು ನೀನು |
ನೀಚವಾದ ದೇಹಧಾರಣೆಯನು ಮಾಡಿ ಆ | ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಮ
ಕೈಗ್ರಿಧಂಗಳು | ಅಚರಣೆಯ ಮಾಳ್ವ ಅಥವ ನಾದವ ನಾನು | ಸೂಚ
ರಿತ್ರವಾದ ಶುಚಿಯಾದ ನುನುಂಗೆ | ನೀಚ ಅಶುಚಿಯಾದ ನರನು ಅಧಿ
ಕನೆಂದು | ಭೂಚಕ್ರದಲಿ ಅವರ ದೇಹ ತೀತ್ವವನಾಗಿ | ಅಚರಿಸಿದೆ ಬಲು
ಹೀನಕ್ಕೆ ತ್ಯಂಗಳು | ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸೂಬಿಗು ನೋಡಿದಲೆ | ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಧಕ ಮಾಳ್ವದು] ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವದು ಭವ
ಬಂಧದಲಿಂದ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಗುರುಗು ವಿಜಯ ವಿಶಲರೀಯನ | ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಯೋಗವೆ ಬೋಧಿಸು || ೪ ||

॥ ଅଦି ତାଳ ॥

పరిశుద్ధ వాద నిన్న భక్తిగే వశనాగి । హరి తన్న పరివార
సమేతనాగి నిందు । వోరిహోక్క జనరిగే పరిపూణణ సుఖవిత్తు ।
పరి పరి కీటిగళు తచ్చిన నిమగెందు । పరవాష్టనాగి తవ
వాద సారిదేను । దూర నోడదలే కరుణమాడి వేగ । సురరిత్త
శాపదింద కడిగే వాడి ఎన్న రై । త్సరిషిజదల్లి హరి సోలేనంతి
వాదువదు । పరిపూణణ కృపానిథి గురు విజయ విలున్న । శర
ణర అభిమాని బైదాయిఁ గుణమణి ॥ ५ ॥

॥ ಜತ್ತಿ ॥

ಗುರುಕುಲ ತಿಲುಕನೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾಭ್ಯ | ಸುರ ಕಲ್ಪತರು
ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಶ್ವಲ ಪ್ರೀಯ || ೬ ||

ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಾಣೇತ ವಿಶಲ
ಈ ಪದ—ರಾಗ—ಧನಾಶ್ರಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ತಪ್ಪಿಗಳಿಂಣಾದೆಸ್ವಪ್ಪ ಕಾಯಲಿಬೇಕು] ಸಹ ಶಂಕನನ
ದೂತಾ || ಇಪ್ಪತ್ತು ಒಂದು ಕುಂಭಾಷ್ಯ ಮುರಿದರ (ಸು) ಮತ ಪ್ರವ
ರ್ತಕ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮುನಿವ ಮಹ || ಪಲ್ಲ || ಪ್ರತಿ ವರುಷಕೆ ಒಂದು
ನುತ್ತಿಸಿ ಹೋಗು ಯೆಂದು | ನತಸ್ವಪ್ಪದಲಿ ನೀ ಒಂದು || ಹಿತದಿಂದ ಸೇ
ಳಲುರತನಾಗಿ ಧನದಿ ಮ | ರೆತು ಬಿಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮನು ಯತಿಕುಲೋತ್ತಮ
ಇಂಥ || ೧ || ಸ್ವಾನ ಸಂಧ್ಯಾನ ಸು ಜಪತಪ ಪ್ರತಹೋಮ ವರ್ಕಾನ
ಮಾರ್ಗಗಳರಿಯೇ || ಜ್ಞಾನಿಗಳಾನು ಸಂಧಾನ ಪೂರ್ವಕ ಪೂಜೆ |
ಯಾನು ವಾಡದಿ ದುಸ್ಪ್ರ ವಾನವರೋಳಗಿದ್ದೆ || ೨ || ಏಸು ಜನ್ಮದಿ
ಒಂದ ದೋಷವ ಕಳೆದು ನಿ | ಶೀಷ ಸುಖವ ಕೊಡುವ || ಈ ಸುವಾತೀ
ಯ ಕೇಳಿ ಹೋರೆಹೋಕ್ಕೆ ಗುರು ಪಾರ | ತೇತ ವಿಶ್ವಲನ ದೂತಾ
ಮತ್ತಿರ್ತಾ || ೩ ||

೬ ಪದ—ರಾಗ—ಕೇತಾರಗಾಳ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ತಂಗಿನೀ ಕೇಳಿದ್ದಾ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ | ಘಂಗಳ ಕಳದು ಸುಖಿಂಗಳ
ಕೊಡುವುದು | ತಂಗಿ ನೀ ಕೇಳಿದ್ದಾ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ ಪೂರ್ಣ ಬೀಳಧರ
ಮತ ಪರೋಭ್ರಿಗೆ ಚಂದ್ರ || ತಾಪಸ್ವೀತ್ತಮರ ದಿವ್ಯಾವಾರಮಹಿಮೆಯ
|| ೧ || ಅಂಗಹಿನರಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಕೊಟ್ಟಿರೆಂದು | ಸಂಗಿತ ಮುಖಿ
ಜನಂಗಳು ಪಾಡುವರು || ೨ || ಕವಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ತವಕದಿ ಕೊಟ್ಟಿ
ರೆಂದು | ಸುವಿನೇಕಮನದಿಂದೆ | ಕವಿಜನ ಪಾಡುವುಮ | ೩ || ವಂಧ್ಯ
ಸ್ತಿರೀಯರು ಒಂದು ನೀಂದು ಆರಾಧಿಸಿ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಬಹುಮಂದಿ

ಮಹ್ಯಳ ಕೊಟ್ಟಿ || ೪ || ಗುರು ಪ್ರಾಣೀತ ವಿಶಲ ಸರುವ ಕಾವಿತಾಧಾವ
ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಲ್ಲಿ ನಿರುತದಿ ಕೊಡಿಸುವ || ೫ ||

ಶ್ರೀತ ಪ್ರಾಣೀತ ವಿಶಲ.

೬೨ ಪದ—ರಾಗ—ಭ್ಯಾರವಿ ಆದಿತಾಳ

ರಾಯರ ನೋಡಿರ್ಪೈ ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಯರ ಪಾಡಿರ್ಪೈ || ಶ್ರೀಯರಸನ
ಪ್ರೀಯ ಕಂಜಾಪ್ರಾಭ ಸುಕಾಯಾ | ಕವಿಜನಗೇರೂ | ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ
ಸುಧೀಂದ್ರಕರ ಕಮಲದಲಿ ಸಂಭೂತಾ ಹುವಿಹ್ಯಾತಾ | ಶ್ರೀಶನ ಗುಣ
ಗಳ ತುತಿಸುವ ಯತಿ ಶಿರೋಮನಣಿಯೋ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯೋ || ಈ ಸುಜ್ಞ
ನರ ಮನಸಿಗೆ ತೋರುವದಹಲ್ಲಾದ ಸಿರಿ ಪ್ರಲ್ಪಾದ || ೬ || ದಂಡ ಕಮುಂ
ಡುಲ ಕಾಷಾಯವುಸುವನನ | ವೇದವ್ಯಾಸನ | ಪುಂಡರೀಕ ಪದೆಬೃಂಗಾ
ಮುನಿಕುಲೋತ್ತುಂಗ || ಮಂಡಲಚೋಳು ಬಹು ತೋಂಡರ ಪರಿಪಾಲಕಾ
ವರ ಬಾಲ್ಯೀಕ || ೭ || ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ಮಂತ್ರಾಲಯದೊಳಗಿರುವೋ |
ಕಲ್ಪ (ದ) ತರುವೋ | ಗಂಗಾ ಜನಕ ವಿಹಂಗ ವಾಹನ ಇಲ್ಲಿಹ್ಯೇನು |
ನತಸುರ ಧೀನು | ಮಂಗಳ ಮಂಬಿಮರ ದರುಶನ ಮಾತ್ರ ಫೋಶಾ |
ಶ್ರೀ ಗುರುವ್ಯಾಸ || ೮ || ಪರಿಮಳ ವಿರಿಚಿಸಿ ಬುಧರಿಗೆ ಬೀರಿದ ಧೀರ
ಗುಣ ಗಂಭೀರ || ಪರಿ ಪರಿ ಚರಿತೀಯ ತೋರ್ದೆ ಭೂದೇವರ ದೀನ |
ದೀವ ಸ್ವಭಾವ || ನರ ಇವರನ ಕ್ಷಣ ಬಿಡದಲೆ ಭಜಿಸಲು ಸುಖವು | ಅಹಿ
ಕಾಮುಕವು [ಅಷ್ಟ ಪರಿಹರವು] || ೯ || ದುಷ್ಪ ಮತನ ಖಂಡಿಸಿ ಹರಿಪರ
ನೆಂದೊರದಾಖೀಷ್ಯಿಯ ಗರೆದಾ || ಸ್ವಷ್ಟಿಯೋಳಗೆ ಶ್ರೀಶ ಪಾರಣೀತ ವಿಶಲನ
ದಾಸ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತುಂಸ | ಎಷ್ಟ ಪೋಗಳಾಶಕ್ಯವು ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರಾ
ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ೧೦ ||

೯೨ ಮಂಗಳ ಪದ ರಾಗ ಪ್ರ್ಯಾವಿ ಆದಿ ತಾಳ.

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯಾ ಸೂರಿ ಪರಾಕು | ಪರಿಮಳ ವಿರಿಚಿಸಿ
ದವನೆ ಪರಾಕು || ಧರೆಯೋಳು ಮಂತ್ರಾಲಯ ನಿಲಯ ಪರಾಕು | ಗುರು

ಸುಧೀಂದ್ರರ ಕುವರ ಪರಾಕೆಂದು ಹರದೇ ರಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗರೆ ॥ ೮ ॥
 ದಂಡ ಕಮಂಡುಲಧರ ಪರಾಕು । ಪಂಡಿತರೊಡಿಯ ವಿಕ್ರಮನೆ ಪರಾಕು ॥
 ಚಂಡ ದುವಾದಿ ಮತ ಮುರಿದ ಪರಾಕು । ಗಂಡುಗಲಿ ಹರಿಯಾ ಪರಾ
 ಕೆಂದು ಪುಂಡಲೀಕ ದಾರುತಿಯಾ ಬೆಳಗರೆ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಶ ಪುಣೀಶ
 ವಿರಲಾ ದೂತ ಪರಾಕು । ಶ್ರೀಶನ ಗುಣಗಳ ತುತಿಪ ಪರಾಕು । ಅಸೇತು
 ಹೇನುಂತ ಮೆರೆವ ಪರಾಕು । ದೇಶಿಕ ಶ್ರೀಷ್ವ ನಿದುಷ್ಪ ಪರಾಕೆಂದು ।
 ಸಾಸಿರ ಆರುತಿಯಾ ಬೆಳಗರೆ ॥ ೧೦ ॥

ಅಕ್ಷ್ಯೈಕತಿ ವಿರಲ

೯ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ಇತನೇ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಾ । ಖ್ಯಾತಾ ಕಾಣಿರ್ಬ್ಯಾ ॥ ವಾತ ಮತ
 ದುಗಾ ಬಿ ಚಂದ್ರ ಸು । ಖಾತಿಶಯಗಳ ನೀವ ನಿರುತ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದೆ
 ಹೇಮೀ ಕ್ಷಿಷ್ಯಾಪನ ಸುತ । ನೆಂದು ಕರಸಲು ಪೂಂನಮಃ ಶಿವ । ಯೆಂದು
 ಬರೆಯಲು ಹೇಳಲಾ ಸಿತನೂ ॥ ನಾರೇಯಣನೆ ಪರನೆಂದು ಬರೆಯಲು
 ರೋಷದಲಿ ಖಳಷ್ಣಾ ॥ ತೋರೆಲಪ್ರೋ ಸ್ತ್ರೋಭದಿ ಯಿಂದು ನಿನ್ನನು ಕಾವ
 ದೇವರನೂ ಯೆಂದನ್ನೆಲನನೂ ॥ ಯೆಂದಿರೀಶನ ದ್ವ್ಯಾಂದ್ವ್ಯಾ ರೂಪವ ಅಂದು
 ತೋರಿದ ಮುಹಿಮನ್ನೂ ॥ ೧ ॥ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಯಾಗಿ ವರರಿಸಿ ಜೀ ।
 ವೇಶರೊಂದೆಂತೆಂಬ ಮಾಯಿಗಳಕು । ಭಾಷ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ತಾ ಕೆಡಸಿ ।
 ಸನ್ವಜ್ಞ, ಶಾಸ್ತ್ರರವ ॥ ಲೇಶಿನಲಿ ಸಜ್ಜನಕೆ ಬೋಧಿಸಿ ದುವಾದಿಗಳ
 ಸಚ್ಯಾಸ್ತ್ರರವೆಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡ್ರೀಸಿ । ಹರಿ ಪ್ರೀತಿಗೋಳಿಸಿ ॥ ಕೇಶವನೆ
 ಪರನೆಂದು ಸಾರುತ । ದಾಶರಥಿ ನಿಜದಾಸ್ಯ ಪಡೆದ ॥ ೨ ॥ ವರಹ
 ದಂಷ್ಟ್ರ ಜಯಳ ಸುತೀರದಲಿರುವ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಸ್ಥಳದೀ । ವರಸು
 ಷ್ವಂಡಾವನದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಭೂ । ಸುರರು ಮಾಡುವ ಪರಮ ಆರಾ
 ಧನೆಯ ಕೈಕೊಳುತ್ತಾ । ಶ್ರವಿಧಗ್ರಂತಕ್ಕ । ವರಗಳನುದಿನದಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತೆ ।
 ಜಗದೊಳು ಪುನಿಂತಾ ॥ ಗುರು ಸುಧೀಂದ್ರ ಸುತೀರಧರ ಸಿರಿ । ಕರಕಮಲ
 ಸಂಜಾತಾ ಪ್ರೀತಾ ॥ ೩ ॥ ಮೆರೆವ ದ್ವಾದಶನಾಮ ಮುದ್ರಿಯು । ಕರದಿ

ದಂಡ ಕಮಂಡಲವು ಶ್ರೀ | ತರುಳ ತುಲಸಿ ಸರವು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ |
ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನವು ನಿರುತ ಮಾಡುತ ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಶೀಘ್ರಕೆ |
ಸರಿ ವಿಗಲು ಯೆನಿಸುತ್ತಲಿಷ್ಟೆದಲ್ಲಿ | ಯಿವರಂಭಿರಯಲ್ಲಿ | ನಿರುತ
ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ವಿ ಜನರ್ಗಿ | ಪರಮ ಸುಖಗಳನೇ ಕೊಡುವರಲ್ಲಿ | || ೪ ||
ಚತುರ ವಿಧ ಫಲಗಳನು ಕೊಡುತಾ | ಯತಿ ಶಿರೋಮಣಿ ನಾಮದಲಿ
ಶ್ರೀ | ಪತಿಯು ತಾನೇ ಚಕ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿ | ಯಿವರಲ್ಲಿ ನಿಂತೂ | ಕೃತಿಯ
ನಡೆಸುವ ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ಈ ಮಂಬಿವೆಯನುನಾ ತುತಿಸಬಲ್ಲಿನೆ ಅಲ್ಲ
ಮತಿಯಲ್ಲಿ | ಸದ್ಗುರ್ತಿಯಲ್ಲಿ | ತುತಿಸುವರ ಪಾಲಿಸುವ ಲಷ್ಣೇ | ಪತಿ
ವಿಶೇಷ ಸತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ | || ೫ ||

ತಂಡ ಶ್ರೀಪತಿ ವಿಶೇಷ.

೨೦ ಪದ—ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ರಿ—ತಾಳ ರೂಪಕ

ವೃಂದಾವನದಿ ವಿರಾಜಿವ ಯತಿವರನ್ಯಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಪಲ್ಲಿ ||
ಇಂದಿರೀ ಅರಸನ ಭಂದದಿ ಭಜಿಸುವ ಕುಂದರಹಿತ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಣಮೃ
|| ಅ ಪ | ಮಂತ್ರಾಲಯ ಕೃತ ಮಂದಿರ ನೆನಿಸುವ ನ್ಯಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ |
ತಂತ್ರದೀಪಿಕಾ ಗ್ರಂಥಕರೆನಿಸುವ ರ್ಯಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಕಂತು ಪಿತನ
ಸತ್ಯಂಧಿ ಭಜಿಸುವರ್ಯಾರೆ | ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಚಿಂತಿತ ಫಲದ ದುರಂತ
ಶಕ್ತಿ ಜಯವಂತ ಈತ ಅಫುತಾಂತ ಕಾಣಮ್ಯಾ | || ೬ || ಶ್ರೀ ಸುಧಿಂದ್ರ
ಕರ ಕಮಲಜ ರೆನಿಸುವರ್ಯಾರೆ | ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಆ ಸುಖನುನಿ ಮತ
ಸಾಫಕರೆನಿಸುವರ್ಯಾರೆ | ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ತಾಸುಕರದಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ
ಕೊಡುತಿಹ್ಯ ನಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಭಾಸುರ ಜ್ಞಾನಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹರಿ
ದಾಸ್ಯಿವ ಪಡೆದ | ಯತಿಶ ಕಾಣಮ್ಯಾ | || ೭ || ಧಾರುಣಿ ಪತಿಗೆಳ [ಜಲ]
ಶೀರದಿ ನೆಲಸಿಹ್ಯ ನಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಆಪಾರ ಮಂಹಿಮ
ನಿವನಾರೆ ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ಸಾರಿ ಭಜಿಪರ ಭಾರಿ ಭಾರಿಗೆ ಸೌರೇವನಾರೆ
ಪೇಳಮೃಯ್ಯ | ನಾರಾಯಣ ತಂಡ ಶ್ರೀಪತಿ ವಿಶೇಷ | ಆರಾಧಿಪ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಣಮ್ಯಾ | || ೮ ||

ವೆಂಕಟೀಶ

೩೮ ಪದ—ರಾಗ—ಸುರಟಿ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ.

ಪಾಲಿಸೋ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂಪ್ರ | ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ || ಯತ್
ಕುಲ ತಿಲಕ ಸದ್ಗುಣ ದಾಯಕನೇ | ದುಮುತ ಬಂಡನ ಫೋರ ದುರಿತ
ವಿದೂರಾ || ಕುಲಾಷ ಹಾರಾ || ಗ || ಭಕ್ತ ಸೈನ್ಯಮು ಭವ ಭಯ ಪರಿ
ಹಾರ | ವಿರಕ್ತ ಮುನೀಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಗುರು ಸಾರ್ವಭೂಮಾ | ಸುಜ್ಞಾನಾಬ್ರಿ
ಸೋನು || ಅ || ದೋಷ ವಚಿತ ವೆಂಕಟೀಶನ ದೂತಾ | ದಾಸಾ ನಿನ್ನವೆ
ಸೀಂದು ಪೋಷಿಸೋ ತ್ವರಿತಾ | ಬಿನ್ನೆ ಸುವೆ ನಿರುತ || ೫ ||

ಕಮಲೀಶ ವಿಶಲ

೩೯ ಪದ—ರಾಗ—ಬೀರಾಗ—ಅದಿ ತಾಳ

ಶರಣರ ಸುರಭೋಜಾ | ಗುರು ರಾಜಾ || ಪಲ್ಲ || ವರ ಮಂತಾ
ಲಯ ಪುರ ಮಂದಿರ ಮಂದರ ಮುನೀಂದ್ರ ಭಾಸ್ಯರ ಸಮತೀಜಾ || ಗ ||
ಶಾಮಿತಾಧರಗಳ ಕಾಮಧೇನುವಿ ನೀ ವಿಹಾರಿಕೋಡುವ ಮಹರಾಜಾ || ಅ ||
ಕಿರೀ ಕೋಟಿ ಸಂಕಾಶ ನಾದ ಕಮಲೀಶ ವಿಶೃಂಬನ | ದಾಸನೆ ಸಹಜ || ೬ ||

ಶೀಶ ಕೇಶವ ವಿಶಲ

೪೦ ಪದ—ರಾಗ—ಧನಾಶ್ರಿ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಜಾ ಸುತೀಜಾ || ಪಲ್ಲ || ಸಾನುರಾಗದಿ
ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡದ | ಹೀನ ಮಾನವ ನಲ್ಲಿನು | ಮಾನವಿಲ್ಲದೆನಾ |
ಮಾನ ಗ್ರೀಯಲಿ ಬೀಕೆಂದು | ಮಾನದಲಿ ನಿದಾನಿಸಲಾಗೆ ಬಂದು | ಸತ್ಯರ
ದಿಂದ ನೀನೆ ಹೃದಯದಿ ನಿಂದ | ಆಶ್ವಣ ಎನ್ನ | ಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಕೆ
ಭಾನುರೂಪನಾದಿ || ಗ || ಕರುಣ ಸಾಗರ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಸೋಕಲು
ಲೋಹ | ಪರಶು ತಾಕಲು ಚಾಮಿ | ಕರನಾಡಕೆರ ನಿನ್ನ | ದುರಿತ ಧಾರಿಯ

ತರಿದು ದೂತನಮೇಲೆ | ಪರವಾನುಗ್ರಹ ಗರೆದು | ಪ್ರೇರಿದೆಸೆಂಬಬಿರಿದು |
ಲೋಕದಿ ಮೇರೆದು | ಸಾರುತಲಿದೆ ಪರಮ ಹಂಸ ಗುರು || ೨ || ಶ್ರೀಕೃ
ಕೇಶವ ವಿರಲೇಶನ ಕರುಣಾ ವಿಲಾಸದಿ ಸುಖಿಷುವ] ರಿಃಸಮಯದಲೇನಾಜ್ಞಾ |
ದೋಷ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಮನುತೆಯಂದ | ಪ್ರೋಣಿಪರೆಂಡರಿದೆ ಕಂಡ ಕಡೆ |
ಅಶಿಯಿಂದಲೆ ಬರಿದೆ ಚರಿಸಲು | ಉದಾಸಿಸದಲೆ ಪ್ರೇರದೆ ಸುಕೃತ || ೩ ||

ಶ್ರೀಕೃಕೇಶವ ವಿರಲ

೪೭ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ಅದಿತಾಳ.

ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದಿಂದ ಸೋದೊ | ನಿನ್ನ ತರುಳನೆಂದು ದಯು
ಮಾಡೋ | ದುರಳಿರೊಳತಿ ದುರಳನರನಾ | ಮೊರೆಯ ಪ್ರೇಗುವೆನು
ಪ್ರೇರೆಯೋ ಅಸ್ತ್ರಾಂತರವೆ || ಪಲ್ಲ || ಸುಧಿಂದ್ರ ಕರ ಕಂಜಜಾತ |
ಈ ವಸುಧಿಯೋಳು ಪರಮ ಪ್ರಾಣತ | ಸದಮುಲ ಶಂಭಗುಣ ನಿಧಿ ನಿಮಾಲ
ಜ್ಞಾನ | ಪ್ರದ ಪ್ರೇಕರನಾಗಿ | ಮಂಡಡ ಮತಿಯ ಬಿಡಿಸೊ | ಪದುನು
ನಾಭನ ಪದ ಪದುಮ ಪಡೋ ಪದಿಗೆ | ಹೃದಯದಿ ಮುದದಿ ಧೇಸಿಪ |
ಮುದ ಮುನಿಯು ಮತ ಉದಧಿಗೆ ಚಂದ್ರ || ೧ || ಪಂಚ ಬಾಣನ ನಿರಾ
ಕರಿಸಿ | ಪಂಚ ಪಂಚ ಕರಣವ ಸ್ವೀಕರಿಸೀ | ಪಂಚ ಮುಖನೆ ಪರನೆಂಬ
ವಾದಿಯ ಮತ | ಮುಂಚಿ ಮುರಿದನೆಂದು | ಸಂಚಕಾರವ ಸಿಡಿದು | ಸಂ
ಚರಿಸಿ ಅವರುಕುತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚ ದೊಳಗಿಹ್ಯ ಸರ್ವಜನ ಮನೋ
ವಾಂಭಿತವ ಗರೆದವ ನೀ ಮುನ್ನ ಪ್ರೇರದಂತೆ ಎನ್ನ || ೨ || ದೇಶ ದೇಶದಿ
ತವಕೀತಿಂ ತುಂಬಿ | ಸೂರ್ಯ ಪರಿವದೆಂಬ ವಾತ್ತೆ | ಲೇಸಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಾ
ಸುಜನರ ಮನ | ದಾಸೆ ಪೂರ್ಣೆಸು ವಶೀಷ ಫಲವ ನಿತ್ಯ | ಮಾ ಸರೋಜ
ರೀತ್ಯಾ ಮನ ಕೇಶಾ ಮರೀಶ ಮುಖರಿಗೆ | ಈಶರೆಸಿಸುವ ಶ್ರೀಕೃಕೇಶವ ವಿರ
ಲೇಶನೆ ದಾಸಾ ತುಂಗಾ ನಿವಾಸಾ || ೩ ||

ಅನಂತಾದ್ವಿತೀಕ

೩೫ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾರಟ—ಅದಿ ತಾಳ.

ಭೋಯತಿ ವರದೀಂದ್ರಾ | ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಯ ರಾಘವೇಂದ್ರಾ |
ಕಾಯ ನಿನ್ನ ಶಂಭಕಾಯ ಭಜಸುವರ ಕಾಯೋ | ತವಕದಿ ಚಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ ||

ನೇಮುವು ಎನ್ನಗೆಲ್ಲಿ | ಇರುವದು ಕಾಮಿಯಾದವನಲ್ಲಿ | ಭೂ ಮಹಾ ಮಹಿ
ಮಾನ ಪಾಮರನೊ ನಿನ್ನು | ನಾಮ ಒಂದೆ ಬಲ್ಲಿ ||೧|| ಕಂಡ ಕಂಡ
ಕಡಿಗೆ ತಿರುಗುತ | ಬೆಂಡಾದನು ಕೊಸಗೆ | ಕಂಡವರನು ಬಲು ಕೊಂಡಾ
ಡುತ | ದಣಕೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಡಿಗೆ ||೨|| ಮಂತ್ರವು | ನಾಸರಿಯು ಶ್ರೀ
ಮನ್‌ಮಂತ್ರಾಲಯ ಧೋರಿಯೆ | ಅಂತರಂಗದಲ್ ಸಿಂತು ವೇರಿಸುವ
[ಭಜನೊ] ಸಂತಾದ್ರಿಷ ಧೋರಿಯೆ ||೩||

ಅನಂತಾದ್ರಿಷ

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ಅನಂದಭ್ರೂವನಿ—ತಾಳ ವಕೆ.

ಎಂದು ಕರುಣಾದಿಂದ ಸೋಡುವಿ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ನಂದು
ಸಮಗ್ರಾಸಂದ ಸೀಡುವಿ || ಪಲ್ಲ || ಎಂದು ಕರುಣಾದಿಂದ ಸೋಡುವಿ |
ಸೋಂದು ತಾವದಿಂದ ಬಡಕ | ಬೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಂಡಸೆಂತೆಂದು ಫಾದಕೆ |
ಹೊಂದಿದವನ || ಅಸು ಪಲ್ಲ || ದೀನ ನಾನು ಧೇಸಿಸುವೆನೋ | ಅಂದಿನ
ಕಾಮ | ಧೇಸು ಸೀಸು ದಾಸಶಾರನೊ || ದಾಸದಲ್ಲಿ ಸೀ ದಾಸ ಕಾರಣ
ದಾನಿ ಸಿನ್ನಿಂದ ಓಸನಾಡಾ ದಾಸದಿಂದ | ಇನ್ನೇನು ಫಲವು
ದಾನ ಮಾಡೊ ದೀಸರೊಡಿಯ ||೧|| ಅಲ್ಲ ನಾನು ಜಲ್ಲಿ ಕೆಳಿ
ಸುವೆ | ಅಸಲ್ಪ ಸೀಸು ಕಲ್ಪವುಕ್ಕ ಕಲ್ಪನಲ್ಲವೆ || ಅಲ್ಪರಿಗೆ ಅಸಲ್ಪ ಫಲ |
ಅಕಲ್ಪಿತಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸುವರಿ | ಅಲ್ಪರಿವರನಲ್ಪರೆಂದು | ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೋ ವಿಕ
ಲ್ಪವಿಲ್ಲವೆ ||೨|| ಗುಣಿಯು ಸೀಸು ಅಣಿಯು ಇಲ್ಲದ | ಮಸುಫಳಿಯು
ನಾನು ಹಣಿಯೋ ಸೀಸು ಮಣಿಯೋ ಪಾಪದ | ಧಣಿಯು ಚಿನ್ನದ
ಖಣಿಯೆ | ಚಿಂತಾ | ಮಣಿಯೆ ನಿನಗೆ ಅ (ಎ) ಣಿಯು ಇಲ್ಲ | ಗುಣಿ
ಅನಂತ ಫಣಿಯ ಗಿರಿಯ ಧಣಿಯ ತೋರಿಸು ದಣಿಯಲೂರಿ ||೩||

ರಘುನಾಥ ವಿಶಲ

ಇ ಪದ—ರಾಗ—ತೋರಿಡಿ—ತಾಳ—ಶ್ರೀವಿಧಿ

ಗುಡು ರಾಘವೇಂದ್ರನೆ ಕರುಣೆ ಸೋಡಬಾರದೆ | ವೊರಿ ಯಾರಿ
ಗಿಡಲ್ಲೋ ಕರುಣಾ ಶರಣೆ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ವರಸಿದವರ ಸ್ವರೆವನೆಂಬ ಚಿರುಮು

ಸಿನ್ನದೆ ವರೇ] ಶರಣರ ಕಲ್ಪ ತರುವೆ ಎನ್ನಾಗ್ಯಕೆ ಮರಿತೆ || ೧ || ಕರವ
ಮುಗಿದು ನಮಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಬಾಯಿತೆರದೆ | ಇದು] ಸರಿ ಯೆನ್ನ ಮನಸು
ಲೇಶವಾದರು ಕರಗದೆ || ೨ || ಸತತ ಎನ್ನವ ಗುಣಗಳನು ಮನಕೆ
ತಾರದೆ | ನೀ ಬಂದು] ಸ್ವಾರೆಯೂ ರಘುನಾಥ ವಿಶುಲನ ಕೃಪೆಯು
ಬಾರದೆ || ೩ ||

ರಘುನಾಥ ವಿಶುಲ ಒಳ ಪದ—ರಾಗ—ದೇಶಿ—ತಾಳ ಏಕ

ರೋಗ ಹರನೆ ಕೃವಾಸಾಗರ ಶ್ರೀ ಗುರು | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪರಿ
ವಾಲಿಸೋ || ಪಲ್ಲ || ಸಂತತ ದುರುಂತ ಧ್ವಾಂತ ದಿವಾಕರ || ಸಂತ
ವಿನುತ ಮತ ವಾಲಿಸೋ || ೧ || ವಾವನ ಗಾತ್ರ | ದೇವ ವರನೆ ತವ |
ಸೇವಕ ಜನರೋಳಗಾಡಿಸೋ || ೨ || ಘನ್ನ ಮಾಹಿಮ ರಘುನಾಥ ವಿಶುಲ
ಪ್ರೀಯಾ | ನಿನ್ನರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸೋ || ೩ ||

ಧನ್ನಂತರಿ ವಿಶುಲ ೨೬ ಸುಭಾದ್ರಿ (ಇ) — ರಾಗ — ಭೃರ್ವಿ — ಧ್ವನಿ ತಾಳ.

ಗುರು ರಾಯ ಮಹಾರಾಯ ಗುಣಪೂಣಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಧೊರಿ
ಯೆ ಕಾರುಣ್ಯಸಿಧಿ ಸುರ ತರುವೆ | ಮರುತಾವತಾರ. ಮಧ್ಯ ಮುಸಿಯ
ಭಜಕ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ | ಧರೆಯೋಳು ಪಾಮರರಸ್ಯ ಉದ್ದರಿವ ಮಂಹಿಮ | ವರ
ಮಣಿ ಕಾಮಧೇನು ಶರಣ ಹೊಕ್ಕವರಿಗೆ | ಸ್ವೇರಿದ್ವ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು ಜಗದಿ
ಕೇಶೀ | ಧರಣಿ ವಾಲಕ ಶ್ರೀ ಧನ್ನಂತರಿ ವಿಶ್ವಲ | ಹರಿಯ ಜರಣಧೇನಿಪ
ಮಹ ಪರತರ ಯತಿ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ || ೧ ||

|| ಮಟ್ಟ ತಾಳ ||

ಲೋಕ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ನೀ ಕೊಡುಪಯೋ ವರವ | ನೇಕವಾಗಿ ಮಹ
ಸಾಕಾರ ಕರುಣದಲ್ಲಿ | ವಾಕು ಲಾಲಿನು ಗುರುವೆ ನಾ ಕೇಳುವೆನಂದು |

ವಿಕ ಬುದ್ಧಿಯ ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀಕರ ಶ್ರೀಧರನ] ಸೇಕವಾಗಿ ತುತ್ತಿವ ನಾಕ
ಜನರ ಸೇವಿ | ಸೇ ಕರುಣಿ ನಿತ್ಯ ಸಾಕುವ ದಿನಿತೆಂಬೆ] ಲೋಕ ವಾಲಕ
ಶ್ರೀ ಧನ್ಯಂತ್ರಿ ವಿಶುಲ ಸಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಗುಣ ಪ್ರೀಯ [ಪೂಣ್ಯ] ಗುರು
ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯ || ೭ ||

|| ಶ್ರವಿಡಿ ತಾಳ ||

ಸಾಧನವನು ಕಾಣಿ ಈ ಧರೆಯೊಳು ಪೂಣ್ಯ | ಬೋಧರಾಯರ
ದಿವ್ಯ ಕರುಣಾವೆ ಹೊತ್ತುಂ | ಸೇವಯವನು ಮಾಡಿ ನಿತ್ಯಾಸುಗ್ರಹ
ಮಾಷ್ಟ | ರಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಿಮೃದ್ಧಿ ದಿವ್ಯ | ಪಾದ ಸೇವಿಯನಿತ್ಯ
ವಾವನ್ಯ ಮಾಡಿ | ಸೋದವಿಪ್ರಮಾ ಜಗನೊಂದಿ ಗುರುವೆ | ವಾಧವ
ಮಹ ಮಹಿಮಾಶ್ರೀ ಧನ್ಯಂತರಿ ವಿಶಲನ್ಯ | ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥ ಸದ್ಗುಣ
ರಾಘವೇಂದ್ರ |

|| ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ ||

ಗುರುವೆ ಶದ್ಗುಣ ದನ್ಯ ಕರೆಲು ಹೊಕ್ಕೆನು ಸಿನ್ಯ | ವರಿಪಾಲಿಸೊ
ಮುನ್ಯ ವರಿತವನುಗ್ರಹವನ್ಯ | ಮರೆಯಲಾಗದು ಯಿನ್ಯ ವರ ದಯ ವರಿ
ಪೂಣ್ಯ | ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆವವನನ್ಯ ಎರವು ನೋಣ್ಯದೆಚನ್ಯ | ಹರಿ ಭಕ್ತು
ಗ್ರಗಣ್ಯ ವರ ಮಧ್ಯ ಮುನಿಯನ್ಯ | ಸ್ಥಿರದಿ ಭಜಿವ ಪೂಣ್ಯ ವರತರ
ಗುಣಗಣ | ವರಿಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಶರಣ ಕರುಣಾಭಿ ವರಪ್ರದ ಶ್ರೀ
ಧನ್ಯಂತರಿ ವಿಶಲನ್ಯ ನಿಜ ದಾಸ | ಶಿರೋ ಮಣಿಯೆ ಸವೋ ಧೋರೆಯೆ
ಶಾಶ್ವತ ಫಲದ || ೪ ||

|| ಅದಿ ತಾಳ ||

ವರ ಪ್ರಹಲಾದ ನವತಾರ ವಾತ್ಸಸಮುನಿವಯ | ದೇರಜನೆ ಅವತಾರ
ವರಯೋಗಿ ಜನಿಸಿ | ಧರೆಯೊಳು ವಿಸ್ತೃತಿಸಿ ಮಹಿನೆ ತೋರಿಲು | ಧೃರಿಸಿ
ಸಜ್ಜನರನ್ಯ ಮೆರದು ಪರಮ ಸುಖ | ತ್ವರಿತದಿ ತೋರಿಕೊಟ್ಟಿ ಗುರುವರ

ಗುಣವಯ್ರ | ಸುರಮುನಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ | ನರನ ನಾರಥಿ ಶ್ರೀ ಧನ್ಯಂತಿ
ವಿಶಲನ್ನ | ಕರುಳ ಸೀಕ್ಕಿಸಿ ತಕ್ಷಣದಿ ಉಚ್ಛರಿಸುವ || ೫ ||

|| ಜತ್ತೆ ||

ಆನಂದ ಮುಸಿಯಂದ ವಂದ್ಯ ಶ್ರೀ | ಧನ್ಯಂತಿ ವಿಶಲಗೆ ನಮಿಸುವ
ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ನಮೋ ನಮೋ || ೬ ||

ಕನಕದ್ವಿ ವಿಶಲ ಅಂ ಸುಳಾದಿ (ಖ) ಧ್ಯಾವತಾಳ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯಾ ಮಹ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ಪ್ರೀತ | ಶ್ರೀಮ
ದಾರಘವ | ವ್ಯಾಸ ಸಂಕಲನಾಷಣ್ಯಾಕಾಶ | ಭೂರ್ಣಾ ಪ್ರೀತಿಹ ಶೇಷ ಪ್ರಕ
ಲ್ಲಾದ ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸಿಂಹನಾಗಿವೇಲಿದು | ಸೇವುದಿ ದ್ವಿತೀಯ ಯುಗದಿ
ರಾಮನ ತಮ್ಮಸೇನಸಿ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ | ಸೀಮರಿಯಾದಿ ತೋರಿ ಬಲರಾಷು
ಸೆಂದು ಕೃಷ್ಣ | ಭೂಮಿಯೊಳ್ಳ ಕಲಿಯುಗದಿ ವ್ಯಾಸರೂಪ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ರೆಂಬ | ಅವೋಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿ ಈ | ಭೂಮಿ
ಸುರರ ಕಾಯ್ದಿ ರಾಮ ಭಜಕ ಹಸುಮ | ಭೀಮನೆ ಮಧ್ಯಾಭಾಯಾ
ಮಹಾ ಮುಸಿಗಕ ವಂಶದಿ | ಸ್ವಾಮಿಗಳೇನಿಸುತ್ತ ಈ ಮಹಾಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ |
ಸ್ವಾಮಿ ಸಿಮೃದಿಂದೆ ಸುಮಹದ ವೃಂಡಾವನದ | ಆ ಮೂಲಾಗ್ರದಲ್ಲಿ
ಅಣು ಮಹಂತ್ರಾವಾಸಂತ ವಿಶ್ವದಾಸ್ಯ ಕೂಟ | ಶ್ರೀ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ
ತುಯಾ ಶಿರದ ಮೇಲೆ | ರಾಮ ವಿಶ್ವಾದಿ ಸುರರು ತೆನೆ ಕಂಕಣದಿ ಖಣಿ
ಗಳು | ಆ ಮಹಾ ಘೃದ್ದೇಶದಿ ಪಿತಾದಿಗಳು ಈ ಸೇವುದಿ ಕೆಳಕಂಕಣದಿ
ಗಂಧವರು | ಈ ಮಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿತಿಪರು ಪೀಠಾದಲ್ಲಿ | ಸ್ವಾಮಿ ಕಮಲ
ನಾಭಾದಿ ಯತೀಗಳು | ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾಸರಿಹರು ವೇದಿಕದಿ ವಾರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ |
ಭೂಮಿ ಸುರರು ಅಂಗಳದಿ | ಶೀಮೆ ರಾಯರು ಅಸೇಕ ಶಾಖಾನ್ತ | ರೋ
ಮಾಂಚನರಾಗಿ ಕ್ಷೇ ಎತ್ತಿ ತುತ್ತಿಪರೋ | ಶ್ರೀಮಂತ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಂ

తయారమి । శ్రీమంత కనకాది వితల । నీ మరేబుచే జ్ఞాన
శుద్ధియ । నీయో ॥ ८ ॥

॥ మట్టి తాళ ॥

ఒందు యుగదల్లి నారసింహ గిరియల్లి । ఒందు ప్రేగుతిరలు
నారద ముని ఆగ । వందిసి కేళిచెను ప్రచల్లాద చెలయ చరియ ।
ముండె ఆగఃపదెల్ల తిఁసి తాపిబ్యరు । ఒందుచెసిదరు దక్కుణ లుత్తర
దల్లి । అందిన కురుహుగళు తిఁచు ఆనే । గుందిస్మేళదల్లి ప్రేరిద
వ్యాసమునియి రాఘ । వేంచ్చ రేంబొ రూపదల్లి । తండె శ్రీ
కనకాది వితలన చరణాబ్జ । చ్ఛంష్ట కురుణ వాత్రరాగి బాణిద
రయ్య ॥ ९ ॥

॥ రూపక తాళ ॥

ఇవర సందరుతన గోకుల కండంతే । ఇవర ప్రచ్ఛినీ భూ
ప్రదక్షిణీ । ఇవరిగే అభిషేఖ । గంగాస్నాన ఇవర కైముచ్చే నాము
గంధాక్షతే కుసుమ । ఇవర వసనలంకార ఆసంతన ఘనసేవ । ఇవ
రిగే ధూపాత్మ ఆజ్ఞాన పరిధార । ఇవరిగే ఏకాత్మ సమత్ర హరి
మంత్రి । ఇవరిగే స్నేహేయ ఆసంత యజ్ఞఫలా । ఇవర హస్త ప్రకూలనే
సుబ్రహ్మణ్యాచేసరి । ఇవరిగే మంగళారుతి తాంబూల చక్కుణవు ।
ఇవర మంత్రాక్షతి ఫల కైవల్యివు । ఇవర అంతయామి రఘుపతి
కనకాది వితల నిరంతరా నివరిసి కైకొండు యివరిండలి కొడువ
॥ १० ॥

॥ రుంపి తాళ ॥

కృదోఎల్ల చక్కదలి పైచ్ఛ్య వృత్తికేయలి । శుద్ధ పాదోద
కది అమ్మయి మహోల్లు శంఖవధిపతి సోఁఁ । సిద్ధాంత విచిత్రక్ష

ಗಡೆ ಮಂಗಳಾತೀರ್ಯಲಿ | ಇದ್ದು ಹೊಳೆವನು ಇಡೆ ಸಾಫಿನದಲಿ
ಭಾಗೇವನು | ಪಡ್ಡ ಉಚ್ಛಾಟಿನ ಮಂತ್ರದಲಿ ವಾಯುದ್ವಿಲ್ಲಿ | ಮುದ್ರಿ
ನಾರಾಯಣದಿ ಸಹಸ್ರೋಲ್ಲು ಆಕಾಶ | ಕ್ಷೇದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿದ್ದೇ ರೋಗ
ಭವ ಭೀತಿ ತತ್ತ್ವಬ್ರಹ್ಮ | ಪಡ್ಡ ಪತಿ ರಾಘವನು ಕನಕಾದಿ ವಿರಲೇಕ |
ಸಿದ್ಧ ಸಿದ್ಧ ಶಾಂತಿವ್ಯಾಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ || ೪ ||

|| ಶ್ರವಿಡಿ ತಾಳ ||

ಸಿರಿ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯರ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹವ | ನೇರಿ ಪೂರ್ಣೇಸಿ ತುತ್ತಿ
ಪದು ತಿಳಿದು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ | ವಾರಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತೋರುವ ವಿಶಾಲ
ಯದಿ | ಉರವ (ಮೇರನ) ಮುಖ ಆಜಾನು ಬಾಹ್ಯ | ನೇರಿ ನಗುತಾ
ಲಿದ್ದು ತವಗ್ರೇವ ಮುನಿಯಂತೆ | ತೋರಿ ದಕ್ಷಣಹಸ್ತ ಜವವಾಲೆ ದೃಢ
ವಾಗಿ | ನೇರಿಸಿಹ್ಯಾರು ಎಡದ ಜಾನು ಮೂಲಿಯಲ್ಲಿ | ಸಿರಿ ಮುದ್ರಿ ದ್ವಾದಶ
ನಾಮ ಧರಿಸಿ ತುಲಸಿ] ಮೇರವ ಕಮಲಾಕ್ಷೇತ್ರ ಅಕ್ಷತಿ ಧಾರ್ಕ ಅಂಗಾರ ಶ್ರೀ
ಗಾರ] ಭರದಿ ಉಡುವ ಕೌಪಿನ ವಸನ ದಂಡ ಕಮಂಡಲ ಎಡಬಲ ಶು |
ಪರಿ ತೋರಿ ಶಿಷ್ಟ ರಿಗೆ ದರಿ ಸವೋಽತ್ಮಮನೆಂದು | ನೇರಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶ್ರೀ
ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ವಚನ] ಪರಪೂರ್ಣೇಸಿ ತಿಳಿದು ಸದ್ಗ್ರಂಥ ನಿಮಿಷಿ
ತಾಪು | ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ತುಯಾರ ಎಮ್ಮೋಲಗೆಂದು | ಕುರಿತು ವಂ
ದಿಸಿ ನಾಜ್ಯಸ ಪೂರ್ವಕ ಹಂಸನ್ನು] ಕರುಣಾ ಪಡೆದು ಸುಖವನಿಪ್ಪ | ಗುರು
ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಶು ರೀತಿ ಯಲಿ ಸೀನು | ಅರಿತು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರ
ಂಚಿಸೋ | ಓಂ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಯನಮೃಂತ್ಯಾತ್ಮೋ ವಂಬಂತೆ | .ನೂರೆಂಟು
ಜಪಗ್ರೇದು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷಿ ದಶವಸಿತ್ತು | ಸಿರಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಪ್ರೀತೋ ಭವತೆಂದು
ವಾರಿಧಾರಿಯಸೀಯೆ ಕನಕಾದಿ ವಿರಲನು | ಪ್ರೇರಿಯುತಲಿಹ ರಾಘವ
ವೇಂದ್ರರ ವೋಳಗಿದ್ದು || ೫ ||

|| ಅಟ್ಟತಾಳ ||

ಬಂದು ವ್ಯಂದಾವನ ಕಂಡರೆ ಫಲ ಉಂಟು | ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದಿನ
ಒಂದೇ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ | ವ್ಯಂದಾವನ ವಾಡಿ ಬರೆದು ಪೂಜಿಸಲಿನ್ನು |

ತಂದೆ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪೋಳದು ನಮ್ಮ | ದಂಚುಗಳ ಕಳಿದು ಧನವು
ಅಯು ಸಂತಾನ | ಮುಂದಿನ ಗತಿಗೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಧ್ವನ ಬಲವಿತ್ತು | ಹಿಂದೆ
ಮುಕುತಿ ಕೊಟ್ಟ ಪತಿತಗೆ ದಯವಾಡಿ | ಭಂದಾಗಿ ಸೃಪಗೆ ಅನ್ವಯ
ಸಿತ್ತುಂಬರವಲ್ಲಿ | ತಂದು ತೋರಿದ ರತ್ನದ ಸರಾಗ್ನಿ ಕುಂಡದಿ | ನೊಂದು
ಬಿಸಲೊಳು ಬರುವ ವಿಸ್ತರ ಕಾಯ್ದು | ಅಂದದಿ ಹಡಿಯಲು ಜಲತೋರಿ
ವಥದಲ್ಲಿ | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ವಾವಿನ ಹಣಿನ ರಸ | ದಿಂದ ಕೂಸಿನ
ತೋರಿ ಗಂಧ ವಾಹನ | ನಿಂದಾಯ (ಮ) ತಿವಾತಿ? ಸ್ವೇವೇದ್ಯ | ದಂದಾದಿ
ಜನರಿಗೆ ತೋರಿ ಶುಚಿಯ ವಾಡಿ | ಅಂದಿಂದು ಮುಂದೆ ಸಹಿತಯಿವೆ
ಗುರುಗಳು | ನಿಂದು ಕಾಯ್ದರು ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಮ್ಮ | ಕಂ
ದವರ ಜನಕ ಶ್ರೀ ಕನಕಾದ್ವಿ ವಿಶಲನ್ನಾ | ಸಂದ ಕ್ರಮ ಸುರಮ್ಮನು
ಪೈಂದಿದ್ದೆತಿವರರು || ೬ ||

|| ಆದಿ ತಾಳ ||

ಸಂತಾನ ಸಂಪದ ಆಯು ವಿದ್ಯಜ್ಞಾನ | ಇಂತು ಕೃಷ್ಣನು ರಾಮು
ಧನ್ಯಂತ್ರಿ ಹಯಗ್ರೀನ | ಎಂಥ ವಾಯು ಭೂತ ಬಿಡಿಸುವ ನರಸಿಂಹ |
ಸಂತತ ಹಸನಮನು ಶ್ರವಣದಿ ಯಿರುತಿಪ್ಪ | ಕುಂತಿ ಸುತನು ಪೂರ್ಣ
ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವನು | ಗ್ರಂಥ ವಾತದಿ ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರ ಕರುಣವು |
ಪಂಥವಾಡದೆ ಪರಶಾಖೆ ಮತಷ್ಠರು | ನಿಂತು ಕೃಮುಗಿಮುವರು ಸರ್ವ
ಜನರು ನೋಡಿ | ಮುಂತಿ ಅಗುವುದಕ್ಕೆ ಪತ್ರವ ಬರಿಸಿಟ್ಟು | ಸಂತಾನ
ತೋರಿದರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ನರಸಿಂಹ | ಕಂತು ಜನಕ ನಮ್ಮ ಕನಕಾದ್ವಿ
ವಿಶಲೇಶ | ಎಂತು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ಚರಿಪರೋ || ೭ ||

|| ಜತಿ ||

ವಂದೇ ವೃಂದಾವನದಿ ಉಭಯ ಮೂರುತಿ ಕಂಡೆ | ತಂದೆ ಕನ
ಕಾದ್ವಿ ವಿಶಲನ್ನ ಕರುಣದಿ || ೮ ||

ಶ್ರೀ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ

ಶಂ ಪದ—ರಾಗ—ಭಾಷಾಳಿ—ತಾಳ ರ್ಯಾಂಪೆ

ಎಂಬ್ಯು ಗುರುವೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು | ಏಳಿಯ್ಯು ಗುರುರಾಯ ಏಳಿಯ್ಯು
ಶುಭಕಾಯ | ಏಳು ಮಹಾರಾಯ ಏಳು ಎನ ಜೀಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಶೀಲೇ
ನಿನ ಭಕ್ತರು ಸಾಲು ಸಾಲುಗಿ ಸಿಂತಿಷ್ಟೆರು || ಉವ. ಪಲ್ಲ || ಉದ
ಯಾದಿ ಕೃಂಗಡಲಿ ಉಮಣಿನು ಭಾಸ್ಮರವು | ಸದಮಲ ಬುಧರೆಲ್ಲ ಮುದ
ದಿಂದಲೆನ್ನು | ನದಿಯ ಸ್ವಾನವ ಮಾಡಿ ಉಮಕ ಪ್ರಪ್ನಗಳಿಂದ | ಸದನಕ್ಕು
ತಾವ ಬಂದು | ವಮಮನಾಭನ ಘಜಿಸಿ | ಪಾ] ದೋಷಕವನೆ ಧರಿಸಿ |
ಸದಯ ನಿನ ವಾದ ಸಂದುರುಶನಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ರೊ || ಗ || ನಿತ್ಯ ಭಜಿ
ಸುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ಸೂರಿತು ಎಂದು | ಚಿತ್ತ ಶುದಿಯಲಿಂದ |
ಉತ್ತಮಾ (ಆರಘಣಗಳು) ಅರಘಣಗಳು ತಮ್ಮ ಸೇತ್ತಿಯೀಂವೈತ್ತು |
ಸುತ್ತು ಸಂದಹಿಯಿಂದ | ಜತ್ತಾಗಿ ಸಿಂತಿಷ್ಟೆರು | ಉತ್ತಮಾಸಿನ ನಿದಿರ
ಹೊತ್ತು ವಿಾರ್ಯಾಯ್ಯು | ತೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಿರು ವಾದ | ಪತ್ತಿ ಬೋಧಿಸುವರು|
ಚಿತ್ತಕ್ಕ ತಂದು ತ್ವರಿತದಿ ಷಳು || ಅ || ವಿಮತಾದ್ವಿ ಕುಲಿಶನೇ ವಿಮಲ
ಗಾತ್ರನೆ ಷಳು | ನಮಿವ ಜನರಾಧಾದಾತ ದಿವಿಜದುರುನುನೆ | ಪ್ರೇಮ
ವಾರುಧಿ ಷಳು | ತಾಮರಸಾಂಬಕನೆ ಷಳು | ಶ್ರೀರಾಮ ವಾದ ಭೃಂಗನೆ
ಷಳು | ಗೋಮತಿ ಕುಮುದ | ಸೋಮವಾಂದ್ರನೆ ಷಳು | ಯಾಮ ವಿಾ
ರಿತು ಪಿಶ್ಚನಿಯಾವುಕ ಮೂತನೇ | ನಾಮ ಗಾಯನ ಲೋಲ ರಮಾ ಪಲ್ಲ
ಭನ ಪ್ರೀಯ ಗುರು ರಾಜವಯು || ಇ || ಮೋನಿ ಕುಲರನ್ನ ಮಾನನಿ
ನಿಧಿಯೇ ಎನ್ನ | ಬಿನ್ನಪವ ಕೇಳಿಯ್ಯಾ ಜೀಯಾಯ್ | ನಿನ್ನ ಬೋಧಿಪ ಕಸ್ಯ
ಜನರುಂಬಿ | ನಿಸ್ಮಿಂದ ಸೀನು ಚನ್ನಾಗಿ ಷಳು | ಮುನ್ನ ಮಹಾ ಕಾಯಣ
ಗಳು ಘನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿರ್ಯುವು | ಎನ್ನ ನುಡಿ ಈಗ ಚನ್ನಾಗಿ ಮನದಿ ತಂದು]
ಮನ್ನಿಸಿ ಪ್ರೇರಿಯೋ ಧಾರಿಯೇ || ಅ || ದಾತ ಈ ಜನ ಜಾತಿ ಸಾಕಲಾ
ರವೆ | ಸೋತು ಮಲಗಿದೆಯಾ | ವಾತಕಾಂಬುಧಿ ಪ್ರೋತನೇ | ಮಾತ
ರಿಶ್ವನ ತಾತ ಸೀತಾನಾಧನ ವಾದ | ಪಾಥ ಭವ ಯಮಗೃದಲಿ ಸಂ] ಜಾತ

ವಾಗಿಹ್ಯ ಸುಧಾ । ಹೀತ ಕಾರಣ ಮದಸಂಭಳತೆಂ ಮಲಗಿದೆಯೋ ।
ಪೂತನ್ನಾಧನೇ * ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ರುತ ಲನ । ದೂತ ನಾನೆಂಬ ಗುರು
ವಿಂದ ಮಲಗಿದೆಯಾ ॥೫ ॥

* ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ರುತ = ಇವರು ಕೋಸಿಗಿ ಆಚಾರ್ಯಾ
ರೀಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರಿಮೋದಿವವರಲ್ಲಿ. ಇವರ
ತಂದೆಗಳೂ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುಸೃಂಗಳಾದರೂ ಪಕ ಪ್ರತ್ಯ ವಿಷಯ ಬಹು ಪೀಠಿ
ಯಿಂದ ನಾಕಿ ಸಲಹಿದರು. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಉಡಾಳರಾದರು
ಮಾಡುವುದೇನೆಂದು ತಂದೆಗಳು ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜರನ್ನು ವಾರಧಿಸಿದರು.
ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪ್ರಭುಗಳು ಶಾಂತ ಮಾಸ ವರಮಾಳಕ್ಕೆ ಉ
ವೃತ ದಿವಸ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತೇಜೋರೂಪದಿಂದ ಸಂದರುಳನ
ವಿತ್ತತರು. ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾಯಾದಂತಿ ಮಾರನೇ ದಿನ ಭಾಗ
ವತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರು ಈ ರೀತಿ ಅನು
ಗ್ರಹಿಸಲು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಂಡಿತ ಶ್ರೀಷ್ಟರಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಸುಪ್ರಯ್ಯಾತರಾದರು. ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀ
ಗೋವಾಲದಾಸರ ವರಂವರ ಬಂದ ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ
ದಾಸರು (ವತ್ತತ ತಂದೆ ಗುರು ಗೋವಾಲ) ಪಿತಲ ಇವರಲ್ಲಿ “ ಗುರು ಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಶ್ರಲ್ ” ರೆಂಬ ಅಂಕಿತ ಪಡೆದ, ಅವರೋಕ್ಷಿಗಳಾದರು. ಶ್ರೀ
ಗುರು ರಾಜರು, ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂದರುಳನ ವಿತ್ತು
ಸ್ವರ್ಪತ್ತರನ್ನು ಉದ್ದಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮತ್ತು
ಅನೇಕ ಮಹಾ ಮಂಬಿನೆ ತೋರಿ ಇವರು ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜರ
ಅನೇಕ ಪದಗಳನ್ನು ಇತರ ನೂರಾರು ಪದಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ವಿಜಯ (೩) ಸಂಧಿ ರಚಿಸಿರುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಕತದಲ್ಲಿ:-

೧. ಭಾವಾತ್ಮಾ ಸಂಗ್ರಹ. ೨. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಾ.
೩. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾತ್ಮಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ಪಂಚ ಭಗದ್ವಾಪೀ ವರ
ವಾಗಿ. ೪. ಪರಾವರ ತತ್ವ ದೀಪೀಕಾ. ೫. ವ್ಯಾತ್ಸಃ ಸಂಕಲ್ಪ

೪೨. ಸುಳಾದಿ [ಒ] ರಾಗ—ನಾಟೆ—ಧ್ವನಿ ತಾಳಿ.

ಆದಿ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹ ಅದಿತೀಯ ಸೋಬ್ಬಿ] ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ಳೊ ಸ್ವನ್ಯಕರ್ತೆ ನಾಮದಿ | ಸಾಧಿಸಿ ಬಂದನು ಅವನಿಗೊಬ್ಬಿ | ಸೋದರ ಸ್ವನಾಂಬಿಕ ನೇನಿಸಿ | ಮೇದಿನಿ ಚೋರನಾಗಿ ಹತನಾದನು] ಆದಿ ಶೇ ಷಾಂಶನು ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ವಾಯುತನುಜ ತಾ | ನಾದ ಪ್ರಹಾಳಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ

೧. ಸ್ವಾನ ಸುಕಲ್ಪ. ೨ ವ್ಯಾಣಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತ ಕಲ್ಪ ೩. ಗೀತಾರ್ಥ ವಿವರಣ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮಂತಾರುಲಯ ಪ್ರಭುಗಳ. ೪. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕರಾವಲಂಬನ ಸ್ತೋತ್ರ. ೫. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ದಾರಿದ್ರ ಭಂಜನ ಸ್ತೋತ್ರ. ೬. ರಾಘವೇಂದ್ರಾಷ್ಟ್ರಕ. ೭. ಅಷ್ಟಾಕ್ಸರ ಮಂತ್ರ. ೮. ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸಮರ್ಪಣ ಸ್ತೋತ್ರ. ೯. ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜ ತಿವಾದ ಹೊಳಿ ಸ್ತೋತ್ರ. (ರಧೋದ್ಧಾತ ಪೃತ್ತ) ೧೦. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಂಬಾ ವಣಿನ. [ಭೂಜಂಗ ಪ್ರಯಾತವ್ಯತ್ತ ೧೧. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಾಷ್ಟ್ರಾಯ್ ೧೨. ಗೀತಾ. ೧೩. ದಾರಿದ್ರಹರಣ ರಾಘ ವೇಂದ್ರ ಸ್ತುತಿ. ೧೪. ಶತ್ರುವಿಧ್ಯಂಸನ ಸ್ತೋತ್ರ. ೧೫. ಶ್ರೀ ರಾಘ ವೇಂದ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಮಾಲ್ಯ. ೧೬. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅಷ್ಟಾಕಾ. ೧೭. ಸರ್ವಕರ್ಮ ಸಮರ್ಪಣ ವಿಧಿ. ೧೮. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಅಶ್ವಧಾರೀ ಸ್ತೋತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತ. ೧೯. ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸಹಸ್ರ ನಾಮಾ ವಳಿ. ೨೦. ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಗುರುಸ್ತೋತ್ರ. ೨೧. ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಗುರುರಾಜ ಮಂತ್ರ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇವುಗಳ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಇವರು ಮೊದ್ದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ದೇವಾಂಶರು ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಜರ ಮಹಾ ಭಕ್ತರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಸುಮಾರು ಉ ಸೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉಪದ್ರ ವರ್ವಿಲ್ಲದೆ ತಕೆ ಗೆಳಿಂ ರೌದ್ರಿ ಸಂ || ಅಶ್ವೇನವದಿ ಪ್ರತಿಪದೆ ಮಧ್ಯಾನ್ನು ಅಗಂಟಿಗೆ ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅದೇಕಾಲ ಸಂದರುಶನ ವಿಶ್ವ ಪರಶೀಳೆಕಕ್ಷೆ ತಿರಿಂದರು.

ಪಾರಾಣಾವೇಶದಿಂದ । ಸೋದರ ಜೀವಾಂಶ ಅಪಾನಾವಿಷ್ಟ ನೆ । ಹಾಲ್ಲಿದ ನಾಮಕ ಮಿತ್ರಾಂಹ್ಯಯ ಸೂರ್ಯನಾಮ ಕ । ಹಾಲ್ಲಿದ ವ್ಯಾಸಾವೇಶದಿಂದ । ಮೋದದ ಸೋನಾಂಶೋದಾನಾ ಯುಗನು । ಹಾಲ್ಲಿದನಾಮಕ ಸಂಭೂತ ನಾದ । ಆದಿ ಗಣವ ಸವಾನಾವೇಶದಿಂದ । ಆದರ್ಥೀವರೀ ದೃಕ್ಕ್ಯನ ಪುತ್ರರೀಸಿ । ಮೇಡಿನಿ ಸುರ ರುದ್ರರಿಸ ಗೋಸುಗ । ಆದಿಸ್ವೀವ ನಾರಾಯಣನೆ ತಾ ಅ । ನಾದಿ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವ ಜನಾಧಿ ಕಾರಣ । ನಾದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸುಗುಣ ಪೂರ್ಣ । ವೇದಪುರಾಣದಿ ಶೈಲಿ ಜಡ ಚೀತನೆ ಜಗಕೆ । ಆಧಾರ ತಾನೊಬ್ಬ ಹೆರಿಯೆಂಬೋಽಜ್ಞಾನವ । ಬೋಧಿಸಿ ಬೋಮ್ಮ ಶ್ರಿಪುರಾರಿ ಸುರರು ಹರಿ । ವಾದ ಸೇವಕರೆಂದನುದಿನ ತಿಳಿದು । ವಾದಾದಿ ವಾದಿಗಳ ಜಯಸಿದೆವರ । ವಾದ ಭಜನೆ ಗೈದು ಕರುಣಾ ಪಡೆದು । ಆದಿ ಗುರುಜಗನಾಷಿಧ ವಿಶಲನ್ಯ । ಆದರದಿ ಭಜಿಸಿ ಮೋದಸ್ಯೇದಬೇಕು ॥೮॥

ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣ—ಮಟ್ಟಿತಾಳ

ಅಸುರರ ಜನ್ಮದಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಇವರಿಗೆ । ಶ್ವಸನನ ಆವೇಶ ಸುರರಾ ವೇಶ ಬಲದಿ । ಅಸಮಚ್ಛಾನ ಭಕ್ತಿ ಪಿರಾಗವು । ವಸುಧಿಯ ತಳದಿ ದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ । ಪಸರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಭಿಯೆಂದದಲ್ಲಿ । ಮಿಸುಪಡಕಿದೇ ಕಾರಣವುಂಟು । ಬಿಸಿ ಜಾಂಬಕ ಹರಿ ವೇಳಿದ ಇವರಿಗೆ । ಅಸುರೀಶ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪನಲ್ಲಿ । ಶಿಸು ಭಾವದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಪ್ರೋಗರಿ । ಪುತ್ತಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತಾದ ಬಸರದೆ ನೀವು ಪ್ರಹಾದಾ । ದೃಷ್ಟಿಯ ಮಾರ್ಪಿನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ರೆಂದು । ಉಸರಿದ ವಾಕ್ಯವು ಪ್ರವಾಣ ಸಿದ್ಧ । ವೈಸನದಲ್ಪಿವರು ಹರಿ ಯಿಂದಲಿ ಮನತ್ತೆ । ಬಿಸಗೊಂಡರು ಹರಿಯಾ ಅಸುರನ ಪಶ್ಚಿಯಾ । ಬಿಂಗಿಳಿಳಿ ಪುಟ್ಟಿಂದು । ವಶವಲ್ಲಪೋ ಸ್ವಾಮಿ । ಕುಸುಮನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಅಸಮ ಲೋಕದ ಸುಖ । ಎಸಗದು ಎಸಗದು ವಸುಧಿಯ ತಳದಿ ಎಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ । ಮುಸುಕುವದಚ್ಛಾನ ದುಃಖ ಭವದಲ್ಲಿ । ಕಸವೀಸಿ ಗೊಳಿತ ಜ್ಞಾನವ ನಿಗಿ । ಬಿಸಿ ನಿಲಯನೆ ನಿನ್ನ ದರುಶನ ವಿಲ್ಲದೆ । ಅಸು ನಿಲ್ಲಿನ ಬಗೆ ಯಾವದು ವೇಳಿಂಬಾ । ಶಶಿಧರ ವಂಧ್ಯ ಗುರು ಜಗನಾಷಿಧ ವಿಶುಲ ನಮ್ಮ । ವೈಸನವನು ಕಳೆದು ಸುಖವನು ಸೆಲಿಸೊ ॥೯॥

ರಾಗ—ಕಾಂಚೋಧಿ—ತ್ರಿವಿಡಿ ತಾಳ.

ಭಕುತರ ವಾಕ್ಯನ ಲಾಲಿಸಿ ತಾನಾಗ | ಲಕುಮಿರಮಣ ಸೀ ಕರಿ
ನುಡಿದನು | ವಿಕಳ ಹೊಂದದೆ ನೀವು ತ್ವರಿತದಿ ಧರಿಯೋಳು] ಸಕಲರು
ಜನಿಸಲು ಮುಸುಕದಜ್ಞಾನ | ಲಕುಮಿ ಭೂಮಿಯ ಸಹಿತ ಇರುವೆನು
ನಿಮೇಷ್ಟು | ವ್ಯಕುತ ಸೆಸಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪರಿ ಮಹಿಮವ | ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವೆ
ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಸಿಪ್ಪನು ಸತತ | ಕಕುಳಾತಿ ಯಾಕಾಸ್ನ್ಯ ನಡಿರೆಂದು ಹರಿ
ಯಿಂದ | ಉಕುತ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ದಿತಿಜನಲ್ಲಿ | ಸುಕೃತಿಗಳೈವರು ಉದಯ
ವೈದಿದರಾಗ] ಮುಕುತಿ ದಾಯಕ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ವಲನೆಂಬ |
ಭಕುತಿ ಪೂರ್ವಕ ಜ್ಞಾನ ಪೃಥ್ವಿ ಐದಿದರು || ೫ ||

ರಾಗ—ಅರಬಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ.

ಸಿರಿಯ ಪ್ರಲ್ಯಾದನ್ಯ ಕರೆಯ ತೊಡಿಯ ವಾಯ್ಲೆ | ಇರಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿ
ನಿಮ್ಮ, ಗುರುವೇನು ಹೇಳಿಂನೆ] ಮರಿಯಾದಿ (ಮರೆಯದೆ) ಎನ ಮುಂದೆ
ಅರುಹು ಎನಲು ಚಾಲ | ಕೆರಿನಗೆ ಮುಖದಿಂದ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ |
ಹರ ಬೊಮ್ಮ ಮುಖರೆಲ್ಲ ಪರಿವಾರ ಭೂತರು [ವರರು] ಅರಿದಿನ್ನೆ ಎನ್ನ
ಯಾಗ್ಯ ಸರಸಿಜ ಜಾಂಡಕ್ಕೆ | ಅರಸು ತಾನಾಗಿದ್ದ ಇರುವದೇ ಜೀತನ |
ತರುವಾದಿ ಜಡಮಯ ಸರ್ವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ | ನಿರುತ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುತ್ತಿಹ್ಯ ಹರಿ
ಯಿಂದು | ಅರಿತ ವಾಸವಸಿಗೆ ದೊ ರಿಸೋನು ನಿಶ್ಚಯ | ಅರಿಯಿಂದು
ಪೇಳಿದ ತರುಳನ ನುಡಿಕೇಳಿ] ದುರುಳನು ಕೊರ್ಕಿಧದಿ ಭರದಿಂದ ಕಂ
ಭವ] ಕರದಿಂದ ಬಡಿಯಲು ನರ ವ್ಯಾಗಾಕಾರದಿ | ಹೊರಗೆ ಬಂದು ದೈತ್ಯ
ನುದರವ ಬಗದು | ಕರುಳ ಕೊರಳೊಳು ಧರಸಿದ ನನು | ಚರಜನ ಪರಿ
ಪಾಲ ಬಿರಿದು ಬೀರಿದ ನಮ್ಮ | ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ಲೇಷ ರೇಯ |
ತನ್ನ | ಶರಣರ ಮರಿಯನು ಧರಿಯೋಳಗೆ || ೬ ||

|| ಆದಿ ತಾಳ ||

ಈ ತೆರ ಪ್ರಹಳಾದ ಹರಿ ಪಾದವ ಭಜಿಸಿ | ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಪಡೆದು ಭೂ
ಸುರಗಣಕೆ] ಭೂತಳ ದೊಳಗೆ ಯತಿಗಳ ಕುಲಕೆ] ನಾಥನು ವ್ಯಾಸಮುನಿ

ಯೆನಿಸಿ ಮರಳಿ | ಖ್ಯಾತ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರಸೆಂದೆನಿಸಿ | ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದಲ
ಭಕ್ತರ ಪ್ರೋರಿಯಲ | ನೀತಿ ಭಾವಲಿ ಯತಿಹಾಶ್ರಮ ಪ್ರೋಂದಿ | ಸೀತಾ
ಪತಿ ರಾಮ ಯದುನಾಯಕ ಕೃಷ್ಣ | ಭೀತಿ ಹರ ನರಸಿಂಹ ವ್ಯಾಸರ ಭಜಿಸಿ
ದೂತರ ಮನೊರಧ ಪೂರ್ತಿಫಿಸಿ ಪ್ರೋರೆವರು | ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಶ್ವಲನ್ನು | ನೀತ ವಿಭೂತಿಯ ಪಡೆದು ನಿ | ಭೀತರಾಗಿಹರು || ೩ ||

|| ಜತೆ ||

ದೂತ ಜನರ ಮಹಾ ವಾತಕ ಹರರೆನ್ನಿ | ಸ್ತ್ರೀತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಶಲ ನೊಲಿವ || ೪ ||

೪೨ ಪದ—ರಾಗ—ನಾಟಿ—ತ್ರಿವಿಜಿತಾಳಿ

ಶರಣ ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಘವೇಂಪ್ರಗೆ | ಶರಣ ಯತಿಕುಲ ತಿಲಕಗೆ ||
ಶರಣ ಶರಣರ ಪ್ರೋರಿವ ಕರುಣಿಗೆ | ಶರಣ ಚರಿಗುಣ ಲೋಲಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಮಂಧ್ಯಮತ ಶುಭವಾಧಿ ಚಂಪ್ರಗೆ | ಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಬದ್ದಿ
ಶ್ರೀಪರಿ ದ್ವೇಷಿ ಮಾಯಾ ಗೆದ್ದ ರಘುಕುಲ ರಾಮದೂತಗೆ || ೮ ||
ಸಿತ್ಯ ನಿಮಂತ ಪುಣ್ಯಗಾತ್ರಗೆ | ಭೃತ್ಯವಾಲಕ ಸುಗುಣ ವಾತ್ರಗೆ | ಸತ್ಯ
ಜ್ಞಾನ ಸುಮೋದ ನೀತಗೆ ಸ್ತುತ್ಯ ಯತಿವರ ಸುಗುಣ (ಜನ) ಮಿತ್ರಗೆ
|| ೯ || ಮೋದ ದಾಯಕ ಭೀದ ಸಾಧಕ | ಮೇದಿಸ್ಯೀ ಸುರ ಜಾಲ
ನಾಯಕ | ಮೋದ ತೀರ್ಥರ ಚರಣ ಸೇವಕ | ಆದಿ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಶಲಗೆ || ೧೦ ||

೪೩ ಪದ—ರಾಗ—ಆಸಾವೇರಿ—ಆದಿತಾಳಿ.

ರಾಯರ ನೋಡಿರ್ಪೆ ಶುಭತನು ಕಾಯರ ಪಾಡಿರ್ಪೆ || ಪ || ತೋಯ
ಜಪತಿ ನಾರಾಯಣ ಪದಯುಗ | ಭೃಂಗಾ ಭಕ್ತ ಕೃಷಾಂಗ || ಉಪ ಪಲ್ಲ ||
ಸುಂದರ ಮುಖ ಅರವಿಂದಲೋಚನ ಫಾರ್ತ್ರಾಣ | ಕುಂದ ಕುಟುಳಸನು | ರ
ದನ | ರಾಜಿತ ವದನ | ಮಂದಸ್ಯಿತ ಯುತ | ದ್ವಂದ್ವ ಓಷ್ಣ ರೂಪಿ
ಭಂದವಾಗಿಹ ಚುಬುಕಾ | ಫಾಲಾದಿ ತೀಲುಕಾ | ಕಂಧರಯುತ ಪುರಂದರ

ಕರಿಕರ | ಭಂದವಾಗಿಹಬಾಹುಯುಗಳಾ ಮಾಲಾಂಕಿತ ಕೊರಳ | ಇಂದಿತ
ಪತಿ ಸಿಜ ಮಂದಿರ ವೆನೆಸುವ | ಸುಂದರ ಹೃದಯದಿ ನಾಮಾ ಹಚ್ಚಿಹ
ಪ್ರೇಮ || ೧ || ಹಸ್ತದಿ ರಾಜಿವ ಪುಸ್ತಕ ಮಣಿ ಮಾಲೆ | ಸ್ವಷ್ಟಿಕಾಸನ
ಸ್ಥಿತ ವೋದ | ಕೃತ ವಿನೋದ | ಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿ ವಿಸ್ತಿರತ ಕಾಷಾಯ
ವಸ್ತ್ರದಿ ಶೋಭಿವ ಗಾತ್ರ | ಶುಭ ಚಾರಿತ್ರ | ಸ್ವಸ್ಥ ಮನದಿ ಪಾಶಸ್ಥ
ಹರಿಯ ಪಾದ | ಸ್ವಷ್ಟಿಕ ಯುಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ | ಧ್ಯಾಸ್ತ
ದೋಷ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ | ಸ್ವಷ್ಟಿದ ಸೆನಿಸಿದ ಭಾವಾ | ಭವ್ಯ ಪ್ರತಾಪ
|| ೨ || ಕುಟೀಲ ವಿಮುತರ ಪಟಲಾಂಧ ಕಾರಕೆ | ಪಟುತರ ದಿನಮಣಿ
ರೂಪ | ನಿಜಜನ ಸುರಪ | ಸ್ವಷ್ಟಿ ವೋದ ತೀಥಾರ ಸ್ವಷ್ಟಿಕ ಜಲಧಿ
ಯೋಳು | ಸ್ವಷ್ಟಿತಹಾಟಿಕ ಚಂದ್ರ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ | ಶತವಾಳ್ಳರ
ಬಹು ಹಟ್ಟದಿ ಶೀಕ್ಷಿ ಸುವ | ಚಟುಲ ಜನರ ಪರಿವಾಲ | ಕರುಣ ವಿಶಾಲ |
ಕಿಟಿರದ ಭವನದಿ ತಟಕೃತ ಮಂದಿರ | ಧಿಟ ಗುರು.ಜಗನ್ನಾಧಾ | ವಿಶ್ಲೇಷ
ದೂತ || ೩ ||

ಉಃ ಪದ—ರಾಗ—ಜಂಜೂಟಿ—ತಾಳ ಏಕ.

ಗುರುರಾಯ ಸೀನೇ ಧೋರಿ ಧೋರಿ | ಧಣಿ ಧಣಿ ಗುರು ರಾಯ
ಸೀನೇ || ಪಲ್ಲ || ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಮರಿಯದ ಶೋರೆನಂಧ || ೩. ಪ ||
ಅದಿ ಯುಗದಿ ಪ್ರಕಾಶದ ರಾಯನೆನಿಸಿ | ಮಾಧವನುತ್ತ ಮನೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ
ದಂಥ || ೧ || ಶ್ರೀತ ಯುಗದಿ ಮತ್ತು ಜಾತಲಕ್ಷ್ಯಾಣಾಗಿ | ಶ್ರೀತಿ
ಯಿಂದಲಿ ರಘುನಾಥದ ಭಜಿಸಿದಂಥ || ೨ || ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೂಪ
ಬಾಲ್ಯ ಕೆನಾಗಿ | ಶ್ರೀಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಪದ | ಈ ಪರಿ ಭಜಿಸಿದೆಂಥ || ೩ ||
ಕಲಿಯುಗದಿ ಮತ್ತೆ ಚಲುವ ವ್ಯಾಸಮುನಿಯಾಗಿ | ಒಲಿಸಿ ಹರಿಯ ಪಾದ
ಜಲಜ ಭಜಿಸಿದಂಥ || ೪ || ಭೂತಳ ದೋಳಗೆತಿನಾಥ ರಾಘವೇಂದ್ರ |
ಶ್ರೀತಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲನೆಂಬ || ೫ ||

ಶಂ ಪದ—ರಾಗ—ಅಸಾವೇರಿ—ತಾಳ ಏಕ

ಅರಿಯಾರೋ ಅಂದಿಗಂದಿಗನ್ನು | ಈ | ಧರಿಯೋಳಿವರ ಮಹಿಮೆ
ಫಂಪ್ಪು || ಪ || ಮರುತಾವೇಶಯುತ ಉರಸಾಂಶರನ್ನು || ಅ. ಪಲ್ಲ ||

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಾಲೀಕ ವ್ಯಾಸನು || ಇಲ್ಲಿಗ ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಉಲ್ಲಾಸ ಬಡುವದು || ೧ || ಇನ್ನೊರು ನಾಲ್ಕುತ್ತು ಮುಸ್ಸಿಗ ಹೋ
ದನ್ನು || ನನ್ನಾರು ಆರು ವತ್ತು ಇನ್ನು ಉಳದಿಹದನ್ನು || ೨ || ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ
ನೋಡಲು ಇಲ್ಲವ ದ್ವಾರೆವಿಲ್ಲ | ಬಲ್ಲ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತ್ವಾತ್ಲೆಲ್ಲಿ ತೋರುವನು
|| ೩ || ಖುಲ್ಲ ನರರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ | ಸಲ್ಲಿಗ್ದು ನಿಶ್ಚಯ ಸುಳ್ಳಲ್ಲಿ
ಈ ಮಾತು || ೪ || ದುಷ್ಪ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಧರ ಕೊಡನೋ ಮೆಚ್ಚಿ | ಶಿಷ್ಟ
ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಧರ ಕೊಡುವೋದನ್ನು || ೫ || ಇವರ ಸಂಬಿಧ ಜನ ದಿವಿ
ಜರು ನಿಶ್ಚಯ | ಭುವನದೊಳಗೆ ಇನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಂಟೆ || ೬ ||
ಇವರನ್ನೇ ಹೇಳಿಸಲು ಪವನಾನು ಹೋಲಿಸ್ತೋನು | ದಿವಿಜಾರು ತ್ವಮ
ಮಾಯಾಧವ ತಾನೆ ಹೋಲಿವನು || ೭ || ಅರ್ವಿತ ಮಾಟಿಮನೆಂದು ಪ್ರಮಿ
ತರು ಹೇಳಿಸು | ಸುಮತೀಗಳ ಮನಕೆ | ಗಮಿಸುತ್ತಿರುವೋದನ್ನು ||
ದಾತಾ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿತ್ತಲ ಬಹು | ಪ್ರೀತಿಯಂದಲಿವರ ಖ್ಯಾತಿ
ಮಾಡಿದನ್ನು || ೯ ||

ಉ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ಪಿಕ.

ಎಂಥಾತ ಗುರುರಾಯನು ಜಗ | ದಂತಸೀಂಹಾಮಕನು || ಪಲ್ಲಿ||
ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ಅಂತೆ ವಾಸಿಗಳ ನಿಂತು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದನು || ಉವ. ಪಲ್ಲಿ||
ಚಿಂತಿಯು ಯೋಕೆಂದನು | ನಿಶ್ಚಯಿ ಮಾಗಣವಿದೆಂದನು | ಅಂತರದೊಳು
ಸಿರಿಕಾಂತನ ಪದವೇ | ಕಾಂತದಿ ಭಜಸೆಂದನು || ೧ || ಯಾತಕೆ ಶ್ರಮ
ವೆಂದನು ನಿನಗೆ ಪಾತಕವಿಲ್ಲೆಂದನು | ದೂತಾನೆ ಎನ್ನೋಪ್ಪ ಮಾತರಿಶ್ವಗೆ
ಹಿಂ | ನಾಧನ ಭಜಸೆಂದನು || ೨ || ಪೂರ್ತನೆ ಕೇಳಿಂದನು | ಎನ್ನ
ಮಾತು ಪೋರದಿರೆಂದನು | ಪಾಥೋಜಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿತ್ತಲ ನಿನ್ನು ||
ಮಾತು ಲಾಲಿಪನೆಂದನು || ೩ ||

ಉ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಉಟ್ಟಿತಾಳ

ರಾಯರ ಪದಯಾಗ ತೋರುತ್ತು ವಿರಲಿಮು | ರಾಯನ ಭಯವಿಲ್ಲ
ಮನಕೆ || ಪಲ್ಲಿ || ಹೇಯ ಸಂಸಾರೀಬ ತೋರುಧಿ ದಾಬಿಸಿ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು

ಸೌಖ್ಯವ ಸೀಡೊಡು ಜನಕೆ || ಉವ ಹಲ್ಲ || ಸ್ವಾನ ಸಂಧ್ಯೈ ಜಪ
ಧ್ಯಾನ ವೋನವ ಬಿಟ್ಟು | ನಾನಾವ್ಯಾಸನಮೊಳಗಿರುತ್ತಿರಲು | ಏನೇನು ವಿಧ
ವಿಧ ಮಾನವ ಮಾನವು | ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ ಲಾಭಾ ಲಾಭವೇನು | ಸೀನಿ
ಸೀಡುವಿಯೆಂಬ | ಜ್ಞಾನದುದನುಸಂಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಲಿಪ್ಪ ನರಗೆ || ೧ ||
ಸತಿ ಸುತ ಒತ್ತಜನ ವಿತತ ಷ್ವತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ | ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ಸಾಭಾಗ್ಯವತ್ತಿ
ಶಯದಿ | ಪತಿತರ ಸಂಗದಿ ಮತ್ತಿಗೆಟ್ಟಿತ್ತಾ ಪರ | ಶತಿಯರಿಗೊಲಿದೂ
ಅನುದಿನದಿ | ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಕಥೆಗೆ ಕೇಳಬೇ | ಷ್ವತ ಸೀಮು ನಿರಾ
ಹಾರ ತ್ಯಜಿಸಿ | ಸತತ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಾ ತತ್ತಗಳ ಗುರವಾದ ಷ್ವತತಿಜ
ಯುಗ ಕೇವ ಮತ್ತಿಯುಳ್ಳ ನರಗೆ || ೨ || ದಾತನಾಗದೆ ಪರ ಘಾತಕ
ತಾನಾಗಿ | ವಾತಕ ಕರ್ಮಾವ ಮಾಡಲೇನು | ರಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಮಾತು
ಗ್ರಾಮಾಡುತ | ಜಾತಿ ಕುಲಾಚಾರ ತಿಜಿಸಲೇನು | ಯಾತನಮಯ ಭವವಾ
ಧೋ ನಿಧಿಯೋಚು ಗ್ರಿತೆರದಲಿ ಮುಳುಗಿರಲೇನು | ಸೀತ ಗುರು ಜಗ
ನಾಥ ವಿಶಲಗತಿ ಪ್ರೀತನಾದ ಗುರು ದಾತನಾದವಗೆ || ೩ ||

೪ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ವಿಕ

ದುತ ಸೀತ ಯತಿನಾಧ ಸಿಜಪದ | ದೂತ ಜನರ ಪೋರೆನ] ಧಾತ
ನಾಂಡೆಂಬಳು ಅಧ್ಯಾತನಾಗಿ ಸಿರಿ | ನಾಥ ನೋಲಿಸಿ ಪೆರೆನ || ಸೀತ ಮನದಿ
ತನ ಮಾತು ವಿಂಬಿಹ | ಗೀತರದಿ ತಾನೆ ಪೋಲಿನ || ತಾತನೆ ಮನೋ
ಗತ ಧೀತಿಯ ಬಿಡಿಸನೆ | ಪೀತ ಮನದಿ ತಾಬರುವ || ಪಲ್ಲ || ರಾಮ
ಕೃಷ್ಣ ನರಹಯಂಫಿರ | ಪ್ರೇಮ ಮನದಿ ಭಜಿಸ | ಸೇಮಂದಿ ತನ್ನನು
ಸಂಬಿದ ಜನರಿಗೆ | ಕಾಮಿಕ ಘಲರೂವ | ಈ ಮನಹಮುಹೆಯ ತೀರು
ತಲಿ ಭೂಮಿ ಸುರರ ಭೂಪ | ತಾಮನ ಮತಿ ತಿಪುರಕೆ | ಧೂಮಕೇತು
ಸೇನಿವ || ೧ || ಮಂದ ಜನರಿಗಲಭ್ಯ ಅಮಂದ ಜನರ ಪೀರ್ಯಾ | ಕುಂ
ದೆಣಿಸದೆ ತಾ | ಸಂದ ಕೊಡುವಾಸಂದ ಮಹರಾಯಾ | ಸಂದರುಶನ
ದಿಂದ ಘವ್ಯಂದ ತರಿದು ಪೋರೆನ ಜೀಯಾ | ಸುಂದರ ತರವರ ಷ್ವಂದಾನನ
ಸ್ಥಿತ ಸತಿವರಿಗೆ ಪೀರ್ಯಾ || ೨ || ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ವಲಂತಿ |

ಪ್ರೀತಿಯಂದ ಭಜಿವಾ | ದೂತಜನರು ಆತುರದಲಿ ಕರೆಯಲು ಪ್ರೀತನಾಗಿ
ಬಪ್ಪು || ವಾತೀಯತೀರ ಜರರ ವಾತು ನಡೆಸಿಕೊಡುವ ನೀ ಭೂಪ |
ಉತಗೆ ಸರಿ ಯಾಳಿನಾಥರ ಕಾಣಿಸೋ | ಭೂತಳೀಶರಧಿವ || ೨ ||

೯೦ ಪದ—ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ರೀ—ತಾಳ ಏಕ.

ಪ್ರಂದಾವನದಲಿ ನಿಂದು ರಾಜಿಪನಾಷ್ಟರೆ ಪೇಳಮ್ಮುರ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಬಂದ ಜನ ರಫ್ಹವರ್ದ ದ ಕಳಿಮು ಅನಂದ ಸೀಡುವೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಣ
ಮಾತ್ರ || ಉಪ ವಲ್ಲ || ನತಿಸುವ ಜನರ ಐತದಲಿ ವಾಲಿಪನಾಷ್ಟರೆ || ವೇ ||
ಸತಿಯರು ಬೇಡಲು ಸುತರನು ನೀಡುವನಾಷ್ಟರೆ | ವೇ || ಮತಿ ರಹಿತಗೆ
ಶುಭಮತಿಯಾಸು ಸೀಡುವನಾಷ್ಟರೆ | ವೇ || ಪತಿತ ವಾವನ ಶ್ರೀಪತಿಯ
ಕರುಣದಲಿ | ಪತಿತ ಮಂಬಿಮು ಗುರುವಯ್ಯ ಕಾಣಮಾತ್ರ || ೧ || ಕುಷ್ಣ
ರೋಗಳ ಸರ್ವವಾಚಮನಾಷ್ಟರೆ || ವೇ || ದೃಷ್ಟಿಹೀನಗೆ ಶುಭದೃಷ್ಟಿಯು
ಸೀಡುವನಾಷ್ಟರೆ || ವೇ || ತಿಷ್ಣ ಜನರೊಳಗತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದೆನಿಸಿ | ಸ್ವಾಷ್ಟಿ
ಜನರಿಗಳಿಷ್ಟದ ಸೀತಮಾತ್ರ || ೨ || ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಭೀತಿಯ ಚಿಡಿಸು
ನಾಷ್ಟರೆ | ವೇ || ವಾತ ಸಿತರ ತೀರ ದೂತರ ವಾಲಿಪನಾಷ್ಟರೆ | ವೇ || ದಾತ ಗರು ಜಗ
ನಾಷ್ಟ ವಿತಲಗತಿ ಪ್ರೀತಿಕರ ಯಾತಿನಾಥ ಕಾಣಮಾತ್ರ || ೩ ||

೯೧ ಪದ—ರಾಗ—ಅಸಾವೇರಿ—ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ.

ಶರಣ ಜನರ ಕಲ್ಪತರುವೆ | ಸೀನೆ ಕರುಣಾದಿ ಹ್ಯಾರೆಯನ್ನು ಗುರುವೆ
|| ಪಲ್ಲ || ಶರಣಲ್ಲವ ಕರುಣಿಸಂದು | ಶರಣ ಹ್ಯಾಕ್ಕೆಸು ಜರಣ ಕೆಮು
ಲಕೆ | ಶರಣಸಂದು ಕರುಣದಿಂದಲಿ | ಕರುಣಿಸನ್ನುನು ಕರುಣ ಸಾಗರ
|| ಉಪ ವಲ್ಲ || ತಾವಕ್ತುಯದಿ ಬಹುನೊಂದೆ | ಭವ | ಕೂವಾರ ದೊಳ
ಗತಿನಾ ಬೆಂದೆ | ವಾವ ಮೋಽಕ ಸಿಷ್ಟಿಪಿ ಜನರ ವಾಲ | ಕಾವ್ಯದೊಂ
ಸೀ ಎನ್ನು | ಆಪಾರ ಮಂಬಿಮಂಸ || ದ್ವಾವಂದಿಯಮವರ ಸಾಂದೀಪ ಪುತ್ರನ
ತೊಂಬಿ ಕಾಂಪ್ಯಾನ | ಹ್ಯಾವ ಬಕನ್ನೆದು ಸಲಪಿದ | ನಾವರಿಂಬಿ ಯೆನ್ನು

ಸಲಹೋ || ೧ || ಕಾಮಿತ ಫಲವ ನೀನೆಂದು ಬಲು | ವೇಮದಿ ಒಳಗೆ
ನಾ ಬಂಮಾ | ಸ್ವಾಮಿ ಗುರು ಸಾರ್ವ ಭೂಮಿ ನಿನ್ನಂಫಿರಗಳ | ತಾಮ
ರಸವ ಮನೋಧಾಮದಿ ನಿಲಿಸಿಂದೆ | ರಾಮ ಕೌಶಿಕ ಮಾತ್ರವ ಕಾಯ್ದಿನು |
ಭೀಮ ಪಿಪರ ಭೀತಿ ಬಿಡಸಿದ | ಧೂಮಕೇತನ ನುಂಡು ಕೃಷ್ಣನು | ಆ
ಮಹಾಘಯ ಕಳದ ತೆರದಿ || ೨ || ತಾತ ನಿನ್ನನು ಬಾಢೆ ಬಡಿಸಿ | ಸಿರಿ
ನಾಧ ತಾ ಬಂದಾಗ ಬಿಡಿಸಿ | ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲನತಿ | ಪೀತಿ
ಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ ತೆರ | ಮಾತ್ರ ಲಾಲಿಸಿ ಕಾಯೋ ಯತ್ತಿ
ಕುಲ ನಾಧ ಎನ್ನ ಪರಾಧ ಮನ್ಮಿಸಿ | ಭೀತಿಯನು ಸದಮು ವಾಲಿಸ ನಾಧ
ರಕ್ಷಕ ನೀನೇ ಗುರುವರ || ೩ ||

೨೨ ಪದ—ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣ—ಶ್ರೀವಿಷಿತಾಳ

ಸಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲಪೋ ಈ ಗುರುಗಳ | ಸಂಬಮೇ ಕೆಡುವರುಂಟೋ
|| ಪಲ್ಲ || ಸಂಬಿದ ಜನರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ತಾನಾಗಿ | ಹಂಬಲಿಸಿದ ಫಲ
ತುಂಬಿ ಕೂಡುವರನ್ನು || ೩. ಪಲ್ಲ || ಜಲಧರ ದ್ವಿಜವರಗೆ ತಾನೇ
ಪೊಲಿಮು | ಸುಲಭ ಮುಕುತಿಯನಿತ್ಯನು | ಚಲುವ ಸುತನ ವಡಿದ ಲಲ
ನಿಗೆ ತ್ವರದಿಂದ | ಸುಲಿನ ಗತ್ತಾದಿ ದಿನ್ಯು ಜಲವನಿತ್ಯವರನ್ನು || ೪ ||
ಮೃತ್ಯು ದೂತರು ತಸ್ಯನು ಪೂರಿದಿದ ನಿಜ | ಭೃತ್ಯನ ಕರದೊಯ್ದಲು |
ಸತ್ತ ದ್ವಿಜನ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಧರಿಗೆ ತಂದು ಮೃತ್ಯು ಬಿಡಿಸಿ ಸುಖವಿತ್ಯು
ಪೂರದಿಹರನ್ನು || ೫ || ಧಿಟ್ಟ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿತ್ಯಲ ನೋಲಿಸು |
ಫಟನ ವಾದುದರಿಂದ | ಫಟನಾ ಫಟನಕಾಯ್ದ ಫಟನ ವಾಡುನೋ
ನಮ್ಮು | ಪಟು ಗುರುವರ ಹೃತ್ಯಪಟದಿರುವೋರನ್ನು || ೬ ||

೨೩ ಪದ—ಶ್ರೀರಾಗ—ತಾಳ—ಶ್ರೀವಿಷಿತಿ

ಇಂಥ ಗುರುಗಳ ಕಾಣಿಸೋ | ಈ ಜಗದಿ ನಾ || ಪಲ್ಲ || ಇಂಥ
ಗುರುಗಳಾನೆಂತು ಕಾಣಿ ನಾನಂತ ಜೀತನರೊಳಂತ ಬಹಿರದಿ | ನಿಂತು
ಕಮಾವರಂತೆ ಮಾಡುವ | ನಂತ ಮಾಡಿಮಾನಂತ ನಾಂತಜರಿಂಥ || ೭ನೇ ||

ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ಸ್ವಿವಾಸ] ಮಂತ್ರಲಯ ಕೇಶ | ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ
ಜಗದ್ಧಿತ್ | ಶ್ರೀ ಹರಿದಾಸ | ಮಂಗಳಮಂಬಿಮ | ರಂಗನ ಕರುಣಾ
ವಾಂಗ ಪಡೆದ ಕೃ | ಪಾಂಗ ಯತಿ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಮಾಯಿಮಾ] ತಂಗ
ವಂಫುಕೆ | ಸಿಂಗ ದುರುಳಿ ಭುಜಂಗಗಣ ವಾತಂಗ (ವಿಹಂಗ)] ಸ್ವಮತೋ
ತ್ತುಂಗ ವಾರಿಜ ಭೃಂಗ ಮನ್ಯಸೋರಂಗ ಚಿಂಬನ | ಇಂಗಿತಜ್ಞರ ಸಂಗ
ವಾಲಿಸಿ ಕಂಗಳಿಗೆ ತಾಪು ಕಂಗೋಳಿಪರಿಂಥ || ೧ || ಮೇರಿಸಿ ತಳದಲಿ
ಜನಸಿ ಸುಖ ತೀರ್ಥರ ಭಚಿಸಿ | ಭೇದ ಮತವನೆ ನಾಧಿಸಿ ವಾದದಿ ಜೈಸಿ |
ಮಾಧವನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಸೆನಸಿ ಸ್ವಮತವ ಸಾಧಾ ಸಿಸಿ | ಬೋಧಿಸಿ ತತ್ವವ
ಭೇದಿಸಿ ಪರ ಮತ ಭೇದಿಸಿ ಕುಮತಯ | ಶೋಧಿಸಿ ತತ್ವದ | ಯಾದಿಯ
ಪಿಡಿಸಿ | ಸೋದ ಕೊಡುವ ವಂಚ ಭೇದವ ತಿಳಿಸಿ | ಸಾದರ ತನ್ನ ಯ
ವಾದಸೇವಾ | ಸೋದವ ಸೀಡುವ ಮೇರಿಸಿ ದಿವಿಜಾರಾಧಿತ ಪದಯುಗ |
ಪ್ರೋದಿದ ಜನ ಮನೋ ಭೇದಗೊಳಿಸ ಭವ್ಯೇದಧಿ ದಾಟಿಸಿ ಶ್ರೀದನ ತೆರ
ದಲಿ | ಮೇರಿಸಿಯೋಳು ಓರಿಂಥ || ೨ || ಧಿಷ್ಟಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ವಲ
ದೂತ | ಸ್ವಷ್ಟಿಯೋಳಗತಿ ವಿಖ್ಯಾತ ಸೆನಿಸಿವ ಯತಿನಾಥ | ಕುಷ್ಣದಿ
ರೋಗವ ಘಾತ ಮಾಡುವ ಸೀತ | ಇಷ್ಟಾಧಿವ ತಾ ಸ್ವಷ್ಟಿಗೆ ಬೀರುವ |
ಶಿಷ್ಟ ಜನರನುತ್ಯುಷ್ಟದಿ ವಾಲಿವ | ಎಷ್ಟ ವೇಳುವ್ಯೇಸು ತ್ಯುಷ್ಟನ
ಗುಣಗಳ | ಭೃಷ್ಟರಿಯರಿಲೆ | ಶಿಷ್ಟರು ಬಲ್ಲಿರು | ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಏತನ
ವಿಶ್ವ ಮಂಬುಗಳಿಷ್ಟು ವೇಳಲವ | ಶಿಷ್ಟವೆಸಿವವು | ಚ್ಯಾಷ್ಟಿಇಸರಿಗೆ
ದ್ವಷ್ಟಿಯ ಸೀಡುವ ದ್ವಷ್ಟ ಮಾತ್ರದಿ ತುಷ್ಟಿಬಿಡಿಸುವ್ಯಾರಿಂಥ || ೩ ||

೬೪ ಪದ—ರಾಗ—ಜಂಜೂಟಿ—ತಾಳ ನಿಕ

ಯಾತರ ಭಯ ಯತಿನಾಥನ ಪದಯುಗ ದೂತನಾದ ನರಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಪ್ರೋತರು ಸತಿಮಂಪ | ಭೂತಿಯು ಸ್ವಪತನ ನಾಥನೆಂದಪೀಠಿ ತಾತನೆಂ
ಬುವಗೆ || ಅನು. ಪಲ್ಲ || ವಂದಿಸಿ ಧನವನು ತಂದು ಜನರು ತನ
ಮುಂದೆ ಸುರಿಸಲೇನು | ನಂದನೆ ಮಾಡಿ ಸಿಂದಿಸಲೇನವರಿಂದ ಪ್ರೋದ
ದೇನು | ಬಂದ ಬಂದ ಜನರಾನಂದದ ತನ್ನನು | ಪ್ರೋದ ನಡಿಯಲೇನು ||

ಸುಂದರ ಗುರು ವಾದ ಮಂದಜಯಗ ಮನೋ | ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ತಾ |
ತಂದು ಭಜಿವನಿಗೆ || ೧ || ಉದಯದಲಮರರ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸಕೆ |
ಒದಗದೆ ತಾಮಲಗಿರಲೇನು | ಮದನ ಕೇಳಿಯೊಳು ಸುದತಿಯು ಸೆಟಿತದಿ
ಮುದದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲೇನು | ಕದನದ ವಾತಿಳಯ ವದನದಲ್ಲಾಡುತ |
ಮಂದಕವ ನಾಡಿದರೇನು || ಸವಮುಲ ಗುರುಪದ ಪದುಮವು ತನ್ನಯ
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಬಲು ಮುದದಲ್ಲಿ ಭಜಿವನಿ || ೨ || ಅನ್ಯರ ಮನ್ಯಯಲಿ
ಮನ್ನಣಿ ದಿನ ದಿನ ಫಂಸ್ಯವಾಗಿ ನಾಡಿದರೇನು | ಭಿನ್ನ ಮನದಿ ಪರರನ್ಯಾಧ
ಕಾಯಾವ ಬೆನ್ನು ಬಿಡೆ ನಾಡಿದರೇನು | ತನ್ನಯ ಸತಿಸುತ ಮನ್ನಿಸೆ
ದನುದಿನ | ಫಂಸ್ಯತೆ ಕಳದಿರಲೇನು || ಫಂಸ್ಯ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶ್ವಲಂಸ್ಯ |
ಮನ್ನಾದಿ ಭಜಿಸಿ ವಾವನ್ಯ ಸೆನಿಸುವನ | ಗ್ರಾತರ ಭಯ || ೩ ||

೪೮ ಪದ—ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—ರೀತಿತಾಳ

ಕೊಡು ಬ್ರಾಗಭಿಷ್ಟವ ತ್ವರದಿ ನೀ ಸನ್ಯಾಸದಿ || ಪಲ್ಲಿ || ಕೊಡುನೇ
ದೆನುತ ನಿನ್ನಡಿಯನು ಭಜಿಸುವ | ಬಡವನ ಕರವನು ಪಿಡಿದಕಾಲಿ
|| ಉಪ ಪಲ್ಲಿ || ಒಡಿಯಾ ನೀನೆನುತತಿ ಹರುಪದಲಿ | ನಂಬಿದ ನಿಸ್ಯ |
ಬಿಡದಲೆ ಶ್ರೋರಿ ಎನ್ನ ಕರುಣದಲಿ | ಎನ್ನಯ ಕರವ | ಪಿಡಿದು ಭವಶ್ರಮ
ಕಳಿಯುತಲಿ | ಬಹು ನೋದದಲಿ || ನುಡಿದ ವಚನವ ಚಿತ್ತಕೆ ತಂದು |
ಪ್ರೇಡವಿವತಿ ಗುರುರಾಯ ನೀನೀ || ೧ || ನಮಿಪ ಜನರಿಗೆ ಸುರಧೇನು |
ಭಜಿಪ ಜನಕೆ | ಅಮಿಲೋತ್ತಮ ವರ ತರುನೀನು | ಚಿಂತಿಪ ಜನಕೆ |
ಸುಮಂಂ ವರ ರತ್ನನು ನೀನು | ಎನುತಲಿ ನಾನು || ಅಮಿತ ಮಹಿ
ಮೇಯ ತೋರುತಲೀಗ | ಶ್ರಮವ ಕಳಿದು ಸುಖ ಸುರಿಸೆಲೋನೀ || ೨ ||
ಭೂತಳ ಮಧ್ಯದಲತಿಖ್ಯಾತ | ನೆನಿಸಿದ ನಾಧ | ಪಾತಕ ಕುಲವನ
ಸಿಧ್ಯಾತ | ಮಾಡುತ ನಿಜಪದ | ದೂತ ಜನತತಿ ಮನೋರಧ | ಪೂತಿ
ವದಾತ || ವಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲಗತಿ | ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರ ಸುಚ
ರಿತ್ರನೆ || ೩ ||

೯ ಪದ—ರಾಗ—ನಾಡ ಸಾಮಕ್ರಯ—ತಾಳ ಏಕ

ಗುರು ರಾಘವೇಂಪ್ರೆ ಭೋ ಸಾರ್ವಭೋಮ ಸದಾ ವಾಲಿಸೆನ್ನು |
ವರಾವರೋ ವರಿ ಚರಾಗೀಸರ | ವರಿಸರ ಸಮಿವೆ ಸಿಸ್ಸು || ಪಲ್ಲ ||
ಧರಾತಳದಿ ಧೇನು ವರಾನಂದದಿ | ಚರಣ ಜಸರ ಕಾಮ | ವರಿಪ್ರೂತಿಷಿ |
ದುರುಳ ಸಂಗವ ತ್ಯರದಿ ಕಳಿಪೋ ಧೀಮು || ೧ || ಭಯಾ ಹರನೇ ಸದ್ಗು
ಯಾಕರನೇ ತ | ಮಂಯಾ ದೂರನೇ ಸಿಸ್ಸು | ಜಯಾ ಶಾಲಿಸೊ ಧಿಯಾ
ಬೀಡುವೆನು | ಸಯಾ ಯತೀತ್ಯನಾಂಜು || ೨ || ದಾತಾ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ
ವಿಶಲ ವಾದ | ವಾಧ್ಯಾಜಯಂಗವನಾ | ನೀತ ಸುಖಮಂಯವ್ರತ ಪಾಲಿ
ಸೋ ಸಿಜ | ದೂತ ಜಸರಂತಾ || ೩ ||

೧೦ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ಏಕ.

ಸೀ ವಾಲಿಸೋ ಗುರುರಾಯ | ಎನ್ನ ಕಾವಾಡಿಂಗ ಮಹರಾಯ
|| ಪಲ್ಲ || ಭೂಪತಿ ಸೀ ಎನ್ನ ಆವತ್ತ್ವ ಬಾಂಥನ | ಶ್ರೀಪತಿ ಪದ
ಪ್ರೀಯ ಈ ವರಿ ಮಾಡದೆ || ಉವ ಪಲ್ಲ || ವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಹಿರಿಯನು
ನಾ | ಸಿಷ್ಟಾಗಿಗಳರಸ ಗುರುರಾಯಾ | ಆಪಾರ ಜನಮತಿ ಬಂದಿದೆ |
ತಾವತ್ಯಯ ಕಳಿ ಮಹರಾಯಾ || ೧ || ಸೀಚರಪೂರ್ವಿಗೆ ಸೀಚನು ವಾವ
ಪೋಚನ ಮಾಡೊ ಗುರುರಾಯ | ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಅಸುದಿನ
ಯಾಚಿಸಿ ಕೆಟ್ಟಿನೊ ಮಹರಾಯ | ಅ || ದೀಸರ ಶ್ರೋಜಗೆ ದೀಸನು ನಾಸ್ಯೆ |
ದಾಸಿಗಳರಸ ಗುರುರಾಯ | ಜನ್ಮನಪುರಿಯಲ್ಲದೆ ನಾನು ಸಸ್ಯದೆಂಮು | ಹೀನ
ಮೆತ್ತಾಯಿದೆನೋ ಗುರುರಾಯ | ಅನ್ಯಪುರಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಮನಯಲಿ ಕುಸ್ಸಿ
ಯಾದಿಸೋ ಗುರುರಾಯ | ಸಿಸ್ಸನೆ ನಂಬಿ ಅನ್ಯರ ಬೀಡೋಮು | ಫನ್ಸುತ್ತಿ
ಸಿನಗೆ ಮಹರಾಯ | ಅ || ದಾತನೆ ಸಿಸ್ಸ ವೈತನುನಾ ನೀ | ತೆರ
ಮಾಳ್ವರಿ ಗುರುರಾಯ | ನೀತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲ ಪದ ದೂತನು
ನೀನೆ ಮಹರಾಯ | ಅ ||

೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಆನಂದಭೃತಿ—ತಾಳ ಆದಿ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ನೀನೆ ಪಾಲಿಸೊ | ನತಜನ ಪಾಲ | ಯೋಗಿಗಳ

ಮನೋ ಲೋಲನೆ || ಪಲ್ಲ || ಜಾಗು ಮಾಡದೆ ನಿನ್ನಸುರಾಗದಿಂ ಮನ
ದುಸರ | ಬಾಗಿ ನಮಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬಿ ಯೋಗಿಕುಲ ಶೀರೋಮಣಿಯೆ
|| ಉ. ವ || ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಫಾನ ವಿವರ್ತುಗಳನು | ಅನುಭವ
ಮಾಡಿದೆನೋ || ಫಾನ ಮಹಿಮನೆ ನೀನು ಫಾನ ಸುಖವಿತ್ತು ನಿನ್ನ | ಮನ
ಪ್ರಾತಿಂ ಭಜಿಸುವಂಥ | ಅನುವಜ್ಞಾನ ಬಕ್ತಿ ಜನುಮಾ ಜನುಮದಿ ನಿತ್ಯ
|| ಗ || ಹೇಸಿ ಸಂವಾರದಲ್ಲಿ | ವೋಷಗೊಂಡು ಆದರ ಸುಖ | ಲೇಶ
ಗಾಣದೆ ಬಹು ಕ್ಲೀರ ಬಡುವೆನಯ್ಯ ಸಿತ್ಯ | ಈಶ ಸಂನಾರ ಮಹ ಪಾಶ
ಬಿಡಿಸಿ ತಪೋವಾಸನದಲ್ಲಿ ಮನೋ | ಲೇಸುಕೊಟ್ಟಿ ಸಿತ್ಯದಲ್ಲಿ || ಅ ||
ಎಷ್ಟುದಿನ ಭವದೊಳು ಕಷ್ಟಬಡುತ ಜ್ಞಾನ | ಭೃಷ್ಟನಾಗಿರಲೆ ಸ್ವಾಮಿಾ |
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೋಡಿ ನಿನ್ನ | ಮುಂಟ್ಯ ಭಜಿಸುಪೂ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಎನಗಿತ್ತು
ನಿಮಾ | ದಿಟ್ಟಿಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿತ್ತಲನ್ನ ಸೋಡುವಂತೆ || ಇ ||

೯ ಪದ—ರಾಗ—ಧನಾಶ್ರಿ—ತಾಳ ಏಕ.

ಯಾಕೆ ಮಾರಕನಾದೆಲೊ ಗುರಾವೆ ನೀನಾಷ್ಯಕೆ ಮಾರಕನಾದೊತ್ತು
|| ಪಲ್ಲ || ಯಾಕೆ ಮಾರಕನಾದೊ ಲೋಕವಾಲಕ ಎನ್ನ | ಸಾಕುವೋ
ರಾರಯ್ಯ ಶ್ರೀಕರ ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಉ. ವ || ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೀ ಎನ್ನ
ಮಾಂದೆ ಸುಳಿದಿಗ | ಮಂದಿಯೆಂದದ ಯೆನ್ನ ಮಂದನ ಮಾಡಿಗ || ಗ ||
ಬೇಕಾಗದಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಕ್ಯಾಯ್ಯ ಪಿಡಿದಿ | ಕಾಕು ಜನರೋಳಿನ್ನ ವಾಕಿ
ಜಿಟ್ಟು ಈಗ || ಅ || ಸಿನ್ನಂಥ ಕರುಣೆಲ್ಲ | ಎನ್ನಂಥ ಕೃಪಣೆಲ್ಲ | ಫಾನ್
ಮಹಿಮನೆ ನೀ ಎನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ || ಇ || ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಂದಿ
ಕೊಂಡವನಲ್ಲಿ | ಶಂಮು ನೀ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕಾಯುವರಾ ರೋ || ಉ ||
ಜನಾಷ್ಯನು ನಾಸೀಗ | ಎನ್ನ ಜನಕನು ನೀನು | ಮನ್ನಿಸು ನೀ
ಸಿತ್ಯ ನನ್ಯ ಶರಣನಲ್ಲಿ || ಇ || ಈಗ ವಾಲಿಸದಿರೆ ಯೋಗಿ ಕುಲ
ವಯ್ರ | ರಾಘವೇಂದ್ರನೆ ಭವ ಸಾಗುವ ಧ್ಯಾಗಯ್ಯ || ಉ ||
ನಾಧಾನು ನೀನಯ್ಯ | ನಾಧಾನು ನಾನಯ್ಯ | ವಾಧೋಽಚ ಗುರು ಜಗ
ನಾಷ್ಟಿಕ ರಶ್ಲಲ ಸ್ರೀಯ || ಉ ||

೧೦೦ ಪದ—ರಾಗ—ಪೂನಿಂ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ

ತುತಿಸಲೆನ್ನೊಂದನೇ ಸಿನ್ನು] ಶ್ರೀ ಗುರರನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ತುತಿಸಲೆ
ನ್ನೊಂದನೇ ಸಿನ್ನು ತುಳ ಮಾರ್ಪಿಮು ವಾಹ] ಮತಿವಂತ ಜನರ ಸುಮತಿಗೆ
ಸಿಲ್ಲದ ನ್ನಿನ್ನು || ಉವ ಪಲ್ಲ || ಸೃಂಗ ಜನರ ಸುರತರು ವಾವ ಕಾಂತಾರ |
ನರಸಮು ಸಜ್ಜನ | ಶರಜಿಸಚಯು ದಿನಕರ ತೆರ ಸಿಜಪಾದ | ಸರಸಿಜ
ಭಜಿಸುವ ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಕುಮುದ | ಪರಸಿಚಯಕೆ ಸುಧಾಕರನಂತೆ ಧರಿ
ಯಲ್ಲಿ | ಧುರದಿ ಮೌರೆಪೋ ಸಿನ್ನು | ಪರಮ ಕರುಣೀಯು ಯೆಂದು || ಸಿನ್ನು
ಯ ಪಾದ ಮೌರೆಪೋಕ್ಕೆನೊ ನಾ ಬಂದು | ಸೀನೆ ಎನ್ನ ಮೌರೆಯು ಲಾಲಿಸು
ಸೀನೆಂದು ಜಿನ್ನೇತ್ತಿಸಿದ ಪರಮ ಕೃಪಾಕರ | ಸ್ವೇರಿಯೂ ಅನತ ಬಂಧು
||೮|| ದಯಕರ ಸಿಜಭಕ್ತಮಯು ಹರ | ಸುಖಕರ] ಶ್ರಯಾಗಿ
ನಂತತ ನಯಾಗಿ ಸಿಜ ಜನ | ಧಯಕರ ಭವಹರ | ಜಯಜಯ ದಾಶ |
ಜಯ ಸಿಜಯಾಕ್ಷಿಜ | ಜಯಕುಲ ದಿಗ್ಂಜಯ | ಜಯಕಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಜ
ಹಯಾಗ್ರೇವ ಮೂರ್ತಿಜಯ | ಚರುದಿಳಿಯೋಳು ಜನಿಸಿ ಜಸ್ತುದಿ ಮೂರ್ತಿಜಯ |
ತ್ರಯಾದವನೆ ಭಜಿಸಿ || ಯದದಿ ಮಹ ಜಯಶಾಲಿ ಸಿಜ ಶತ್ರ ಜಯ
ವತಾ ಸಲಿಸ || ೨ || ಭೂಷರ್ವವರನಾಗಿ ಕಾಶ್ಯಾಪಿ ಸ್ಥಾಪಿತ್ತ | ವಾಸ ಮಾಡಿ
ಸಿರಿ ವಾಸಕ್ಕೆಷ್ಠ ವಾದೋವಾಸನೆ ಮಾಡುತ | ವಾಸಮುಸಿಯಾಗಿ |
ದೇರದೇರದ ಧಾರ] ಲೀಶ ಪ್ರತಿಕಾವ | ವಾಸವಾಸದಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯುಂತೋ
ಧಾರ | ಸೀಶ ಮಧ್ಯ ಮುಸಿಯನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅಲ್ಲ | ವಾಸವಮಾಡಿ ತಾನು
ವುರ್ಂದರ ದಾಸರಿಗೆ ಯಿನ್ನು | ಸುಮಂತೋಽಪದೇಶಿಸಿ ಅನುದಿನ ವಾಸ
ಮಾಡಿ ಸೀನು || ೩ || ಕ್ಷೋಣಿ ತಳದಿ ಕುಂಭ ಕೋಣಿ ನಗರದಲ್ಲಿ |
ಕ್ಷೋಣಿ ದೇಶೋತ್ತಮ ವೇಣಿ ವೆಂಕಟನಾಮ | ಕ್ಷೋಣಿಬಲ ಜ್ಞಾನ ಕಾಣ
ಗೊಡದೆ ತನ್ನ | ಜಾಣತನದಿ ನರ ಮಾಣವಕನಂತೆ | ಪಾಣಿ ಫಿಕ್ಕಾನ್ನು ಕೆ
ವಾಣ ಮಾಡುತ ಸೀನು | ಕ್ಷೋಣಿವ ಮನಗೆ ಬಾರೆ | ನಿನ್ನ ವಿಕ್ಷಣ
ಗ್ರೀದು ತೋರೆ || ಶಾಖ ಲಕ್ಷಣ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ | ಇರಲು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೋಣ ಬಿಡ
ದಲೆ ಜಾನ ಮಣಿದು ಸಮಸುತ್ತಿರೆ || ೪ || ಜನಪ ನಿನ್ನಯ ವಾಹ ಘನತರ

ಚರಿಯಾ | ದಿನದಿನವಲಿ ನೋಡಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಪಾದ | ವನಜ ಸೇವಕ
ನಾಗಿ ತನುಮನ ಧನಧಾನ್ಯ | ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಸಿತ್ತ ನಿನ ಸಂಗವಾಗಲು |
ಒನುಮ ಯಿಲ್ಲೆ ಒಬ್ಬವ ಘನ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯ | ಮನದಲ್ಲಿ ಯೈದು
ತೆಲೀ | ತಾನು ಅನುವಾನ ವಾಡದಲೇ | ಇರಲು ಅವನ | ಘನ (ವಾದ)
ಸುಖ ರಾಪದಲ್ಲಿ | ಇರವತೆ ಮನ ಪೂರ್ತಿಕರುಣಿ | ಯೈನುವನು ಚರಿ
ತಲ್ಲಿ | ೫ | ಸತ್ಯನಾಮಕ ಸುತ ವೃತ್ಯಾನಿಂದಲಿ ತಾನು | ಸತ್ಯ
ಪ್ರೇರ ವಾತ್ಮಕ ಬಿತ್ತಿಸಿ ಲೋಕದಿ | ಉತ್ತಮ ನೀನಾಗ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪದ |
ಗೊತ್ತು ತಿಳಿದು ಅವನ ಮತ್ತೆ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ | ತತ್ವಾಲದಲಿ ತಂದು
ಉತ್ತಮ ಭಾರ್ಯಾ | ಜತ್ತು ವಾಟಿದ ವಾತ್ಮಿಯ | ಕೇಳಿ ಶೈವರು
ತ್ವಮನಾತ್ಮಜಯಾ | ದ್ವಿಜನಂತೆ ಸತ್ಯಸೇಂದು ಕರಿಯಾ | ಅದನು ನೀನು
ಸತ್ಯವೆಂದು ವೇಳಿ | ಮತ್ತೆ ಪೂರದ್ವೈ ಜೀಯ | ೬ | ಇನ.ತೆ ಹೊದ
ಉದ ಘನತರ ನಿನ ಮಹಿಮೆ | ಎನಗೆ ಪರವೆ ನಿತ್ಯ ಅನಿಮಿಷ ಮುನಿಜನ
ಮನಕೆ ಶಿಲ್ಪದೆ ಪ್ರಂದಾವನದಲ್ಲಿ ನೀ ಸಿಂತು | ವಸುತೆ ಸುತಧನ ಮನೆ
ಹೊದಲ್ಗಾಗ | ಅನುವಾದ ಇಷ್ಟಾಧರ ಅನುದಿನದಲಿ ಇತ್ತು | ಜನರ
ಪಾಲಿಸಗೋನುಗ ಹರಿಯು ಸಿನಗೆ | ಜನುಮಕೊಟ್ಟಿಹನೋ ಈಗ |
ಅದಕೆ ನಿಷ್ಠ ಜನರು ಜಜಿಪರೋ ವೇಗ | ತಿಳಿದು ನಾನು ಅಫುದಿನ ತವ
ಪಾದ | ವನಜ ನಂಬಿದೆ ವೇಗ | ೭ | ರಕ್ಷಿಸೋ ನೀ ಎನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ರಮಣ ದೂತ | ಹೋಕ್ಕಾದಿ ಪುರುಷಾಧರವೇಕ್ಕ ಪ್ರದಾಯಕ | ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜನ
ರೋಳಿಸ್ತು ಏಕ್ಕಿಸಿ ಪರಜನ | ವೇಕ್ಕಾ ವಾಡದಂತೆ ಕುಕ್ಕಿಯೋಳಿದ್ದು |
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾತ್ಯಜ ಭಿಕ್ಷಾಸ್ತ ಬೆಡೋದು | ಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೇಸಿದು ವೇಕ್ಕಿ ವಾಡದೇ
ಸೇ ಎನ್ನ | ಕಾಯಲಿ ಬೇಕು | ಏಕ್ಕಿಸಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು | ಭಕ್ತಿಯಿತು
ರಕ್ಷಿಸುಯಂದೆ ಸಿಸ್ತು | ಇದೇ ವಂದಾವೇಕ್ಕ ಪೂರ್ತಿನೋ | ಕಲ್ಲಿ | ಪ್ರಕ್ಕ
ಸೇ ಎನಗೆ ಇನ್ನು | ೮ | ಕಿಟಿಜ ಸರಿದ್ವರ ತಟಕ್ಕೆ ತ ವಂದಿರ | ಚಟುಲ
ಮಧ್ಯಮುಸಿ ವಟುರಾಸ್ತು | ದಿಂದಲಿ | ಕುಟುಳ ದುರ್ಬಾದಿಗಳ ಧಟನೆ
ಮುರಿದು ನಿಷ | ಚಟುಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಭಟ ಜನರಿಗೆ ಸದ | ಘಟನೆ
ವಾಡ ಪ್ರತಿ ಭಟರಿಲ್ಲಿದಲೇ ಸೇನ್ನು | ಧಟನಾಗಿ ತ್ರಿಜಗದ ಮೆರಿಯುತ್ತ

ಮಹ ಶತಜನರನು ತ್ವರದಿ || ಮುರಿದು ಜ್ಞಾನಿ | ಕಟಕಮುಪಾಲನದಿ |
ಸಟೀಯೋಂತಿನಿ | ಧಿಟಿಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲನ್ನ ಭಜಿಬದಿ || ೯ ||

೧೦೮ ಪದ—ರಾಗ—ಎರಡಿ—ತಾಳ ಏಕ.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರು ರಾಯಾ ನೀವೇಗದಿ ಪಿಡಿಯೆನ್ನ ಕೃಯಾ
|| ಪಲ್ಲ || ಅಗಮ ಸಂಚಿತ ಭೋಗಗಳ್ಯ ಭವಸಾಗರವಲ್ಲಿ ಬಿಂದ್ರ ಬಾಳ್ಯ
ಗನೇ ನೀ ಬಂದು || ಖರ ಪಲ್ಲ || ಭಾನಸ್ರನ್ಯಕ್ರೀಯಾ ದೈತ್ಯತ | ಇವ
ರನುಭಾವವ ತಿಳಿಯದೆ ನಿರುತ | ನೀವಿನ ಸುತತ ಈ ವಿಧ ನರರನು |
ಮೇವರಿಂದಿನ.ದಿನ ಭಾವಿಸಿದೆನ್ನನು || ೧ || ಅಶನವಸನಕಾಗಿ ನಾ | ಪರ
ವಶದಲಿ ಶಿರಭಾಗಿ | ಅಷಮ ಸಿಸ್ಯಯ ಪಾದ ಬಿಸಿಜ ಭಜಿಸದೆ ನಾ | ವಸು
ಮತಿಯೋಳು ಬಲು ಹಸನಗಿಷ್ಟಿಸ್ಯನು || ೨ || ಸಿರಿವರ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧಾ
ವಿಶಲನ್ನ | ಪರಿಸರವರ ನಾಧ | ಸರಿಯಿ.ನಿಸಿದ ಸಿಸ್ಯ ಪರಿಚರಿಂತಾ
ಎನ್ನ | ಮುರಿಯದೆ ದಯದಲಿ ಹೇರಿವೊಮು ಎನ್ನನು || ೩ ||

೧೦೯ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ—ತಾಳ ರಮಂಪೆ

ಅಪ್ಯ ಮಾನವರಿಗಾಲ್ಪಿಸಬ್ಯಾಡಲೋ ಗುರುವೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಲ್ಪ
ಕಲ್ಪದಲ್ಪಿತಲ್ಪ ಹರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಸರಣಿ | ಸಡಿವೋ ಸ್ವಾಮಿ || ಕಲ್ಪ
ತರು ನೀಸೆಂದು ಮನವಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರು | ಪಿಕಲ್ಪನಾಗದವನ || ೧ ||
ಸಿಸ್ಯ ಧ್ಯಾನವಗ್ಯೇದು ನಿಸ್ಯ ಸೇವಿಯ ಮಾಡಿ | ನಿಸ್ಯ ಪದ ಪದಮು
ವಾಶ್ಯಯವ ಮಾಡಿ || ಮನ್ಯದಲಿ ಭಜಿಸುತ ಸನ್ಯ ಶರಣನು ಯಿಸಿನಿ | ಅನ್ಯ
ಜನರನು ಯಾಚಿಸದಿರ್ಪ ಸರನ || ೨ || ನಿಸ್ಯ ಧ್ಯಾನವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಸ್ಯ
ಭಜನ ತೆಜಿಸಿ | ನಿಸ್ಯ ನಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡದೆ | ಅನ್ಯ ದೇವರಸೇವೆ |
ಮನ್ಯಪೂರ್ವಕ ಮಾಡಿ ಬನ್ಯ ಬಡುತ್ತ್ಯರೋ ಭವಮೋಳಗೆ ಇಂಥ || ೩ ||
ಮಧ್ಯ ಮತದಲಿ ಪುಟ್ಟಿ ಮಧ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು | ಮಧ್ಯ ಮತವನು

ಪೂಂದದೆ || ಮಧ್ಯದ್ವೈಷಣ ಬಳಿ | ಮಧ್ಯದ್ವೈಹವ ಪಡದಿರುವಂಥ
|| ೪ || ನಾಥ ನಿನ್ನಯ ಪಾದ ಪಾಂಚೋಜ ಯುಗವನು | ಸ್ತೀತಿ ಪೂರ್ವಕ
ಭಜಿವ ಜನರ || ಯಶ್ವಿಧದೊಳಗಿನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂರೆಯೋಸಿ: | ದಾತ ಗುರು
ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲಪ್ರೀಯಾ || ೫ ||

೧೦೫ ಕದ—ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ರಿ—ತಾಳ ಶಿಶುಟ್ಟಿ

ಶರಣ ಜನರ ತನ್ನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಕಾಯ್ದು | ಕರುಣಾ ಸಾಗರನ ಸೋಽಿರ್ಮೈ
|| ಪಲ್ಲ || ತರುಣಾರ್ಕಸೀಭ ಚುವರಣ ವಾಹನ ಗುಣ | ವರಣನ ವಾ
ಡುವ ಕರಣ ಹೀನಾಂಶನ || ಉ. ವ. || ನಾನೆ ವಿಶದ ಘಲ ದಾನ ವಾ
ಡುವ ಸುರ | ಧೇನು ಸಿನಗೆ ಸೋತು ಸೇಂಟಿತಯ್ಯಾ | ವಾನ ಸಿಧಿಯೆ,
ಎನ್ನು | ಸೀನೆ ಕಾಯೆನುತನುರಾಗದಿ ಸಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಸೇವದಿರತನ ವಾಡೊ
ಯೋಗದಿ | ನಾ ನಿನ್ನ ಪದಕಭಿನವಿಸಿ ಬೇಡುವೆನು | ಮಹರಾಯ |
ಕರಪಿಡಿದು ಕಾಯೋ | ಸೀ ಎನ್ನ ಗುರು ರಾಯ || ಹೀನ ಭವದೊಳಗೆ
ಬಾಯ ಬಿಡುವೆ ನಾನಯ್ಯಾ | ಇವಕೇನುವಾಯ | ಸೀನೆ ಚಿಂತಿಸು ಸಂತ
ರೋಡಿಯನೆ ನಾನು ಬಲ್ಲಿನೆ ಮೂರಥ ವಾನವ | ದೀನಜನ ಮಂದಾರ
ಶಾಶ್ವತ | ದಾನಿ ನಿನಪದ ಧ್ವಾನ ವಾತಿಸೊ || ೬ || ಸೇವಕ ಜನರನ್ನ
ಕಾಪೋಸೀತನು ಯೆಂಬೊ | ಭಾವ ಪೂರ್ವಕ ನಿನ್ನ ಸೇವಪನೋ | ಅವ
ಕಾಲದಿಂದ ಭಾವಿಸೀ ಚ್ಯಾನ್ನ ಕಾಯ್ | ಮಾಡುವ | ಕರುಣದಲ್ಲಿನ್ನ ಸೋ
ಡುವ ಸೇವಕ ನಿಷ್ಟನೀಡುವ | ಸೀ ನಿರಲು ನಿತ್ಯ ತಿವ ಭಯವೇನು ಎನ
ಗಿಲ್ಲ | ನಂಬಿದರೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟ ಸೇಂಗುವ ಸೀನಲ್ಲ | ದೇವ ದಾನನರಂಜಿ
ಕಿಯು ಎಸಗಿಲ್ಲ | ಈ ವಾತು ಪೂರ್ವಿಯಲ್ಲ | ಜೀವರುತ್ತಮ ಮುಖ್ಯ
ವಾಯು | ದೇವನಾವೇಶದಿಂದಲಿ | ದೇವ ಭಾವವ ಸ್ವೇದಿ ಲೋಕದಿ | ಈ
ವಿಧದಿ ಮಹಿಮವ ತೋರಿ ಮೇರವ || ೭ || ಪೂತಕನನಕುಲ ವೀತಿ
ಹೋತ್ತನು ಯೆನಿಸಿ | ದೂತ ಜನರಾಘ ದೂರಗ್ರೇಸುವ | ದಾತಗರು ಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಶಲಗತಿ ಸ್ತೀಯನು | ಎನಗೆ ನಿಜ ಜಿಯನು | ದೂತಜನಕತಿ
ಸ್ತೀಯನು | ತಾನೆನಿಸಿ | ವೀತ ಭಯ ಭಾತಾದಿ ಬಾಧೆ ಕಳಿವ | ಸತಿ

ಯರಿಗೆ ಸುತರನ್ನು ಕೊಡುವ | ಈತ ನೀಡುವ ನಹಿಕ ಪರಲೋಕ ಸುಖಿ |
ಜಾತರೂಪ ಸುಶಯ್ಯ | ತರಯ ದೂತನಾದವಗೆ ಸುಭಯ ನಿಭಿತನಾಗಿ
ದೇಶ್ಲ ಕಾಯಿವ ನೀ | ತೆರದಿ ತಾ ನೂಡುತ್ತಿರುವಾ || ೨ ||

೧೦೪ ಪದ—ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ರಿ—ತ್ರಿವಿದಿ ತಾಳ

ಕಂಡೆ ಗುರುರಾಯನಾ | ಸುರಮನೋ ಪ್ರಿಯನ | ಪಲ್ಲಾ ಶೋಂಡವ
ತ್ಸ್ವಲಜಾ ದಂಡಕಮುಂಡುಲ ಕರಿ ಪಂಡಿತಾಗ್ರಹಣೀಯೋಳು ದ್ವಂಡ ವಹಿಮಂದ
|| ಪಲ್ಲಾ || ಧೃತ ನಾಮ ವಂದ್ರೀಸು ಘಾಲವ | ಗಂಥಾಕ್ಷತಿ ಮಾಣಿಕದಂತೆ
ಪ್ರೋಲುವ | ಸ್ವತತಿ ಜಂಬುಕ ಯುಗ | ಯುತ ಸಾಪಿಗಿ ನಾಸವ] ಲಲಿತ
ಭೂಯುಗ ವಿಲಾಸವ || ಕಸ್ಯೋಲಯುಗಳ ಭಾಸವ | ಪದನಚೋಳೊಪ್ಪುವ
ಕೆರಿಹಾಸವ || ೮ || ಕುಂದ ಕುಟ್ಟಲರದನಾವಳಿಯಾ | ಪವಳವಂದ
ಲಿಹ್ಯಾಧರ ಕಳೆಯ | ಕಂಜರಾಂಕಿತ ತುಲಸಿ | ಮಂದ ಜಂಬುಕ
ಸುಮಾಲೆಯ | ಕಂತತ್ತೀ ರೇಖಿಕಾಂತಿಯ | ಶುಂಡೋಪಮ ಬಾಕುಶಾಲಿ
ಯಾ | ಜಪಮಾಲಾ ಶೋಭಿಕ ವಾಣಿಯು || ೯ || ಸದಮುಲ ವಾದ
ಹೃದಯ ಮಂಡಲವಾ | ಹರಿ | ಸದನನಂದದಿ ನಿತ್ಯ ಸ್ನೇಳಿವ || ಪದಮಾದಿ
ಪಂಚಮುದ್ರಿ ನಿತ್ಯಚಿನ್ನಿತ ನಾಸುವ | ಉರದಿ ರೋಮ ಶೋಭವ |
ಸ್ನೇಹಿಯೋಕು ಶ್ರಿವಳಿ ಭಾಸವ | ಸುಳಗುಂಭ ನಾಭಿ ಗಂಭಿರವ || ೧ ||
ಅರಣೋಪಮ ಕಾವಿಶಾರಿಯಾ ನುಟ್ಟು | ಶಿರದಿ ಪ್ರಾದ್ವಾಂಬರ ರುಚಿಯಾ] ಕರ(ಂ)ಭೋಪ ವೋರು ಜಾನು ಮುಕುರ ಬಿಂಬವಾ || ಶ್ರಿತ ಜನತತಿ ಗಂಭಿ
ಷ್ವವಾ | ನೀಡುನೋ ಮಹಿಮ ವಿಶಾಲವ | ನಿರುತ ತಾ | ಮಾಷ್ಟ ವಿಡಂ
ಬನವ || ೪ || ಪಾಢೋಜೋಪಮ ಜಂಫೇಗಳು] ವೆರಡು ಜಾತಿ ರತ್ನಾಂ
ಗುಲಿ ಸಂಫಗಳ | ಜೋತಿಮಯ ವಾರಿಜಾತ ಸಮಪಾದವ | ಸೇವಿ ಪರಿಗ
ಮರ ಸಾಲವ | ಸುಜನತತಿಗುಲ್ಲಾ ಸವ | ಗುರು ಜಗ | ನಾಷಿ ವಿತಲ
ಲೀಲವ || ೫ ||

೧೦೪ ಪದ—ರಾಗ—ನಾಡ ನಾಮಕರಣ—ತಾಳ ಏಕ

ನೋಡಿದೆ ಗುರು ರಾಯರನ್ನು] ಈ ರೂಪಿಯೊಳಗೆ ಮರವ ಸಾರ್ವ
ಭೂಮನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ಧಳಧಳಿಸುವ ವ್ಯಂದಾವನದಿ] ತಾನು ಕುಳಿತು
ಭಕ್ತರಿಗೇವ] ವರವನು ತ್ವರದಿ] ನಳಿನ ನಾಭನ ಕೃಪಾಬಲದಿ] ಇದೆ
ನಳಿನ ಜಾಂಡದಿ ಸರಿಗಾಣಿ ಮಹಿಮಾದಿ || ೧ || ಪ್ರೇಳಿನ ವಕ್ಷಣಿ
ದವನ] ಎಳಿ ತುಲಸಿ ಮಾಲಾಂಕಿತ ಕಂಥರ ಯುತನ | ನಳಿನಾಷ್ಟಿ ಮಾತೆ
ಶೋಭಿತನ | ಉರ | ಚಲುವದ್ವಾದಶ ಪುಂಡ್ರ ಮುದ್ರಚಿಸಿ ತನಾ || ೨ ||
ಕೃಷ್ಣವರಣದಿ ಸುಶೋಭಿತನ | ಮಹ ವೃಷ್ಣಿವ ಕುಮುದೆ ನಿಕರಕೆ ಚಂ
ದಿರನ] ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರನ] ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ ಪಾದ | ಯುಗ
ಸರೋಜ ಇನ || ೩ || ದಿನ ನಾಥ ದೀಪ್ತಿ ಭಾಸ್ಕರನ | ಭವ] ವನಧಿ
ಸಂತರಣ ಸುಪ್ರೇತ ಕೋವಮನ || ಮುನಿಜನ ಕುಲದಿ ಶೋಭಿಪನ |
ಸ್ವೀಯರಾ ಜನರ ವಾಲಕ ಮಹರಾಯನೆಸಿವನಾ || ೪ || ಗುರು ಜಗ
ನಾಥ ವಿಶ್ವಲನ | ಪಾದ ಸರಸಿಜಯುಗಳ ಶಾರಡಿಯೆಸಿವನ | ಪೂರಿ
ಪ್ರೇನು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು | ಯೆಂದು | ಸಿರಸದಿ ನಮಿಸಿಬೆಡಿದೆ ಗುರು
ವರನ || ೫ ||

೧೦೫ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ಶ್ರೀಪಿಡಿ

ಸಂಬಿ ತುತ್ತಿರೋ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಧ್ವರಿಯಾ || ಸನ್ಮಾನಿಕುಲವಯ || ಪಲ್ಲ||
ಅಂಬಿಜನಾಭಿಸಿಗತಿ ಪ್ರೀಯಾ | ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಹಯ || ೧. ಪ ||
ಕನಕಶಯ್ಯನಾ ತನುಜನಾಗಿ ಜನಿಸಿ | ನರಹರಿಯನು ಪೂಲಿಸಿ | ಅನು
ಜರಿಗನುದಿನ ತತ್ವನ ತಾಕಲಿಸಿ] ಪರಮತವನು ಜೈಸಿ | ಮನದಲಿ ಶ್ರೀ
ಹರಿಪದವನ್ನೇ ಭಜಿಸಿ] ವರಕರುಣವ ಸಲಿಸಿ | ವನಜಭವಾಂಡದಿ ಬಹು
ಬಲ್ಲಿದನೆಸಿಪ | ನತ ಜನರಿಗೆ ಸುರಪ || ೨ || ಶಾಮಧೀನು ಸುರತರುವಿಗೆ
ಸಮನೀತ | ಶಾಮಿತ ಫಲದಾತ | ರಾಮ ಸರಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ರ ಪದದೂತ |

ಲೋಕದಿ ಬಹುಖ್ಯತ | ಕಾಮಿನಿ ಸುತ ಧನ ಧಾರ್ಣೆದ ವ್ಯಾತ | ನೀಡುವೋ
ನತಿ ಸ್ತೀತ ಪ್ರೇಮದಿ ನಿಜ ಜನಸ್ತೋಮಕೆ ಬಹುದಾತ | ಯತ್ತಿವರ ಕುಲ
ನಾಥಾ || ಅ || ಪಾತಕ ವನಕುಲ ವೀತಿ ಹೋತ್ತು ನೇನಿಸಿ | ಸುಖ
ವನು ಸರಿಸಿ | ಭೂತಪ್ರೇತ ಮಹ ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ | ರೋಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ
ವೊತ ಪಿತರ ತೆರ ದೂತರ ರಕ್ಷಿಸಿ | ಮನೋಚಿಂಕಿಯನೆ ಬಿಡಿಸಿ | ದಾತ
ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ ಪದದೂತ | ನಿಜಜನರಿಗೆ ತಾತ || ೫ ||

೧೦೨ ಪದ—ರಾಗ—ಅಸಾನೇರಿ—ತಾಳ ಏಕ.

ಎದ್ದುಬರುತಾರೆ ನೋಡಿ ತಾವೆದ್ದು ಬರುತಾರೆ ನೋಡಿ | ಮುದ್ದು
ವ್ಯಂದಾವನ ಮದ್ದ ಧೋಳಗಿದ್ದ | ತಿದ್ದಿ ಹಚ್ಚಿದ ನಾಮು ಮುದ್ರಿಗಳೊಪ್ಪು
ತೀಗ || ಉ. ಪ. || ಗಳಿಂದೊಳು ಶ್ರೀ ತುಲಸಿ ನಳಿಸಾಕ್ಷಿವಾಲಿಯಾ | ಚಲುವ
ಮುಖದೊಳು ಪೂಳಿಪ್ಪೊ ದಂತಗಳಂದ || ೮ || ಹೃದಯಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ಪದುಮನಾಭನ ಭಜಿಸಿ | ಮುದ ಮನದಲಿ ಸಿತ್ಯ ಸದಮುಲಾವ ತಾಳಿ
|| ಅ || ದಾತಾ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲಸ್ನ್ಯ | ಸ್ತೀತಿಯು ಬಡಿಸುತ್ತ |
ದೂತರ ಪ್ರೌರೋಯುತ || ೬ ||

೧೦೩ ಪದ—ರಾಗ—ಕಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ಏಕ.

ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಮೃಯ್ಯ | ಈ ಗುರುವರರ || ಪ || ಎಂತು
ಬಣ್ಣಿಸೆನಾ | ನಂತನಾಂಶ ಜಗ | ದಂತರದೊಳಗಾನಂತ ಮಹಿಮರ
|| ಉ. ಪ. || ಸುರವರ ನಗರ ಸಮ | ವರಮಂತ್ರ ಸದನವನ್ನು | ಜರಿದು
ತ್ವರದಿ | ವಿರಪಾ ಪುರದಿ ನಿಂತ ಮಂಟಪರನ್ನು || ೯ || ಪುರವರ್ಯಾಗದಿ
ಸರ್ವರಾಜ | ಸಾರ್ವ ಭೋಮರನೀಸಿ ಈಗ | ಪಾರ್ವರನ್ನು ಪೂರೀವೋದಕ್ಕೆ |
ಪೂರ್ವ ಯತಿ ಯೆನಿಸಿಹರನ್ನು || ಅ || ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ಮಹಕನಕಾಭಿಷೇಕ

ಮಾಳ್ವಿ ಧನಿಕರನ್ನು ತೈಜಿಸಿ ನಿ | ಧನಿಕ ಗೊಲಿದದನ್ನು || ೫ || ಕ್ಷೇತ್ರಶೇ
ಜನನಿತ್ಯ | ಸಾರ ವಂಚಾಮೃತ ಬಿಟ್ಟು | ಕೀರುತಿಯ ಮಾಳ್ವಿ ಜನರ
ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವೋರನ್ನು || ೬ || ದಾತರೆನಿಸಿ ಜಗದಿ ಬಹು | ಖಾತರಾಗಿ
ಗುರು ಜಗ | ನಾಷ್ಣ ವಿಶ್ವಲ ನೋಲಿಸಿ | ನಿಜದೂತ ಜನರ ಪ್ರೋರ್ಪೋರನ್ನು
|| ೭ ||

೧೦ ಪದ—ರಾಗ—ಭ್ರಿರವಿ—ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ.

ದಾತ ಸನ್ಮನಿಗಣ | ನಾಥ ಕಾಮಿತ ಕಲ್ಪವೈಕ್ಕ | ಅಶ್ರಿತಜನ ದಕ್ಷ
|| ಪಲ್ಲ || ಧಾತ ಹೋಗ ಸುರಮುನಿಯ ಸಂತತಿ | ಸ್ತ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕದಿನ್ನು
ಕಾಂಡ | ಜೋತಿ ವ್ಯಂದಾವನದಿ ತಾ ನಿ | ಭ್ರಾತ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ವ
ಜಗದಿ || ೮. ೯. || ಭಿಕ್ಷುನಾಯಕ ಸವಾರವೇಕ್ಕದಾಯಕ ನೆಂಬ
ಬಿರಿದು ನೆಂಬ ಬಿರಿದು ವ್ಯಾತ್ತಿಹ ತಾನರಿದು | ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನ ಪಾದ ಪದು
ಮಂವ | ವಕ್ಕೊಮಂದಿರದೊಳಗೆ ತಾನಪ | ರೋಕ್ಕರಿಸಿ ಸವಾ ಜನರಾ |
ಪೇಕ್ಕ ಪೂರ್ತಿಸಿ ಮೆರೆವ ಗುರುವರ || ೧ || ದಂಡ ಕಾಷಾಯಕ ಮಂಡಲ
ಧರಹಂಸರೂಪ | ಅವಿತ ಸುಪೃತಾಪ | ತೋಂಡ ಜಲ ಜೋತ್ತುಲ್ಲಕ್ಷದಾ
ಮಾತಾಂಡ ಸನ್ನಿಭಸೆನಿಪ ತ್ರಿಜಗೆ | ನ್ಯಂಡಲಾನತ ಸುಜನ ಮನ್ಯಸೋ |
ಪುಂಡರೀಕ ನಿವಾಸ ನಿಮ್ಮಲ || ೨ || ಕಿಟಿಜ ಸರಿದ್ವಾರ ತಟವಾಸ
ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ | ವಿರಲ ಗುಣಗಾಥಾ | ತಟನಿಲಾಹರಿ ಮಧ್ಯತನ ಹೈ |
ತ್ವಂಟ ಸುನಾವಯ ಮಾಡಿ | ಅಟನಗೈವೋ ಜಗದಿ ರಾಜವ ಚಟುಲ
ವಿಕರು ಕರುಣ ಸಾಗರ || ೩ ||

೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ತಾಳ ಏಕ

ಅರಾಯರ ಪದ ನೀರಜ ಯುಗ ಮನೋ | ವಾರಿಜದಲಿ ನಾ ಭಜಿ
ಸುವೇನು || ಪಲ್ಲ || ಸಾರಿದ ಜನರಷ್ಟ ದೂರದಿ ಓಡಿಸಿ | ಧಾರುಣಯೋಜಿ

ಸುರ | ಸೌರಭಿ ಯೇನಿಸಿಹೆ ||೩. ಪ. || ಅವರ ಪದಜಲ ಈ ಭುವನತ್ತ್ಯಯ
ಪಾವನತರ ವೆಂದಿನಿಸುವದೋ | ಅವರ ಪದಯುಗ ಕೋನಿದ ಜನರು |
ಭಾವದಿ ದಿನ ದಿನ ಸೇವಿಪರೀಂ || ಅವರ ಹೃದಯದಿ ನಾರೆಯಣ ಚಕ್ರಾನ
ತಾರವ ಧರಿಸಿಹ್ಯನೋ | ಶ್ರೀವರ ಹರಿ ಕರುಷಾವಲೋಕನದಿ | ದೇವ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನೆದಿಕರೋ || ೮ || ಅವವಾಸವ ನಿವರ ಚರಣ ಸೇವಕ
ತೀರ ಸೆಂದಿಸುವನೋ | ಭಾವಿಪರವನೀತಳದೊಳು ಮತ್ತೆ | ಕೋನಿದ
ಜನರೀಲ್ಲರು ಅವನ | ಧೀವರನಾದರು ಅವನೇ ಅವನೀ | ದೇವೋ
ತ್ತಮ ಸೆಂದೆನಿಸುವನು | ಪಾವನಿ ಮುಖ ದೇಸ್ವೋತ್ತಮ ರೀಲ್ಲ |
ಈ ವಿಧ ಮಹಿನೇಯ ತೀಪ್ರದಿ ತೋರುವ || ೯ || ಅವರು
ಅವನಿ ದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನನಿತ್ತು ಪ್ರೇರದಿಹರೀಂ | ಪಾವನ (ಕ)
ಘಾಕಿದ ಹಾರವ ಮತ್ತೆ | ಭೂವರನಿಗೆ ತಂದಿತ್ತಹರೀ | ಮಾವಿನ ರಸದಲಿ
ಬಿಡ್ಡಹ ಶಿಶುವಿಗೆ | ಜೀವನನಿತ್ತು ಕಾಯ್ದಿಹರೀ | ಶೈವನ ನಿಜ ಶೈವವ
ಬಿಡಿಸಿ ತಮ್ಮ | ಸೇವೆಯನಿತ್ತು ಸಲಿಸಿಹರೀ || ೧ || ಸಲಿಲವ ತಂದಿರು
ತಿಹ ನರನಿಗೆ | ಸುಲಿತ ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ತಿರಿಹರೀ | ಚಲುವ ತನಯನಾ
ಪುಲಿನದಿ ಪಡದಿಹ | ಲಲನೇಯ ಚೈಲದಿ ಕಾದಿಹರೀ | ಸಲಿಲವು ಯಿಲ್ಲದೆ
ಬಳಿಲಿದ ಜನರನು | ಸಲಿಲವ ನಿತ್ತು ಸಲಿಸಿಹರೀ | ಇಳಿಯೋಳು ಯತ್ತಿ
ಕುಲ ತಿಲುಕರೆಂದೆನಿಂ | ಸಲಿಷದಂಥದು ತಾವು ಸಲಿಸಿಹರೀ || ೧ ||
ಅನುದಿವದಲಿ ತಮು ಪದಕಮಲವನು | ಮನದಲಿ ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವರ |
ಜನರಿಗೆ ನಿಜ ಘನಸುಖವನು ಕೊಟ್ಟವ | ರನು ಸರಿಸಿ ಇರುತ್ತಿಹ್ಯರಾ |
ಮನೋವಾಕ್ಷಯದಿ ನಂಬಿದ ಜನಕೆ | ಜನುಮವನ್ನು ನೀಡರು ಇವರ |
ಘನ ಗುಣಿಧಿ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿರಲ | ನನುಗಾಗ್ರೇಸರರೆನಿಸಿಹರ ||೧||

೧೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—ಪಕ್ತಾಳ

ಇಂದು ನೋಡಿದೆ ನೇದ ದಾಯಕ ಮುನಿಂದ್ರ ವಂದಿತ ಪಾದನಾ
|| ಪಲ್ಲ || ವಂದನೀಯ ಶುಭೋರು ಗುಣಗಣ | ಸಾಂದ್ರ ಗುರು ರಾಘ

ವೇಂದ್ರನ || ಉ. ಪ || ವೇದ ತತ್ತ್ವತ ವೋದಗಿತ್ತನ | ನಾದಿ ಮತ್ತು ನ
ತೆರದಲಿ] ವೇದ ವಾದವ ಶೋಧ ಮಾಡಿ ಮೇಡಿಸಿ ಶರಿಗಿತ್ತನಾ || ೮ ||
ಕಮಳ ರೂಪವಲವ.ರ ತತಿಗೆ | ಅನ್ಯತ ನೀಡಿದ ತೆರದಲಿ || ಸ್ವಮತ
ಸುಧಿಯನು ಪ್ರಮಿತಗಿತ್ತಿಹ | ಆಮಿತ ಸುಮಹಾ ಮಹಿಮನ || ೯ ||
ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಧುರದಿ ದಾಡಿಲಿ | ಧರಣಿ ತಂದನ ತೆರದಲಿ | ಧರಣಿ ಜನ
ರಿಗೆ ಧರಿಯು ಮೊದಲಾದ | ಹರಂಖಣಿಯನಿತ್ತ ಸೈರೆವನ || ೧೦ ||
ದುರುಳದಿತಿಜನ ತರಿಮೆ ಸಿಜವದ | ತರುಳವಾಲನ ತೆರದಲಿ || ದುರಿತ
ರಾಶಿಯ ತರಿಮೆ ತನ್ನಯ ಶರಣಜನ ಪರಿಪಾಲನ || ೪ || ಬಲಿಯ ಯಜ್ಞದ
ತಳದಿ ಬೂನಿಯು | ನಜದ ರೂಪನ ತೆರೆಲಿ || ಯಕರ ಪಂಚಕ ತನ್ನ ತಳಿ
ವಗೆ ಸುಲಭದಿಂದಲಿ ಹೇಳಿವನ || ೫ || ದುಷ್ಟಕ್ಕೆತ್ತಿರ ನಷ್ಟ ಕುಲವನು |
ನಷ್ಟಗೆದನ ತೆರದಲಿ || ಕೆಟ್ಟ ರೋಗವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭೂತದ | ಅಟ್ಟಿಯನೇ
ಕಳಿವನ || ೬ || ಜನಕನಾಜ್ಞಾದಿ ವಸವ ಚರಿಸಿದ | ಜನಕುಲೀಶನ ಕೆರ
ದಲಿ | ಜನರಿಗೇಸ್ತಿತ ತನಯ ಮೊದಲಾದ ಮನದಪೇಕ್ಷನ ನೀಡೊನಾ
|| ೭ || ಕನಲಿ ದ್ವಾರವಿ ಸೇಸಿ ಶಲಾಯಿತೆ | ಕ್ಷಣಕ ಬಂದನ ತೆರದಲಿ |
ಮನದಿ ತನ್ನನು ಸೇನೆದ ಜನರನು | ಜನಃಮ ಜನಮದಿ ಸೈರೆವನ || ೮ ||
ಮುದ್ದ ಸತಿಯರ ಬುದಿ ಗೆಡಿಸಿ ಗೆದ್ದ ಬಂದನ ತೆರವಲಿ || ಮುದ್ದ ಮತ್ತಿ
ಯನು ತಿದ್ದಿ ಭಕ್ತಿಗೋ ಶುದ ಜ್ಞಾನವ ನೀಡೊನಾ || ೯ || ಕಲಹ
ಕಂಟಕ ಕಲಯ ಹೈರ ಕಲಿಕ್ಕಿ ರೂಪನ ತೆರದಲಿ || ಹುಳಕ ಮನವನು
ಕಳದು ತನ್ನಲಿ ಹೊಳಿಪೋ ಮನವನು ಕೊಡಃವನಾ || ೧೦ || ನೀತ ಗುರು
ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶ್ಲೇಷ | ಭೂತಳಕ್ಕಿಂಧಿಸಾಧನು || ಆತನೆಂತೆ ತಿನಾಧ ಜಗಕ
ಪ್ರೀತಿ ಶುಭರ್ಥಲದಾತನಾ || ೧೧ ||

೧೧೭. ಪದ—ರಾಗ—ರೇಗುಸ್ತ್ರಿ—ತಾಳ—ಪಕ.

ಪ್ರಾಂದಾವನದಲಿ ನಿಂತ ಸುಯತಿವರನ್ನಾರೆ | ಹೇಳಮೃಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ ||
ವಂದಿವ ಜನಕಾನುದ ಕೊಡುಪೋ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮುನಿವರೆ ನೀತ

ನೋಡಮ್ಮು || ಉ ಸ || ಇಂದಿರೆ ರಮಣನ ಭಂದದಿ ಭಜಿಸ್ಯಾನಂದ
ದಲಿಹ್ಯ ನಾರೆ || ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯಾ || ನಂದ ತೀಥ ಮಂತ ಸಿಂಧುವರೆಗೆ
ಬಾಳೆಂದು ನೆನಸಿಹನ್ಯಾರೆ ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯಾ || ಮಂದಜಭವ ಹರಿ | ಕುದು
ಗೊರಳಣೊಂದೆಂಬರ | ಸಳಿದಿಹನಾರೆ || ವೇ || ಖಿಂದೆ ವ್ಯಾಸಮುನಿ
ಯೆಂದು ಕರೆಸಿ ರಾಘ | ವೇಂದ್ರ ಗುರುವರನೀತ ಸೋಡಮ್ಮು || ೮ ||
ಸತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಸತಿ ಸುತರಫು ಬಲು | ಹಿತದಲಿ ಸೀಡುವನ್ಯಾರೆ || ವೇ ||
ಪ್ರತಿದಿನ ತನ್ನನು ಮತ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಬಹು | ತುತಿಪರ ವಾಲಿಪನ್ಯಾರೆ |
|| ವೇ || ಮತಿಯುತ ಪಂಡಿತ ತತಿ ಯಭಲಾಷವ | ಸತತ ಪೂರ್ತಿಪ
ನ್ಯಾರೆ ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯು || ಕ್ಷುತಿ ಸುರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ದಾಯಕ ಮಹ | ಯತಿ
ಕುಲವರ ಗುರುರಾಯ ಕಾಣಮ್ಮು || ೭ || ಮಾತಿಯು ಸುತರಲಿ ಸ್ತೀತಿಲಿ
ಗೊಳಿಸುವ | ತಾತನ ತೆರದಿಹನ್ಯಾರೆ | ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯು || ವೇತನಾಧ ಮಹ
ಭಾತ ಗಣಂಗಳ ಭಿತ್ಯಿಯ ಬಿಡಿಸುವನ್ಯಾರೆ | ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯು | ಭಾತಳ
ಜನಕೃತ ಪಾತಕ ಕಾನನ | ಜಾತವೇದನತೆರನ್ಯಾರೆ ವೇಳಮ್ಮುರ್ಯು ||
ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶುಲ ನಿಜ | ದೂತ ಜನಕೆ ಮಹದಾತ
ಕಾಣಿಮ್ಮು || ೯ ||

೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಚಿಹ್ನಾಗ್—ತಾಳ ಏಕ

ದೆಯಾನಿಧಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ | ಕಾಮಿತ ಸುರತರುವೆ
|| ಪಲ್ಲ || ಧರಾತಳದಿ ಸುರ ತರುವರೋಪಮ | ತ್ವರಾದಿ ಎನ್ನನು
ಪೇರಿಯೋಗುರುವರ || ೧ || ಗಡಾನೆ ತವಪದ ಜಡಾಜ ಭಜಿಸುವ ಧೃತಾ
ಮತಿಯ ಕೊಡು ಒಡೇಯ ಗುರುವರ || ೨ || ಎಷ್ಟ ವೇಳಲೆನ್ನ ಕಷ್ಟ
ರಾತಿಗಳನ್ನ | ಸುಟ್ಟು ಬಿಡೋ ಸವೋತ್ಕರಷ್ಟ ಮಹಿಮು ಗುರು || ೩ ||
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕನ್ನಾರೇಪ್ರಸಿ ಮನೋಗತಾ | ಪೇಕ್ಷಾವ ಪೂರ್ವಿಸೋ |
ತ್ರಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಸುರ ಸ್ತೀತ || ೪ || ದಾತಾನೆ ನೀ ಎನ್ನ ಮಾತು ಲಾಲಿಸಿ
ನಿತ್ಯ | ನೀತಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶುಲ ಸ್ತೀಯ || ೫ ||

ಶ್ರೀ ರಾಯರ ಶಾರದಾ ಪ್ರಾರಂಭ

೧೧ ಪದ—ರಾಗ—ಆನಂದ ಭೈರವಿ—ತಾಳ ರಹುಂಪಿ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಾ ಎನ್ನ ಭವ ಭಾರ ನಿನ್ನದೊ ಜೀಯಾ |
 ಮೂರ ಸೂಡದಲೀಗ ಕೈಯ್ಯ | ಪಿಡಿದು ನೀ | ಸಾರಿಗರೆಯೋ ಸುರಧೇಯಾ || ೧ || ನಿನ್ನೊರತು ಗತಿಯಾರೊ ಎನಗೆ | ಈಗ | ನಿನ್ನನೇ ತೋರಯ್ಯ
 ಎನಗೆ | ಬಿಸ್ಸು ಪವ ವಾಪ್ಪಿನಾ ನಿನಗೆ ಭವದಿ ಬನ್ನ ಬಡುವನ ಸೋಡಿ
 ಹೀಗೆ || ೨ || ಈಸು ವಕ್ಸರವ್ಯಧ ಕಳೆದೇ | ನಾ ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಗದೆ
 ಭವದಿ ಮೆರದೆ | ಎನ್ನ | ಈಶ ಸೀನೆಂಬದನು ಮರದೆ | ಬಹು | ಕ್ಲೇಶ
 ಬಟ್ಟ ಪರಿಯಸುಳದೆ || ೩ || ಗುರುವರನೆ ನಿಸ್ಸುಂಭಿ ಕಮಲ | ಯುಗಕೆ |
 ನಾಕರ ಮುಗಿದು ಬೆಡಿದೆನೋ | ವಿಮಲ | ಸರಸ ವಿಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿತ್ತು
 ಮೂಲ ನೀನಿತ್ತು ಪೋರೆಯೋ ನೀ ಭಕ್ತವಕ್ತುಲ || ೪ || ಏನು ಕರುಣಾ
 ಸಿಧಿಯೋ ನೀನು | ಜಗಮೋಳಗೆ | ದೀನರುವರಿವ ನೀಯೆಂದು | ಸಾನು
 ರಾಗದಿ ಭಚಿಪನೋ ತವ ಚರಣ | ಧ್ಯಾನ ವಾಲಿವದೀಗ ಸುಪಣವಹನ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ತಾನೆ ನಿನ್ನಾಧಿನ || ೫ || ವಿಷಯಾತೆ ಬಿಡಿಸೋ ಸ್ತಾಮಿ |
 ಎನಗೆ ತಾ | ವಿಷಯ ಪತಿಯ ಸಲಿಸೋ ಪ್ರೀಮಿ | ಕೃಷಿಯಾದಿ ಸತಿ ಸುತರ
 ಕಾಮಿ | ಯೆಸಿ | ತ್ವಷಯಗೆಂಡಿಸೋ ಅಂತರಿಯಾಮಿ || ೬ || ನರರ
 ಯಾಚನೆ ಮಾಡನಲ್ಲ | ದೀಶವನು | ತಿರತಿರಗಿ ನಾ ಬಂದೆನಲ್ಲ | ಪರ
 ಪರಿಯ ಭವಣಿ ಸುಳ್ಳಾಗದಲ್ಲ | ಸವಾಙ್ಗ, ಸವಾ ನೀ ತಿಳಿದಿರುವಿಯೆಲ್ಲ
 || ೭ || ನೀಚ ಜನ ಮನೆ ಮನಿಗೆ ಪ್ರೋಗಿ ನಾನು | ಯಾಚಿಪನೋ
 ನಾಚಿಕೆಯ ನೀಗಿ || ಯೋಚನಿಲ್ಲಿಚೆ ನಾನು ಕೂಗಿ | ಈಗ | ನೀಚನಾದೆನು
 ಕಾಯೋ ಪರಮ ಯೋಗಿ || ೮ || ಶೇಷಾದ್ವಿ ನಿಲಯನಿವಾಸ | ಎನ್ನ ಯ
 ದೋಷ ರಾಶಿಯ ತರಿಯಲೇಶ | ವಾಸವಾಗೆಲೊ ಮನದ ತೋಷ |
 ಪೂರ್ವಿಸೋ | ದಾಸಚನ ಪ್ರಿಯ ಯೋಗಿಶಾ || ೯ || ಪೋತ ನಿನಗೆ
 ನಾನಲ್ಲಿ ಜೀಯಾ | ಎನಗೆ ತಾತ ನೀನೆಂಬೊ ಮಾತು ಖರಿಯಾ ||
 ಮಾತು ಉಲಿಪದು ನಿನ ಕ್ರೀಯಾ | ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿತಲಗೆ ನೀನೆ
 ಪ್ರೀಯಾ || ೧೦ ||

೧೨೫ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋದಿ—ತಾಳ ಆಟ್ಟು

ನೀ ಎನ್ನ ಕಾಯಲಬೇಕೊ ಘನ್ನು ಮಹಿಮಾ || ವ || ಎನ್ನ ಸೀ
ಪರಿಪರಿ ಬನ್ನ ಬಡಿಸುವ ದನ್ಯಾಯ ನಿಸ್ಗಿದಾವನ್ನವಾಲ || ಅನುವಲ್ಲ ||
ಘನ್ನು ಮಹಿಮೆ ತೋರಿ ಎನ್ನ ಕಾಯಲಬೇಕೊ | ನಿಸ್ಮೋಹ ರತ್ನ ಗತಿ
ಎನಗ ಮುನ್ನಾರು ಗುರುವೆ || ೧ || ಎನ್ನ ಮಾತನು ನೀನು ಚನ್ನಾಗಿ
ಚಿತ್ತೈಸಿ | ಅನ್ಯ ಜನರ ಕಣ ಬಂಧಿ ಕಳುಮು || ಘನ್ನುಸಿರಿ
ಕೃಷ್ಣನು | [ತ] ಸಿನ್ನ ಸಖಿಗೆ ಮಹ | ಉನ್ನತ್ಯಪಯ್ಯ
ವಿಶ್ವವನನ್ನ ಕಾಯ್ದ ತೆರದಿ || ೨ || ಇನ್ನು ವೇಳಾವ ದೇನು
ಗುರುರನ್ನ ಭವಶ್ರಮವು | ನಿಸ್ನ ಗರುವಿಲ್ಲವೆ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯ |
ಸನ್ನತ ಪ್ರೀಯಾ ನಿಸ್ನಗೆ ವೋರಿ ಇಡುವೆ | ಘನ್ನು ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಶಲನ ದೂತಾ || ೩ ||

೧೨೬ ಪದ—ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ತಾಳ ಆದಿ

ಯಾತರಂಜು ಗುರು ನಾಥನವವ ಯುಗ ದೂತನಾದವಂಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಮಾತ ಪಿತ್ರ ಸತಿಸುತ್ತಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರೀತಿಬಡೆ ಕೋ | ವಾತಿಶಯದಿರಲಿ
ನಾತರಂಜು || ಉ. ಪ || ಧೋರಿತನ ಮಾಡುವ ಧೂರೀಗಳು ತಸ್ಸಿ ದೂರದಿ
ಮಾಡಿದರೇನು | ಫೋರಿತ (ವ) ಭವಬಾಧಿಯು ಸಿತಾಂಜಿ | ಮಾತ್ರಾರೆದಪ್ಪಿ ಬರ
ಲೇನು | ಸಾರಿದ ಜನರನು ಪಾರು ಮಾಡುವನು | ದಾರೆ ಮಹಿಮಾನ
ಚಾರನಾದವಗೆ || ೧ || ಶಿಷ್ಟನಾಗದಲ ಶಿಷ್ಟನೇಸಿ | ಭೃಷ್ಟರ ಸಂಗನ
ಮಾಡಿದರೇನು | ನಿಷ್ಪಿಯಂದ ಸಿರಿಕೃಷ್ಟನ ಭಜಿಸದಲೆ ಇಷ್ಟ ನೀಚನೇನಿ
ಸಿದರೇನು || ದುಷ್ಟ ಕಮ್ಮ ತನ ದೃಷ್ಟಿಲ ತರಿವಾ | ಇಷ್ಟ ಗುರುವದ
ನಂಬಿದ ನರಗೆ || ೨ || ವಾತಕಿಯೋಳಗತಿ ವಾತಕಿಯಾಗಿ | ವಾತಕ ದಿನ
ದಿನ ಮಾಡಿದರೇನು | ಮಾತ ಪಿತರು ತನ ಭಾರ್ತರ ದ್ರೋಹವ | ನೀತ
ವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೇನು || ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶುಲನ | ಪ್ರೀತಿ ಪಡೆದ
ಗುರು ನಾಥನ ಚರಗೆ || ೩ ||

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜೋ ವಿಜಯತೆ ॥

೧೦೨ ಪದ—ರಾಗ—ನೋಹನ ಶಲ್ಯಾಣಿ—ತಾಳ ಆದಿ.

ಗುರು ರಾಜ ಗುರು ಸಾರ್ವಭೌಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗುರು ರಾಜ ಗುರು
ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಿನ್ನ ಯ ಪಾದೆ । ಸರಿಸಿಯುಗಕ್ಕಿನವಿನುವೆ ॥ ೧ ॥
ಕರುಣ ಸಾಗರನೆಂದು ಚರಣವ ನಂಬಿದೆ । ಶರಣನ ವಾಲಿಷು ಕರುಣೀಯೇ
॥ ೨ ॥ ಅನ್ಯರ ಭಜಿಸದೆ ನಿನ್ನನೆ ಭಜಿಸುವೆ । ಎನ್ನ ಮರಹೋದಿದು
ನ್ಯಾಯವೆ ॥ ೩ ॥ ಪರಮ ಪುರಾಣನೆ ನಿನ್ನನುಚರನೆಸಿ ಧರೀಯೋಳು
ನರ ನನ್ನ ಬೇಡುವದು ಘನತಿಯೆ ॥ ೪ ॥ ಸುರಧೀನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರಲಿನ್ನು । ತಿರಕ ತಕ್ಕಕೆ ಬಾಯಿ ತೆರವೋರೆ
॥ ೫ ॥ ಬೇಡಿದ ಮನೋರಥ ನೀಡುವ ನೀನಿರೆ । ಬೇಡಿಸೆ ನರರನ್ನ
ನೀಡೆಂದು ॥ ೬ ॥ ಸಂತತ ಎನ ಕಾರ್ಯವಂತರಿಲ್ಲದೆ ನೀರೆ ।
ನಿಂತು ಮಾಡುವುದು ಪುತ್ತಿಯಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ಕಾಲಕ್ಕೆಸುಖ ದುಃখ
ಮೇಲಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರೆ । ಹೇಳಿ ಎನ್ನನು ನೀ ಪಾಲಿವೆ ॥ ೮ ॥ ನಿನ್ನ ಸೇವಿ
ಪರಿಗೆ ಇನ್ನುಂಟಿ ಭಯ ಶೋಕ । ಉನ್ನತ ಸುಖದೊಳಗಿರುವರೊ ॥ ೯ ॥
ನಿನ್ನ ಸೇವಿಸಿ ಭವಣ್ಣ ಬಡುವದಿದು । ಎನ್ನ ಪರಾಧವಡೇನಯಾಗ್ಯ ॥ ೧೦ ॥
ಕುಚ್ಛಿತ ಇನರನ್ನ ತುಚ್ಛ ಮಾಡದಲವರ । ಇಚ್ಛಿ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ
ಸಲಿಸುವಿ ॥ ೧೧ ॥ ಜನನಿ ಪುತ್ರಗೆ ವಿಷ ಪಿನಯದಿ ನೀಡಲು । ಜನಕ
ತನಯನ ತಾ ಮಾರಲು ॥ ೧೨ ॥ ಪಸುಧಿಶ ಪೃತ್ಯಿ ಕಸಕೊಂಡ
ವಾತಿಯ । ವ್ಯಾಸನದಿ ಆರಿಗೆ ಉಸರೋಂದು ॥ ೧೩ ॥ ಇದರಂತೆ ನೀ
ಮಾಡುವುದು ಹಿನು ನ್ಯಾಯನ್ನೇ । ಪಮೆಮನಾಭನ ಸೀರು ಗುರುರಾಯ
॥ ೧೪ ॥ ಮಾರಕ ಬಧಿರ ಕುರುಡಾಸೇಕ ಜನಕೆ ಕಾರ್ಯ ವಿ । ವೇಕ
ಮಾಡಿ ನೀ ಸಲಹಿದಿ ॥ ೧೫ ॥ ಬಂದು ಬೇಡಿದ ಮಹಾವಂಧ್ಯ ಜನ
ರಿಗೆ ಶು । ಕಂದರ ನೀನಿತ್ತು ಸಲಹು ಏ ॥ ೧೬ ॥ ಭೂತಾದಿ ಬಂಧವ ನೀ
ತರಿಮು ಸುಖಗಳ । ವಾತನ ಸಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವಿ ॥ ೧೭ ॥ ಹಿಂದಿನಮಹಿ
ಮದ ದಿಂದಿನು ಎನಗ್ರೇಯ್ಯ । ಇಂದು ಮಹಾಮಹಿಮೆ ತೋರಿಸೋ ॥ ೧೮ ॥

నాథను నీఃనల్లే దూతను నానల్లే । యాతకే ఈ తెర
మాడిది ॥ १८ ॥ ఎల్లెల్లి నా ప్రోదరల్లేల్లి నీ బందు । ఎల్ల
శాయిగజన్మ మాడిది ॥ १९ ॥ ఇతరరిగశాధ్య అతిశయ చయవ
యతనిల్లదలే నీ మాడిది ॥ २० ॥ వేళలేనొరెల్ల భాళు (బయళు)
నిన్న చయ । కేళు మానవ నాబల్లినే ॥ २१ ॥ జ్ఞానిగళరసనే ।
వోని శిరోమణి । ధ్యానవ సంతత నీడయ్య ॥ २२ ॥ సంతత
ఎన మనో అంతరదలి నీ । నింతు వాలిసో ఎన్న మహరాయ
॥ २३ ॥ ఎంధెంధ భయ బరే నింతు కళదోయే దఱు వంత నినగా
రిణ గాణస్మృయ్య (నినగారు ఎణ గాణ) ॥ २४ ॥ నిన్నల్లి
హరిదయ ఉన్నత ఇరలిన్న । ఎన్నల్లి నినదయ ఇరలీయ్య ॥ २५ ॥
దాత గురు జగన్నాథ విర్తుల నిన్న । మాతు లాలిసిదంతి ప్రోం
ఎన్న ॥ २६ ॥

గొల పద—రాగ—మధ్యమావతి—ఏకశాళ

రథవానేరిద శ్రీగురువయ ॥ కృత సచ్ఛయాఁ ॥ ప ॥ పృష్ఠ
పితాచదలప్రతి మహిమవ నత జనరిగి తోరి మనో । రథ పూతిఁ సే
సిందు ॥ ఖ. ప. ॥ దినదిన సేవాసక్తరా మాడువ జనర ।
మనద చింతియ పరికార । గ్రీవుత ధీర । అనిమిష తరుతేర
ఖదార । సద్గుణ గంభీర । తనుమని ధనవనికి సుతక్షణి । జన
రిగి ఈ పరి ఘననీదువేనేనుత ॥ १ ॥ హిందిన మహిమేగళచూతా
అదరిందేనేనుత । వందిన జనర హృద్గత । పూర్ణేసువేనేనుత ।
ఇందు మాడలు జనక హిత । నాగువ హరి ప్రీత ॥ సందిత సుజ
నర సందటియోళు మున । దిందలి నలియుత । బందు త్సరదలి
॥ २ ॥ ధిట్ట్య శ్రీ గురు జగన్నాథ విత్తుల దఱత । సిష్టేష్ట్వ
భీష్ట్యయదాతా శ్రీలోకదిశ్యాత । నష్టాయు మోదలాదశిళాథ్ర
నీడుపో కృతాధ్య । సృష్టియోళగ బయశ్రీష్టరాగి కరుణా ।
చ్ఛష్టలి సోళ్లదు సిష్టర మతపేందు ॥ ३ ॥

ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ

ರೂಳ ಸುಳಾದಿ (೬) —ರಾಗ—ಭೃತ್ಯಾ—ಧ್ವನತಾಳ

ಹರಿಯು ಉಂಡನ್ನ ನಮ್ಮೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರಿಗೆ] ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರುಪಿಸೋ ಬಗಿಯಾ] ಅರಿತು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತ ತರು ನೀಡಿ | ಪರಮಾದರದಲ್ಲಿ ಗುರು ಕೈಯ್ಯ ಕೊಂಬಾವನು] ವರ ಯತ್ತಿಗನ್ನೋಽದಕ ಗಿರಿ ಸಾಗರ ಸಮವು | ಮರಳ ನೀಡಿಂದು ಜಲ ನಿರುತ ದಲ್ಲಿ | ವರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಿಡೆ ಸರಿ ಯೆನಿಸುವೋದು ಫಲ | ವರ ಗ್ರಹಸ್ಥನಿ ಗಿತ್ತನ್ನ ಎರಡು ಎಸಿಸುವೋದು] ವರವನಸ್ಥನಿಗಿಡೆ ವರಶತನೆನಿಸೋದು | ಪರಮಹಂಸರಿಗಿಡೆ ವರ ಆನಂತವಾಗುವ ಚೈಯ್ಯ | ಅರಿತು ಈ ಪರ ಯಿಂದ ನಿರುತ ನೀಡುವದೈಯ್ಯ | ಗುರುವುಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿತಾನುಂ ಬುವೋನು | ಹರಿಯುಂಡ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವರಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಂಟೋದು | ವರಶಾಸ್ತ್ರ ಶಿದ್ವಿದು ಗುರುವಂತಯಾಣಮಿ ನಮ್ಮೆ] ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ ಪರಮ ಹೆರುಷ ಬಡೆವ್ರೋನು || ೮ ||

|| ಮಟ್ಟ ತಾಳ ||

ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೇಶವ ಯೆನ್ನೀ] ಮುನ್ನೆ ಭಾರತಿ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನಾರಾಯಣ | ಇನ್ನು ಭಕ್ತಕೆ ಸೂರ್ಯರನ್ನ ಮಾಧವ ಘೃತಕೆ | ಚನ್ನೆ ಲಕುಮಿ ಗೋವಿಂದನು ಎನ್ನಿ | ಮುನ್ನೆ ಶ್ರೀರಕೆ ವಾಣಿ ಅನ್ನು ವಿಷ್ಣು ದೇವ | ಘೆನ್ನು ಮಂಡಿಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಇನ್ನು ಮಧುಫಾತಿ | ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ವಾಯು ಚನ್ನೆ ತ್ರೀವಿಕ್ರಮ | ಮುನ್ನೆ ದಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮ ವರುಣವಾಮ | ನನ್ನ ತಿಳಿ ಸೂಪ ಚನ್ನೆ ವೀವ ಶ್ರೀಧರ | ಮುನ್ನೆ ಶಾಖಪತ್ರಕೊ ನ್ನೆಗದಿರ ಮಿತ್ರ | ಚನ್ನೆ ಘೈಷಿಕೇಶ ಇನ್ನು ಫಲದಲ್ಲಿ | ಘನ್ನೆ ತೇಷನಲ್ಲಿ ರನ್ನೆ ಪದುಮನಾಭ | ಮುನ್ನೆ ಅನ್ನುದಲ್ಲಿ ಸ್ವನ್ನಗಾರಿ ಅಲ್ಲಿ | ಅನ್ನೆ ದಾವೋ ದರ ಅನ್ನಾನ್ನಲ್ಲಿಪತಿ ರುದ್ರ | ಚನ್ನೆ ಜಯಾಪತಿಯು | ಮುನ್ನೆ ಶಕ್ತರ ಶತ | ಮನ್ನೆ ವಾಸುದೇವ | ಘನ್ನೆ ಮಹಿಮ ಗುರು ಜನನನ್ನಾಥ ವಿಶ್ಲೇಷಣ | ವನ್ನೆ ಪದಯುಗ ಮನ್ನೆದೊಳಗ ನೆನಸುತ್ತಿರು || ೯ ||

॥ ತ್ರಿವಿದಿ ತಾಳ ॥

ಪರಿಪರಿ ಉನಸ್ಯಾರ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಸ್ವರ್ದ್ಯಮ್ಯ | ಅರಿವೇಂದು ಕಟ್ಟಿ
ಯಮವರ ಆಸಿರುವ ನ್ಯಾ | ಪರ ಇಂಗು ಸಾಸಿನಿ ಏಳ ಮರಿಂಡಿ | ಜೀರಗಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಣಿರ ಚಂಡನಕೇ | ಕರ ಬಗೆ ಬಗೆ ವಿಧ ಪರಿಮಳದ್ವರ್ಣಕ್ಕೆಸ್ವರನು
ಪುರುಷೋತ್ತಮ ದೇವನಿಸ್ಯ | ಪರ ರಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಘೃತ ತೈಲವಕ್ಕದಿ |
ಇರುತ್ತಿಹಬುಧನಧೀನಾಕ್ಷಿಜ ಮೂರುತಿ | ಸ್ತ್ರಿಮು ಕೂಡಾಂಡತಿಲ
ಮಾಷನಂಡಿಗೆಯಲಿ | ಪರದ್ವ್ಯಾ ಸರಹರಿ ದೇವನ ನೆನಿಸು | ಇರುತ್ತಿಪ್ಪ
ಮನು ಮಾಷ ಭಕ್ತಿ | ಧ್ಯಾರಕಾಯಂಕಚ್ಚಿತ ಮೂರುತಿಯೋ |
ಸುರಚಿಲವಣವಲ್ಲಿ ನಿರಖಾತಿ ಜನಾವಣನ | ಇರುತ್ತಿಹ ಶಾಖಿ ಫಲ ರಸಕ
ಪ್ರಾಣೋಪೇಂದ್ರ | ಪರಮ ಪುರುಷ ದೇವ ನಿಹನೆಂದು ತಿಳಿವೋಂದು | ಪರ
ತಾಂಬಾಲ ಗಂಗಾ ಹರಿನಾವಾನಿರುವೋನು | ಪರಸ್ಯಾದೋಂದಕದಲ್ಲಿ ಇರು
ತಿಪ್ಪ ಬುಧನಲ್ಲಿ | ಇರುತ್ತಿಹ ಕೃಷ್ಣದೇವ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿರಲ |
ನರಿತು ನೀಡಲು ನಮ್ಮ ಗುರು ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂಬೊನು || ೨ ||

|| ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ ||

ಒಂದೋಂದು ಕವಳ ಗೋವಿಂದನ್ಯ ಸ್ತ್ರಿಸುತ್ತೆ | ಇಂದು ನಿಭಾ ಭೀಕ್ಕೆ
ಕವಳಕ್ಕೆ ಆಚುತ್ತೆ | ನೆಂದು ಶಾಖಿ ಕವಳ ಧನ್ಯಂತ್ರಿ ಸ್ತ್ರಿಸುತ್ತೆ | ಮುಂದಿ
ಪರಮಾನ್ಯ ಒಂದೋಂದು ಕವಳಕ್ಕೆ | ಅಂದು ವಿಷ್ಣು ಪಾಂಡುರಂಗನ ಸ್ತ್ರಿ
ಸುತ್ತೆ | ಶುಂದಿಲ್ಲದ ಬಿಣ್ಣಿಯುಂಬ ಶಾಲದಲ್ಲಿ | ತಾಂಡನ ಕೃಷ್ಣನು
ಧಧಾನ್ಯ ಕವಳ ಶ್ರೀನಿವಾಸ | ನೆಂದು ಸುತ್ಯೈಲ ಘೃತ ವಕ್ಕಿ ವೆಂಕಟ |
ನೆಂದು ಕದಲಿ ದೂರಕ್ಕಿ ಖಜಾರ ದಾಡಿನು | ಭಂದನಾರೀಕೇಳ ಚೂತ
ಧಾತಿ ಜಂಬು | ಕಂಡ ಮೂಲಫಲ ಭಕ್ತಣಕಾಲಕ್ಕೆ | ನಂಬನಂದನ ಬಾಲ
ಕೃಷ್ಣನ ಸ್ತ್ರಿಸುತ್ತೆ | ಲೀಂದ ಜಲವಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ದೇವ | ನಿಂದಿರದೆ
ಪರ ತಾಂಬಾಲ ಕವಳದಲ್ಲಿ | ಸುಂದರ ಪ್ರದ್ಯಮಃ ದೇವನ ಸ್ವಾಸುತ್ತೆ

ಲೀಂದ ಆಪೋಶನ ದ್ವಯದಲ್ಲಿ ವಾಯುಸ್ಥಿ ಇಂದಿರಾ ಎವುಣ ಮುಕುಂದನ
ಧೀನಿಸಿ | ನಂದಾದಿ ಈ ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಿ ನೀಡಲು | ಸುಂದರ ಗುರು ರಾಘ
ವೇಂದ್ರಂತಗಳ ನಮ್ಮೆ | ಇಂದಿರಾಪತಿ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶಲ ತಾ |
ನಂದಾದಿ ಕೃಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ ಪೋರೆವನು || ೪ ||

॥ ಆದಿ ತಾಳ ॥

ಅರಿತು ಈ ಪರಿಯಿಂದ ನಿರುತ ಹಸ್ತೋದಕೆ] ಗುರುಗಳಗಷಿಣಿನೆ
ತ್ವರಿತದಿ ಕೃಕೊಂಡು] ಪರಮ ಸುಖವಿತ್ತು ಪರಿಪಾಲಿಪರಹ್ಯೈ] ಪರದಲ್ಲಿ
ಇವರಗೆ ಬರುವ ದುರಿತ] ತರಿದು ಪೋರೆವರು ಯಿಲ್ಲಪೋ ಇವರನ ಬಿಟ್ಟೆರೆ]
ಹರಿಯು ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತಸ್ಯಾರು ಆರ್ಯೈ | ಹರಿತಾ ಮಾನಿಯೇ ಗುರುಗಳು
ಕಾಯುವರು] ಗುರುಗಳು ಮಾನಿಯೇ ಹರಿತಾ ಕಾಯನು] ವರಶಾಸ್ತ್ರ
ಪುರಾಣವು ಹೇಳಿಂದು] ಗುರುವೆ ತಾಯಿತಂದಿ ಗುರುವೆ ವಾಮದ್ವೈವ]
ಗುರುವೆ ವಾರವಾರ ಗುರುವೆ ಗತಿನಿತೆ] ಗುರುವೆ ಪಾಲಿಸೆಂದು ಗುರುಗಳ
ಭಜಿಸೆ] ಗುರುವು ದೊರಿತರೆ ಹರಿತಾ ದೊರೆವನು] ಗುರುವು ಮರೆತರೆ
ಹರಿತಾ (ಮ) ಹೊರೆವನು] ಗುರುಗಳ ಪಾದ ಶಿರ ಪರಿಯಂತ ಸ್ತುರಿಸಲು]
ಪಾಪ | ಪರಿಹಾರವಾಗೋದು ಗುರುವಂತಗಳ ನಮ್ಮೆ | ಗುರು ಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಶಲ ಪರಮ ಹರುಷ ಬಡುಪೋನು || ೫ ||

॥ ಜತಿ ॥

ಚಿಂತಿಸಿ ಪದಾರ್ಥ ಇಂತು ನೀಡಲು ಗುರು | ಅಂತಗ ಗುರು ಜಗ
ನ್ನಾಥ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಕೊಂಬ || ೬ ||

ನಂದ ನಂದನ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ಎಂಬೊ ಧಾಟಿ.

ಇಂ ಮಂಗಳಪದ ಅಟ್ಟಿತಾಳ

ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ವಸ್ತ ಚಿತ್ತದಿ ಹರಿಯ
ಭಜಪಗೆ] ಹಸ್ತಿ ವರದನ ದಾಸವಯ್ಯಾಗೆ | ಹಸ್ತದಿಂದ ಅಶೀಳಾರ್ಥ
ದಾತಗೆ | ಸ್ವಸ್ತಿಕರ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ || ೭ || ನತಿಪಜನ ಸುರಧೇನು

ರೆನಿಹಗೆ] ಸತತ ಸ್ವಾಶ್ರಿತ ವಾಲಗೆ] ವಿತತ ಸನ್ಮತಿ ದಾತಿಶಾತಗೆ |
ತುತಿಪರನುದಿನ ಶೇರಿಷ್ಠ ನಾಥಗೆ .॥ ೭ || ಪಾತಕಾಂಬಿಧಿ ಕುಂಭ
ಜಾತಗೆ | ಪಾತಕಾದ್ವಿ ಕುಲಶರೂಪಗೆ] ದಾತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲಗೆ |
ದೂತ ಜನಗಳಿ ಪ್ರೀತಗೆ .॥ ೯ ||

ಜೋಗುಳ ಪದ

ಒಗ ಪದ—ರಾಗ—ತಂಕರಾಭರಣ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ

ತೂಗಿರೆ ರಾಯರ ತೂಗಿರೆ ಗುರುವರರ] ತೂಗಿರೆ ಯತಿಕುಲ
ತಿಲಕರ || ತೂಗಿರೆ ಯೋಗೀಂಪ್ರ ಕರಕಮಲ ಪೂಜ್ಯರ | ತೂಗಿರೆ
ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ || ಹೆಲ್ಲ || ಕುಂಡಳಮಯಾದ ಭಂದ ತೊಟ್ಟಿ
ಲೊಳಾ | ನಂದದಿ ಮಲಿಗ್ಯಾರ ತೂಗಿರೆ || ನಂದ ನಂದನ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕ್ಕುಂದನಾ | ನಂದದಿ ಭಜಿವರ ತೂಗಿರೆ || ೧ || ಯೋಗ ಸಿದ್ದೀಯನ್ನೇ
ಬ್ರಾಹ್ಮನೆ ಮಾಡುವ್ಯೋ ಯೋಗೀಶ ವಂದ್ಯರ ತೂಗಿರೆ | ಭೋಗಿಶಯನನ
ವಾದ ಯೋಗದಿ ಭಜಿಸರ | ಭಾಗವತರನ್ನ ತೂಗಿರೆ | ನೇಮದಿ ತನ್ನನು
ಕಾಮಿವ ಜನರಿಗ ಕಾಮಿತ ಕೊಡುವರ ತೂಗಿರೆ || ಪ್ರೇಮದಿ ಸಿಜ ಜನರ
ಆಮಲುವನುಕೂಲ | ಧೂಮಕೇತಿನಿಪರ, ತೂಗಿರೆ || ೨ || ಅಪ್ಪೈತೆ
ಮತದ ವಿಧ್ವಂಸನ ನಿಜಗುರು | ಮಧ್ವಮತೋದರರ ತೂಗಿರೆ || ಸಿದ್ದ
ಸಂಕಲ್ಪನಿ ಬದ್ಧಿ ನಿಜಭಕ್ತರ | ಖಾದ್ಯ ರ ಮಾಳ್ಯರ ತೂಗಿರೆ || ೩ || ಭಜಕ
ಜನರ ಭವ ತ್ವಜನ ಮಾಡಿಸ ಅವರ್ತಿ ನಿಜಗತಿಯಿಪ್ಪರ ತೂಗಿರೆ || ನಿಜ
ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶಲನ್ನ ನಿಜ | (ಪದ) ಕಂಚ | ಭಜನಿಯ ಮಾಳ್ಯರ
ತೂಗಿರೆ || ೫ ||

೧೨ ಪದ—ಕಾಗ—ಅನೆಂದ ಬೃಹಿ—ತಾಳ ಅಡಿ.

ಲಾಲಿ ಪದ

ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮ ಲಾಲಿ | ಕಾಮದೇಸಿಪ ಗುರು ಸೌಮೇ
ಭೂಮಾಲಾಲಿ || ಹೆಲ್ಲ || ಇಂದ್ರ ಲಾಲಿ | ರಾಘವೇಂದ್ರ ಲಾಲಿ | ಸಾಂದ್ರೆ

ಭಕ್ತ ಕುಮುದ ಪೂರ್ಣ | ಚಂದ್ರ ಲಾಲಿ || ೮ || ತರಣಿ ಲಾಲಿ | ನೀಜ
ಕರುಣಿ ಲಾಲಿ | ಶರಣ ಜನರ ಕಾನೈ ಗುಣ ಪೂರ್ಣ ಲಾಲಿ || ೯ ||
ದೇವ ಲಾಲಿ | ನೀಜ | ಭಾವ ಲಾಲಿ | ಭಾವಿಸುವರ ನಿತ್ಯ ನೀ | ಕಾವ
ಲಾಲಿ || ೧೦ || ರಾಜ ಲಾಲಿ | ಕಲ್ಪ | ಭೋಜ ಲಾಲಿ | ರಾಜಿಸುವ
ಯತಿಕುಲತೇಜ ಲಾಲಿ || ೧೧ || ದಾತ ಲಾಲಿ | ನೀಜ | ತಾತ ಲಾಲಿ |
ಪ್ರೀತ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ವಲ ದಾತ ಲಾಲಿ || ೧೨ || ಶ್ರೀಮಂಧ್ಯೇಶ
ಕೃಷ್ಣ ಪರಣಾನುಷ್ಠು ||

ಶ್ರೀ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಶ್ಲೇಷ

೨೩೨ ಶ್ರೀರಾಯರ ಮುಖ್ಯಪದ ಪ್ರಾರಂಭ

ಶ್ರೀರಸ್ತು ಓಂಫಳಿಃ (ಕೊಳೆಲು ಪದದ ಧಾಟಿ)

ಹರಿಯೇ ಸವ್ಯೋತ್ತಮ ಸಿರಿಯೇ ಆತನ ರಾಣಿ | ಪರಮೇಷ್ಠಿ
ಮರುತರು ತನಯಾರು ಕೋಲೆ | ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಮರುತರು ತನಯಾರು
ಈರ್ವರ | ಅರಸೇರು ವಾಣೀ ಭಾರತೀ ಕೋಲೆ | ೧ || ಗರ್ಭಾಹಿವ
ಮೃಡ ಮೂರ್ವೀರು ಮೂರ್ವೀರು | ಅರಸೀಯರಸಿಪ್ಪ ಸೌಪರ್ಣಿ
ಕೋಲೆ | ಅರಸೇರು ಎನಿಪ ಸೌಪರಣಿ ವಾರಾಣಿ | ೨ || ಗಿರಿರಾಜ ಪುತ್ರಿ ಪಾ
ರಾತಿ ಕೋಲೆ | ೩ || ವಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯನೇಕ ದಿವಿಜ ಗಣ | ಕೇಷ
ಚಿತ್ತದಿ ನಮಿಸೂವೆ ಕೋಲೆ | ಏಕ ಚಿತ್ತದಿ ನಮಿಸುವೆ ಗಂಧರ್ವ ಧರಣಿ
ಪ್ರಾ | ಲಾಕರೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಿಸುವೇ ಕೋಲೆ | ೪ || ಗುರು ರಾಯರ
ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿದೆ ವೇಳುವೆ | ಗುರು ಪಾದ ಭಜಕರಿನ್ನೇದು ಕೋಲೆ |
ಗುರು ವಾದ ಭಜಕರಿನ್ನೇದು ನಮ್ಮ ಶಿರಿ | ಗುರು ರಾಜ
ಪ್ರೀತನಾಗುವ ಕೋಲೆ | ೫ || ಗುರುರಾಜ ನಂತ ಆವೇಶ
ಅವತಾರ | ಅರುಹುವೇ ನಾಧು ಜನರಿಗೆ ಕೋಲೆ | ಅರುಹುವೇ
ಸಾಧು ಜನರಿಗೆ ಸಮೃತ | ಹರಿದಾಸ ಜನರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು ಕೋಲೆ
| ೬ || ಶೇಷಾಖ್ಯ ವಿಷ್ವಕಾಸೇನಾಭಿಧಾನದಿ | ಕೇಶೇಶ ನಾವೇಶ

ಯುತನಾಗಿ ಕೋಲೆ || ಕೇಶೇಶ ನಾವೇಶಯುತನಾಗಿ ಭಾರ] ತೀಶನ
ಸುತನಾಗಿ ಜನಂದ ಕೋಲೆ || ೬ || ಹರಪಾದ ಸೇವಿಯ ಪರಿಪರಿ ವಾ
ದುತ | ಪರಮಾ ವೈಕುಂಠ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ | ಪರಮಾ ವೈಕುಂಠ ಪುರ
ದಲ್ಲಿ ದಿನ ದಿನ | ಪರಮಾ ಪರುಷದಿ ಇರುತ್ತಿರೆ ಕೋಲೆ || ೭ || ಅದಿ
ಷ್ಟೇಯರ ಬಾಧಿಗಾರದೇ ತ್ವರ | ವೇಧ ಮೊದಲಾದ ಸುರರೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ ||
ವೇಧ ಮೊದಲಾದ ಸುರರೆಲ್ಲ ಪಯೋ ನಿಧಿ ತೀರ ನಾರಾಯಣನ ಸಾರಿ
ದರು ಕೋಲೆ || ೮ || ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳಿ ಧರೆಯೊಳು ತಾನೇವೆ |
ಬರುಪ್ರೋದಕುಪಾಯ ಮಾಡಿವ ಕೋಲೆ || ಬರುಪ್ರೋದು ಕುಪಾಯ ಮಾಡಿದ
ನಮ್ಮ ಸಿರಿ | ಹರಿಯಾ ಮಂಟಪಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಕೋಲೆ || ೯ || ಪ್ರಾಣ
ತನಯ ವಿಷ್ವಕೌ ಸೇನಗೆ ವೇಳಿದ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗನುರ ಕುಲದಲ್ಲಿ
ಕೋಲೆ || ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗನುರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ವಂತಾದ | ಶ್ವಂತ ಕಶಿ
ಪುರಿನ ಸತಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ || ೧೦ || ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾಮದಿ ಜನಿಸೆಲೊನೀ
ಮುಂದೆ | ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಬರಾವೆಸು ಕೋಲೆ || ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಬರು
ವೆಸು ನಿನ್ನ ವೈರಿ | ಬಲ್ಲಿದ ಪಿತನ ಕೊಲ್ಲುವೆ ಕೋಲೆ || ೧೧ || ನಿನ್ನ
ಗೋಸುಗ ನಾನು ಘನ್ನಸರಮ್ಮಗರೂಪ | ವನ್ನೇಧರಸೀ ಬರಧನಿ ಕೋಲೆ ||
ವನ್ನೇ ಧರಿಸಿ ಬರಧನಿ ಪ್ರಹಲಾದ | ಮುನ್ನೇನು ಶಿನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ
ಕೋಲೆ || ೧೨ || ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪರಿಪಾರ ಸಮಿತದಿ | ಚನ್ನಾಗಿ ಇಪ್ಪೇ
ನನಃಗಾಲ ಕೋಲೆ || ಚನ್ನಾಗಿ ಇಪ್ಪೇನನುಗಾಲ ಮುಖ್ಯ ವಾಣ |
ನಿನ್ನನು ಬಿಟ್ಟಿರ ಎಂದೆಂದು ಕೋಲೆ || ೧೩ || ಎಲ್ಲ ಮಂಟಪವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ತೋರಿವೆ | ಎಲ್ಲರಕಿಂತ ಕರುಣವೇ ಕೋಲೆ || ಎಲ್ಲರಕಿಂತ ಕರುಣವ
ಮಾಪ್ತಿನು | ಇಲ್ಲಿಂದ ಧರಿಗೆ ನಡಿಯೆಂದ ಕೋಲೆ || ೧೪ || ಈ ರೀತಿ
ವರಗಳ ಹರಿಯಿಂದ ಪಡಕೊಂಡು] ಸಾರಿ ಬಂದಾನು ಧರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ ||
ಸಾರಿ ಬಂದಾನು ಧರಿಯಲ್ಲಿ ಷ್ಟೇಯ ವೈರಿ ತಾನಾಗಿ ಮೇರಿದಾನು ಕೋಲೆ
|| ೧೫ || ಸುರಮುನಿ ಮುಖರಿಂದ ಪರತತ್ವ ಸಾರವ | ಆರಿತನು ತಾಯಿ
ಗಭ್ರದಿ ಕೋಲೆ || ಅರಿತನು ತಾಯಿಗಭ್ರದಿ ತಾನಿದ್ದು | ಮರಿಯದೆ ಬಾಲ
ರಿಗೆ ವೇಳಿದ ಕೋಲೆ || ೧೬ || ಗುರುಗಳು ವೇಳಿದ ಸುಡಿಗಳು ಕೇಳಿದೆ |

ಪರದೈವ ನಮಾತ್ಮ ಹರಿಯೆಂದು ಕೋಲೆ || ಪರದೈವ ನಮಾತ್ಮ ಹರಿಯೆಂದು
 ಪೇಳಲು | ಗುರುಗಳು ನೃಪಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಕೋಲೆ || ಇ || ತನ್ನ ತನ
 ಯನ ವಿನಯಾ ಪೂರ್ವಕ ಕರಿಮು | ಮನ್ಮಿಸಿ ತೊಡಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು
 ಕೋಲೆ || ಮನ್ಮಿಸಿ ತೊಡಿಯಾ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪರಿಪರಿ | ಬಣ್ಣಿಸಿ ಮಗನಾ
 ಬೆಸೆಗೊಂಡ ಕೋಲೆ || ಇ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗುರು ಏನೇನು ಪೇಳಾಗುನ
 (ಪೇಳಹನು) ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎನಗೆ ತಿಳಿಸಮ್ಯ ಕೋಲೆ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎನಗೆ
 ತಿಳಿಸಯ್ಯ ಪ್ರಹಾದ | ಎನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೋಲೆ || ಇ ||
 ತಾತನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರೋತನು ಪೇಳಿದ | ಮಾತನು ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಕೋಲೆ ||
 ಮಾತನು ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಂದು | ರೀತಿಂದ ನೀನು ತಿಳಿಬ್ರಾಜ
 ಕೋಲೆ || ಅಂ || ಓಂಸಮೋ ನಾರಾಯಣ ಏತಿ ಸಿದ್ಧಂ | ತನ್ನಮು
 ವೇದಾವಳಿ ಗಧ್ರ ಕೋಲೆ | ತನ್ನಮು ವೇದಾವಳಿ ಗಧ್ರ ವೇನಿಪದು |
 ಮನ್ನಾದ ಭಿಷ್ಯೇಯ ಕೊಡುಪೋದು ಕೋಲೆ || ಅಗ || ಅರ ಸುವಿರುದ್ಧ
 ಗುಣಗಳಿಗಾಶ್ರಯ | ಅರ ಗಳಿಗಾಶ್ರಯ ನಾಗನು ಕೋಲೆ || ಅರಗಳಿಗಾಶ್ರ
 ಯನಾಗನು ಎಂದಿಗು | ಸರನ ಸಮೃಂಥಿ ಅಮು ನಾರ ಕೋಲೆ || ಅಂ ||
 ನಿದ್ರಾಪ್ರ ವೇದೋಧ್ವನಿ ಜ್ಞಾನ ನಾರಂ | ನಿದ್ರಾಪ್ರ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಾನು
 ಕೋಲೆ || ನಿದ್ರಾಪ್ರ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಾನು ಸದ್ಗಣ | ನಧಿಷ್ಟ ತಾನಾಗಿ
 ಇರುವೋನು ಕೋಲೆ || ಅಽ || ಜ್ಞಾನೀ ಜನಗಮ್ಯಜ್ಞಾನಾತ್ಮ ಸುಖ
 ಮಯ | ಹೀನ ನಾಗನು ಕರ್ಮ ತತ್ತ್ವಿಯಂದ ಕೋಲೆ || ಹೀನನಾಗವು
 ಕರ್ಮತತ್ತ್ವಿಯಂದ ಸರ್ವಜ್ಞ | ಏನೂ ಮಾಡಿದರು ಸುಖ ಪೂರ್ಣ ಕೋಲೆ
 || ಅಳ || ಶಿರದಿಂದ ಪೂರ್ಣಾನು | ಕರದಿಂದ ಪೂರ್ಣಾನು ಚರಣಾದಿ ಅವಯವ
 ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕೋಲೆ || ಚರಣಾದಿ ಅವಯವ ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ಕಾಲ ದೇಶ |
 ಪರಮ ಗುಣಗಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕೋಲೆ || ಅಂ || ಶಿರ ಬೊಮ್ಮು ಶಿವ ಮುಖ್ಯ
 ಸುರಗಣ ಯಾವತ್ತು | ಅರಿಯಾದು ಶ್ರೀಹರಿ ಗುಣ ಲೇಶ ಕೋಲೆ || ಅಂ
 ಯಾದು ಶ್ರೀಹರಿ ಗುಣ ಲೇಶವೆಂದಿಗೂ | ಹರಿಗೀ ಸುರಗಣ ಸರಿಯೇ
 ನೋ ಕೋಲೆ || ಅಂ || ಜನಮಾದಿ ಅಷ್ಟಕ ಕಾರಣಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು | ಜನ
 ನಾಮಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮ್ಯಾತಿ ದೂರ ಕೋಲೆ || ಜನನಾಮಯ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ದೂರ

ಜಗಕೆಲ್ಲ | ಜನಕಾನಾಗಿಪ್ರ ಜಗದೀಶ ಕೋಲೇ || ೨೨ || ಏಕೋ ನಾರಾ
ಯಣಾನೇಕ ಸುರಗಣ | ಸಾಕುವೋದಾತ ಸುರನಾಥ ಕೋಲೇ | ಸಾಕುವ
ದಾತ ಸುರನಾಥ ಜಗಮೋಳು | ಖ್ಯಾತ ಮಹಿಮನ ನತಿಸುವೆ ಕೋಲೇ
|| ೨೩ || ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ಸಿಜ ಶರಣಾ ಪಾಲಕ ಸ್ವಾಮಿ | ಶರಣು
ಪೌಕ್ಕವರ ಪೂರೀವನು ಕೋಲೇ ಶರಣು ಪೌಕ್ಕವರ ಪೂರೀವನು ಮಹ
ಮಹಿಮ | ಚರಣ ವಂಕಚ ಯುಗ ಭಜಿಸುವೆ ಕೋಲೇ || ೨೪ || ಮಹದಾದಿ
ತೃಣಾಂತ ಈ ಮಹ ವಿಶ್ವದೋಳು ಆ | ಮಹ ಮಹಿಮಾನಿರುಪೋನು
ಕೋಲೇ || ಆ | ಮಹ ಮಹಿಮಾನಿರುಪೋನು ಸರ್ವಾದ | ಗಹನ ಮಹಿ
ಮನ ನಮಿಸುವೆ ಕೋಲೇ || ೨೫ || ಮಾಲೋಲ ಹರಿಗುಣ ಜಾಲವ
ಪೂರುಳಿನ | ಬಾಲನ ನುಡಿಕೇಳಿ ಖಳನಾಗ ಕೋಲೇ || ಬಾಲನ ನುಡಿಕೇಳಿ
ಖಳನಾಗ ಕೋಪದಿ | ಜಾಳೀನಿ ಸುಡಿಯಾ ಸುಡಿದನು ಕೋಲೇ || ೨೬ ||
ನನಗಿಂದ ಉತ್ತರಿಸು ಅವನಾವ ದೇವನು | ಎನ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಹಗೆಯನು
ಕೋಲೇ || ಎನ ಮುಂದೆ ಎನ್ನ ಹಗೆಯನು ಬಂಣಿಸಿ | ತನಯನೆ ಎನಗೆ
ಪೈರ್ಯಾದ (ಪೈರಿ ಆದಿ) ಕೋಲೇ || ೨೭ || ಕಂದಾ ದೈತ್ಯರ ಕುಲ ಚಂ
ದನ ವನದೋಳು | ನಿಂದಾದ ಕಂಟಿಕ ತರುವಂತೆ ಕೋಲೇ || ನಿಂದಾದ
ಕಂಟಿಕ ತರುವಂತೆ ·ಪುಟ್ಟದೋತ್ತಿ | ಮಂದ ಪ್ರಹಾದ ಪೇಳುವೆ ಕೋಲೇ
|| ೨೮ || ನಾರಾಯಣಿಂಬೋವ ಸುರರಾಥರಾಥಮ | ಧೀರ ದೈತ್ಯೀ
ಯರ ಸರಿಯೇನು ಕೋಲೇ | ಧೀರಪ್ರೈತೀಯರ ಸರಿಯೇನು ಪ್ರಲ್ಯಾದ |
ತೋರದೆ ಎಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಕೋಲೇ || ೨೯ || ಬಲವಂತ ನಾದರೆ ಬಯಲೀಗೆ
ಬಾರದೆ | ಕಳತನದಿಂದ ತಿರಿಗ್ಯಾನೆ ಕೋಲೇ || ಕಳತನದಿಂದ ತಿರುಗುವ
ಪ್ರಹಾದ | ಭಲವ್ಯಾಕೋ ದೈತ್ಯರ ಕುಲದೋಳು ಕೋಲೇ || ೩೦ || ಹಿಂದಕೆ
ನಮ್ಮ ಹಿರಣ್ಯನಯನನ | ಹಂದಿರೂಪದಿಂದ ಕೊಂದನು ಕೋಲೇ || ಹಂದೀ
ರೂಪದಿಂದ ಕೊಂದವನ ಸುದ್ದಿ ಎನ್ನ | ಮುಂದೆ ಪೇಳದಿರೂ ಪ್ರಲ್ಯಾದ ಕೋಲೇ
|| ೩೧ || ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನಿಲ್ಲದ ಶಾರಣ | ಏಕಾಕಿ ಯಾದವನ ಸವರಿದ ಕೋ
ಲೇ || ಏಕಾಕಿ ಯಾದವನ ಸವರಿದ ತ್ವರದಿಂದ | ಲೋಕಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ
ಕೋ || ೩೨ || ಅಂದಿನ ದಾರಭ್ಯ ವಂದಿನ ಕಾದರು | ಇಂದಿನ ವರಿಗೂ ಎನ

ಕೋಲೆ || ಇಂದೀನ ವರಿಗೂ ಎನ ಮುಂದೆ ಅವನು | ಬಂದು ತೋರಿದರೆ ಕೊಂಡೆನು ಕೋಲೆ || ೩೪ || . ನಿಚಾನಗುಣಗಳ ವಾಚಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮದವ್ಯೋ | ಯೋಚಿಸು ನಿನ್ನ ಗತಿಯೇನು ಕೋಲೆ || ಯೋಚಿಸು ನಿನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಪೆ ಪ್ರಯಾದ | ಹೋಚಾಕ ಸವನೇ ವೇಳೇಲೊ ಕೋಲೆ || ೩೫ || ನಿನಗಾವ ಬಲಳಂಟೊ ನಿನಗಾವ ಸಹಯಕಾರಿ | ಎನಗಿನ್ನ ಬಲವಂತನಾ ವನು ಕೋಲೆ || ಎನಗಿನ್ನ ಬಲವಂತನಾಪೋನು ಲೋಕದೊಳು | ನಿನಗಿನ್ನ ತಿಳಿಯಾದು ಹಸುಗೂನ, ಕೋಲೆ || ೩೬ || ಈರೇತಿ ನಿನ್ನಮಾತು ಆರಾರು ವ್ಯೋಪ್ಪರು | ಆರೋಂದು ಲೋಕದ ಅಧಿವತಿ ಕೋಲೆ | ಆರೋಂದು ಲೋಕದ ಅಧಿವತಿ ಶ್ರೀಹರಿ | ಮೂರು ರಹಿತನಾಗಿ ನಿಮಿಷಷ್ಟ ಕೋಲೆ || ೩೭ || ಸೃಷ್ಟಿದಿ ಕಾರಣ ಸರೇಷ್ಟದಾಯಕ | ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟ ಪ್ರೀರು ಸುರಗೇಯ ಕೋಲೆ || ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟ ಪ್ರೀರು ಸುರಗೇಯ ನಮ್ಮ ಪರ | ಮೇಷ್ಟೆಯ ತಾತಾ ಸುಖದಾತ ಕೋಲೆ || ೩೮ || ಸೀನು ವೊದಲಾಗಿ ನಾನು ಕಡೆಯಾದ | ಅನೇಕ ಚೇತನ ಜಡದೊಳು ಕೋಲೆ || ಅನೇಕ ಚೇತನ ಜಡದೊಳು ತಾನೆನೆ | ನಾನಾ ರೂಪದಿ ಸಿಂತು ಪ್ರೇರಿಪ ಕೋಲೆ || ೩೯ || ಪೈರಕ ಪೈರ್ಯಾನು ವ್ಯಾವಕ ವ್ಯಾಪ್ತನು ತೋರಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ತಾನಿರುತ್ತಿಸು ಕೋಲೆ || ತೋರಿಕೊಳ್ಳಿದೆ ತಾ ನಿರುತ್ತಿಸು ಶ್ರೀ ಹರಿ | ಗಾರಾರ ಭಯವು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ೪೦ || ಏಕರೂಪ ದಿಂದನೇಕ ಬೋವಾಂಡಗಳ | ಏಕಾಸ್ತೋರನ ಮಾಡಿ ಏಕಾಕಿ ಕೋಲೆ || ಏಕಾಸ್ತೋರನ ಮಾಡಿ ಏಕಾಕಿ ತಾನಾಗಿ | ಏಕ ಮೇವದ್ರಿತಿ ನೆನೆಸಿದ ಕೋಲೆ || ೪೧ || ದೇಶಕಾಲದಿಂದ ಈಶಗ ಸಮಳೆನಿಪ | ಶ್ರೀಶನ ರಾಣಿ ಗುಣ ಮಣಿ ಕೋಲೆ | ಶ್ರೀಶನ ರಾಣಿ ಗುಣಮಣಿ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಾಸುದೇವಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ೪೨ || ಆವಾವ ದೇಶದಿ ಆವಾವ ಕಾಲದಿ | ಆವಾವ ರೂಪ ಧರಿಸುವ ಕೋಲೆ || ಆವಾವ ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ಹರಿ ಮನೋಽಭಾವ ತಿಳಿದು ತಾ ಉದಿಸೋಳು ಕೋಲೆ || ೪೩ || ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಕಾರುಣ್ಯ ಕುಡಿಸೋಣ ಬಲದಿಂದ | ವೇಧಾದಿ ತೃಣಾಂತ ಜಗವೆಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ವೇಧಾದಿ ತೃಣಾಂತ ಜಗವೆಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಶಿ ದಿಜಾಲವ | ಸ್ನೇಹೋದು ಸಟಿಯಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ೪೪ || ಹರಿಗೆ ಸಮೀರದ ಸುರರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳು | ಸರಿಯಾಗುವೋರೆ ಆರಾರು ಕೋಲೆ || ಸರಿಯಾಗು

ವೈರಿ ಶಂಸರಾರು ಎಂದಿಗನ್ನು । ಅರಿತು ಮಾತಾಡೋ ಅಸುರೀಶ ಕೋಲೆ
|| ೪ || ಜನನಾ ಮಯೋ ಮರಣ ಹೊದಲಾದ ದೋಷಗಳು । ವನಜ
ನಾಭನಿಗೆ ಘಟಿಸಾವು ಕೋಲೆ ॥ ವನಜ ನಾಭನಿಗೆ ಘಟಿಸಾವು ಅಸುರೀಶ ।
ಫನನಾದ ಮಹಿಮಿಗೆ ನವೋ ನಮೋ ಕೋಲೆ ॥ ೧೦ || ಜನರೋಳು
ತಾನಿದ್ದ ಜನದಂತೆ ಜನಿಸುವ । ಜನಿತೋಧ ವಿಷ್ಣು ಶ್ರುತಿ ವಾದ್ಯ
ಕೋಲೆ ॥ ಜನಿತೋಧ ವಿಷ್ಣು ಶ್ರುತಿ ವಾದ್ಯ ಸಮೃಹಂ । ಜನ ಜಾತಿ
ಜಡ ವೀಲಕ್ಷಣ ಕೋಲೆ ॥ ೧೧ || ಅನಂತ ಗುಣರಾವ ಅನಂತ ಅವೆ
ರುವ । ಅನಂತ ಶೀಷಾಂ ಕರಣಕ್ಕೆ ಕೋಲೆ ॥] ಅನಂತ ಶೀಷಾಂ ಕರೆ
ಣಕ್ಕೆ ನಾಶಿಕ । ಅನಂತಕಾರು ಕರವಾದ ಕೋಲೆ ॥ ೧೨ || ಅನಂತ್ಯ
ವೇದಾಗಮ ವೇದ್ಯ ಸದ್ಗುಣೋ । ಅನಂತ ವಿಜ್ಞಾನ ಸುಖಾತ್ಮ ಕೋಲೆ ॥
ಅನಂತ ವಿಜ್ಞಾನ ಸುಖಾತ್ಮ ಶ್ರೀದರ್ಶ । ಅನಂತ ವಿಶ್ವಾದರ ವಿಷ್ಣು
ಕೋಲೆ ॥ ೧೩ || ಒಂದು ಗುಣಮೋಳಗಾನಂತ ಗುಣಗಳು । ಒಂದು ರಾವೆ
ಮೋಳ ಗಾನಂತ ಕೋಲೆ । ಒಂದು ರಾವಮೋಳಗಾನಂತರೂಪವ್ಯಾಖ್ಯ । ಇಂದಿರೆ
ರಮಣನ ವಂದಿನೆ ಕೋಲೆ ॥ ೧೪ || ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸೋಡಲಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿಷ್ಟ ।
ಬಲ್ಲಿ ಏರಿ ಗತಿ ಬಲ್ಲಿ ಏರಿ ಕೋಲೆ ॥ ಬಲ್ಲಿ ಏರಿ ಗತಿ ಬಲ್ಲಿ ಏರಿ ನಮೃತಿ
ಸಲ್ಲು ಗಸಮೆರುಂಟಿ ಧರಿಯೋಳು ಕೋಲೆ ॥ ೧೫ || ಮೇರು ಗಿರಿಯು ಎತ್ತನಾ
ರುಪೋ ವೆಲವೆತ್ತ । ಸೀರಜ ನಾಭ ನೆತ್ತ ನಿಭಾಂಗ್ಯರೆತ್ತ ಕೋಲೆ ॥ ಸೀರಜ
ನಾಭ ನೆತ್ತ ನಿಭಾಂಗ್ಯದಿತಿಜರು । ದೂರಿದರಾತಗೆ ಕೂರ ತೇನು ಕೋಲೆ
॥ ೧೬ || ಅಜಗಜನ್ಯಾಯದಂತೆ ರಜತಾತಪರದಂತೆ । ಗಜಗೂ ಗಜದಂತ
ಸಮವೇನು ಕೋಲೆ ॥] ಗಜಗೂ ಗಜದಂತ ಸಮವೇನೆ ಅಪ್ಯಯ್ಯ । ಅಜನ
ವಿತಗೆ ಸಿನಗೆ ಸಮವೇನು ಕೋಲೆ ॥ ೧೭ || ಕ್ಷೇರಸಾಗರ ನೆತ್ತ ಮೂತ್ರ
ಜಲವು ಎತ್ತ । ಮಾರಸ್ಯೇಯ್ಯನು ಎತ್ತ ವಸುರಾರು ಕೋಲೆ ॥ ಮಾರ
ಸ್ಯೇಯ್ಯನು ಎತ್ತ ವಸುರಾರು ಸಮವೇನೆ । ಶರೀಳು ಲೋಕದಧಿನಾಥ
ಕೋಲೆ ॥ ೧೮ || ಬಲವ ದ್ವಿರೋಧವು ಕುಲಸಾಶ ನಾಳೋದು । ಕುಲ
ಸಾಶ ಪಾಪ ಘಟಿಸೋದು ಕೋಲೆ ॥ ಕುಲಸಾಶ ಪಾಪ ಘಟಿಸೋದು
ಬ್ರಹ್ಮತ್ತೀಶ । ಭಲವ್ಯಾಕೋ ಸಮಾಂ ಹರಿಯೋಳು ಕೋಲೆ ॥ ೧೯ ||

ಸ್ವಾಮಿಾಯ ದ್ವೀಪವು ನಿನಗೇನು ಧರವಲ್ಲ | ಆ ಮಹಾಹರಿಯ ಸೇರೆ ನಂಬಾ ಕೋಲೆ || ಆ ಪಾಹಾ ಹರಿಯ ನೀರಿನಂಬು ನಿನಗಿಹ | ಆ ಮುಷ್ಕಿ ಕಾಫ್ರ ಸಲಿಸುವ ಕೋಲೆ || ೧೦ || ಶ್ರವಣ ಕೀರ್ತನೆ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವರಣ ಪಾದಯುಗ | ಸೇವಾಚಳನ ದಾಸ್ಯವಂದನ ಕೋಲೆ || ಸೇವಾಚಳನ ದಾಸ್ಯ ವಂದನ ಸಖ್ಯವಾತ್ತ | ಸೀವೆನೆಂಬ ನವಭಕುತ್ತ ಕೋಲೆ || ೧೧ || ನವವಿಧ ಭಕುತ್ತಿಯ ನೀವದಿಂದ ಹರಿತನ್ನ | ಭವನಾದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಪ ಕೋಲೆ || ಭವನಾದೊಳಗಿಟ್ಟು ವಾಲಿಪ ಹರಿಯೊಳು | ನವವಿಧ ದ್ವೀಷಾ ಮಾಳೈಷ್ಯೇರಿ ಕೋಲೆ || ೧೨ || ಭಕ್ತಾಪಕ್ತಲ ಸೆಂಂ ಬಿರುದು ಸೂತ್ರತ್ವ ಕೊಂಡು | ಭಕ್ತಾಧಿನ ಸೆನಿಪ ಭಗವಂತ ಕೋಲೆ || ಭಕ್ತಾಧಿನಸೆನಿಪ ಭಗವಂತ ಭಾಗ್ಯಾನಿಧಿ | ಭಕ್ತಾರನೆಂದೆಂದು ಬಿಡಸ್ಯೇಮ್ಯ ಕೋಲೆ || ೧೩ || ಸವಾರಂತರಾತುಮ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಾನು | ಸರ್ವರಾಧಾರಾ ಸರ್ವೇಶ ಕೋಲೆ || ಸರ್ವರಾಧಾರಾ ಸರ್ವೇಶ ಸುಖಪೂರ್ಣ | ಸರ್ವೋತ್ತಮಾ ನಮ್ಯ ಶ್ರೀಹರಿ ಕೋಲೆ || ೧೪ || ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಹರಿಯೇ ಪರಸ್ಯೇವ | ಪರಮಾಗುರು ಮುಖ್ಯ ಪಾರಾಣಾನು ಕೋಲೆ || ಪರಮಾಗುರು ಮುಖ್ಯ ಪಾರಣನ ಪ್ರಸಾದ | ಪರನಾದನವರೆ ಪರಮೋಕ್ತ ಕೋಲೆ || ೧೫ || ಎಂಧ ಬಾಲಸೋ ಪರಿಸಂಧಿ ಪಕ್ಷವತ್ತಿ | ಇರಥವಸೀ ಎನ್ನ ಮಗನೇಸೋ ಕೋಲೆ || ಇಂಥವಸೀ ಎನ್ನ ಮಗನೇಸೋ ಎನ್ನ ವೈರಿ | ವಂಧಾ ವಾಡಿ ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲಿನವೇ ಕೋಲೆ || ೧೬ || ಮರುಳಾ ಬಾಲಕನ ಕೊರಳು ಕತ್ತರಿ ಸೆಂದು | ತರುಳಾನ ದ್ಯೇತ್ಯರ ಕರದಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ || ತರುಳಾನ ದ್ಯೇತ್ಯರ ಕರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು | ತೆರಳೆಂದು ನುಡಿದಾ ದುರುಳಾನು ಕೋಲೆ || ೧೭ || ಶತ್ರು ಮಿಶ್ರಣಾರು ಆರ್ಪಿಯ್ಯ | ವೃತ್ತಾಹನನುಜಾ ನವರೋಳು ಕೋಲೆ || ವೃತ್ತಾಹನನುಜಾ ನವರೋಳು ಇರುತ್ತಿರೆ | ಶತ್ರು ಎನ್ನೇನು ಮಾಡ್ಯಾನು ಕೋಲೆ || ೧೮ || ಕರಿಗಳು ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಳಿದಾಡಲೇನು ಭಯ | ಕರಿರಾಜ ವರದಾ ಎನ ಮಿಶ್ರಣಾಗಿರೆ | ಕರಿಗಳು ಎನ್ನ ಕೊಲ್ಲಿನು ಕೋಲೆ || ೧೯ || ಗಿರಿಯಿಂದ ಧರಿಗೆ ಉರಳೇಸಲವರೆನ್ನ | ಗಿರಿ ಧರಿಯೊಳಗೆ ಹರಿಯುಂಟು ಕೋಲೆ ||

ನಿರಿ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಿಷುಂಟು ಎನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ । ಸ್ವಾರ್ಥಿಪೋನು ನಿತ್ಯಾ
ಇದು ಸತ್ಯ ಕೋಲೆ ॥ ೨೦ ॥ ಬಾಧಾಃದಿಗತ ತಾನೆ ಬಾಧಕಣ್ಣತ
ತಾನೆ । ಬಾಧ್ಯ ಬಾಧಕನು ತಾನೇನೇ ಕೋಲೆ ॥ ಬಾಧಾಃ ಬಾಧಕನು ತಾನೇ
ವೇ ಶ್ರೀಹರಿ । ಬಾಧಕನಾಗವೇ ಪ್ರೋರೆಪೋನು ಕೋಲೆ ॥ ೨೧ ॥ ಸ್ವತಂತ್ರ
ನಾತನು ಸರ್ವಾದ ಶ್ರೀಹರಿ । ಅತಂತ್ರ ಜೀವರನುಗಾಲ ಕೋಲೆ ॥
ಅತಂತ್ರ ಜೀವರನುಗಾಲ ಮಾಡಿದ । ಯತ ನಾವು ಎಂದಿಗು
ಸಡಿಯಾದು ಕೋಲೆ ॥ ೨೨ ॥ ಎಲೊ ಬಾಲ ಸಿನ್ಯಾಪರಿ ಎಲ್ಲಿ
ಇರುವೋನು । ಬಲುವರಿ ಅವನ ಪ್ರೋಗಳುವಿ ಕೋಲೆ ॥ ಬಲುವರಿ
ಅವನ ಪ್ರೋಗಳುವಿ ವ್ಯವಲ್ಲಾದ । ಕುಲಗೇಡಿ ಅವನಾ ತೋರಿನು ಕೋಲೆ
॥ ೨೩ ॥ ಎನ್ನ ಹಿರಣ್ಯಕ ಸ್ಯಂಖನ ಕೋಂಡ ಕಳ್ಳಿ । ಎನ್ನ ಕಳ್ಳಿಗೆ ತಾ
ತೋರದೆ ಕೋಲೆ ॥ ಎನ್ನ ಕಳ್ಳಿಗೆ ತಾತೋರದೆ ॥ ಅಡಗಿದ । ಸನ್ನ ತೋ
ರಿದರೆ (ಸಿನ್ನ) ಬಿಡುವೆನು ಕೋಲೆ ॥ ೨೪ ॥ ಈ ವರಿ ಬಾಲನ ವರಿಪರಿ
ಬಾಧಿಸಲು । ಆವಾರ ಮುಂಪುನ ಸ್ವರ್ವಿಂದಲು ಕೋಲೆ ॥ ಆವಾರ ಮುಂಪುನ
ಸ್ವರ್ವಿಂದಲು ಬಾಲನ । ಕಾವಾಡೋಗೋಽನುಗ ಬಂದಾನು ಕೋಲೆ ॥ ೨೫ ॥
ನರ ವೃಗರೂಪ ಧರಿಸಿ ಸಿರಿನತ್ಯ ಕಾಸ್ತುಭಿ । ದರ ಚಕ್ರ ವಮಮಾಗದ
ಧಾರಿ ಕೋಲೆ ॥ ದರ ಚಕ್ರ ವಮಮಾಗದಧಾರಿ ತಾನಾಗಿ । ವರ ವಜ್ರ
ಕಂಭದಿ ನಿಲಿಂದ ಕೋಲೆ ॥ ೨೬ ॥ ವರಿ ವರಿ ವಿಧವಿಂದ ತರುಳಾನ
ಬಾಧಿಸಿ ಧರಧರ ಮಾತುಗಳ ಸುಧಿಯುತ ಕೋಲೆ ॥ ಧರಧರ ಮಾತು
ಗಳಾಡುತ ದೃತ್ಯನು । ಭರದಿಂದ ಕಂಭವ ಬಡಿದಾನು ಕೋಲೆ ॥ ೨೭ ॥
ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪೇಣಿದ ಭಕತನ । ಸರ್ವವ ಸತ್ಯವಚನವು ಕೋಲೆ ॥
ಸರ್ವವು ಸತ್ಯ ವಚನವ ಮಾಡ್ಯಾದ್ಯ ದರಿ । ಸರ್ವ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿದ
ಕೋಲೆ ॥ ೨೮ ॥ ದೃಢ ವಜ್ರ ಕಂಭವ ಪ್ರಾಡಿದು ಬರುವಾಗ । ಜಡಜ
ಭವಾಂಡ ಪ್ರಾಪದಂತಿ ಕೋಲೆ ॥ ಜಲಜಾಭವಾಂಡ ವಡದಂತಿ ರಬ್ಬವಾಗಿ ।
ಪೋಡದು ಮಾಡಿದ ನರಹರಿ ರೂಪ ಕೋಲೆ ॥ ೨೯ ॥ ಸಿಡಲು ಘಜಿಂಸಿ
ದಂತಿ ಪ್ರಾಡಿದು ಘಜಿಂಸಿವೇಗ ಕುಡಿ ಜಿಂಹೆ ಚಾಚಿ ಕಿಡಿಗಳು ಕೋಲೆ ॥
ಕುಡಿ ಜಿಂಹೆ ಚಾಚಿ ಕಿಡಿಗಳುಗಳುತ । ಕಡು ಕೋಽಪದಿಂದ ವೃಡನಂತಿ

ಕೋಲೆ || ೮೦ || ಅಡಿಗಡಿಗರಗತ ಖಡು ಖಡು ಚೀರುತ | ಧಡಧಡ
 ನಡೆಯುತ ಪುಟೆಯುತ ಕೋಲೆ || ಧಡಧಡ ನಡೆಯುತ ಪುಟೆಯುತ
 ದೃತ್ಯನ | ತೊಡಿಯ ಮೇಲವನ ಕೆಡಹೀದ ಕೋಲೆ || ೮೧ || ಒಡಲು
 ಬಗೆದು ಕರಳು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ರಕುತ | ಕುಡಿವಂತೆ ತೋರಿ ದಿಶಿಗೆ
 ಚಲ್ಲಿದ ಕೋಲೆ || ಕುಡಿಮು ದಶದಿಶಿಗೆ ಚಲ್ಲಲು ಸುರರೆಲ್ಲ | ಗಡಿಬಿಡಿಶ್ಯಾ
 ಕಾಶ ಸೇರದ್ವರು ಕೋಲೆ || ೮೨ || ಜಯ ಜಯ ಸವೇಶ ಜಯ ಜಯ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ | ಜಯಜಯ ಲಕುವಿಂದಪುಣಾನೆ ಕೋಲೆ || ಜಯ ಜಯ
 ಲಕುವಿಂದ ರಮಣನೆ ಜಯವೆಂದು | ಜಯ ಶಬ್ದ ಸುಡಿದಾರಮರು
 ಕೋಲೆ || ೮೩ || ವಾರಿಜಭವ ಸುರರಾಡಿದ ಸುಡಿ ಮನಕ | ತಾರದೆ
 ಕ್ಷೂರದಿ ತೋರುವ ಕೋಲೆ || ತಾರದೆ ಕ್ಷೂರದಿ ತೋರುವ ನರಹರಿಯಃ] ಸಾರಿ
 ಬಾರದೆ ದೂರ ಸೇರಾ ರು ಕೋಲೆ || ೮೪ || ಸಿರಿದೇವಿ ಬೇಗೆ ಸುರ
 ರಾಗ ಬಂದು | ವರಿ ಪರಿಸ್ತುತ್ತಿಸಿ ಸುಡಿದರು ಕೋಲೆ || ವರಿಪರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ
 ಸುಡಿದಾರು ಹರಿಕೋವ | ವರಿಹಾರ ವಾಡಿಂದು ಎರಗ್ಯಾರು ಕೋಲೆ || ೮೫ ||
 ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೆಳಿ ಸಿರಿದೇವಿ ಸುಡಿದಳು | ಹರಿ ಕೋವ
 ಎನಗೆ ವಶವಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ಹರಿಕೋವ ಎನಗೆ ವಶವಲ್ಲ ಕೇಳಿರೋ | ತರು
 ಖಾನೆ ಕೋವ ಕಳಿಪ್ಪೋನು ಕೋಲೆ || ೮೬ || ಈ ರೀತಿ ಸಿರಿದೇವಿ ಸುರ
 ರೀಗ ಭಯವಿತ್ತು | ತರುಖಾನ ಯೆತ್ತಿ ನಡದಾಳು ಕೋಲೆ || ತರುಖಾನ
 ಯೆತ್ತಿನಡಮ್ಮೆಯ್ಯಾ ಯ್ಯಾ ತೋರಿಹರಿಗ | ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಶ್ಯಾಳು
 ಕೋಲೆ || ೮೭ || ಪ್ರಪಳಾದನಾನನ ಸೋಡುತ ಶ್ರೀಹರಿ | ಉಲ್ಪಾದ
 ದಿಂದ ನಗುತಲಿ ಕೋಲೆ || ಉಲ್ಪಾದಿಂದ ನಗುತಲಿ ತನ್ನಕರ | ಪಲ್ಲವ
 ಶಿರಿದಿ ಇಟ್ಟಿನು ಕೋಲೆ || ೮೮ || ವರವ ಬೇಡಿಸಿ ಮಗು ವರವೇನು
 ಬೇಕೆಲ್ಲ | ವರ ಕೊಡುವಚೆನ್ನ ಸಿತಗೆ ನೀ ಕೋಲೆ || ವರ ಕೊಡೊ ಸ್ವಾಮಿ
 ಅಲ್ಲ ವರಬೇಡ್ಪ ಭೃತ್ಯನಲ್ಲಿನೆ | ವರರಾಜ್ಯ ಮನ್ಯಂತರಾಳೀಲೂ ಕೋಲೆ || ೮೯ ||
 ಸುರಾಧ ಮೊದಲಾದ ಸುರರಾಗ ನಭದಲ್ಲಿ | ಸೇರಮು ಕುಸುಮ
 ವೃಷಿಗರದಾರು ಕೋಲೆ || ಸೇರಮು ಕುಸುಮ ವೃಷಿಗರದಾದು ಶ್ರೀಹರಿ |
 ತರುಳ ಪ್ರಪಳಾದನ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಕೋಲೆ || ೯೦ || ನರಹರಿ ಸತಜನ ದುರಿತ

ವಿಭಂಜನ | ದರಿಯಾ ಭಾರವನು ಇಳಿದ ಕೋಲೆ || ದರಿಯಾಭಾವ
ನಿಳಸಿದ ಸುರನಾಥ] ಚರಣ ನೇವಕನ ಪೊರದೀಯಾ ಕೋಲೆ || ೬೦ ||
ತು ರೀತಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ನಾರಲು ನರಹರಿ | ಸ್ತೋರ ಪ್ರಹಲಾದಗ ಸುಡಿದನು
ಕೋಲೆ || ಸ್ತೋರ ಪ್ರಹಲಾದಗೆ ಸುಡಿದನು ಸರಹರಿ | ಧಾರಣೆ ಪ್ರೇರೆ
ಯಿನ್ನ ಕರಣಾದಿ ಕೋಲೆ || ೬೧ || ಹರಿಯ ವಚನವ ಶಿರದಲ್ಲಿ ತಾ
ಧರಿಸಿ | ಧರಣೆ ಮಂಡಲವ ಪ್ರೋರದಾನು ಕೋಲೆ || ಧರಣೆ ಮಂಡಲವ
ಪ್ರೋರಯುತ ಪ್ರಹಾದ] ಹರಿಯಾ ಮಂಟಪವ ಸರುಹಿದ ಕೋಲೆ || ೬೨ ||
ಹರಿಯೇ ಸವ್ಯೋತ್ತಮ ಹರಿಯೇ ಪರಷ್ಯವ] ಹರಿಯೇ ಮಮಕುಲ
ಧೋರಿಯೆಂದೂ ಕೋಲೆ || ಹರಿಯೇ ಮಮಕುಲ ಧೋರಿಯೆಂದು ಜಗ
ದೊಳು] ಬಿರದಿನ ಕಹಳೇ ಬಿಡನ್ನಾನು ಕೋಲೆ || ೬೩ || ಹರಿಯೇ
ಸವ್ಯೋತ್ತಮ ನರನೇ ಜೀವ್ಯೋತ್ತಮ | ಹರಮುಖ ಸುರದೆಲ್ಲ ಚರರೆಂದು
ಕೋಲೆ || ಹರಮುಖ ಸುರದೆಲ್ಲ ಚರರೆಂದು ದಿನದಿನ | ಬಿರದಿನ ಭೀರ
ಹೊಡಸಿದ ಕೋಲೆ || ೬೪ || ಸ್ವತಂತ್ರ ಶೀಹರಿ ಪರತಂತ್ರ ಜೀವರು |
ಇತರೀಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೇಶಿಲ್ಲ ಕೋಲೆ || ಇತರೀಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೇಶಿಲ್ಲ ಜಗ
ದೊಳು] ಪರತತ್ವ ಸಾರ ಪೇಳಿದ ಕೋಲ್ಲೆ || ೬೫ || ಭೀದವ ತಪ್ಸತ್ಯಾ
ಭೀದ ಮತುವು ಮಿಥ್ಯಾತ್ಮ | ಸಾಧಿಸಿ ಬೋಧವ ಮಾಡಿದ ಕೋಲೆ || ಸಾಧಿಸಿ
ಬೋಧವ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಹಲಾದ | ಗಾಢಾ ಮಂಟಪವ ತೋರಿದ ಕೋಲೆ
|| ೬೬ || ಹೃದಯಾ ಸದನದಿ ಪದಮನಾಭನ ಪೂಜಾ | ಸರಕಾಲ ಮಾಡಿ
ಸುಖಿಸಿದ ಕೋಲೆ || ಸದ ಕಾಲ ಮಾಡಿ ಸುಖಿಸಿದ ಜಗವನು | ಮದಕ
ವಿಲ್ಲದೇ ಸಹಿಸಿದ ಕೋಲೆ || ೬೭ || ಹರಿ ಮೂತ್ರ ಸೋಡುತ ಹರಿ
ನಾಮ ಪಾಡುತ | ಹರಪಾದ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ ಕೋಲೆ || ಹರಿ ಪಾದ
ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ ಸಂತತ | ಹರಿಭಕ್ತರಾಗ್ರಣ ಯೆಸಿಸಿದ ಕೋಲೆ || ೬೮ ||
ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾದ ಪೈಷ್ಣವಾಗ್ರಗಣ್ಯ | ವಿಷ್ಣು ತತ್ವವ ನಿಣಿಸಿ ಕೋಲೆ |
ವಿಷ್ಣು ತತ್ವವ ನಿಣ್ಣಿಸಿ ಪ್ರಹಾದ | ವಿಷ್ಣು ಸಾಯುಜ್ಯಗಧಿಕಾರಿ ಕೋಲೆ
|| ೬೯ || ಪ್ರಹಲಾದ ರಾಯನು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೀ | ಅಲ್ಲಾದ ಬಡುತ್ತಾ
(ಹರಿವಣ) ಪಾತಾಳ ಕೋಲೆ || ಅಲ್ಲಾದ ಬಡುತ್ತಾ (ಹರಿವಣ ಖಂಡದಿ)

ಪಾತಾಳ ಲೋಕದಿ | ಪ್ರಹಲಾಡನಾಗಿ ಜರುತ್ತಿವು ಕೊಳೆ | ೧೦೧ ||
 ಆ ಶೀತು ಹೀಮಾಂತ ಶಾಸನ ಮಾಡುತ್ತ | ಲೋಸಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕೋಮನು
 ಕೊಳೆ | ಲೋಸಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕೋಮನು ತಾನಾಗಿ | ಕೀರ್ತೀಶ ಕರುಣಾ
 ಪಾತ್ರನು ಕೊಳೆ | ೧೦೨ || ಧಿಟ್ಟು ಪ್ರಹಲಾಡ ಗಂಭೀರ್ವಾಯ
 ಪ್ರಾಣ | ಧಿಷ್ಟುನೈಷ್ಟ್ಯ ಸವೇಣ್ಟು ಕೊಳೆ | ಧಿಷ್ಟುನ ನಿಷ್ಟು
 ಸವೇಣ್ಟು ದಾಯಕ | ಧಿಟ್ಟು ಗುರು ಜಗನ್ನಾಧ ವಿಶ್ವಲ ಕೊಳೆ | ೧೦೩ ||
 ಇತಿ ಪ್ರಥಮ ಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

(೧) ಸಂಧಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಸಂಧಿ
 ಇನ್ನು ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

ತಂಡ ಸುಧಿ೧೦ದ್ರು

೧೬ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋಽದಿ—ತಾಳ ರ್ಯಂಪೆ

ಕೇಳಿ ಗುರುರಾಯರ ಯೋಗ ಸಾಮಧಾರುನು ಮುಸಿ | ಮೌಳಿ
 ರಾಘವೇಂದ್ರರ ಮಂಬಿಮೇ ರಾಜ್ಯದೊಳಿದು || ಪಲ್ಲ || ಕುಂಭಕೋಣಿ
 ಎತ್ತ ಕುಸುಮಾತೀ ಸ್ಥಳವೆತ್ತ | ಉಂಬ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಯನರು ಬಿಟ್ಟವೆತ್ತ |
 ಸಂಭ್ರಮದಿ ದೃಷ್ಟಿಂತ ಸೋಡಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮಾಡಿ | ಕುಂಭಿಣಿಲಿನಾ
 ಷಟ್ಟಂಗ ಕುಶಲವಾಗಿಟ್ಟದ್ದು || ೧ || ರತ್ನತ್ವತ್ವಿಸಿದ ರಥಸನೆ ಏರಿ ಭೋರಿ
 ಡುತ | ಸುತ್ತ ಗಂಥನಾ ಗಾಯನ ರಥಸದಿ || ಮತ್ತೆ ರೋಳು ಮಹಾತ್ಮ
 ರಿವರೆಂಬೋ ಮಂಬಿಮೇಜುನು | ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತೋರಿದರು | ವರಮ ಯೋಗಿ
 ಗಳು || ೨ || ತಿಧಿವಾರ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಾಸ ಸಂಪತ್ತರವು | ಅತಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ
 ರಾಯಸದಿ ರಚಿಸಿ | ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿ ಧಿಟ್ಟವೆಂಬ ವಾಸರ ಜನರಿಗೋಸ್ಕುರ
 ಮತಿವಂತರಾ ಕಳುಹಿ ವಾತೀತರಿಸಿದರು || ೩ || ಭಾತ್ರ (ಭಾರತ)
 ರಾಮಾಯಣ ಭಾಗವತ ಕಥೆಗಳನು | ಸಾಫ್ರ ಕದಿ ವೇಷ್ಟೆಂಬರು ಸುಖಿ

ತೀರ್ಥರು | ಭಾತೀಶ ಮತದಲ್ಲಿ ಭಳಿರೆ ರಾಘವೇಂದ್ರರು | ಕೇತ್ತಿ
ನಾಭ್ಯಾಸ್ತ ಶೋರಿದ್ದು ಕಿಂಕರರ ಸಭಿಗೆಲ್ಲ || ೪ || ನಿಂದಿಸಿದವರು ಅಂಥಕ
ರಾಗಿ ಹೊಹರು | ಕುಂಮ ಸುಡಿದವರ ಕುಲಕ್ಕೂರು ವಾಚಮು || ತಂದೆ
ಸುಧೇಂದ್ರರ ಸಂಚನ ರಾಘವೇಂದ್ರರ] ವಂದಿಸಿದವರಿಗಾಃಸಂಚ ಮುಕ್ತಿಯಾ
ಹದು || ೫ ||

ಇಂದಿರೀಶ

ಉಂ ಪದ—ರಾಗ—ದ್ವಿಜಾವಂತಿ—ತಾಳ ಅದಿ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾಯಲೆಂಬೋ ಮಹಾಯೋಗಿ ಪರರ ಸೋಡೈ
|| ವಲ್ಲ || ಭಾಗವತರು ಶಿರಬಾಗಿ ಕರೆಯಲತಿ ವೇಗದಿ ರಧಮೋಳಾ |
ಸಾಗಿ ಬರುವ ಶ್ರೀ || ಅನು ವಲ್ಲ || ನಿನಗುವ ಘನ ವಾಚಸಗಳ ರಥ
ಶ್ರೀಗಾರವೋ | ಕನಕ ಥ್ರಿ ಕೊಡಿಗಳನುವಮು ಭಾರವೋ |
ಅನಿಳನಿಗಮದಿ ನಿವೃಣ ಸುಜನರ ಪರಿವಾರವೋ | ವರಸ್ವರ | ಪಣದ ವೇದ
ಫೋಷಣ ಸುಸ್ವರ ಗಂಭೀರವೋ || ಘನ ಗುಣಗಣಮಣಿ ಮನಿರಾಯನ
ಮನ | ದಣಿಯ ಪಾಡಿ ಕುಣಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಶಿರವ | ಮಣಿಸುವರೀ | ಗುಣ
ವೆಣಿಸುವರೀ ದ | ಕ್ಷೇಣಿದಂ ತೆರಳಿ | ವರಾಣಿ ಬೀದಿಯೋಳು || ೮ ||
ಧರಣಿ ಸುರವರ ನಿಕರ ಕುಮುದೋದಯ ಚಂದ್ರನ | ಮಾದ ಮ | ಧರ
ದ್ವಿರದನ ತೆರದಿ ಮೆರೆದ ಅಪ್ರತಿಮ ಮುಸೀಂದ್ರನ || ಸರಸ ಸುಧಾ ಪರಿ
ಮಳ ಬೆರಿದ ಸುಗುಣ ಸಾಂದ್ರನ | ಧರಿಯೋಳು ಸಿರಿ ವಿಜಯಾಂದ್ರೇ
ಕುವರ ನೆನಿಪ ಸುಧೀಂದ್ರನ | ನರಸಿಜ ಸಂಭವ ಶರಣ ಸುಂದರ
ನಿಜಾಂಧೀರ ಭಜಕರ ಭಾಗೋ ದಯ | ಸುರ ಸುರಭಿಗೆ ಸಮರೀಂದು ಸಾರಿ
ಡಂಗುರ ಹೊಯಿಸುತ ಉತ್ತರ | ಬೀದಿಯೋಳು || ೯ || ಹಲವು ಬಗೆಯು
ವೆಗಳ ವಾಢ್ಯಗಳ ಸುವಾಢ್ಯವೋ | ಆರುತಿಯ | ಬೆಳಗುವರು ಹಗಲ
ದೀಪಗಳಗಾಧವೋ | ಇಳಿಯೋಳು ಜನುಮ ಸಫಲವೆಂಬುವರ | ವಿಸೋ
ದವೋ | ಹಾಸ್ಯದ ಲಲನೆಯರಡಿ ಖಿಲಷಿಲಕೆಂಬುವ ಸಟಿನ ಭೇದವೋ ||

ಭಳಿರೆ ಭಳಿರೆ ಭಜಿಸುವರ ಭಕ್ತಾತಿ ಬಲಿ ಗೊತ್ತಿದ ಇಂದಿರೀಶನ ಕರವರಗಳಿ
ಯೋ ನಳಿಯೋ | ನಳಿನಾಂಷ್ಟ್ರ ಯುಗದಿ | ನಲಿಯುತ ಸುರರಾಜನ ಬೀದಿ
ಯೋಳು || ೩ ||

೮೨ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ತಾಳ ಶ್ರವಿದಿ

ಬಂದನೋ ಸುಜನರ ಸಂದಣಿಯೋಳಗತಿ] ಸುಂದರ ರಥವೇರಿ
ಗುರುವರ ಬಂದನೋ || ಪಲ್ಲ || ಬಂದಿ ಜನರು ಮುದದಿಂದ ಬಹು ಪರಾ
ಕಿಂದು ನುಡಿಯಲಾನಂದ ಬೀರುತ ಬಂದನೋ || ಅನು ಪಲ್ಲ || ಕ್ಷೇತ್ರ [ಶೂ]
ಸುಲೈರತಿ ಶಭವತಿ ಬಲ್ಯತಪರೀರೋ | ಯತಿವರ ರತಿಶಯ ದಶಮತಿ
ತತ್ತಿದತಿ | ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಣದವರೀರೋ | ಭಯಹರಣನೇಂಬೋ ವಾರುತಿಯ |
ಕೀರುತಿಯ] ಪೂರುತಿಯ | ಕೇಳುತ ಮಹಿವಾಂಗಣ ಕಥಿಸುತ | ಗ್ರಧಿ
ಸುತ | ತುತಿಸುತ | ನುತಿಸಿ ಯತಿ ಶಿರೋವಣಿಗೆ ರತುನ ಲಜಿತವಾ
ದಾರುತಿಯ ಬೆಳಗುತರೆ || ೧ || ಶರಣರ ಸುರತರು ವರದ ಶಿಖಾಮಣಿ
ಯೋ | ಮುರಹರ ಚರಣಾಂಬುಜ ವರ ಮಧುಕರ ಸಿರಿ | ಪರಮ ಹಂಸರ
ಧಣಿಯೋ | ಕೋವಿದ ಬುಧರೋಳು ಮದಕರಿಯೋ | ಶುಭ ಧೂರೆಯೋ|
ವಾಗ್ನರಿಯೋ || ಸರಸಾತ್ರೀ ಜಸಗಳ ಸೇರಿಸುತ್ತಾದರಿಸುತ್ತಾ] ಬಲು ಸುಖ
ಸುರಿಸುತ್ತಾ | ಚರಿಸುತ್ತಾ ದರಿದ್ರವ ತರಿದು | ಪ್ರೋರೆದೂ | ಕರೆದವರಿಗೆ
ಕ್ಷೇತರಿಯಾಗುವನೇಂಧರುಷದಿ ಗುರುವರ ಬಂದನೋ || ೨ || ಬಗೆ ಬಗೆ
ಮಣಿಗಳು ಬಿಗಿದ ಬಿಳಿಗೋಡಿಗಳೋ ವಾ | ಲಗ ಷೂಮಿಫಡಿ ಭಟ್ಟರುಗಳ |
ಹೆಗಲ ಮಾತ್ರಲೆ ರುಂಗಿ ರುಂಗಿಸುವ ಭಡಿಗಳೋ | ಕುಣಿಕುಣಿದಾದುವ
ವರಹಿವೇಣಿಗಳೋ | ವಾಣಿಗಳು | ಶ್ರೇಣಿಗಳು | ಶೋಭಿಸೆ ಸುಜನರು
ಕ್ಯಾಮುಗಿವರು | ನಗುವರು] ಸಂಭರುದಿಂದ ಬಗಿವರು | ಮೃಗಾರೋ
ಧನದಿ] ಚಿಗಿದು | ಅಷ್ಟದೂರೋಗಿದ ಜನರೋಳು | ವೆಗ್ಗಳದಲಿಂದಿರೀಶನ
ಭಕ್ತತಾಗ್ರಂಥಿ ಬಂದನೋ || ೩ ||

ಗಢ ಇಂದಿರೀಶ

ಇಂದ ಪದ—ರಾಗ—ಮೋಹನ—ಅಟಿಷ್ಟತಾಳೆ

ಸುಂದರ ಗುರು ರಾಘವೇಂಪ್ಯಲೆಂತೆಂಬೊ ಕೆ | ಮುಂದಿಗಳರ] ಸೇ
ವಂದಿಸುವೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಂದ ಭಕ್ತರಫ್ಲ ಪ್ರಂದ ಕಳೆವ ಗುಣ | ನಾಂಪ್ರ
ಸನ್ನತ ಮಹಿಮಾ | ರೆಂದು ನಾ ನಂಬಿದೆ || ಅ. ವ. || ಪರಮ ಕರುಣೆ
ನಿಜ ಚರಣ ಭಜಕರನು] ದರಿಸುತ್ತನುದಿನ ಪ್ರೋರವನೆಂದು | ಕರವ
ಮುಗಿಮು ತ್ವರ ವರಿ ವರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಾಲ್ಪರಿಯುವೆ ದೈಸ್ತದಿ ಬಾಯ್ತುರೆಯುವೆ
ಕರಪಿಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವೆ] ನಿನ್ನು | ಶರಿ ಪ್ರೋರವೆಂಥ ಧೂರೆಗಳ ಕಾಣೆ
ಮಂದು ರುವೇ | ಎನ್ನಂಥ ಪಾಪಾರ | ನರರ ಕಾಪುದು ನಿನಗೆ ಅಚ್ಚರವೇ
ವರಯೋಗಿ ವಯಾನೇ || ನಿರುತ ಪ್ರಂದಾವನದಿ ರಾಜಿಸಿ ಮೇರೆವ ಮಂಗಳ
ಚರಿತ ತವ ಪದ] ಸ್ತೋರಣೆ ಸಂತತ ನೀಡು ಮಂರಿಯದೆ | ಹರುಷದಲಿ
ನಿಜಾರರ ತರುವೇ || ಇ || ಖೋಳೆ ದುರಿತ ವೆಂಬೋ ವಾರಿಧಿಯೋಳ
ಗೀನ | ಲಾರೀನಿತು ದೆಯ ಬಾರದೇನೋ ಪ್ರೋರನೆನುತ್ತಲಿ ತಾ ತ್ವರ ಮಾಡವೆ
ಧಡ ನೇರಿನೋ | ಬಿನ್ನವ ವೀಚಾರಿನೋ | ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾಗ್ಫ ತೋರಿನೋ ||
ವಿಂಬಿರುವ ಕಡು ಕಾವಾದಿಖಳರ | ಬೇರುಗಳನ್ನಾಳೋ | ನಿಸ್ನೋ ಕು ನಿರಂ
ತರ ಸೂರಿ ಬೆಕತರ ದಾರಿಯೋಳು ನಿಲಿನೋ | ಉರು ವಾವ ಸಂಚಯ
ಕೂರ ಕೆಜನ ಕುರಾರ ಹಿಂದೆಳಿನೋ || ಮನ್ನಾನದ ಭಿಷ್ಪೇರು ಭೂರಿ ನಮಿ
ಸ. ವೆ ಚಂರು ಕಿಟಿಜು | ತೀರ ನಿಲಯನೆ ಸಾರಿದವರನು ವಾರುಗಾಳಿದೆ
ಸೆಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರುತಿದೆ ಯತಿ ವೀರ ಸಲಿನೋ || ಅ || ಏನೇಸು
ಜನುಮಾದಿ ಕ್ಲೋಶಗಳನುಭವಿಸಿ | ಘಾಸಿ ಗೋಳಿಸಿ ಮನ ಬೇಸರದೆ |
ಹೇಸಿ ವಿಷಯೀಂಗಳ ಲೇಸು ಕಿಳಿಯದೆ ಮೋರಿ ಮೋಸದಿ | ದುಷ್ಪರ ಸಹ
ಮಾಸದೀ] ಚರಿಸಿದೆ ಮಂದಹಾಸದಿ || ಸಂತ್ಯೇಸು ರವಿ ಸಂಕಾಶ ಜನ
ವಿದ್ವಾಂಸ ಸಾದರದಿ | ಕಾಣಾಯೆವಸನ ವಿಭೂಷಿತಾಂಗನೆ ವ್ಯಾಷ ಮುನಿ
ಭರದೀ | ಗಜರಾಮ ಪುರದಾ ಧೀಶಮುಖರಿಗೆ ತೋಷ ನೀಬೆರದಿ | ಈ
ಷಪಂಯ ಸುಳಿಸುವೆ || ಆ ಸವಿಂದ ಮತ್ತಾಭಿ ಚಂದಿರ || ಶ್ರೀಶ ಗುರು

ಇಂದಿರೀಶ ಸಂಖ್ಯಾರ್ಯ | ದಾಸ ಭವ ಭಯ ರಾತ್ರಿ ತರಿದು | ಉದಾಹಿಸಿದೆ
ನೀ ಪ್ರೇರಿಸಿಸ್ತೆನ್ನುನು || ೨ ||

ಭೀಮೇಶ ವಿಶಲ

೧೭ ಪದ—ರಾಗ—ಆನಂದ ಚ್ಯಾರವಿ—ತಾಳ ಆದಿ.

ಬೇಡುವೆ ನಿಸ್ಸು ಕೊಡುವಾವರ ವನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ಬೇಡುವೆ ಭಕ್ತರ
ಬಿಡೋಳು ನಿಸ್ಸು | ಕೋಂ] ಡಾಡುವರಾಫದೊಳಗಾಡುವ ವಿಭುವೆ ನಾ
|| ಗ || ಇಂದ್ರನ ವಿಭವ ಶುಧಿಂದ್ರ ತನುಜ ರಾಘ | ವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ
ಕಮಲೀಂದ್ರನ ಕೃವಯೆನಾ || ಅ || ವರ ಭೀಮೇಶ ವಿಶಲ ಸರಿದವೆ
ರೊಳು ನಾ] ವರ ಸೇನುತಲಿ ನಿಸ್ಸು ಚರಣವಸ್ತುತಿಸಿ || ೨ ||

೧೮ ಪದ—ರಾಗ—ಬ್ರಾಗದ—ತಾಳ ವಿಕ

ಬಂದೆ ಗುರುರಾಯ ನಿಸ್ಸು ಸಂದರುಶನವ ಬಯಸಿ || ಪ || ಬಂ
ದೆನೊ ಭವದೊಳು ನೊಂದು ನಿಸ್ಸು ವಾದಾರವಿಂದವ ನೋಡ್ಯಾನಂದ ಪಡೆ
ಯಲಿ ದಿನದಿನ || ಉ. ವ. || ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲ್ಲಿ ಪರ.ಮನುಜರನನು
ಫರಿಸಿದ ಮೋಷ ಹರಿವ | ದಂದು ಬೇಡಿ ನಮಿಸುತ್ತಲಿ || ಗ || ಸತತ ಸತಿ
ಮತರ ತತಿಗೆ ವೋಹಿಸದೆ | ಕೃತಿ ಪತ್ತಿಯ ಸ್ವರ್ವಿವ | ಮತಿಯ ಬೇಡಿ
ನಮಿಸುತ್ತಲಿ || ಅ || ಕಾಳಾವಿ ಭೀಮೇಶ ವಿಶಲನೆ ನಿಮ್ಮ ಸುಡಿ ತೈಟಿ
ಮಿಂದ ತಾ ಧಟನೆ ವಾಡುವದರಿತು] ಬಂದೆ ಗುರುರಾಯ ನಿಸ್ಸು || ೨ ||

ವಿಜಯ ನೋಹನ್ನು ವಿಶಲ

೧೯ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಚೋದಿ—ತಾಳ ರ್ಯಂಂಸಿ

ಕಂಡು ಧನ್ಯ ನಾದೆ ಗುರುಗಳ | ಕಣ್ಣಾರೆನಾ || ಪಲ್ಲ || . ಕಂಡು ಧನ್ಯ
ನಾದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಗುರುಗಳ || ಅ. ಪ. || ತುಂಗಾ ತಟದಿ ಬಂದು] ನಿಂತ
ವಂಗು ಬಧಿರಾಧ್ಯಂಗ ಹೀನರ | ಅಂಗಗೃಹಿ ಸಲಹುವಾನರ | ಸಿಂಗ
ಸಂಖ್ಯ ಭಜಕರಿವರ || ಗ || ಗುರುವರ ಸುಗುಣೀಂದ್ರಿಂದ ಪರಿಪರ
ಯಲಿ ಸೇವ ಗೋಳಂತ | ವರ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಪುರದಿ ಮೆರವ ಪರಿಮಳಾವ್ಯ

ಗ್ರಂಥಕರ್ತ | ಅ || ಸೋಹಂ ಎನ್ನದೆ ಹರಿಯ | ದಾಸೋಹಂ ಎನಲು
ಬಲಿದು ವಿಜಯ | ವೋಹನ್ನ ವಿಶಲನ್ನ ಪರಮ | ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತೋರು
ವವರ || ೨ ||

* ತಂಡ ಪುರಂದರ ವಿಶಲ ಕೃತ

೧೨ ಪದ—ರಾಗ—ಆನಂದ ಭೀರವಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೆ ರಾಗದ್ವೈಷಾದಿಗಳು ನೀಗುವಂತೆ ಮಾಡೊ
ಭಾಗವತರ ಸ್ತೀಯ || ಪ || ಸೆಲೆಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ವರ ಮುಂತ್ತಾಲಯ
ದಲಿ | ಸಲಿದು ಕರೆಯಲು ನಿನ್ನ ಬಲಿದು ನೀ ಸಡೆತರುವಿ || ೧ || ನಿನ್ನ
ನಾ ಸರಿಯ ನೋ ಮಸ್ಸಿ ಬಂದ ಬಗೆಗೆ] ಉನ್ನುಂತ ಕಾರಣಾ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ
ಕರುಣ || ೨ || ತಪ್ಪಿಗಳ ಎನ್ನ ವಿವರಿತಗಳ ವುರೆತ್ತು | ಆಪಾರ
ಕೃಪೆಯ ಗೊಂಡ ಸರ್ವ ಶಯನನ ದಾನ | ದಾಸನು ನಾನೆಂದು
ವಿಸು ಮರ್ಮವನ ತೋರ | ಶ್ರೀಶನ ವಾದದಲಿ ಲೇಸು ಭಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು
|| ೩ || ಇಷ್ಟ ದಾಯಕ ಎನ್ನ ಇಷ್ಟವ ತಾಳಿ ನೀ | ಮುಷ್ಟಿಯ ಮುರಿದ
ಎನ್ನಿಷ್ಟ ದೃವವತೋರೋ || ೪ || ಎಂದಿಗು ಕುಂದವ ತುಂಗಾ ತೀರದ
ಲಿಪಣ || ಬಂದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹಿಂಗಡೆ ವರವಿವ | ೫ || ಯಾತಿ ಯೋಳಗೆ
ಶ್ರೀಷ್ಟನೇ ಯದುಪತಿ ಸ್ತೀಯನೇ || ಸ್ತೃತಿಗಳು ಆಗೋ ಯಾಗೆ ಮಾಡಿದ
ಧಿರನೇ || ೬ || ಪ್ರಾಣವಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊ ನಿನ್ನ ವೆಸರು ಕೇಳೋ | ಎಡ
ಬಿಡದೆ ಎನ್ನಲಿ ಸಲಿಯುತಲಿರಬೇಕೊ || ೭ || ಪರಮ ಪುರುಷ ತಂಡ
ಪುರಂದರ ವಿಶಲನ | ನಿರತ ಪ್ರಾಜಿವ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗೆ ನಮಿಸುವೆ || ೮ ||

* ಇವರು, ಕೋಯಮತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ವಶಿಷ್ಟ ಗೋತ್ರ ಯದುಪತ್ಯಾಚಾ
ಯರಲ್ಲಿ ಅಂ—ಉ—ಇಲ್ಲಿ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಿ, ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ
ನಂತಾರ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ದಾಸರಿ, ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿ “ ತಂಡ
ಪುರಂದರ ವಿಶ್ಲೇಷ, ಅಂಕಿತ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಲು: ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲರೂಪದಿಂದ ಇವರ ಮುಂದೆ ಕುಣಿಯುವ ಅನೇಕ ಪದ
ಗಳನ್ನ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇವರ
ಪದಗಳು ಅಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಇತಿ ಪದ—ರಾಗ—ಕಂಕರಾಭರಣ—ಭಾಷ್ಯ ತಾಳ .

ನಮಿಸುವೆ ಗುರುವೆ ನಿನಗೆ ನಮಿಸುವೆ | ನಮಿಸುವೆ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಎನ್ನ ಕ್ವಮಿಸಬೇಕಯ್ಯ ನಿಃಸೀಗ || ಪಲ್ಲ || ಅಹ ಮನುತ್ತಿ ಹಂಗದು ಸಮಚಿತ್ತ ಬರದು | ವಿಮಲಜ್ಞಾನ ಹೇ ಕರುಣಿಸಬೇಕಯ್ಯ || ಅನು ಪಲ್ಲ || ತುಂಗಾ ತೀರದಲಿ ವಾಸಾ | ಬಹು | ಮಂಗಳವೈಯ್ಯ ಪ್ರದೀಕ || ನಮ್ಮ ರಂಗನ ದಾಸ ವಿಶೇಷ | ನಿನ್ನ ನಂಗಡ ಮಾಡೋರು ವಾಸ | ಅಹ | ಕೆಂಗಟ್ಟು ನಿನ್ನಲಿ ಬರುವ ಭಕುತರಿಗೆ | ತುಂಗ ಸಂಕಟಕಳಿದು ಮಂಗಳ ನಿಃಡುವ || ೧ || ಕರೆದಾಗಲೆ ನಿನು ಬರುವಿ | ಬಿರುದು ಕರುಣನೆಂದು ಧರಿಸಿರುವ | ನಿನ್ನ | ಚರಣಶರಣರನು ಶೋರುವಿ | ಬಂದು | ಧರಿಯೋಳು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಇರುವಿ | ಅಹ | ವರ ಜಟಿಗಳ ವ್ಯೋತ್ಸು ಬದರಿಯ ಮನೆ ಮಾಡಿ | ನಿರತವು ಶೋಭಪ ಗರುಡವಾಹನ ದಾಸ || ೨ || ಮಧ್ಯ ಮತವೆಂಬ ಅಬ್ಜಿ | ಯಲ್ಲಿ | ಉಧ್ವವಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಜೋತಿ | ಶುದ್ಧ | ಸತ್ಯಗುಂಾಗಳಿ ರಾಶಿ | ವರ | ತತ್ತ್ವ ವಿಷಯ ಉಪದೇಶಿ | ಅಹೊ ಅದ್ವೃತ ಚರಿತನೆ ಆವಾರ ಮಹಿಮನೆ | ವಿಶ್ವನಾಮಕ ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿರಲನ ದಾಸಾ || ೩ ||

ಇತಿ ಪದ—ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ—ತಾಳರ್ಮಂಪಿ

ಏನು ಬೇಡಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ನಾ ಬಂದು | ಮಾನದಿಂ ಸಲಹಯ್ಯ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ || ಮನ ಹೊಲಿಗಲಿಸಿತು ಮನವು ವ್ಯೋಮಿಗ ಯಾಮ್ಯತ್ತ | ಸೆನೆಂಬ ಬಾರದು ಎಲ್ಲ ಬಯಸಃವದು ಕೇಳೊ || ಅನುಭವಿಸಲಾರೆನೊ ಅದರ ಕಾಟಗಳನ್ನು | ಎನ್ನ ಉಬ್ಜಸವನು ಯಾರಲೆ ಪೇಳಿವೆನೊ || ೧ || ಮನ ವೆಂಬ ಹೊಲೆ ಬಟ್ಟೆ ನಿಃರಲಿ ನೆನೆಯದು | ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಉರಿಯ ಲೊಲ್ಲದು | ಪರಿಪರಿ ಬಗೆಯಲಿ ಕುಣಿಸುವದು ಎನ್ನನು | ವರಮ ಪುರುಷಾ ನಿನ್ನ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕೆನಾನಿಗ || ೨ || ಬಂದು ಕ್ಷೋವಾವರೂ ಹರಿಯೆ ನೆನವೇನೆನಲು ಬಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಹಲವು ತಾಪತ್ರಯವು || ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಶಲಗತಿ ಪೀಠಿವಂತನೆ | ಬಂದು ಪಾಯವಾದರೂ ಪೇಳಬಂರದೆ ಎನಗೆ || ೩ ||

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾವೇರಿ—ಅದಿ ತಾಳ

ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿನಗೆ ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ದೋಳಗೆ] ಸರಿಗಾಣಿ ಸರಿಗಾಣಿನೊ || ಪಲ್ಲ || ಕರೀಯಲು ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ತಡೆ ವಾಡದೆ ಬಂದಿ ಕರುಣಿದಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮಾರುತಿ ತೋರಿದಿ || ಅನು ಪಲ್ಲ || ತುಂಗವಾದ ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ತೋಭಿಸ | ಮಂಗಳ ಪ್ರದನೆ ಮಂಗಳ ಆಕಾರ | ರಂಗನ ಪ್ರೀಯನೆ ಅಂತ | ರಂಗದಿ ಬಂದು ನಿಃ | ಗಂಗೆಯ ಕೊಡಲು ಆಗನೀ ಬಷ್ಟಿದಿ || ಹಿಂಗದೆ ಎನ್ನೊಡ ತಡೆ ವಾಡದೆ ನಿಃ | ಸಂಗಡ ವಿದರ ಶೀಷವ ಭುಂಜಿಸಿ | ಸಂಕಟ ಪಡುವಂತ ಕಂಡಗೆ ಮಾಚಿಸಿ | ಕಂಗಿಡಂತೆ ವಾಡಿ ಗಂಗೆಗೆ ಹೋದಿಯು || ೮ || ಎನ್ನಲಿ ಕರುಣಿಸಿ ನಿನ್ನ ಧ್ವನವ ಎನಗೆ ಕೊಡಿಸಿ | ಎನ್ನನು ವಾವನ ವಾಡಿ ನಾ ಧನ್ಯನಾಗುವಂತೆ ವಾಡಿ | ಘನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಧಿಂದ್ರ ಕರ ನರ ಪ್ರತ್ಯನೆ | ಮನ್ಮಿಸಿ ಪ್ರೇರಿದಿಯ ಭಕ್ತ ಪ್ರಹಲ್ಬಾದನೆ | ಎನ್ನ ರಾಧನ ಸೋಽದದೆ ಲಾಲಿಸಿ | ಎನ್ನನು ಕರುಣ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷದಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ | ಇನ್ನಿರು ಎನ್ನಂತರಂಗದಿ ಎಂಂದೆಂದು | ನಿನ್ನೊಡತನ್ತೆ ರ ಪ್ರೋರವರನಾಕಾಣಿ || ೯ || ಧರೀಯೋಳು ಮೇರಿಯುವ ಸುಜನ ರಕ್ಷಕ ನಿಃನು | ತರತರ ವರಗಳ ಕರಿದು ಕೊಡುವಿಯೋ || ತರಣರ ಪ್ರೋರವಂತ ಕರುಣಾ ಸಾಗರ ನಿಃನು | ಶರಣಂಬೆ ನಿನಗಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪಾದಯಾಗಳ ಕೈಯ್ಯ | ಎರಡೊಂದು ಗುಣದಲಿ ರಜತಮು ಒಟ್ಟನೆ | ಎರಡಿರಡ್ದೆ ದೊಂದು ಭಕ್ತಿಲಿ ನಿರತನೆ | ಮರುತನ ಮತದೊಳು ನಿರತದಿ ತೋಭಿಪ್ಪ | ದೋರೆ ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿಶಲನ ದೂತನೆ || ೧೦ || ಶ್ರೀ || [ಪತಿಹಾಸಿಕವಿದೆ]

ಇಂ ಪದ—ರಾಗ—ಯದುಕುಲ ಕಾಂಚೋದಿ—ಅಟ್ಟಿತಾಳ

ಗುರುವೆ ಸಲಹೊ ಎನ್ನ ಶ್ರೀ | ರಾಘವೇಂದ್ರ || ಪಲ್ಲ || ಗುರುವೆ ಸಲಹೊ ಎನ್ನ ಸುಲಲಿತ ಮಹಿಮನೆ | ಚರಣದಲಿ ಬಿದ್ದೆ ರಗುವೆನಯಾಗ್ಯ | ಕರಿದು ಮನುತೆಯ ವಾಡಿ ಪ್ರೋರಿಯೋ || ಅನು ಪಲ್ಲ || ಉದು ಉರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಳಲಿ ಬೇಸರಗೊಂಡೆ | ಧೀರಾ ನಾ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರುವ ಅನುಕೂಲ ಕಾಣಿ | ಸೇರಿದೇನೊ ನಿನ್ನ ಬೇಡುವೆ ಮುದದಿ ದೂರ ವಾಡದೆ ಘನ್ಯ

ಚಿರಕಾಲ ನೊಂದೆ | ಮಾರಮಣನ ದಿವ್ಯ ಪಾದ ಕಮಲವ ತೋರಿ ವಿ |
 ಚಾರದಲ್ಲಿರಸೋ ಅವನ ಮರಿಯನೋ ನಿನ್ನ | ಹಾರಹಾವ ಸಂಸಾರ ಭಾರವ
 ಪರಿಹರಿಸೋ | ಸುಪ್ರಶನ್ನ ವದನದಿ | ಧಾರು ಲೀಯೋಳು ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ
 ಗಾಡಿನೋ | ಚಾರು ತುಂಗಾ ತೀರವಾಸ್ತಾ || ೮ || ಒಡಪರೊಡಿಯ
 ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ದಾನ | ಕಡು ದಯಾಕರ ನಿನ್ನ ಅಡಿಗಳಿಗೊಂದಿವೆ |
 ಧೃಥಿ ಭಕ್ತಿಯ ಬಯಸುವೆ ಇದೊಂದು ವರವ ಬೇಗ | ನೋಡಿ ಪ್ರೇಮದಿ
 ಸಡೆಶುವ ಭಾರ ನಿನ್ನದೊ ಈಗ | ಬಿಡಬಲ್ಲದೊ ಯತಿವರ ನಿನ್ನವನಲ್ಲವೆ |
 ಕಡಿಯೋ ಎನ್ನ ಪಾಶವ ತರಿದು ದುರಾಶೆಯ | ಮಂಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದ
 ಭಾಗ್ಯವ | ಒಡಯಾಟಿದವಮೇರ್ಲೂ ನೆಂಟಿರಿಂದಲಿ | ಪಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ ಸುಖಿಸ
 ಲಿಲ್ಲಪೋ ಬಟ್ಟ ಬಯಲೋಳು ನೇರಿದನ್ನುಯ | ಏ || ನಾ ಮಾಡಿದವರಾಧ
 ಕ್ಷಣಕೆ ಸಾವಿರವೈಯ್ಯ | ನೀ ಮಾಡಿದುವಕಾರಕೆ ಎಣಿಗಾಡಿನೋ |
 ನಾ ಮಾ ವೈಕುಂಠಪತಿಯ ಸ್ತುರಣೆಯ ನಿತ್ಯ | ನಾ ಕ್ಷೇಮ ಪ್ರೌಂದುವ
 ದಾರಿಯ ಕರುಣಿಸಿ ತೋರಿ ಪರಂ | ಧಾಮ ರುಕ್ಷಿಣಿ ರಮಣ ಭರಣಿಂ
 ದೊಪ್ಪತ | ಭಾವೇರ ಒಡಗೂಡಿ ಎನ ಮುಂದೆ ನಲಿವಂತೆ ಮಾಡೂ |
 ಸಾಮಾದಿ ವೇದಗಳ ತಂದಿತ್ತು ಮಹತ್ತ್ವನ | ತುತಿಸ ಬಲ್ಲನೆ | ಸಾಮಾನ
 ರಹಿತ ಸನ್ನತಿಯ ಪಾಲಿಸೋ ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿಶಿಳನ ದಾಸ || ೯ ||

ಗರುಡವಾಹನ ವಿರಲ

ಒಟ್ಟ ಪದ—ರಾಗ—ಧನ್ಯಾಸಿ—ಅಟ್ಟಿ ತಾಳ

ಯತಿಕುಲ ತಿಲಕ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಿಗೆ | ನುತ್ತಿಸಿ ಸದ್ಭೂತಿಲಿಯರ
 ಗುವನು | ಕ್ಷುತಿಯೋಳು ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿ | ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣಕಳಿ |
 ಹಿತವನ್ನಿವ ಗುರು | ಪಲ್ಲ | ಹೇಮ ಕಸ್ಯಪ ತಾನು ಭಾವಿಯೋಳುದು
 ಭವಿಸಿ | ಭಾವುಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ | ನೇಮಾದಿ ಸವೇಶಾಯ್ಯಾ ಏಮು
 ಕೇಶನೆಯೆಂದು ಯಾವು ಯಾವುಕ ತುತಿಸೆ | ತಾಮಸಮತ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀ
 ಮನೋಹರನಾಗ ಪ್ರೇಮಾದಿ ಪಾರಧಿಸಿ | ಸ್ಥಂಭದಿ ತೋರ್ದಾ ಹರಿಗುರು
 || ೯ || ಹರಿ ಸಸ್ಯಾತ್ಮತ್ವಮ ನೆಂದುಚ್ಛರಿಸುತ್ತ ಮಾಲವ ತರದಿ ಪ್ರಹ
 ಲ್ಲಾದರಿವರು | ಧರಿವಾಲೆ ವ್ಯಾಸ ತೀರಫರಾಗ ಚರಿಸುತ್ತ | ಮರುತ್ತ

ಮೆತಾಬಿಗವರು | ಶರಧೀಜನಂತೈಭಿವ್ಯಾದಿ ಗೋಚಂಗ ವಾಗಿ | ವರ ಚಂ
ದಿಕಾದಿತ್ರಯ ರಚಿಸಿ | ಮೆರದ ಗುರು ||೨|| ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸಂದು
ಬಾಗಿ ಬೇಡಲು ದುರಿ | ತಾಫನಾಶನಗೈಯ್ಯಾತ | ಭಾಗವತರಿಗನುರಾಗದಿ
ಸ್ವೇರೆಯುತ್ತೆ | ಯೋಗ ಮಾರ್ಗವ ತೋರುತ್ತೆ | ಜಾಗು ಮಾಡಬೇ
ದೋವ ನೀಗಿಸಿ ಸಲಹಯ್ಯಾ | ಯೋಗೇಶ ಗರಂಡವಾಹನ ವಿಶಲ ದೂತ
||೩||

ಮೋದ ವಿಶಲ

೮೬ ಆಯ್ದ—ವೃತ್ತ—ಆದಿ ತಾಳ.

ಮುಂತಾಲಯದೊಳು ನಿಂತಿಹ | ಯತಿವರರೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಎನ್ನು
ಳವೆ | ಯಂತ್ರೋದ್ದಾರಕ ಪಾರಣ ಪತಿಯೆ ತಾ ನಿಂತು ನುಡಿಸುವನು
ಕೇಳುವನವೆ || ವಲ್ಲ || ಮೂಲ ರಾಮಾರಾಧಕ ಗುರು ಶ್ರೀಲೋಲನ
ಸನ್ನಿಧಿವ್ಯಾಪರು | ಕಾಲ ವಿಾರದಲೆ ಜಪಗಳ ಮಾಷ್ಟರು | ಸಾಂದ್ರಲರ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸರು ||೪|| ಮಧ್ಯಮತಾಬಿಗೆ ಚಂದ್ರಮಾರಿವರು | ಅಷ್ಟೇ
ತರಿಗಿದಿಗಿಚ್ಚಹರು | ಶುದ್ಧ ಪದ್ಧತಿಯು ತಪ್ಪಲಿಗೊಡದೆ | ಈ ಧರಿ ಸುಜ
ನರ ಸಲಹವರು ||೫|| ಪರಿಪಾಳ ಗ್ರಂಥದಿ ಪಾರಂಗತರಿವ | ರರವಿ
ದೂರನಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಿಯರು ||೬|| ಸರುವದ ಶ್ರೀಶನ ಅಚ್ಚಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿವ | ಗರು
ವಿಕಿಯಲಿ ತಾವಿರುತ್ತಿಹರು ||೭|| ಕೃತಯುಗದಲಿ ತಾಹುತವಹಗುಣ
ಸಿದ | ಸು ತಪದ ಸ್ಥಳವೆಂಧರುವದಲಿ | ಸಧಿಯಂದಲಿ ಈ ಮತಿವಂತರು |
ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||೮|| ಪ್ರತಿ ಪ್ರತಿವಶ್ವರ ಶ್ರಾವಣ
ಮಾಸದಿ | ಕೃತಿಯ (ದ್ವಿತೀಯ) ಕೃಷ್ಣ ಸು ಪಕ್ಷದಲಿ | ವಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಜನ
ಬಂದು ಪೂಜಿಪಾದ್ಯತ ಮಹಿಮೆಂತೊಣಿಸಲಿ ||೯|| ಸಂತರು ಬಹುಜನ
ನಿಂತು ನಚಿಸುತ್ತ | ಅಂತ ರಂಗದಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಯಾ || ತಂತು ಸಾವರಿ
ಯೆವು | ಎಂತೊಲಿದಿಹ ನಿವರಂತು ಬಲ್ಲವರು ಆರಯ್ಯಾ ||೧೦|| ಸರ್ವ
ಶೀಥಳಗಳು ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು | ಸರ್ವ ದೇವತೀಗಳು ಸನ್ನಿಧರು || ಸರ್ವ
ಇಲ್ಲರು ತಾವ ಪೂರ್ಣವ ಮಾಡಿಸಿ | ಶರ್ವವಂದ್ಯನ ಕೂಡಿರುತ್ತಿಹರು ||೧೧||
ಅದಕಾರಣ ಈ ಯಾತ್ರಿಯೆ ಮುಖ್ಯವು | ಸದಮುಲರಾಗಿ ಸ್ವೋಗುವರಾ ||

ಬದಿಯಲಿದ್ದು ಹರಿ ಸದನದ ಸುಖವನು] ಒದಗಿಸಿ ಬೇಗನೆ ಕೊಡುತ್ತಿಹ್ಯೆರ
॥ ೮ || ಇಂತಿಪರಿಯಲಿ ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮಿಯ] ಸಂತತ ಕೊಂಡಾ
ಡುವ ಜನರ || ಕಂತುಪಿತಾ ಶ್ರೀ ಮೋದ ವಿಶ್ವಲನು] ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ
ರಕ್ಷಿಪನವರ || ೯ ||

ಗ್ರಿಲ ಮಂಗಳ ಪದ—ರಾಗ—ಸಾನೇರಿ—ತಾಳ ಅದಿ

ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ನಿಂತಿಹ್ಯನೆ ಪರಾಕು | ಶ್ರೀಮಂತ ಯತಿಕುಲ
ದೀಪ ಪರಾಕು || ಧೀಮಂತ ಜನ ರವ್ಯನೆ ಪರಾಕು | ಕಾಮಾಂತಕ
ಪ್ರೀಯ ಧೀರ ಪರಾಕೆಂದು] ನೇಮದಲಾರುತಯಾ ಬೆಳಗಿರಿ || ೧ ||
ಪ್ರಹಲಾದ ರಾಜರಾಯಾರನ್ನ ಪರಾಕು | ಆಲ್ಲಾದ ಮತಿ ಕೊಡುವವರೆ
ಪರಾಕು | ಸಹಲಾದ ರಾಯ ಸಗ್ರಜನೆ ಪರಾಕು | ಕೊಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಯಾ
ದೂತ ಪರಾಕೆಂದು ಉಲ್ಲಾಸದಿ ಆರುತಯಾ ಬೆಳಗಿರಿ || ೨ || ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿಯಾಗಿ ದೇಶ ವಾಳ್ಳಿ ಪರಾಕು | ಕಾಶಿ ಗದಾಧರರ ಜ್ಯೈಸಿದನೆ
ಪರಾಕು | ವ್ಯಾಸ ಸಮುದ್ರ ನಿಮಿಷಿದರೆ ಪರಾಕು | ಭಾಸುರ ಕೇತಿರು
ಪಡೆದ ಧೀರ ಪರಾಕೆಂದು | ವಿಂಸಲದಾರುತಯಾ ಬೆಳಗಿರಿ || ೩ || ವಿದ್ವಾ
ವಂತರ ಗುರುರಾಯ ಪರಾಕು | ಸದ್ಯೈಷಣವ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಪರಾಕು |
ಬದ್ಭವಾಬಿ ಪೂರ್ತರೆ ಪರಾಕು | ಮಧ್ಯವಲ್ಲಭರಾಮ ವ್ಯಾಸ ಪರಾಕೆಂದು
ಸಿದ್ಧರಾರುತಯಾ ಬೆಳಗಿರಿ || ೪ || *ಕಾಣಾಯಕ ಮಂಡುಲ ಧರ ಪರಾಕು |
ಶೇಷಾಂಶರಾದ ನಮ್ಮ ಗುರುನೆ ಪರಾಕು || ಸಾಸಿರ ನಾಮಕ ಸನ್ನಿಹಿತ
ಪರಾಕು | ದೋಷ ಕಳಿವ ವಶೇಷ ಮಹಿಮನೆಂದು] ದಾಸಿಯರಾರುತ
ಯಾ ಬೆಳಗಿರಿ || ೫ || ಮೋದ ವಿಶ್ವಲಗತಿ ಪ್ರೀತ ಪರಾಕು ಸಾದದಲಿ
ಸುಖಿಸುವರೆ ಪರಾಕು || ಮೋದ ತೀಥಾಂಭಿ ಮತ ಮಿಂ ಪರಾಕು]
ಭೇದ ಬಲ್ಲಂಥ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುನೆ ಯೆಂದು] ಆದರದಿಂದಾರು
ತಿಯ ಬೆಳಗಿರಿ || ೬ ||

* ಸುಧಿ (ಜ) ಮೂಲಪ್ರತಿಹಳಿ ಕಾಗದವು ಹಡದಿದೆ.

ವರದೇಶ ವಿಶ್ವಲ

೧೫೯ ಪದ—ರಾಗ—ತಾಳ ಶ್ರೀಪಿಡಿ.

[ಕಣ್ಣರೆ ಕಂಡಿನಚ್ಚುತನಾ ಎಂಬ ಧಾಟಿ]

ವಿನಯದಿಂದಲಿ ನಮಿಸುವೆನಾ | ವನದಿ ರಾಜಿಪ ರಾಘು
ವೇಂದ್ರ ಗುರುವಿನ || ಪಲ್ಲ || ದುರಿತ ವಾರಣ ಹಂಚಾನನ || ನರಹರಿ
ರೂಪ ಕಂಭದಿ ಪ್ರಕಟಿ ಗೃಹಿಸಿದನ | ಹರಿಭಕ್ತಾಗ್ರಹಿ ಎಂದೆಸಿಪನ || ನಾರ
ಪರ ಉಪದೇಶ ಗಭ್ರಾದಿ ಕೈಕೊಂಡಿಹ್ಯನ || ೧ || ಸಿರಿ ವ್ಯಾಸ ತೀಥ
ರಿನಿಪನ | ಪುರಂದರ್ದಾಸಾಯಾರಿ ಗುಪದೇಶ ಗೃಹರನ || ವರ ಚಂದ್ರಿಕ
ರಚಿಸಿದನ | ದುಷ್ಟ | ಪರಮಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕುಲೀಶಸೆಸಿಪನ || ೨ || ಶ್ರೀ
ಸುಧಿಂದ್ರಕರಾಭ್ಜಜನ || ದಿವ್ಯ ಭಾಸುರ ಪರಿಮಳ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತವರನ ||
ಮಿಂದಲ ಮನದಿ ಭಜಿಪರನ | ದೋಷನಾಶನಗ್ರೇಹಿ ಪ್ರೇರಿಸುವ ಶಕ್ತಿರನ
|| ೩ || ವರಮಂತ್ರ ಸದ್ಯಸೀಲಯನ | ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ಯಮತ ಧುರಂಧರ
ಸೆಸಿಸುವನ || ಹರಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪೂಣಿ ಪಾತ್ರನ | ಈ ಧರೀಯಾಳು ಬಹು
ಪರಿ ಮೆರಿವ ಮುಸಿಪನ || ೪ || ತುಂಗಾಭಷ್ಟ ತೀರವಾಸನ | ಶುಭ |
ಮಂಗಳ ಚರಿತ ಕಮಂಡುಲ ಧರನ || ರಂಗ ವರದೇಶ ವಿಶ್ವಲನ | ಪಾದ |
ಭೃಂಗ ಯತ್ತಿಕುಲ ಕಂಜಾಕ್ಷ ಸನ್ನಿಧಿನ || ೫ ||

ಇಂದಿರೀಶ

೧೬೦ ಪದ—ರಾಗ—ಬ್ರಹ್ಮರವಿ—ರುಂಪಿ ತಾಳ

ಮಂಗಳಂ | ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ಪ || ಕೂಮಾಸನದೊಳಗೆ
ಕೂತವಗೆ | ನಾರದ ಮುಖವನು ನೋಡುವವಗೆ | ನಾರಸಿಂಹನ ಪಾದ |
ವಾರಿಜವವನು ನಿಜ | ಚಾರು ಶರೀರದೆಶಿಟ್ಟುರಾಧಿಪಗೆ || ೧ || ದಂಡ
ಕಮಂಡುಲ ಭೂಷಿತಗೆ || ಹಿಂಡು ಶಿಷ್ಟ ರಮಧ್ಯ ಕುಳಿತು ಜಯೇಶ್ವರ
ಆ | ಖಂಡ ಬೋಧರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೇಳುವಗೆ || ೨ || ಮಂದಗಮನೆ ಪದ
ಕೇಳಿದವಗೆ | ತಂದ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಿ ಕೊಟ್ಟುವಗೆ | ಇಂದಿರೀಶನ ಪದ ವಾದು
ವರನೆ ಕಂಡು ಬಂದು ನೋಡಿವ ಯತ್ತಿ ರಾಯಗೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಧ್ಯೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪೂಜಾಪೂಜಾಮಸ್ತ.

ಕ್ರಿಂಫಾವೇಂದ್ರ ಗುರು ಸಾರ್ಥಕಾವು

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರ ವೃಂದಾವನ ವಿಷಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ

ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರು ಪರಂಥಾಮಪಕ್ಕೆ ಹೋದದಿವಸ ಸಾವಿರದ ಏನೂರಾ ತೊಂಭತ್ತು ಮೂರು ಗಣರಾಜೀನೇಯ ವಿರೋಧಿಕೃತ ನಾಮ ಸಂ || ಶ್ರಾವಣ ಬ|| ಅಶುಕ್ರವಾರವು. ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜೆ, ಶ್ರೀ ಆದವಾನಿ ಸೀಮಿಸರ ದೇಸಾಯಿ, ವೆಂಕಂಣಪಂತ ವೃಂಧಾಯ ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಇಂಂಂ ಸಾವಿರ ವರಹಾ, ಕನಕಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮಹರ್ಷಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವರುಷದ ಸಮಾರಾಧನಿ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಂಂಂ ಸಾವಿರಹಾ ಕೊಟ್ಟು ಗಂಡಿಕಾನದಿಯಿಂದ ಇಂಂಂ ಸಾವಿರ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ತಿಳಿದನು ಇದರೊಳಗೆ ಇಂಂ ವಳ್ಳೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಶಿಲಾಮಯ ವೃಂದಾವನ ಮಾಡಿಸಿ, ಆದರ ಒಳಗ ತಾಮ್ರ ಸಂಪುಟ ಮಾಡಿ, ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಇದರೊಳಗ ಇಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಿಡೊ ಅಂಥಾವನಾದನು] ಈ ವೃಂದಾವನ ಪೂರ್ಜಿ ತಮ್ಮ ಪುರೋಹಿತ ತಿಮೃಣ ಭಟ್ಟರಿ ಕೊಡೊ ಅಂಥಾವನಾದಾ | ಇವರ ಪೂರ್ಜಿಗೆ ದಾರು ವಿಷ್ಣು ಮಾಡತಾರೇಣ ಅವರಿಗೆ ಘಲದಾವದು ಎಂದರೆ ಗೃಹಸ್ಥರು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾತಾಪಿತ್ಯಗಳು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಧಿ ಮಾಡಿದ ಘಲ ಬರಲಿ. ಸಂಸ್ಥಾ ಸ್ವಾನಿಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಪರಿಯಂತ ದೈತ್ಯೀಹಮಾಡಿದ ಘಲ ಬರಲಿ. ಮೌಂಭರು ಮಾಡಿದರೆ ಮುಸೂತಿ ವಳಿಗೆ ಹಂಡಿಕೊಯಿದ ಘಲಬಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಂಶದವರ ಮಾಡಿದರೆ. ನನ್ನ ದೈತ್ಯೀಹ ಮಾಡಿದ ಘಲಬಲ್ಲಿ] ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ: ಮಾಡಿ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ, ಕಾಗದ ಬರಿದು ಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಬರಹ ನೇಣಿ ಸೋಮವುರ ಗೊವಾಲದಾಸ ರಾಯರ ಹಳೀಯ ಪುಸ್ತಕ ಸುಮಾರು ಅಂಂ ಪಣಿದ ಹಿಂದೆ ಬರದು ಇದೆ. ಇಂದು ಈ ವಿಷಯವು ಸಜ್ಜನರ ಮುಂದಿರಿಸಿದೆ. ತಜ್ಞರು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು.

ತ್ವರಿತವಾಡಿರಿ ! — ಶ್ರೀಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುಗ್ಗಿ— ತ್ವರಿತವಾಡಿರಿ !!

ಸಮೃದ್ಧಿ ದೊರೆಯವ ಪುನ್ರಕಾರಣ. ರೂ. ಆ. ಹೈ.

೧-೨ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರಭಾಸರು ಮತ್ತು ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆ ೧-೧-೦

೩ ತಾರತಮ್ಯಸಾರ (ಸುಳಾದಿಗಳು) ೧-೮-೦

೪ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ದಾಸರ ಪ್ರಾಧನಾ ಭಾಗ (ಸುಳಾದಿ) ೨-೦-೦

೫ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಕರಣ ಸುಳಾದಿಗಳು ತಾತ್ತ್ವರ್ಯಾಸಂಪಿತ ೨-೦-೦

೬ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುಸಾರ್ವಭೋಮು ೧-೯-೦

(ಅವರೋದ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದಂತಿಮ ಪದ

೬ ಸುಳಾದಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು)

೧೧ ಪುನ್ರಕ ಸರ್ಪಿ ಶ್ರೀವಾರ್ಣವೀಶವಿಲಲ ಕೀರ್ತನವಾಶಿಂಜ ೧-೦-೦

ಆಳುಮಧ್ಯ ವಿಜಯ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಭಾವಿನಿ ೨-೦-೦

ಮುಧ್ಯ ಸಿಂಹ ಮೂಲ, ಭಾವಿನಿ ಭಾವಾಧಾ

೪, ೬, ೬ ಭಾಗ ಟ್ರಿಪಲ್ ಕವರು ಸಹ

ಭಾಗ ೧, ೨, ೩ ಅಗಿನೆ ಟಿಪಾಲ ಹೆಚ್ಚೆ ಬೇರೆ. ೧-೮-೦

ಮುಂದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರೀವಿಜಯದಾಸಾಯಾರ ಗ. ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಿ ಮಾವದ ಸುಳಾದಿ ಅ. ಸಾಧನಭಾಗ ಸುಳಾದಿ ೩. ಪ್ರಮೇಯ ಉಪಾಸನಾಭಾಗ ಸುಳಾದಿ ೪. ಸ್ತೋತ್ರಭಾಗ, ಇತರ ದಾಸಾಯಾರ ಸುಳಾದಿಗಳು ಇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಈಸುಳಾದಿಗಳ ಅಚ್ಚು ಮುಗಿದನಂತರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳುಅಚ್ಚಾಗುವವು. ಎಲ್ಲ ದಾಸವಯಾರ ಸ್ತೋತ್ರ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ ಪದಗಳು ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತು ಶ್ರವಣ ಶಾ. ೧೨ ಯಂದ ದರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಶಿ ಗಷ್ಟು ರಣವಾಗಿ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಪುನ್ರಕ ಕ್ರಾನಾಸ್ವೇಜು ೧೦೦ ರಿಂದ ೧೧೦ ಪುಣಿಪ ವರೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾರ್ಷಿಕ ಚರ್ಚಾ ದಾ.|| ೬ ಅಂಚಿವೆಚ್ಚು ಗಂ ಆಲೆ. ರಜಿಷ್ಟರಿಸಿಂದ ತರಿಸಿಕೆವಳ್ಳಿಪರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಯೋಂದಕ್ಕೆ ಉ ಆಲೆ.

ಹನುಮಂತರಾವ ವಕೀಲ, ಗೋರಬಾಳ, ಸಂಚಾಲಕ.

ವರದೇಂದ್ರ ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳ, ಲಿಂಗನೂಗೂರ.

ಷಂದ್ರಗುಣ, ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಅಷ್ಟಲಾಗಂಜ್ ಹೈದ್ರಾಬಾದ ಪಕ್ಕಿ.

